

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLER

JENNIFER L. ARMENTROUT

OYUNCU

OYUNCU

Gamble Kardeşler - Oyuncu

Özgün adı: *Gamble Brothers - Tempting the Player*

© 2012 Jennifer L. Armentrout

Yazan: Jennifer L. Armentrout

Çeviri: Talin Ataman

Yayına hazırlayan: Bahar Ulukan

Kapak tasarımı: Eda Ayhangil

Grafik uygulama: Havva Alp

Türkiye Yayın Hakları: Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu kitabın yayın hakları Entangled Publishing, LLC'den Nurcihan Kesim Ajansı Ticaret Ltd. Şti. ve RightsMix LLC aracılığıyla alınmıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan kullanılamaz.

Tüm hakları saklıdır.

1. Baskı / İstanbul 2016

ISBN: 978-605-09-3330-7

Sertifika no: 11940

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 1 Kat: 10 Şişli 34360

Tel: (0212) 373 77 00 / Faks: (0212) 246 66 66

www.dexkitap.com / satis@dogankitap.com.tr

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prod. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar /İSTANBUL

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 11965

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 **E-posta:** satis@de.com.tr

OYUNCU

JENNIFER L. ARMENTROUT

Birinci Bölüm

Bridget Rodgers gözlerini dikmiş eski mezbaha binasına bakarken gözünün önünde *Hostel* filminden görüntüler canlandı. Arkadaşına bakılırsa, yalnızca davetiyeyle girilen ve hakkında hayli dedikodu yapılan Deri ve Dantel Kulübü, tam da gitmeleri gereken yerd. Ama Bridget kulübün çimentoyla çevrili pencerelerine, büyük olasılıkla çetelere ait olan simgelerin graffitileriyle dolu dış duvarlarına ve yakındaki sokak lambasının titreyen ışığına bakınca, buraya gelen varlıklı ve güçlü müşterilerin çoğunun sonunun gece bültenlerinde ya da aranan kişiler ilanlarında bittiğini düşündü.

“Beni bunu yapmaya ikna ettiğine inanamıyorum Shell. Büyük olasılıkla gece yarısına kadar zengin bir sapığın kurbanı olacağız.” Bridget elbisesinin belindeki kalın, deri kemeri sıktı. Kemeri elbette mordu ve triko elbisesi koyu kırmızıydı. Görüntüsü her zamanki gibi biraz şatafatlıydı ama en azından polisin daha sonra cesedini tanımlamasına yardımcı olabilirdi.

Shell tuhaf bir ifadeyle ona baktı. “Davetiye alabilmek için ne yapmak zorunda kaldığımı bile öğrenmek istemi-

yor musun?” Kartvizit boyundaki kâğıdı Bridget’in gözlerinin önünde salladı. “Farklı bir şey yaparak eğleneceğiz işte. Yaşasın kulüpler ve barlar.”

Deri ve Dantel’i çevreleyen gürültü patırtıya bakınca, insan kulübün daha iyi bir konumda bulunması gerektiğini düşünüyordu. Göz zevkini bozan korkunç görüntüsü ve her gece bastıran sisli havasıyla, buranın Washington’ın zengin ve güçlü insanlarına hitap etmesi şüpheliydi.

Kulüp bir çeşit şehir efsanesi olmuştu ve anlaşılan bunda isminin de etkisi vardı. Deri ve Dantel. Gerçek olabilir miydi? Kim bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştü? Söylendiğine göre bir seks kulübüydü. “Karşılıklı çıkarları” olan insanların çılgın seks fantezilerini yaşamalarını mümkün kılıyordu herhalde, ama Bridget buna tam olarak inanmıyordu. Öyle bile olsa yapabileceği bir şey yoktu. Aslında bütün kulüp ve barlar şu ya da bu şekilde seks ihtiyacını karşılıyordu. Bu yüzden bekârların yarısı hafta sonlarını dışarıda geçiriyorlardı.

Kendisi de bu yüzden hafta sonu dışarı çıkardı.

“Hadi, yüzündeki şu aksi ifadeden kurtul,” dedi Shell. “Yeni ve eğlenceli bir şeye ihtiyacın var. Rahatlamaya *ih-tiyacın* var.”

“Sarhoş olmaya...”

“Ve umarım seks yapmaya,” diye ekledi Shell sırıtarak.

Bridget’in gülüşüyle havaya küçük, beyaz bulutçuklar yayıldı. “Bu benim sorunlarımı çözmez.”

“Doğru ama kesinlikle kafanı dağıtır.”

Aslında modası geçmiş bir yolla gerginliğini atmaya ihtiyacı vardı. İşini öyle çok seviyordu ki, faturalarını ve aylık gelirinin büyük bir kısmını yok eden öğrenci kre-

dilerini karşılayamadığı için başka bir iş bulma düşüncesiyle bir köşeye çekilip gerçekten ağlamak istiyordu. Telefonu çaldığında irkilerek kendine geldi ve sekiz yüzölçüm bir numaranın aradığını gördü.

Sallie Mae lanet olası bir akbabaydı.

Yeniden binaya bakarken iç çekti. Bu *kesinlikle* bir çete işaretiydi. “Peki, davetiye almayı nasıl başardın?”

“Gerçekten o kadar da heyecan verici değil,” dedi Shell, elinde tuttuğu kartlara kaşlarını çatarak bakarken. Daha kısa boylu olan kızın daracık siyah elbisesi içinde titrediğini gören Bridget gülümsedi. Bazen fazla kiloların yararı oluyordu. Ekim başı hava soğuktuk ama kendisi titremiyordu. “Kötü bir yerse ya da birisi sarkıntılık ederse buradan hemen ayrılıyoruz.”

Shell ciddi bir ifade takınarak başıyla onayladı. “Anlaştık.”

Gece kulübünün ön girişi gibi görünen tarafa doğru yürürlerken, çatlak kaldırım taşlarında topuklarının sesi yankılandı. Kapıya yaklaştıkları anda üstündeki küçük, kare pencere açıldı ve siyah tişört giymiş, profesyonel güreşçi kılıklı bir adam belirdi.

“Kart,” diye bağırdı.

Shell öne doğru bir adım atarak kartı uzattı. Güvenlik görevlisi kartı alıp hızla inceledi ve kimlikleri isteyip kontrol ettikten sonra geri verdi. Kapıyı tutup biraz daha araladığına bakılırsa popülerlik ve yaş sınavını geçmişlerdi.

Aslında ikisi de yirmi yedisine merdiven dayamışlardı ve artık içki için yaşı tutmayanlarla karıştırılmıyorlardı. Bridget iç çekti. Yaşlanmak bazen berbat bir şeydi.

Kulübün girişi, birininin başı sıra yerleştirilmiş lamba-

larla aydınlatılan dar bir koridordu. Duvarlar siyahtı. Tavan siyahtı. İlerdeki kapı siyahtı. Renk ve canlılıktan öylesine yoksundu ki Bridget ruhunun karardığını hissetti.

İkinci kapıya geldiklerinde, o da açıldı ve karşılarında bir başka iriyarı adam çıktı. O da siyah tişört giymişti. Bridget burada bir tema keşfetmeye başlıyordu. İkinci güvenlik görevlisinin yanından geçerken Shell söylenerek ona uzun bir bakış atınca adam da ona üç katı uzunlukta bir bakış atarak karşılık verdi.

Bridget kulübün ana katına bir bakış atar atmaz etkilendi. Burayı kim tasarlamışsa iyi iş çıkarmıştı. Önceden bir depo olduğunu anımsatan hiçbir belirti yoktu.

Işıklandırma loştu ama insanın sabahın üçünde iyi görünebileceği kadar karanlık değildi. Korumalarla çevrili, yükseltilmiş dans pistinin etrafında geniş masalar bulunuyordu. Sarhoşken buraya inip çıkmak son derece tehlikeli olabilirdi. Kan kırmızısına boyanmış duvarların önünde geniş ve uzun kanepeler diziliydi. Döner bir merdivenle ikinci kata çıkılıyordu ama güvenlik görevlileri girişi engellemişlerdi.

Bridget'in görebildiği kadarıyla yukarıda özel localar bulunuyordu. O karanlık odacıklarda daha birçok dalaverenin döndüğüne bahse girebilirdi.

Merdivenin arkasında sekiz bar görevlisi tarafından hizmet sunulan geniş bir bar vardı. Bridget daha önce hiç, aynı anda sekiz kişinin çalıştığı bir bar görmemişti. Dört kadın. Dört erkek. Hepsi siyah giymişlerdi ve içkileri hazırlarken zengin müşterileriyle sohbet ediyorlardı.

Mekân kalabalıktı ama şehirdeki birçok kulüp gibi hıncahınç dolu değildi. Ve bira, ter, sigara kokusu yerine, ortama karanfile benzer bir koku hakimdi.

Burası kesinlikle kötü bir yer değildi.

Shell siyah askısız çantasını elinde sıkarak Bridget'a doğru eğildi. "Bu gece asla unutmayacağın bir gece olacak. Beni iyi dinle."

Bridget gülümsedi.

Küçük bir içki bardağı daha Chad Gamble'ın elinde yol alarak ağzına ulaştı. Alkol gözlerini sulandırdı ama sağlam bir alkolik çevresi olan herkes gibi onun da sarhoş olabilmesi için bundan bir fiçı daha içmesi gerekirdi.

Bu gece kulüpte bulunanlara bakılırsa sarhoş olması, biriyle ilişkiye girmesinden daha olası görünüyordu. Bir tek kadın bile dikkatini çekmemişti. Elbette o ve arkadaşı Tony'nin yanına birçok güzel kadın yaklaşmıştı.

Ama Chad'in ilgisini çekmemişti.

Ve Tony de başka bir şey yapmaktansa kendini Chad'le ilgilenmeye kaptırmıştı. "Kendine çekidüzen vermelisin dostum. Sonunda Kulüp seni köşeye sıkıştırarak ve kendini kâğıtların arasında yapayalnız bulacaksın."

Chad öne eğilip Barmen Jim'e doğru hareketlenirken homurdandı. Gerçek isminin bu olup olmadığına emin değildi ama iki senedir adama böyle sesleniyordu ve kimse onu düzeltmemişti.

"Bir tane daha mı?" diye sordu Barmen Jim.

Chad, Tony'ye göz attı ve iç çekti. "İki olsun."

Bir viski şişesine uzanmak için eğilen barmen güldü. "Bu konuda Tony'ye katılmak zorundayım. Yankees ile sözleşme imzalamış olmak, seni dünyanın yarısının gözünde bir hain yapar."

Chad gözlerini devirdi. "Yoksa beni akıllı ve inanılmaz kariyerine odaklanmış biri mi yapar?"

“Menajerini açgözlü bir serseri yapar,” diye yanıtladı Tony, parmaklarını barın üstüne vurup dururken. “Sen de ben de Nationals’ın sana yeterli bir ödeme yaptığını biliyoruz.”

Barmen Jim homurdandı.

Nationals Kulübü ona gerekenden daha fazlasını ödüyordu. Öyle ki emekli olma zamanı geldiğinde, rahatı fazlasıyla yerinde olacaktı. Şu an ne yapacağını bile bilemeyecek kadar parası vardı ama otuzuna geldiğinde... Top fırlatan kolunun altı senesi daha, belki biraz fazlası kalmıştı. Şimdi hâlâ gençlik günlerindeydi. Her şeyi vardı... Tanrı vergisi yeteneği, hızlı top fırlatışı, hedefi tam olarak tutturması, oyun deneyimi ve temsilcisinin söylediği gibi kadınları beyzbol oyunlarına çeken yakışıklı bir yüzü.

Ama Nationals’la ilgili sorun para ya da sözleşme önerileri değildi.

Sorun Chad’di ya da onun “çılgın partilerle dolu yaşam tarzı...” ya da dedikodu sütunlarında her ne anlatılıyorsa. *Post* gazetesine göre Chad her geceyi farklı bir kadınla geçiriyordu ve bunun kulağa şaka gibi gelmesi bir yana, gerçeklikten de tamamen uzaktı. Ne yazık ki geçmişte çok sayıda ilişki yaşadığı için halk hakkında yazılan her şeye inanıyordu. Bu konudaki üzü de top fırlatışı kadar yaygındı.

Ama taraftarlar takımın nasıl oynadığından çok Chad’in kimle yatıp kalktığıyla ilgileniyorsa işte bu kötü haberd.

Nationals Kulübü onunla çalışmaya devam etmek istiyordu ve Chad’in de istediği buydu. Bu şehri, takımı ve antrenörleri seviyordu. Hayatı, erkek kardeşleri ve onun için bir anı...

hirden ayrılmak hepsine veda etmek anlamına gelirdi, ama takım ondan “uslanmasını” istiyordu.

Yaramaz bir kolej öğrencisiymiş gibi ondan uslanmasını istiyorlardı. Elbette kendisine söylendiği gibi uslanıp şu bar taburesine oturacaktı.

Chad küçük içki bardağını kaldırıp bir yudumda içti ve sertçe yerine koydu. “Hiçbir yere gitmiyorum Tony. Bunu biliyorsun.”

“Bunu duyduğuma sevindim.” Tony duraksadı. “Ama ya Nationals seninle yeniden imza atmazsa?”

“Atacak.”

Tony başını salladı. “Çarşamba gecesi o otel odasında olanların kokusunu almamaları için dua etmelisin.”

Chad güldü. “Çarşamba gecesi benimleydin ve o otel odasında hiçbir şeyin olmadığını bal gibi biliyorsun.”

Arkadaşı gülmesini tutamadı. “Peki, o üç hanımefendi farklı bir şey anlatırsa buna kim inanır? Ve evet, onlara ‘hanımefendi’ diyerek abartıyorum belki, ama senin şu ünün söz konusu olunca Kulüp her şeye inanır. Dikkatlerini çekmemeye çalışmalısın.”

“Dikkat çekmemek mi?” diye söylendi Chad. “Belki de sen anlamadın. Dikkat çekmememi değil, *uslanmamı* istiyorlar.”

“Lanet olsun,” diye mırıldandı Tony. “Herhalde evlenmeni istiyor olamazlar.”

Chad arkadaşına bir bakış attı. “Ashında eminim ‘iyi bir kız’ bulmamı ve ‘gece kulüplerinden uzak durmamı’ ve ...”

“Bunun gibi kulüplerden mi?” dedi Tony kıkırdayarak.

“Kesinlikle,” dedi Chad. “Tarzım her ne halt ise, onu düzeltmek zorundayım.”

Tony omuz silkti. “Sen eğlenmeyi fazla seviyorsun Chad. Bu anlamda da tam bir oyuncusun. Bunu yapmaktan vazgeç.”

Chad ağzını açtı. Ama bu söze karşı çıkamazdı. Usulanmak Gamble kardeşlerin sözlüğünde bulunmayan bir sözcüktü. Chase artık devrede değildi. Hain. Müstakbel yengesi Maddie’yi seviyordu o ve bu durum Chase’e çok uygundu, ama Chad ve diğer kardeşi Chandler yakın bir gelecekte kendilerini bir kadına kelepçelenmiş bulmayacaklardı.

“Oyuncudan değil, oyundan nefret et dersen, seni iskemlenden yere atarım,” diye uyardı Tony.

Chad güldü. “Biriyle ilişkiye mi girmeye ihtiyacın var nedir? At şu endişeyi içinden. Başka bir takıma geçmeye karar versem bile senden ayrılmayacağım.”

Chad’in siyah gözleri arkalarında duranları tararken Tony ona bir fiske attı ve aniden arkasına yaslanarak dudak büktü. “Bu ikisini daha önce hiç görmemiştim. İlginç...”

Tony’nin ilgisini çeken şeyi görmek için Chad belini çevirerek döndü. Epey iyi bir şey olmalıydı bu çünkü arkadaşları da kendi gibi gecenin sunduklarından sıkılmıştı.

Chad’in gözleri daha kısa boylu bir kadınla dans eden zayıf, uzun boylu, deri bir kolye takmış sarışın kadına takıldı. Doğruca Chad ve Tony’ye bakıyorlardı ama buranın düzenli müşterileriydiler. Birkaç kadını daha inceledi ama yeni birini görmüyordu. Tam dönmek üzereyken koyu şarap rengi saçlı bir kadın dikkatini çekti.

Kahretsin. Kızıl saçlı kadınlara karşı hep bir zaafı olmuştu.

Chad öne döndü.

Kadın, içkisini yüksek masalardan birine koymuş bir sarışının yanında duruyordu ama Chad'in gözleri yeniden kızıla yöneldi. Uzun boyluydu; başı neredeyse kendi omuz hizasına gelebilirdi ki Chad dik durduğunda boyu bir metre doksan santimetreyi buluyordu. Kadının teni kusursuz bir porselen gibiydi, açık renk ve kolayca kızarabilen türden. Uzaktan gözlerinin ne renk olduğunu göremiyordu ama yeşil ya da elâ olduğuna bahse girebilirdi. Dudakları dolgun ve kavisliydi; ağzı arzulanmak için yalvaran, sonra da erkeklerin rüyalarından çıkmayan bir türdendi.

Chad bakışlarını ondan ayıramıyordu, sonunda gece boyunca hareketsiz kalan erkekliği hareketlenmeye başlamıştı. Kadının kırmızı elbisesinin boyu dizlerinin üstünde, kolları da dirseklerinin altına kadar uzanıyordu ama Chad çok beğendiğini anlamasına yetecek kadarını görmüştü. Kumaş dolgun göğüslerinin hizasında geriliyordu. Chad onun belindeki kemeri çıkarıp başka şeyler için kullanmak istiyordu. Ellili yılların posterlerindeki modellerin gözler önüne serdiği türden bir bedeni vardı ve mükemmeldi. Gerçek bir kadın bedeniydi. Cesur ellerin ve dillerin kıvrımlarında iz süreceği bir bedendi ve Chad'in buna cesareti vardı.

"Çok seksi," diye mırıldandı Chad.

Tony kıkırdadı. "Kızıl saçlı olan, öyle değil mi? Önce onu gördüm. Karşısına çıkan her şeyle başa çıkabileceğine bahse girerim."

Chad arkadaşına gergin bir bakış attı. "Kızıl saçlı benim."

"Ah, sakın ol dostum." Tony alaycı bir ifadeyle ellerini teslim olmuş gibi kaldırdı. "Ben sarışını da beğendim."

Dalga geçmediğini Tony'nin anlaması için uzunca bir

süre gözlerini ondan ayırmadı ve sonra dikkatini yeniden kızıl saçlıya çevirdi. Kadın şimdi masaya oturmuş, içkisinin içindeki kamışla oynuyordu. Adı Joe olan sürekli müşterilerden biri şimdi masalarına yaklaşmış şansını deniyordu. Joe hükümet için çalışıyor, kim bilir ne iş yapıyordu, Chad'in daha önce onunla asla sorunu olmamıştı ama kalkıp onu oradan kovmamak için kendine engel olmakta zorlandı.

Joe bir şey söyledi ve sarışın güldü. Kızıl saçlı kızardı, Chad artık granit kadar sertleşmişti. Bu kızarıklığın aşağı kadar inip inmediğini ve nereye kadar uzandığını bilmek istiyordu. Hayır... bilmesi *gerekiyordu*. Hayatı buna bağlıydı.

“Lanet olsun,” dedi Tony’ye bakarak. “Joe’nun ne kadar aşağılık olduğunu düşündüğümü sana söylemiş miydim?”

Tony güldü. “Hayır ama neden öyle düşündüğünü tahmin edebiliyorum.”

Chad dalgın bir şekilde başıyla onayladı ve kısık gözleri kızıl saçlıya odaklandı. Kadın her kimse bu gece Joe’nun evine gitmeyecekti.

Chad’in evine gidecekti.

İkinci Bölüm

Deri ve Dantel'e gelen kişiler... *cana yakındılar*. Şu ana kadar iki farklı erkek ve bir kadın masalarına uğrayıp konuşmuşlar ve açıkça onlarla flört etmişlerdi.

Bridget kızlarla ilgileniyor olsa, Shell'i süzen lepiska saçlı güzel kesinlikle ona uygun olurdu ama yakışıklı ve sevimli olmalarına karşın erkekler onda hiçbir ilgi kıvılcımı yaratmamışlardı. Biri onu aşırı ilgiye boğmuştu ama yine de Bridget'in ilgisini çekememişti.

Büyük olasılıkla vajinasında bir aksaklık filan vardı.

Shell adı Bill ya da Will olan siyah saçlı bir erkekte baştan çıkarma tekniklerini denerken, Bridget iç çekerek içkisini bitirdi. Hoparlörlerden yayılan sert müzik onların birbirlerine söylediklerini duymasına engel oluyordu ama Bridget'in bu gece tek başına bir taksi çağırma olasılığı yüksekti.

Ya da daha kötüsü, Dante'nin cehennem çemberlerinden biri olduğuna inandığı metroyu bile kullanabilirdi.

Eve döndüğünde önceden markette keşfedip aldığı pastaya ve Maddie işten çıktıktan sonra çalışma masasından arakladığı kitaba saldıracaktı. Konusu hakkında

hiçbir fikri yoktu ama kapağı yeşildi ve Bridget yeşili çok severdi. Hem kapağındaki erkek seksiydi. Ayrıca Pepsi'yi beslemesi gerekiyordu. Onu yavruyken sokaktaki bir Pepsi kasasında bulmuştu.

Bir dakika.

Şu an cuma gecesi, Bridget bir gece kulübünde ve yakışıklı bir erkek ona *seni eve götürmek istiyorum ve beş dakikadan uzun dayanabileceğimi umuyorum* bakışları atıyordu... O ise pasta yiyip kitap okumayı ve kedisini beslemeyi düşünüyordu.

Yirmi yedi yaşında, kendini kedilerine adanmış yaşlı bir kadına dönüşüyordu. Ne hoş.

“Bara gidiyorum,” dedi Bridget, en azından sarhoş olabileceğini ve gecenin nasıl sonlanacağını umursamayacağını düşünerek. “Bir içki daha isteyen var mı?”

Bridget yanıt bekledi ama birkaç saniye sonra gözlerini devirdi ve ayağa kalktı. Askısız mor çantasını alıp masanın etrafında dolandı ve bara doğru yürüdü. Geldiklerinden bu yana kulüp daha kalabalıklaşmıştı. Kısa, siyah saçlı bir kadının yanına sıkışarak bara yaslandı.

Bir barmen şaşırtıcı şekilde boşluktan çıkıp karşısında beliriverdi. “Sana ne verebilirim tatlım?”

Tatlım mı? Ne kadar... tatlı. “Rom ve kola.”

“Hemen geliyor.”

Bridget gülümseyerek teşekkür etti ve bara göz gezdirdi.

Bazıları çiftti, diğerleri ya tek başınaydılar ya da barın yanında duranlarla sohbet ediyorlardı. Bakışları, saçları ve gözleri koyu renkli bir erkeğe takıldı, onu daha önce gördüğünü düşündü.

Bridget'in önüne uzun bir kadeh konmuştu; para çıkarmak için çantasını açtı.

“Ben hallettim onu,” dedi derin ve pürüzsüz bir ses araya girerek. Yanına, barın üstüne büyük bir el kondu. “Benim hesabıma ekle.”

Bridget’in kibarca reddetmesine fırsat kalmadan bar-men başka birine servis yapmak için sırtını döndü. Yabancılarından içki kabul etmek Bridget’in kitabında yazmazdı.

Hafifçe döndü ve uzun parmakları izleyerek kazak kollarının dirseklere kadar katlandığını gördü. Kazak, sahibinin kalın, kaslı koluna yapışmıştı ve bu kollar Bridget’e biraz tanıdık gelen geniş omuzlara bağlanıyordu. Bu erkek, her kimse, inanılmayacak kadar uzun boyluydu. Kendisi de yüz seksen santimetreye yakın olduğu halde onun gözlerine bakabilmek için başını kaldırmak zorunda kalıyordu ve bu da onu her şekilde heyecanlandırmıştı.

Ama adamın yüzünü gördüğü anda heyecanı tamamen kayboldu ve yerini birbirinden ayırmakta zorlandığı binlerce duyguya bıraktı. Onu *tanıyordu*. Ama şehirde yaşayan herkes onu tanıdığı için değil, Bridget onu *gerçekten* tanıyordu.

Böyle bir yüz ve kardeşleriyle paylaştığı özellikler unutulamazdı. Büyük ve etkileyici dudakları kararlı görünüyordu. Hükmedici. Güçlü bir çenesi ve göze çarpan elmacık kemikleri vardı. Üç yıl önce yüzüne çarpan bir top yüzünden burnu biraz eğriydi. Her nasılsa bu kusur onu yalnızca daha seksi hale getirmişti. Derin okyanus rengi gözlerini kalın, siyah kirpikler çevreliyordu. Koyu kumral saçlarının yanları kısa kesilmiş, tepesi daha uzun bırakılmış ve yataktan yeni kalkmış gibi dağınık bir tarzda taranmıştı.

Lanet olası Chad Gamble, Nationals beyzbol takımının

yıldız oyuncusu, bir numaralı top atıcısı, Gamble kardeşlerin ortancası ve Bridget'in müdürü/iş arkadaşı Madison Daniels'in erkek arkadaşı Chase Gamble'in ağabeyi.

Vay canına.

Madison'dan onun hakkında çok şey duymuştu. Hatta bir yanıyla onu tanıyormuş gibi hissediyordu. Arkadaşı Madison, Gamble kardeşlerle büyümüşü ve hayatı boyunca onlardan birine âşıktı; ama Bridget Chad'le hiç karşılaşmamış, en azından onu bu kadar yakından görmemişti. Belli ki aynı çevrelerde bulunmuyorlardı. Ve şimdi de bu adam adı seks kulübü olarak geçen bir gece kulübünde *ona* bir içki mi ısmarlamıştı?

Kafası mı karışmıştı acaba? Sarhoş muydu? Yüzüne çok mu top yemişti? Ama lanet olası yüzü çok iyi görünüyordu.

Maddie'nin onun hakkında söylediklerine ve dedikodu sütunlarında yazılanlara bakılırsa Chad ünlü bir kadın avcısıydı. Bridget onun birlikte olduğu kadınların resimlerini görmüştü. Hepsi de uzun boylu, göz kamaştırıcı modellerdi ve kesinlikle pasta yiyip kitap okuma hayali kuran tipler değillerdi.

Ama adam Bridget'e ne yaptığını bilir gibi bakıyordu. Hareketi onu şaşırtmış ve ilgisini çekmişti. Bridget "Teşekkür ederim," demeyi başardı, kim bilir ne kadar uzun süre alık gibi ona baktıktan sonra.

Chad'in rahat gülümsemesi içini titretti. "Benim için bir zevk. Seni daha önce hiç görmedim. İsmim..."

"Kim olduğunu biliyorum." Bridget kıpkırmızı oldu. Şimdi iz süren bir tacizci gibi olmuştu. Onu nereden tanıdığını söylemeyi düşündü ama bir anda işleri akışına bırakmaya karar verdi. Kim olduğunu öğrendiği anda Chad

büyük olasılıkla, “belki bir gün yine görüşürüz” deyip ona veda edebilirdi. Bu eğlence düşkünü adam sahanın dışında hiçbir yerde uzun ömürlü olmasıyla tanınmıyordu. “Yani, seni *tanıyorum* demek istedim. Chad Gamble.”

Chad’in gülümsemesi yüzüne yayıldı. “Bu durum aleyhime oldu. Ben seni tanımıyorum.”

Yüzü hâlâ kırmızı olan Bridget döndü ve cesarete ihtiyaç duyarak içkisini aldı. “Bridget Rodgers.”

“Bridget,” dedi Chad yineleyerek. İnanılmazdı ama ismini söyleme şekli sanki onu *tadar* gibiydi. “Bu ismi sevdim.”

Bridget ne söyleyeceğini bilmiyordu, bu şaşırtıcıydı. Genellikle sosyal bir insandı ama kafası karışmıştı. Erkekler arasında kesinlikle Tanrı gibi olan biri neden onunla konuşuyordu? İçkisinden bir yudum aldı ve konuşmadaki beceriksizliğine lanet etti.

Chad, Bridget ile arkasındaki boş taburenin arasında duruyordu. Bedenleri birbirine o kadar yakındı ki Bridget ondan yayılan baharat ve sabun kokusunu hissedebiliyordu. Chad, “En sevdiğin içki rom ve kola mı?” diye sordu.

Bridget gergin bir nefes vererek başıyla onayladı. “Çok severim ama votka da iyi gider.”

“Ah, tam gönlüme göre bir kadın.” Bakışları onun dudaklarına takılınca Bridget içinde büyüyen gerginliği ve ateşi hissetti. “Peki, rom ve kolanı bitirdiğinde bir votka *shot* paylaşıyoruz.”

Bridget saçma bir şekilde gülümsememeye çalışarak saçını kulağının arkasına itti. Bu konuşmanın gittiği yerden kuşku duyuyordu ama dikkat çekmek gerçekten hoşuna gitmişti. “İyi bir plan.”

“İyi.” Chad’in başını yeniden gözlerine yöneltti ve

bir süre bakmaya devam etti. Başını indirerek eğildi. “Biliyor musun?” dedi, komplocu edasıyla fısıldayarak.

“Neyi?”

“Arkandaki iskemle şu an boşaldı.” Göz kırpıtı, bunu yaparken inanılmaz yakışıklı görünüyordu. “Ve bir tane boş iskemle de benim arkamda var. Bunun bize bir mesaj verdiğini düşünüyorum.”

Bridget kendini tutmaya çalışmadı ve gülümsedi. “Nasıl bir mesaj?”

“Sen ve ben oturup konuşmalıyız.”

Kalbi deli gibi küt küt atıyor, genç kızken âşık olduğu çocuk bir partide onunla konuştuğunda hissettiklerine benzer şeyler duyuyordu. Ama bu farklıydı. Chad farklıydı. Bridget’e baktığında gözlerinde sıcaklık vardı. Bridget adının Will mi yoksa Bill mi olduğunu hatırlamadığı erkekle Shell’in hâlâ birlikte olduğu masaya göz attı. “Peki, öyleyse evreni dinlemeliyiz.”

Bridget oturdu, Chad de onu izledi ve onu daha iyi duymaya çalışır gibi davranarak bar taburesini ona yaklaştırdı ama Bridget gerçeği anlamıştı. Barlarda erkeklerle tanışmak onun için bir ilk değildi ama Chad’le durum tuhaf şekilde akıcıydı. Söylediği hiçbir şey kulağa kötü gelmiyordu. Sesinde güven ve Bridget’in adlandıramadığı başka bir şey vardı.

Bu kadar yakın otururken dizleri Bridget’in kalçasını zorluyordu. “Peki, sen ne yapıyorsun Bridget?”

Nerede çalıştığını söyleyecekti ama bunu yapmamaya karar verdi. Maddie ve Chase’i tanıması kesinlikle her şeyi değiştirecekti. “Şehir merkezinde, yönetici asistanı olarak çalışıyorum. Biliyorum. Biliyorum. Sekreter yerine kullanılan bir terim ama yaptığımı seviyorum.”

Chad kolunu tezgâhın üstüne koydu ve bira şişesinin ucuyla oynamaya başladı. “Zevk aldığın işi yaptığın sürece, ne olduğunun hiç önemi yok.”

“Beyzbol oynamaktan hâlâ zevk alıyor musun?” Chad’in yüzünde beliren garip ifadeyi görünce devam etti. “Yani profesyonel oyuncuların bir süre sonra oyunu sevdiklerini ya da nefret ettiklerini hep duyarız.”

“Ah, ne demek istediğini anladım. Hâlâ oynamayı seviyorum. Politikasını o kadar değil ama yaptığım işi değiştirmek istemezdim. Oynuyorum ve bunun karşılığında para kazanıyorum.”

“Politikasını mı?” diye sordu Bridget merakla.

“Perde arkasında dönen işler,” diye açıkladı Chad, birasından büyük bir yudum alarak. “Temsilciler. Menajerler. Sözleşmeler. Bütün bunlar beni gerçekten ilgilendirmiyor.”

Bridget son günlerde spor sayfalarında Chad’in New York’la sözleşme imzalayıp imzalamayacağı konusunda ki tartışmalar hakkında ne düşündüğünü merak ederek başıyla onayladı. Bridget beyzbol haberlerini izlemezdi, yalnızca çok sıkıcı bir öğlen yemeğinde spor sayfasını okumuştı. Genellikle hızlı bir şekilde dedikodu sayfasına bakardı ve şimdi düşününce o sayfalarda Chad hakkında bolca bilgi bulunduğunu fark ediyordu.

Bridget içkisini bitirirken Chad onu geçmişiyile ilgili soru yağmuruna tutmuştu ve söyledikleriyle gerçekten ilgileniyor gibi görünüyordu. Bridget ona okul hayatını sorduğunda, hangi lise ve üniversiteye gittiğini bilmiyormuş gibi davrandı ama biliyordu. Madison ile aynı okullara gitmişti.

“Buraya ücretsiz geldi mi?” diye sordu. <https://www.kitapyurdu.com>

da. Bridget'in bakışları Chad'in dudaklarına takıldı. Oraya bakmamak ve onların kendi dudaklarına bastırırken tadının nasıl olacağını hayal etmemek için kendine engel olmaya çalıştı.

"Ayda bir kez, bazen daha az, bazen de daha çok," diye açıkladı.

"Arkadaşım Tony belki daha çok gelir."

Koyu renk saçlı erkeğin neden tanıdık geldiğini Bridget şimdi anlamıştı. O da bir beyzbol oyuncusuydu. "Bütün takım buraya sık mı gelir?"

Chad güldü. "Hayır, çoğu bu işlerle ilgilenmezler."

"Ah? Ama sen ilgilenir misin?" Bridget bazılarının evli olabileceklerini düşündü.

"Kesinlikle." Eğilip kolunu Bridget'in iskemlesinin sırtına yasladı. "Demek aslen Washington bölgesinden değilsin?"

"Hayır, Pennsylvania'dan geldim."

"Pennsylvania seni kaybetmiş yani."

"Ha. Ha," dedi Bridget ama gizlice gururu okşanmıştı. Elbette bunu asla belli etmeyecekti. "Bundan önce çok iyi gidiyordun."

Chad kıkırdadı. "Söylediğim gerçektir ama aynı fikirdeyim. Kötü bir espriydi." Parmaklarıyla çenesine vurup dururken yüzü derin düşüncelere dalmayı abartan birinin ifadesini aldı. "Hımm. Daha iyi bir espri yapabilir miydim? Mesela..."

"Hayır, hayır," dedi Bridget. "Daha iyi esprileri boş ver. Kız tavlama için yaptığın en kötü espriyi söyle. O çok daha eğlenceli olabilir."

"En kötü esprim mi?" Gözleri parıldadı. "Çok sayıda kötü esprimin olduğunu düşünürsün değil mi?"

Bridget kendi etrafında dönerek bara yaklaşıp eğildi ve kolunu bara yaslayıp elini çenesine dayadı. Bunun baştan çıkarıcı bir poz olduğunu ümit ediyordu. Pek alışık değildi. “Burada sıkça takıldığını kabul ettiğine göre evet, daha bir sürü kötü esprin olduğuna inanıyorum.” Sonra göz kırptı. Gerçekten de göz kırptı. Chad’in ona şimdiye kadar duyduğu en kötü flört cümlesini sormasını diliyordu çünkü bütün kartlarını tek seferde açtığına emindi.

Chad iştahlı bir şekilde güldü. Sesi Bridget’in içine işledi. “Ashında en kötü esprilerimi senin kadar seksi birine söylemeyi asla istemem.”

Bridget dayanamadı ve kahkaha attı. “Güzel oynuyorsunuz beyefendi. Çok iyi.” Ve şimdi Bridget bir budala gibi sırtıyordu ama en azından Chad’in gülümsemesi de ondan aşağı kalmıyordu. Dışarı çıkıp akıllı ve seksi bir erkekle flört etmenin ne kadar eğlenceli olduğunu unutmuştu.

Chad alaycı bir şekilde başını eğdi. “Deniyorum.”

Anlaşılmaz şekilde önlerine iki votka shot geldi. Bridget içkisini ancak iki yudumda bitirebilince Chad güldü.

“Hileci,” diye şakalaştı, parıldayan gözleriyle.

Bridget elini yüzünün önünde sallayarak güldü. “Senin nasıl içebildiğini anlamadım. Bu çok sert.”

“Yılların deneyimi.”

“Beyzboldan başka bir konuda yetenekli olduğunu görmek ne güzel.”

Bakışları Bridget’in dudaklarına takıldı. “Birçok konuda yetenekliyim.”

Chad barmene işaret ederek bir bardak su istedi ve sonra bardağı Bridget’in önüne itti. Bridget minnettar bir

gülümsemeyle bir yudum içti.

Okuduğu romantik kitaplardaki kadınlardan biri gibi Chad'in bakışlarının esiri olmuştu. "Bir cümle daha söylersen bir et bıçağı takımı kazanacaksın."

Chad eğildi ve Bridget aralarında hiç mesafe kalmamış gibi hissetti. Chad'in gülümsemesi yarı gizemli, yarı şakacı bir hale gelince Bridget'in kalp atışları hızlandı. "Birçok, *birçok* konuda."

Bridget kızardı ve bunun alkolün etkisiyle olduğunu düşündü. "Bar zırvasına dayanıklı olduğumu bilmen gerektiğini düşünüyorum." Delice çarpan kalbinin kanıtladığı gibi elbette dayanıklı değildi ama umurunda bile değildi.

Chad uzandı ve Bridget'in kızarmaktan ısınmış yanına yaklaştı. Bridget ürperdi. "Yüzünün kızarışını seviyorum."

Su bardağına uzanan Bridget yanaklarının daha da kızardığını hissetti. "Baksana, şu kötü iltifatlarla beni baştan çıkarmaya çalışmaya son vereceğin konusunda anlaştığımızı sanmıştım." Chad'e bakan Bridget, onun dikkatle kendisini izlediğini gördü. Aslında Chad'in gözlerini birkaç saniyeden uzun süredir kendisinden ayırmadığına neredeyse emindi.

"Ama bu hiç de komik değil." Ama gözleri hâlâ gülmekten kıvrılmış gibiydi. Bakışları barmene takıldı. "Bir içki daha ister misin?"

Bridget başıyla onaylayıp daha hafif bir içki ısmarladı. Konuşma kesilmişti ve Bridget o anda barın etrafında yoğunlaşan kalabalık masaları görmeyi engellediğinden, Shell'i tamamen gözden kaybettiğini fark etti. Chad biraz daha yaklaşmıştı, artık bacakları tam olarak Bridget'in

bacaklarına yaslanmıştı. Bu temas elbisesinin altından Bridget'in tenini ürpertiyordu.

Etrafına bakarken yakında dans eden bir çift gözüne çarptı. Elbette buna dans etmek denirse. Aslında giysiler üzerlerinde, ayakta seks yapıyor gibiydiler. Kadının kısa kot eteği yukarı itilmişti ve bacağına erkeğin dar kalçasına sarmıştı. Erkeğin eli eteğin kenarından içeri girmişti ve kalçaları birlikte hareket ediyordu. Bridget yutkundu ve içkisine geri döndü.

“Sana en iyi oyunumu sergilediğime ve senin de onu kötü olarak adlandırdığına inanamıyorum. Kırıldım,” dedi, Chad alaycı şekilde elini kalbinin üstüne koyarak.

Şakacı ses tonu Bridget'i gülümsetti. “Kendine saygı konusunda sorunların olduğunu görebiliyorum.”

Chad kahkahalarla güldü ve sonra sustu. Eğildi ve gece boyunca ilk kez ifadesi ciddileşti. “Sana dürüst davranabilir miyim Bridget?”

Bridget bir kaşını kaldırdı. “Dürüst olmanı istiyor muyum?”

Chad avucunu Bridget'in deli gibi atan nabzına bastırdı ve uzun parmaklarıyla ensesini kavradı. “Sen beni görmeden önce ben seni gördüm. Barın bu tarafına yalnızca seninle konuşmak için geldim.”

Bu sözler Bridget'i heyecanlandırdı. Chad ciddi miydi? Ve karşılaşmalarından önce ne kadar içmişti? Bridget'in kendine olan saygısı yetersiz değildi. Güzel olduğunu biliyordu ama bedeninin yıllar önce modasının geçtiğini ve bu kulübün süper model tipli kızlarla dolu olduğunu da biliyordu. Chad'in defalarca birlikte fotoğraflarının çekildiği kızlarla.

Ama Chad'in konuştuğu, dokunduğu kişi *kendisiydi*.

Dudakları öyle yakındı ki nefesleri birbirine karıştı. Etraflarındaki konuşma uğultusu ve müzik sesi kesildi. Belki nedeni alkoldü ya da Chad Gamble. Her kadın gibi onun da playboy'larla ilgili hayalleri vardı ama her şey gerçeküstü gibiydi. Neler olduğunun tam olarak farkındaydı ama aynı zamanda mantığını kaybetmişti.

“Açık konuşmak gerekirse, bu bir baştan çıkarma cümlesi değildi.” Chad başını yana eğdi. “Seni öpmek istiyorum.”

Üçüncü Bölüm

“Şimdi mi?” Bridget’in kasları gerildi ama sonra Chad’in becerikli ve nazik tavrı karşısında hemen rahatladı.

“Şimdi.”

Bridget’in başı arkadaydı ve Chad’in dokunuşuyla rahatlayan bedeni ona teslim oldu. Chad onun etrafında baştan çıkarıcı bir ağ örüyor, gerçekliği bulandırıyordu. Bridget’in boğazı kupkuru olmuştu ve Chad’in parmakları... parmakları Bridget’in başını daha arkaya itiyordu, genç kadının midesinde bir ağrı başlamıştı. “Ben...”

“Yalnızca bir öpücük.” Bridget onun nefesini yanağında hissediyordu, gözleri kapandı. Kucağında duran ellerini anlamsızca açtı ve kapattı.

Kalabalık bir barda Chad’i öpmek onu bu kadar tahrik etmemeliydi. Herkesin görebileceği ortamlarda öpüşüp koklaşmak Bridget’in düzenli olarak keyfini çıkardığı bir şey değildi ve bu konuda genellikle başkalarıyla dalga geçerdi. Özellikle de Madison ve Chase söz konusu olunca, çünkü sürekli birbirlerinin üstündeydiler ama bu... bu farklıydı ve ne yaptığının farkına bile varmadan evet dedi.

Bridget, Chad'ın dudaklarını, hayal ettiği gibi kendi dudakları üstünde hissetmedi.

Chad'ın burnunun ucu hafifçe çenesine dokununca nefesi kesilir gibi oldu ve Chad başını biraz daha aşağı eğdi. Bridget'in başı arkaya doğru eğildiği için boynu Chad'ın tam karşısındaydı. Bridget'in elleri kenetlendi ve nabzının attığı yerde onun dudaklarını hissetti.

Chad genellikle tatlı bir hareket olarak algılanandan çok daha kötü bir şey yapmış gibi Bridget'in tüm bedeni irkildi. Hızlı bir öpücüktü ama Chad başını kaldırmaya başladı ve Bridget'in boynunu hafifçe ısırdı. Genç kadın onun dilinin teninin üstünde dolaştığını, sızıyı rahatlatıldığını hissetti. Bridget'in aralanmış dudaklarından bir inilti koptu.

"Gördün mü? Yalnızca bir öpücüktü," dedi Chad, derin ve boğuk bir sesle.

Bridget gözlerini kırıştıtararak açtı ve Chad'ın yarı kapalı gözlerle ona baktığını gördü. "Bu..."

Kendini beğenmiş gülümseme yüzüne yayılırken dudaklarını tüy gibi hafifçe Bridget'in dudaklarının üstüne yerleştirdi. "Bu... bu iyi miydi?"

"Çok güzeldi," diye mırıldandı Bridget.

Chad güldü ve dudakları bir kez daha Bridget'in dudaklarıyla buluştu. "Ama *güzelden* fazlasını yapmalıyım."

Bridget'in kalbi iki misli hızla çarpmaya başladı.

Chad'ın ipek gibi yumuşak saçları Bridget'in çenesinin alt tarafına sürtününce parmakları ona dokunmak için sabırsızlandı ama hareket etmeye cesaret edemedi. Chad'ın parmakları Bridget'in saçlarının üstünde kaydı ve şimdi eli onun başının arkasını kavırıyordu.

Bilinmeyen Yazarın Edebiyatı Arşivi - <https://hantey.org> ki

Bridget'in kalbi delice atmaya başladı, bir an sonra Chad'in dudakları yine nabzının attığı yerdeydi. Bedeni yeniden gerildi. Chad'in sıcak ve pürüzsüz dudaklarında kaybolduğunu hissetti. Dili öptüğü yerlerde dolaşüyor ve sonra aşağı doğru devam edip boynuna ufacık öpücükler konduruyordu. Hafifçe dişini tenine geçirince Bridget hızla geri çekildi. Chad, boynuyla omuzları arasındaki boşluğu küçük küçük ısıırıyordu ve Bridget güçlkle solurken bir yandan da kıkırdıyordu.

“Çok mu güzeldi?” diye sordu.

Bridget hızla derin bir nefes alarak ellerini yumruk yaptı. “İiydi.”

Chad'in ağzı o yumuşak noktaya yaklaştı. “Beni öldürüyorsun Bridget. İyi ya da güzelden daha iyisini yapmalıyız.”

Tuhaf şekilde yumuşak ve şehvetli keşiflerine daha çok yer açmak için Chad'in ağzı Bridget'in geniş yakasını yana itiyordu. Köprücük kemiğinin üstüne bir öpücük kondurdu ve sonra serbest eli aniden Bridget'in dizine dokundu, parmakları eteğin kenarından yukarı kayd ve kalçasını sardı. Bridget dans pistindeki çifti, erkeğin elinin yukarı sıyrılan eteğin altından ne yaptığını düşündü ama sonra düşünmekten vazgeçti. Her şeyin hissetmek ve istemekle ilgili olduğu bir dünyaya girmişti; bacaklarını açtı.

Chad'in boğazından neredeyse hayvansı bir ses çıktı. Kulüp daha sessiz olsaydı insanlar durup izlemek için bakarlardı. Bridget'in sessiz davetinin onun üzerinde güçlü bir etkisi olmalıydı çünkü kalçasını daha sertçe kavradı, çenesinin altını öptüğünde Bridget ateş gibi olmuştu.

Chad başını kaldırdı ve gözlerindeki bakış Bridget'i dağladı. Bu bakış için yanıp tutuşuyordu. Chad onun eli-

ni tuttu ve parmaklarını kavradı. “Seni istiyorum. Zaman kaybetmek istemiyorum. Sana ihtiyacım var. Şimdi.”

Bridget’in de ona ihtiyacı vardı. Tüm bedeni akışkan bir aleve dönüşmüştü sanki. Damarları her bir tarafına erimiş lav pompalıyordu. Bundan önce bir erkeğe hiç bu kadar hızlı tepki vermemişti.

Bridget hızlı bir dil hareketiyle dudaklarını ıslatınca Chad’in mavi gözleri parıldadı. Bridget’in midesi düğüm-leniyor ve kasılıyordu.

Chad, Bridget’in elini bırakmadan ayakta duruyordu. Ona hayır deme fırsatı tanıyordu. Bekliyordu.

“Evet,” dedi Bridget.

Bridget yolculuğun büyük kısmını hatırlamıyordu. Tek bildiği Chad’in barın etrafında ve daha önce fark etmediği dar bir koridorda ona yol gösterdiğiydi. Onu barın önündeyken gördüğü üst kattaki karanlık localardan birine götürmediğine şaşırılmıştı ama bunun için ona minnettardı. Oralarda her gece neler yapıldığını Tanrı bilirdi. Sonunda kapalı bir otoparka geldiler. Bridget onun bir Porshe ya da Benz kullanacağını düşünmüştü ama arabası yeni bir Jeep Liberty’ydi.

Chad görgü kurallarına uyararak onun için kapıyı tuttu. Bridget son zamanlarda bir erkeğin bunu yaptığını anımsamıyordu. Kendini tam koltuğa bırakmak üzereyken Chad eğilip onu çevirdi ve göğsüne çekerek ağzı, dudakları ve o becerikli diliyle Bridget’i nefessiz bıraktı. Ama başladığı gibi hızla kendini geri çekti ve arabaya binmesi için Birdget’i yönlendirdi. Sonradan kararından kuşku duysaydı bu öpücük onun fikrini tamamen değiştirebilirdi.

Bridget Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://kanteylegi.org> ve

yalnız olmadığı gerçeğini kendine saklayarak kulüpten ayrıldığını söyledi. Shell tahmin ettiği gibi bir yanıt verdi. Arkadaşı konuştuğu erkekle birlikte kulüpten çıkmak üzereydi.

Ev yolunda konuştular ama heyecanlarından dolayı gergindiler. Bridget'in kalbi yerinden fırlayacak gibiydi ve Chad'in bir eli sürekli onun dizindeydi, başparmağıyla küçük daireler çiziyordu.

Bridget'in düşünceleri birkaç kez mantığı tarafından bölündü. Gerçekten de bir gecelik ilişkilere giren kızlardan değildi o. Seri katil olmadığını elbette biliyordu ama o lanet olası Chad Gamble'dı... Kendisi ise süper modellerden neredeyse on kilo fazlası olan, masrafını zar zor çıkarabilen Bridget Rodgers'dı. Chad, şehrin, hakkında en çok konuşulan ve kulaklarından para fışkıran erkeğiydi.

Bu, Bridget'i aşıyordu.

Bu gece nasıl bir külot giymişti? Siyah saten olanı mı, yoksa büyükanne külotunu mu? Birinin evine gideceğini ciddi olarak düşünmediğinden, üstündeki büyükanne külotuysa utançtan ölebilirdi.

Ama sonra Chad'in başparmağı dizinin üstünde bir daire daha çizince Bridget'in mantığı hormonlarına yenik düştü. Hiçbir şeyin anlamı yoktu ve Chad'in en ufak teması bile bedeninde harikalar yaratıyordu. Yola odaklandı.

Yirmi dakikadan daha kısa bir süre sonra Chad başka bir kapalı otoparka girdi. Bridget'in kalbi hızla çarpmaya başladı.

Motoru durduran Chad ona baktı ve gizemli bir şekilde gülümsedi. "Hazır mısın?"

Her zamankinden daha hazır olmakla kaçmak istemek arasında kalan Bridget başıyla onayladı.

“Bekle,” diye emretti ve Bridget’i kışkıandıran bir çeviklikle jipten dışarı çıktı. Chad’in arabanın önünden geçip yanına gelmesini ve kapıyı açmasını izledi. Kolunu uzattı ve şaka yapar gibi parmaklarını oynattı.

Bridget, Chad’in elini tuttu ve onu arabadan dışarı çekmesine karşı çıkmadı. Chad kolunu onun beline dolayarak Bridget’i kapıya doğru çevirdi. Bridget kendini Chad’in boyu ve bedeniyle kıyaslayınca hayatında ilk kez birinin yanında küçük hissetmişti.

Parkeyle döşenmiş, geniş ve sıcak bir koridora girdiler. Gümüş numaralı kapılar, koyu kiraz ağacındandı. Koridor elma ve baharat kokuyordu. Bridget’in yaşadığı ve saygın bir bina olduğunu düşündüğü yerin beton zeminine ve duvarlarına sinmiş gizemli kokunun tam tersiydi.

3307 numaralı kapının önünde durduklarında Chad anahtarını bulup çıkardı ve kapıyı açtı. Karanlığa adım attı ve giriş ışığını yakarak hızla alarmı kapattı. Çantasını sıkıca kavrayan Bridget duraksadı.

Chad hareket ettikçe ışıklar yanmaya başladı. Dairesini tanımlamak için Bridget’e zengin sözcüğü yetersiz geldi. Chad’in dairesi şehirdeki birçok evden daha büyüktü. En az iki yüz seksen metrekare, çatı katı tarzındaki daire şehrin en güzel gayrimenkulüydü.

Giriş, parlak granit ve paslanmaz çelik fırın ile birçok dolabın bulunduğu geniş bir mutfığa açılıyordu. Chad yemek pişiriyor muydu yoksa? Bridget tavaların durduğu rafın altındaki mutfak tezgâhına anahtarını bırakan Chad’e kaçamak bir bakış atıp onu bir mutfak önlüğüyle... ve üzerinde başka hiçbir şey bulunmadan hayal etti.

Chad onun bakışını yakaladı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. “Bir tane almak ister misin?”

“Biraz daha fazlasını görürsem sanırım kıskanacağım,” dedi Bridget itiraf ederek.

Chad güldü. “Ama daha fazlasını görmeni istiyorum.”

Sözcüklerinden fazlası, söylenmeyen bir mesaj, Bridget’in karın kaslarının gerilmesine neden oldu. Bridget öne doğru bir adım attı ve mutfaktan dışarı çıkıp şık bir yemek odasına giren Chad’i izledi.

Yüksek sırtlı iskemlelerle çevrili uzun, dar masa sade ve göz kamaştırıcıydı. Masanın ortasına, içinde beyaz çiçekler bulunan siyah bir vazo yerleştirilmişti.

“Burada hiç yemek yemem,” dedi Chad duraklayarak. “Tamam, bu bir yalan. Erkek kardeşlerimi Noel yemeğini birlikte yemek için ikna ettiğimde bir kez yedim.”

Bridget neredeyse Chad’in kardeşlerinin adlarını sayacaktı ama kendisine engel oldu. Chad’in çıplak bedene giydiği önlük hayali ona yardımcı oldu. “Onlar için yemek pişirdin mi?”

Chad bir kaşını kaldırdı. “Evet dersem şaşıracaktım gibi görünüyorsun.”

“Yemek yapacak bir tipe benzemiyorsun.”

Chad yemek odasından çıkmak için kemerli geçişe doğru hareket etti. “Peki ne tip bir erkeğe benziyorum Bridget?”

Birlikte bir gece geçirdikten sonra unutulması olanaksız değilse de çok zor olan bir erkek tipine, diye düşündü ama bunu söylemedi. Bridget omuz silkti ve onun çarpıcı yüz hatlarına yerleşen çokbilmiş ifadeyi umursamadı.

Salondaki televizyon inanılmayacak kadar büyüktü ve neredeyse tüm duvarı kaplıyordu. Birkaç parçadan oluşan deri kanepe ve arkaya yaslanan koltuklar, üstü spor dergileriyle dolu caddelerin fotoğrafı ve şampiyonlukları.

Chad kıvrılarak yukarı çıkan merdivenin altındaki kapıyı iterek açtı. “Burası pek fazla okumadığım ama genellikle bilgisayar oyunları oynadığım kitaplığım.”

Sıkıca çantasını tutan Bridget güldü ve dikkatle etrafına baktı. Raflar dolusu kitap vardı ve orada yalnızca görüntü olarak durmuyorlarsa okumama kısmından kuşku duydu. Ayrıca cam kutular içinde duvara asılmış imzalı toplar ve beyzhol eldivenleri, kendi el yazısıyla imzalanmış çerçeveli fotoğrafların arasında duruyordu.

Kapıyı hafifçe kapatan Chad başıyla merdivenin ötesindeki iki kapıyı işaret etti. “Bunlar da konuk yatak odası ve banyo. Yukarı çıkalım mı?”

Bridget yeniden on altı yaşındaymış gibi midesi kasılarak başını salladı. Konuklar için kullanılan bir başka yatak odası vardı; duvarları, tavanı, yatağı ve halısı beyaz olduğu için Bridget oraya “beyaz oda” ismini verdi. O odaya adım atmaya biraz korkuyordu.

Ama sonra Chad elini Bridget’in sırtından kaydırarak yanından geçti ve ardında ürperten bir iz bırakarak koridorda yürüdü. Bridget aşağıdaki salonu görebiliyordu ama saçma bir yükseklik korkusu yüzünden tırabzandan uzaklaştı.

Chad kendi yatak odasının kapısını dirseğiyle iterek açtı ve duvardaki bir düğmeye bastı. Yumuşak, sarı bir ışık odaya yayıldı ve parlak zemini aydınlattı. Odanın ortasında, havuz büyüklüğünde bir yatak vardı. Cebinden telefonunu çıkardı ve Bridget’in üç aylık kirası değerinde değilmiş gibi dikkatsizce komodinin üstüne fırlattı.

Karşı duvarda yatak başıyla uyumlu şifonyerler, yatağın her iki tarafında duran komodinlerle aynıydı. Yatağın karşısındakiler ücretsiz PDF kitap Arşivi <https://www.kitapci.com>

şeklindeki dolaba açılan kapı Bridget'i neredeyse diz çöktürecekti.

"Dolabın," dedi dayanamayarak. "Sanırım benim yaptak odam büyüklüğünde."

"Aslında büyük tek bir odaydı ama iç mimar bu dolabı ve banyoyu yaptı."

Oda daha da mı genişti? Yok artık! Bridget'in bakışı koyu renk takımların kollarına ve polo yaka tişörtlerin renk uyumuna takıldı. Üst raflarda kuşkusuz tasarımcılara ait kot pantolonlar sıralanmıştı. Evdeki kendi dolabı, bir yığın ucuz giysi rafından oluşuyordu. Chad'in dolabında yaşayabilirdi pekala.

Dolaba bakmaya devam ettikçe daha çok kıskanacağını düşünerek döndüğünde, Chad arkasına geçip beline kolunu doladı.

"Evet dediğine sevindim," dedi, ılık nefesi Bridget'in yanağını okşayarak. "Aslında evet dediğin için heyecanlıyım."

Bridget sırtına yayılan sıcaklıkla gerildi. Yanağını ona çevirdi ve Chad'in yanağı kendi yanağını sıyrıp geçince alt dudağını ısırıldı. Düşünmeden ağzından kaçan soruya engel olamadı. "Neden ben?"

"Neden mi sen?" Chad biraz geri çekildi ve tam karşısına gelmesi için Bridget'i çevirdi. Kaşlarını çattı. "Sorunu anlayabildiğime emin değilim."

Yüzünü yana çevirmeye çalışan Bridget'in yanakları kızardı ama Chad yumuşak bir şekilde onun çenesini tuttu. Bridget hafifçe öksürdü. "Neden seninle eve gelmemi istedin?"

Chad başını yana çevirdi. "Sanırım bu gün gibi ortada." Diğer eli Bridget'in kalçasının kıvrımına kaydı ve

onu öne çekti. Bridget, Chad'in ona yaslanan bedenindeki ateşi ve erkekliğinin sertliğini hissetti. "İstersen daha çok ayrıntıya girebilirim."

"Ben... farkındayım ama kulüpteki herhangi bir kıza sahip olabiliirdin. Bazıları..."

"Oradaki herhangi bir kadını elde edebileceğimi biliyorum."

Anlaşılan özgüven konusunda hiçbir eksiği yoktu. "Söylemeye çalıştığım, oradaki herkesin arasında, podiumdan yeni inmiş gibi görünen kızlardan birini eve getirebilirdin."

Chad kaşını çattı. "İstediğim kişiyi eve getirdim."

"Ama..."

"Burada bir 'ama' yok." Bridget'in yanağını avucunun içine alıp başını arkaya itti. Konuştuğunda dudakları hafifçe Bridget'in dudaklarına dokunuyordu. "Seni istiyorum. Fena halde. Şimdi. Duvarın önünde. Yatağымda. Yerde ve belki daha sonra banyoda. Tadını çıkarabileceğimiz bir duş kabinim ve jakuzim var. Seveceğini biliyorum."

Tanrı aşkına...

Chad'in gülümsemesi o kadar uyarıcıydı ki. "Nerede olduğu fark etmez. Seni her yerde becermek istiyorum." Dudakları Bridget'in dudaklarının üzerinde tüy gibi gezindi ve sesi günahkâr bir fısıltıya dönüştü. "Ve yapacağım da."

Onun kaba konuşmasından ne kadar zevk aldığına şaşırarak Bridget'in gözleri açıldı ama yanıt vermesine fırsat kalmadan Chad'in ağzı derin ve ateşli bir öpücükle onun dudaklarını hapsederek içinde bir ateş yaktı. Onu geri iterek sert bedenini Bridget'e yasladı. Eli yanağını bıraktı ve omzunda bir kolunu kavıyordu. <https://brantey.org>

önce hiçbir erkeğin asla öpmediği şekilde öpmeye devam etti. Sanki uzun ve derin yudumlar alarak onu yutuyordu ve Bridget'in bedeni Chad'in karşısında eriyordu. Bridget kalçasını ona yaslayınca Chad'in gırtlığından derin bir ses yükseldi.

Chad dudaklarını ondan ayırmasını sağlayacak kadar başını kaldırdı. "Neden seni eve getirdiğim konusunda kafan hâlâ karışık mı?"

"Hayır," dedi Bridget, sersemlemiş bir şekilde nefes alarak.

"Çünkü sana göstermeye devam edebilirim... aslında, sana göstermek istiyorum." Dişleri Bridget'in alt dudağını ısırdı ve genç kadın göğsünü Chad'e yasladı. "Aslında benim de kafamın karıştığını itiraf etmem gerek."

Tereddüt mü ediyordu? Lanet olsun. "Öyle mi?"

Ellerini Bridget'in kalçasının iki yanına yerleştiren Chad başıyla onayladı. "Genellikle hemen işe koyulurum. Aynı anda yakınlaşırız."

Bridget'in Chad'in neden söz ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, Chad'in ellerinin kalçasından aşağı doğru indiği, elbisesinin ucuna yaklaştığıydı. Chad'in parmakları sonunda çıplak tenine dokunduğunda Bridget başını geri attı.

"Tanrım, çok seksisin."

Bridget gözlerini kapatınca Chad onun boynunu öptü ve elleri yeniden yukarı çıkıp tam göğüslerinin altında durdu. Dudakları bir kez daha Bridget'in dudaklarını buldu ve dilini içeri kaydırды. "Senin içinde olmak istiyorum. Gece boyunca. Ama önce seni hissetmem ve tadına bakmam gerekiyor."

Dördüncü Bölüm

Karşı çıkmaya hazırlanan Bridget'in gözleri açıldı ama Chad'in elleri onun iri göğüslerini buldu ve becerikli parmakları elbisesinin kumaşının üstünden kabarık meme uçlarını okşadı. Kendini neredeyse kaybetmiş olan Bridget inleyerek onun adını tekrarladı. Chad'in istekli, seksi ağzı elbisesinin ve sutyenin ince dantelinin üzerinde dolaşıyordu. Bridget'in bedeni coşkulu ürpertilerle titredi.

Chad başını kaldırdı ve bir eliyle Bridget'in memesini avuçlarken dudakları onun dolgun dudaklarıyla buluştu ve sonunda... diğer elini elbisenin altına kaydırды. Bacaklarını araladı ve parmakları kadının kalçasının iç tarafını buldu. Chad elini ona sürterken Bridget güçlükle nefes alıyordu.

"Kahretsin," diye homurdandı Chad. "Öyle ıslaksın ki." Öyleydi. Chad için ölüyordu.

Bir parmak içine girdi ve yavaşça hareket etmeye başladı. "Daha önce hiç bu kadar tahrik olmuş muydun?"

Bridget ellerini onun geniş omuzlarına yerleştirdi, parmakları yumuşak kazağın içine gömülüyordu. Bedeninde oluşmaya başlayan heyecanların içinde kaybolmuş-

tu Chad'in acı veren hareketleriyle kasıldı.

"Söyle bana," dedi Chad mırıldanarak.

Ne soruyordu? Soru yeniden gündeme geldiğinde Bridget yanıtlamayı aklından geçirdiğine bile inanamadı ama sonra Chad'in parmakları durakladı. Kahretsin.

"Bahse girerim olmadın." Dudakları Bridget'in ateş gibi yanan yanaklarından geçip boynuna inerken parmakları ileri geri hareketine kaldığı yerden devam etti.

"Bırak cinsel organını, parmaklarını bile nereye koyacağını bilmeyen erkeklerle birlikte olduysan, elbette bu kadar tahrik olmamışsındır."

Chad'in konuşma şeklinin aslında onu cinsel olarak uyardığı gerçeği biraz sinir bozucuydu. Bridget açık saçık konuşmaya alışık değildi. Deneyimli olduğu yegane yatak odası konuşması "çok iyisin" den öteye gitmezdi ama Chad'in ağzından çıkan bu duygusuz sözcükler Bridget'in çılgın şeyler düşünüp istemesine neden oluyordu.

"Ya sen?" diye sordu Bridget.

Chase onun boynuna yaklaşırken kıkırdadı. "Ben parmaklarımı ve cinsel organımı nereye koyacağımı çok iyi bilirim."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Chad'in yanıt yerine geçen gülüşü Bridget'i ürpertti. Chad'in sesi keskinleşti.

"Peki? O diğer erkekler parmaklarını ve cinsel organlarını nasıl kullanacaklarını biliyorlar mıydı?" Bridget onun bu soruyu yüksek sesle sorduğuna ve kendisinin yanıtlayacağına inanamadı. Sözcükler her nasılsa aralarına düşen yağmur damlacıkları gibi ağzından dökülüverdi. "İyiydiler."

"İyi." Sözcükten hoşlanmadığı belliydi. "Gelmeni sağladılar mı?"

Tanrı aşkına, Bridget'in gözleri açıldı ve Chad'in yüzündeki kibirli gülümseme onu çileden çıkardı. "Sen sağlayacak mısın?" Kendine engel olamadan soru ağzından çıkıvermişti.

Chad'in gözlerinin mavi tonu yakıcıydı. "İstediğin şeyde biraz ısrarcı mısın yoksa?"

Bridget yanıt vermedi. Aslında veremedi çünkü Chad'in kıvrak parmakları saten iç çamaşırının altına girdi. Bridget'in bedeni titredi ve Chad'in yüzünde çokbilmiş bir gülümseme belirdi. Gözlerinde meydan okuyan bir ifade vardı ve girdiği iddiadan asla vazgeçmediği açıktı. Tekno bir şarkıda söylendiği gibi Bridget'in kanı coşkuyla çağlıyordu.

"Neden soruma yanıt vermiyorsun?" diye sordu Chad. Hissettiği parmakların yumuşaklığı Bridget'i bir kez daha sarstı.

Çünkü nefes almakta zorlanıyordu. "Özel bir soru bu."

"Özel bir soru mu? Şu an özel bir durumda değil miyiz?"

Haklıydı. Yanıt vermeyince Chad başparmağını sinirlerin merkezine bastırdı ve kalçasını geren Bridget haykırdı.

"Seni öptüm. Buradan," dedi, dudaklarına hızlı ve ateşli bir öpücük kondurarak. "Ve seni buradan öptüm." Ve dudakları boynuna inerken diğer eli meme ucuna dokundu. "Ve burana dokundum... ve şimdi daha aşağıya dokunuyorum."

Kanıtlamak ister gibi bir parmağı Bridget'in içine girdi ve genç kadın Chad'in omuzlarını sıkıca tuttu. "Chad..."

"Ama bütün bunlar fazla özel değil, öyle mi?" diye sordu gülümseyerek ve Bridget nefessiz kalana kadar parmağını ileri geri hareket ettirmeye devam etti. "Bridget?"

Bedenini bu kadar kolayca teslim alması Bridget'i hayrete düşürdü ve Chad parmağını hareket ettirip onu ken-

dine doğru çekerken, karnının derinliğinde coşkulu bir kasılma hissetti.

Chad kadın bedeninin dilinden anlıyor gibiydi, başını eğerken hızlandı. Bridget'in kulağının içine fısıldarken saçlarının yumuşak telleri onun yanağını okşuyordu. "Sorun değil. Yanıt vermene gerek yok çünkü onların seni nasıl hissettirdikleri benim seni nasıl hissettireceğimle asla kıyaslanamaz. Sana söz veriyorum... yalnızca *iyi*'den fazlası olacak."

Bu sözleri duyan Bridget'in kalp atışları birdenbire hızlandı. Evet, Bridget Chad'in iyiden çok daha iyi olacağına emindi.

Chad bir parmağını daha onun içine kaydırırken hiçbir şey söylemedi ama onu izledi. Parmakları çalıştığı sürece gözleri Bridget'in gözlerine kenetlenmişti ve onun yana bakmasına, yarattığı çıldırtıcı duygu selinden kaçmasına izin vermeyi reddediyordu.

Başparmağını Bridget'in duyarlı derinliklerinde hareket ettiren Chad'in dudaklarında kendinden memnun bir gülümseme belirdi. Bridget içine derin bir nefes çekerken Chad'in gözleri parıldıyordu. Bridget'in kasılmış cinselliğinin çevresinde, dokunmak üzereyken son dakikada uzaklaşarak başıboş daireler çizmeye başladı. Birkaç daire sonra Bridget hızlı hızlı solumaya başladı... Nefesi kesilecek şekilde soluyordu.

Chad durumun keyfini çıkarıyordu. "Şu anki halin hoşuma gitti."

"Öyle mi?" dedi Bridget ve kalçasını öne itti ama Chad hareketini yavaşlattı.

"Hareket etme," diye emretti Chad sert bir sesle. Başparmağıyla bastırarak bir daire daha yaptı. "Yanak-

ların kızarmış, dudakların şişmiş ve aralık. Çok güzel.”

Bridget içinin yandığını, sıcak su dolu bir havuza dönüşüğünü hissetti. Elleri Chad’in göğsünden aşağı kayarken avucuyla onun kalp atışını hissederek büyüldü. Onun dokunuşuna doğru hareket etmek için can atıyordu ama duvarla Chad arasında hapsolmuştu. Chad’in uyarılmış erkekliği Bridget’e baskı yapıyor, içindeki büyük arzuyu çoğaltıyordu.

Chad parmaklarıyla gerçekten sinsi bir şey yaptığında Bridget çılgılık attı. Yumuşak mızıldanması, Chad’in şehvetli saldırısı, her şey Bridget’i bir uca doğru sürüklüyordu. Chad’in izin verdiği kadar sırtını çukurlaştırdı. Kızarmış yüzüne yakın duran Chad’in gülümsediğini hissetti.

Dudakları öpme mesafesindeydi. “Bir dakikadan kısa sürede gelmeni sağlayacağım,” dedi.

Bridget güçlkle konuştu. “Bir dakikadan kısa mı?”

“Lanet olası bir dakikadan daha kısa sürede,” diye yanıtladı Chad sırtarak... Gerçekten sırtıyordu. Kendini beğenmiş değil, şakacı bir sırtıtmaydı ve Bridget’in kalbi hızla çarpmaya başladı. Aslında heyecanlanmamalıydı çünkü bu kalple ilgili bir şey değildi ve Chad’i gerçekten tanımıyordu. “Evet. O kadar etkileyici olacak,” diye ekledi.

Ukala piç kurusu... Gerçekten sihirli elleri vardı. Oyun zamanı bitmişti. Parmağı ileri geri hareket ediyordu, önce hızlı, sonra daha hızlı. Saniyeler içinde Bridget’in nefesi boğazında tıkanmaya ve kıvranmaya başladı.

Chad’in dudakları aralandı. “Kırk saniye daha var...”

Başparmağının bir sonraki hareketi acımasız bir sürtünme yarattı. Bridget onu daha yakına, daha derine çekmeye çalıştı.

Chad’in boğazından derin bir hırıltı çıktı. “Bundan

hoşlanıyorum... bedeninin bana karşılık verme şeklinden hoşlanıyorum. Mükemmel.”

Bridget tatlı bir şekilde kıvrandı. Bacakları kaskatı kesildi.

“Otuz saniye...” dedi Chad, ağzını onun dudaklarına yaklaştırarak. Aşağıda parmaklarıyla yaptığına uyum sağlayacak şekilde dudaklarını emdi. Geri çekildi ve mırıldandı. “Yirmi saniye...”

Gerçekten geriye doğru sayacak mıydı? Tamamen çıldırmış olmalıydı.

Ve sonra parmaklarını içine sokarken Bridget’in dudaklarını hafifçe ısırdı. Bridget’in bedeni belli ki kontrolünü kaybetmişti. Chad’in eli içinde hareket ediyor, daha fazlasını istiyordu. Kasları yay gibi gerildi ve sıkılaştı. Omurgasına yıldırım düşmüş, her omuru ateş almış gibiydi. Ayakkabılarının içinde parmakları kıvrılmış, kalçası duvara yapışmıştı. Güçlkle soluyordu. Her bir sinir ucu ateşlenmeye hazırdı.

“Benim için gel,” diye emretti Chad.

Ve sonra aşağıdaki eli hareket etti ve parmaklarının arasındaki sinir yiğininin yuvarlayarak sıkı.

Bridget yüzlerce parçaya ayrılarak, hızlı ve güçlü, onu yükselten, havanın içinde döndüren duyguya kendini bırakırken, tatlı zevk dalgaları ona işkence ediyordu. Önce paramparça olup sonra tatlı bir şekilde yeniden bir araya gelirken düşünceleri dağıldı.

Gevşemiş, tatmin olmuş ve akli başından gitmiş şekilde Chad’in karşısında durup, artçı şoklar dalga dalga yayıldıkça biraz daha kendinden geçerken nefes almaya çalıştı. Gözlerini açtı ve şaşırtıcı şekilde mavi gözlerin kendisine baktığını gördü.

“Beş saniye kalmıştı,” diye mırıldandı Chad, eli hâlâ onu derinlemesine kavıyordu.

Vay canına...

Dudakları bir kenarından yukarı kıvrıldı. “Ve hâlâ seni tatmak istiyorum.”

Bridget kendini duvara bırakırken kalbi göğsünden dışarı fırlamaya çalışıyordu. Büyülenmiş şekilde, ağırlaşmış gözkapaklarının ardından onu izledi.

Chad yavaşça elini çekti ve geriye doğru bir adım attı. Gözlerini Bridget’in gözlerinden ayırmadan parmaklarını ağzına sokup Bridget’in tadına baktı.

Bridget kimsenin bunu yaptığını görmemişti. Kitaplarda evet, ama gerçek hayatta, hayır. Şaşırmıştı, tahrik olmuştu ve hareketin ahlâksızlığından büyülenmişti.

Chad sırttı. “Daha fazlasını istiyorum.”

Bridget’in kalbi titredi.

Chad ellerini Bridget’in kalçasına yerleştirdi ve başını eğip onu coşkuyla öptükten sonra elleri aşağı kayarak eteğinin altına girdi. Parmakları yeniden külotunun altına kaydı. Bir duraksama oldu ve geri çekilirken dişleri Bridget’in alt dudağını yakaladı. Ve sonra aşağı doğru hareket ederek iç çamaşırını çıkardı.

İç çamaşırını çıkarken Bridget şaşkınlık içinde ellerini Chad’in geniş omuzlarına yerleştirdi. Şimdi de elbisesini çıkaracağını düşündü ama Chad diz çöküp başını kaldırdı ve kalın kirpiklerinin ardından gözlerini dikip ona baktı. Böyle önünde eğilmiş haldeyken, canlanmış bir tanrı gibiydi.

Çok güzeldi.

Chad Bridget’in elbisesini yavaşça yukarı itti. Kumaş ancak Bridget’in kalça seviyesine geldiğinde bakışları karşılaştı. Ücretsiz PDF Kütüphaneleri için <https://www.kitapci.org>

karşısındaydı. Kısa bir an için utanması gerektiğini düşündü ama Chad'in baygın gözlerindeki neredeyse vahşi umut Bridget'in tüylerini ürpertti.

Olanaksız gibi gözükse de Bridget'i daha çok ateş bastı ve derinlerde bir ihtiyaç kök saldı. Chad önce bir bacağına iç tarafına sonra da diğerine birer öpücük kondururken Bridget yüzünü yana çeviremeden onu izledi. Erkeğin yanağındaki kirli sakal tenine batıyor, içini ürpertiyordu.

Bridget hayatında hiç kimsenin böylesine esiri olmamıştı. Şu an kendini sahiplenilmiş ve seçilmiş hissediyordu. Bu duyguyu anlamıyordu, gerçekten sorgulamayacak kadar kendini kaybetmişti ama içinde filizlenen bir rahatsızlık sızısı hissetti. Chad gibi bir erkeği unutmak, ondan sonra devam etmek zor olacaktı.

Chad'in nefesi Bridget'in tenini yakıyordu ve az sonra ağzı üstündeydi. Bridget düşünmekten vazgeçti ve kendini hissetmeye bıraktı.

Chad kendine ziyafet çekiyordu.

Bridget'in sırtı duvarın önünde eğilene kadar Chad onu diliyle ve dudaklarıyla yutarken kadının parmakları dağınık saçlarının arasındaydı.

Bedeni utançla sarsılırken dişlerinin arasından tıslıyordu. Bridget başını geri atana kadar Chad yalayıp onun üzerinde çalışmaya devam etti. Bridget bacaklarının yorgunluktan bittiğine emindi. Gerilim onu öyle derin, öyle sıkı ve öyle hızlı sardı ki haykırmaktan kendini alamadı.

"Buna dayanamıyorum," dedi Chad'in saçlarına asılarak.

Chad onun bileklerini kavradı ve duvara bastırdı. Kadının onu durdurması mümkün değildi.

“Dayanabilirsin,” dedi Chad.

Ve ona başka seçenek bırakmayarak bunu kanıtladı. Bridget ilkinden daha güçlü bir şekilde boşalıp Chad’in adını haykırarak dağılana kadar onu bırakmadı. Zevkin yoğunluğunda nefes alamıyor, mantıklı şekilde düşünemiyordu bile. Sarsıntıları hafifleyince, Bridget bunun üstesinden gelebildiğine şaşırdı.

“Bu... bu inanılmazdı,” dedi, düzensiz bir şekilde nefes alarak. “Hayır, inanılmazdan da öteydi. Sözcük bulamıyorum.”

Chad hızla kalktı ve Bridget’in yanaklarını avuçlarının içine aldı. Onu coşkuyla öpünce Bridget, Chad’in ve onun diliyle dudaklarının üzerindeki kendi tadının karışımıyla inledi. Chad geri çekilince, bakışındaki güçlü arzu Bridget’in nefesini kesti.

“İnanılmazdı.” Bridget’i yeniden öptü. “Sen inanılmazdın.”

İnanılmaz mıydı? Chad’in ellerinde... ve ağzında hamur gibi olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Ama en azından ayaklarının üstünde durabilmişti. Bu da inanılmazdı.

Bridget’i bir kez daha öptü ve gergin hareketlerle geri çekildi. “Bir dakikaya... ihtiyacım var.”

Bridget ağzından çıkmak üzere olan gülücüğe engel olmak için dudağını ısırды. Kısa bir uykuya ve sonra daha çok Chad’e... yine ona ihtiyacı vardı. “Burada olacağım.”

“Bir dakika.”

Banyoya giderken Bridget onun kazağını ve altındaki beyaz tişörtü sıyırdığını gördü. Gergin sırtının altında kalın kasları hareket ediyor ve Bridget’in dikkatini çekiyordu. Chad kaçırdı ve ona döndü.

Geliştirilmiş altı karın kası değildi bu. Bu adamın harika bir sekizli kası vardı. Tanrı aşkına...

“Bir yere gitme,” dedi Chad.

Kapıyı arkasından kapatana kadar Bridget hareket etmedi, belki de edecek durumda değildi. Sonra yatağa yaklaşıp güçsüz ve titrek dizleriyle kenarına oturdu. Chad haklıydı. Henüz seks bile yapmamışlardı ve daha önce asla böyle hissetmemişti. Bir yanı tamamen umursamazdı ve diğer yanı... Evet, gecenin sonuna kadar onu hep isteyeceğini biliyordu.

Bu iyi değildi.

Banyoda su akıyordu ve ses ani bir uğultunun gölgesinde kaldı. Bridget aşağı baktı ve Chad’in telefon ekranındaki ışığı gördü. Nefesi kesildi ve kalbi hızla çarpmaya başladı.

Victoria’s Secret’ta alışveriş yapan herkesin tanıdığı bir kadının küçük resmiyle birlikte STELLA ismi ekranda yanıp sönmeye başladı.

Bridget’in midesi kasıldı.

Ekrandaki mesaja bakmaması gerektiğini biliyordu. Yanlıştı, kişisel mahremiyet hakkının ihlali ve bir sürü saçmalık... Ama baktı çünkü bir kadındı ve o anda bakmamış olmayı diledi.

2 geceliğine şehirdeyim ve seni görmek istiyorum, geçen hafta sonunu yine yaşayalım.

Yıllık kadının mesajı on altı yaşında, dikkat eksikliği ve hiper aktivite sorunu olan birinin yazısına benzese de geçen hafta sonu neler olduğunu anlamak için çok akıllı olmaya gerek yoktu. Stella kaç yaşındaydı ki zaten? Bridget doğru hatırlıyorsa, neredeyse yirmi ikisinde olmalıydı ve on beş yaşından beri modellik yapıyordu. Özel bir sut-

yen modeli sunarak kariyerinin zirvesine ulaşmıştı.

Mesaj sönüp yerini karanlık ekrana bırakmadan önce Bridget modelin küçük resmine dikkatle baktı. Lepiska saçlı ve Bridget'in boyunda olan model belki elli kilo kadardı. Duman rengi, cinsel çekicilik çağrıştıran gözleriyle çok güzeldi.

Ve Chad geçen hafta sonu onunla birlikte olmuştu.

Bunu fark edip, yalnızca yedi gün önce kimle olduğunu gerçekten anlamak sanki üzerinde buz etkisi yapmıştı. Rus asıllı model, Bridget'in iç çamaşırını belki de elbise olarak kullanırdı.

Omzunun üstünden özenle düzeltilmiş yatağa ve siyah yorgana baktı. Eve süper modeller getiren bir erkeğin önünde, Chad'in önünde şimdi kendini çıplak olarak bu yatağa yayılmış olarak göremiyordu.

Süper modeller.

Bridget burada ne yapıyordu? Hayatının en iyi iki orgazmını yaşamamanın dışında, ki bu doğrudu, huzursuz edici şekilde yabancılaşmış çekiyordu. İki kuruşu zorlukla bir araya getirebiliyordu ama vajinası iki orgazmı bir arada yaşamakta sorun çekmemişti.

Stella'nın kalçası büyük olasılıkla Bridget'in kolunun boyundaydı.

Bridget ayağa kalktı ve gözlerini banyonun kapısına dikerken karmaşık bir nedenle özgüveni yere çakılınca kollarıyla kendini sardı.

Yatağın ayakucunda donakalan Bridget, Chad'in ertesi sabah pişmanlık yaşayıp yaşamayacağını merak etti. Kardeşlerini arayıp tesadüfen eve getirdiği kızı anlatacaktı. İşte o zaman Chase onun adını tanıyacak ve Bridget utançtan ölecekti.

İçinde çirkin duygulardan bir yumak oluşmuştu. Sıkı bir rejimi bozduktan sonra annesinin para biriktirip aldığı mezuniyet elbisesinin fermuarını patlattığından bu yana böyle hissetmemişti. Ya da iki yıl önce ayrıldığı son erkek arkadaşı herkesin dilinde dolaşan bir rejimin sözünü ettiğinden bu yana. Birkaç kilo kaybetmesi gerektiğini tek anlatma şekli buydu sanki. Serseri.

Neden tam şu anda bunları düşünmesi gerekiyordu? Bedenini sevmeyi, kıvrımları olan bir kadının gücünü öğrenmişti.

Eve onu arabayla getirmeyi başarması ve ayık görünmesi gerçeği bir yana, tek mantıklı açıklama Chad'in sarhoş olmasıydı.

Bridget hızla döndü ve dolabın yakınında yere düşmüş olan çantasını gördü. O anda su sesinin kesildiğini duydu ve midesi kasıldı.

Kafasında Chad'i terk etmişti bile. Şimdi yapması gereken, başladığı işin sonunu getirmek ve dışarı çıkarken onunla karşılaşmamaktı.

Chad, daha pantolonunu çıkaramadan gelmekten korkuyordu. Bu olasılık epey can sıkıcıydı.

Kahretsin, bir dakikaya... çok dakikaya ihtiyacı vardı.

Banyo kapısını arkasından kapatıp soğuk suyu açtı. İçindeki arzuyla bedeni acı verecek şekilde gerilmişti. Bir kadını en son ne zaman bu kadar çok arzuladığını hatırlamıyordu. Bridget'in içine girmeyi o kadar çok istiyordu ki. Kendini gece boyunca, hafta sonu boyunca kaybedebileceği türden bir kadındı o.

Kahvaltı sonrası seks için kalmasını istese, karşı çıkar mıydı acaba?

Aynadaki görüntüsüne bakınca dudakları kıpırdadı. Bridget'in ellerinden dolayı saçları karmakarışık ve ağzında hâlâ onun kasılmalarının tadını hissediyordu. Kokusu her yerdeydi, Chad'in erkekliği aniden kasıldı.

Kahretsin.

Yüzüne soğuk su vurup havluya uzandı ve kurulandı. Bridget'in elbisesini çıkarmak, o inanılmaz bacakların arasına yerleşmek ve adını yeniden haykırdığını duymak için sabırsızlanıyordu.

Chad inledi.

Bunları düşünmeye devam ederse banyodan dışarı çıkana kadar bile dayanamayacaktı.

Suyu kapattıktan sonra kendi etrafında döndü ve iki eliyle saçlarını düzeltti. Bu gece yaptığı şey, Bridget'i eve getirmesi, tam da spor kulübün onu yapmaması için uyardığı şeydi ama rezil fotoğrafçılar bu gece barda gizlenmişlerdi. Şu anda yatak odasında olsalar bile, Bridget'a sahip olmasına engel olamazlardı.

Lanet olası bir kıyamet bile onu durduramazdı.

Ama Bridget'in içinde olma hevesi ve ihtiyacı, tuhaf bir şekilde yaptığından emin olmamasına neden oluyordu. Onun hakkında bildikleri birçok yattığı kadın hakkında bildiklerinden daha çoktu, Bridget onda merak uyandırmıştı. Hem de çok.

Karşılaştığı kadınlar söz konusu olduğunda merak daha önce asla sözlüğünde yer almamıştı. Elbette bazılarına biraz daha tutkun olmuştu. Hatta ilişkilerinden sonra kurulan birkaç arkadaşlığı bile olmuştu ama hiçbiri asla daha fazla ilgisini çekmemişti. Nasıl oluyor da Bridget birkaç saat birlikte içki içip konuştuktan sonra hâlâ bu kadar merak uyandırabiliyor?

Kahretsin, çok fazla düşünüyordu ve hâlâ kaya gibi sertti.

Gerçekten banyodan çıkmak zorundaydı.

Gözlerini devirerek banyonun kapısını açtı, kasıla kasıla yürüyerek dışarı çıktı ve... boş odayı görünce durdu. Bridget'in orada kıvrılıp kendisini beklediğini umduğu yatağa baktı. Odadaki inanılmaz seksi kadın yok olmuştu.

"Bridget?"

Yanıt yoktu.

Kafası karıştı ve kendi etrafında döndü. Yatak odası büyüktü ama içinde bir kadını kaybedecek kadar değil. Kaybetseydi, bu bir ilk olurdu.

Bakışı dolabına takıldı. Bridget'in dolaptan nasıl etkilendiğini anımsayınca o tarafa yürüdü ve kapısını açtı. Tanrı'ya şükür orada değildi çünkü bu Chad'i biraz korkuturdu. Geriye bir adım atarak yeniden yatağına baktı. Çantası orada değildi.

Gittikçe büyüyen bir öfke ve kuşkuyla odasından çıkıp koridora geçti. Tırabzanın yanında durup ellerini üstüne koydu ve eğilerek aşağı, boş salona baktı.

"Bu bir şaka mı?" dedi tırabzanı iterek.

Basamakları ikişer ikişer inerek mutfığa daldı. Bir kez daha kadının ismini seslendi ama yanıt yoktu.

Chad boş şarap rafının önünde durdu ve ellerini beline yerleştirdi. Buna inanamıyordu, çok şaşkıındı. Bridget onu terk etmişti... O banyodayken onu terk etmişti.

Bir yanı onu bulmak istiyordu. Uzağına gitmiş olamazdı, eve gidecek aracı da yoktu. Ne yaptığını düşünmeden kendini evin ön kapısında buldu. Kilitli değildi, besbelli aceleyle kapatılmıştı.

Bridget ondan *kaçmış* gibiydi.

Kadınların ona tek bir sözcük etmeden terk ettikleri bir dünyaya mı geçmişti? Belki de banyoda düşmüş ve kafasını çarpmıştı.

Ama orada durdukça şaşkınlık yerini öfkeye bırakmaya başladı. Kendi etrafında döndü ve kapıdan uzaklaşmaya çalışıp yeniden yukarı çıktı. Yatağına yöneldi ve telefonunu eline aldı. Ancak başparmağını ekranın üzerinde kaydırduğu anda Bridget'in telefon numarasını almadığını fark etti. Onun nerede yaşadığını ya da çalıştığını bile bilmiyordu.

Telefonu yeniden yatağa fırlattı ve kendini bırakarak olduğu yere çöktü. "Kahretsın."

Beşinci Bölüm

Bridget pazar günlerine hep hayranlık beslemişti. Neredeyse sürekli pijamasıyla oturup dışarıdan yemek ısmarladığı ve tembellik yaptığı bir gündü.

Alacaklılar pazar günleri aramazdı.

Saçlarını gevşek bir atkuyruğu şeklinde toplayıp dar ve kısa koridorda ayaklarını sürterek yürüdü. Uyana-bilmek için gözlerini ovuştururken, yeniden kaplanması gereken kanepenin yanında duran sehpaye çarptı. Bacağında keskin bir acı hissetti.

“Kahretsin!” Diğer tarafa yürüdü ve bu kez de fazlasıyla yüklenmiş kitaplığa çarparak birkaç kitap düşürdü. Her birinin yere düşerken çıkardığı sesle yüzünü buruşturdu.

Kanepenin sırtında kıvrılmış yatan Pepsi, Bridget’in sesiyle irkildi. Aşağı atlarken sırtındaki turuncumsu tüyler ürperdi ve sehpanın üstündeki lambaya çarparak kendini Bridget’in anne babasına ait olan koltuğun üstüne attı. Zemini çökertecek kadar ağır olan lamba devrildi.

Bridget küfretti ve hızla ileri atılarak lambayı yakaladı. Havaya dağılan toz burnuna kaçtı.

Hapşırmaya başladı.

Hapşırıkları düzenli ve nefes kesilmesi şeklinde olanlardan değildi. Zavallı Pepsi Bridget'in sesinden korkup kendini sehpanın altına attı. Oradan yeşilimsi altın rengi gözlerle dışarıyı gözetlemeye koyuldu.

Lambayı doğrulttuktan sonra başka bir eşyanın daha ona saldırmaması için Bridget yavaşça geriye bir adım attı. Orada durup sıkışık salonuna baktı ve Chad'in dairesindeki geniş alanı düşünmekten kendini alamadı.

Bir kez daha küfretti.

Onu ya da o geniş harika dairesini düşünmeyeceğim. Ayrıca onun sihirli ağzıyla dilini de kesinlikle düşünmeyeceğim. Cuma gecesinden bu yana şansı iyi gitmiyordu. Dün, tüm gün boyunca dayanamayıp şehrin sevilen play-boyuyla arasında geçenleri anlatır korkusuyla, Shell'in telefonlarından kaçınmıştı.

Ama aklı oraya bir kez takılınca kendini kurtaramıyordu. Chad'in ona nasıl baktığını, dudaklarını ve parmaklarını hatırlamak onu rahatsız ediyordu.

Kapının önünde durup gözlerini yumdu ve ellerini yumruk yaptı. Bacakları mı titriyordu? Kahretsin. Evet. Titriyordu. Yaklaşık son otuz saat içinde, kendi kendine belki yüzüncü kez, Chad'den kaçarak doğru kararı verdiğini söylüyordu. Sabah olduğunda Chad kesinlikle onu eve getirdiğine pişman olacaktı ve dürüst olmak gerekirse kendisi o kısa saatler içinde bile Chad'e karşı haddinden fazla hisle dolmuştu.

İlk bakışta aşk diye bir şey yoktu ama ilk bakışta arzu vardı ve güçlü arzular, hızla daha fazlasına dönüşebilirdi. Boş cüzdanının yanında, Bridget'in en az ihtiyaç duyduğu şey kırık bir kalpti.

Kapıyı açtı ve bacasını kapının dışına çıkardı. Beklen-
diği gibi, Pepsi kapıya doğru fırladı. Mavi pembe ekose
engele takılınca oturdu ve kulaklarını dikti.

“Üzgünüm dostum... en iyisi bu.” Eğildi, pazar gazete-
sini aldığı anda karşı kapı açıldı.

Todd Newton da aynı şeyi yapıyordu ama Bridget’in
üstünde ondan daha çok giysi vardı. Todd’un üzerinde
yalnızca kırmızı mavi çizgili şortu vardı, bedeninin izlen-
mesi hoşuna gidiyordu. Bridget genellikle ona bakmayı
severdi ama Chad’in insanın aklını başından alan göğsü-
nü gördükten sonra, Todd’un görüntüsü karşısında ne ha-
fifçe kaşını kaldırdı ne de içinde bir ilgi uyandı.

Todd doğrulurken yukarı baktı ve Bridget’a sıcak bir
ifadeyle gülümsedi. “Merhaba Bayan Rodgers.”

Bridget gülümsedi. “Günaydın Todd.”

Todd’un bakışı, Bridget’in bacasının kenarında, parıl-
ayan gözlerle ona bakan Pepsi’ye takıldı. Bridget ona bir kez
daha gülümsedi ve Pepsi üzerine atıldığı anda kapıyı kapat-
tı. Haylaz kedi gürültüyle kapıya çarptı.

Bridget iç çekerek başını salladı ve uzanıp kediyi kuca-
ğına aldı. “Dikkatli davranmazsan kilo sorununun yanına
bir de beyin travması eklenecek.”

Kedi acıklı şekilde miyavladı.

Pepsi, tıpkı Bridget’in söylediği gibi tombul bir hay-
vandı. Aslında küçük bir köpek boyunda ve belki de daha
ağırdı. O kadar hızlı olabileceğini kimse düşünemezdi
ama kaçmaya çalışırken tam bir ninja kesiliyordu.

Bir koluyla gazeteyi, diğeriyle de Pepsi’yi kucaklaya-
rak küçük mutfağına yürüdü. İkisini de masanın üzerine
bırakıp kahve makinesini çalıştırdı ve bir kutu kedi ma-
ması açtı.

Pepsi'nin mutfak masasına çıkmasına izin verdiğini bilse, annesi çılgına dönerdi ama masada Bridget'ten başka yemek yiyen biri yoktu. Son ciddi erkek arkadaşının da bu konuyla ilgili büyük bir sorunu vardı.

Eski erkek arkadaşının birçok konuyla ilgili sorunları vardı.

İçinde kahveden çok şeker bulunan fincanını ve yiyecek kâsesini alıp yuvarlak, küçük masaya oturdu; kediye baktı. "Aç mısın?"

Kedi kalçasının üstüne oturdu ve son derece yavaşça patisini kaldırdı. *Onu bana ver, benim için çalışıyorsun sen*, der gibiydi.

Bridget iç çekti ve eğilip çanağı kedinin önüne koydu. Kahvesini yudumlayarak gazeteyi açtı ve başlıklara göz atmaya başladı. Her gün olduğu gibiydi... ekonomi yerlerde sürünüyordu, başkan adayları birçok vaatle bulunuyorlardı ve zavallının biri geçen gece öldürülmüştü. Dedikodu haberlerine mi atlasaydı?

Özellikle cuma gecesinden sonra aslında bakmamalıydı ama parmakları kendiliğinden karar vermiş, gazetenin finans ve spor sayfalarını çevirmişti.

Bridget'in nefesi kesildi, neredeyse fincanı elinden düşecekti. Titreyen eliyle fincanı masaya bıraktı.

**YILDIZ BEYZBOLCU GAMBLE
ÜÇLÜ BİR OYUNA KATILDI
VE KAZANDI!**

Yalnızca başlık bile yeterince kötüydü ama resim... lanet olası o resim... Bridget üstünde mantıksız bir kıskançlık krizi yarattı. Üzerlerinde pek az giysi bulunan,

yatağa yayılmış üç kadının arasında Chad Gamble, yarı çıplak genç kızlardan oluşan büyük ödülü kazanmış gibi sırtıyordu.

“Kahretsin.” Bridget gazeteyi kavradı ve kaldırıp yüzüne yaklaştırdı. Kadınlardan hiçbiri belli ki geçen haftanın tekrarını isteyen Stella değildi ama her biri dünyanın gözü önünde, bir yatakta- Chad’le yaptıkları gibi- iç çamaşırı modelliği yapabiliyordu.

Sarışın olanın eli Chad’in göğsündeydi. Diğeri bacağını onunkinin üstüne atmıştı. Üçüncüsünün elleri de Chad’in inanılmaz derecede dağınık saçlarındaydı.

Yazı, “Nationals’ın çapkın oyuncusunun yeni marifeti” demekten başka pek bir şey söylemiyordu. Fotoğraf New York’ta bir Hyatt otelinde geçen hafta çekilmişti.

Bridget o resme ne kadar süre boyunca baktığını hiç bilmiyordu ama kadınların mutlu yüzleri bulanıklaştı. Aslında ağzı kulaklarına varana kadar sırtan Chad de mutlu görünüyordu. Hangi erkek olmazdı ki?

Bridget gözlerini kapattı ve Chad’in yakıcı, gök mavisi gözlerini anımsadı. O kadınlara da öyle bakmış mıydı? Elbette bakmıştı. Farklı bir şey düşünüyorsa, tam bir aptal olmalıydı. Ayrıca neden umursuyordu ki? Onu çok az tanıyordu ve ününü de bilmiyor değildi.

Ama içindeki lanet olası... çirkin duygu yalnızca kıskançlıktan öteydi. Hatta belki de biraz düş kırıklığıydı çünkü aralarında geçen her neyse, bir kerelik olduğunu bilse de Chad’in beklenmedik bir anda kapısının önünde belirmesini, onsuz hayatına devam edemediği için Bridget’i arayıp bulmasını hayal etmişti.

Aptal.

Neyse ki onunla seks yapmamış ve dev koleksiyonunun

bir parçası olmamıştı.

Bridget ayağa kalktı ve hızla mutfığa girdi. Bezgince iç çekerek gazeteyi çöp kutusuna fırlattı.

Kahretsin, pazar günlerinden nefret ediyordu.

“Benimle dalga mı geçiyorsun?” diye sordu Chad.

Yanındaki iskemleden, Bayan Baston-Yutmuş ona kötü bir bakış attı. “Anladığım kadarıyla konuşma şeklin de üstünde çalışmamız gereken bir başka konu.”

Chad derin bir nefes aldı. “Bu çok gülünç. Bir bebek bakıcısına ihtiyacım yok.”

“Bayan Gore bir bebek bakıcısı değil,” dedi Jack Ste-in yakınarak. Menajeri, ceketini çıkarmış ve gömleğinin kollarını yukarı kıvrırmıştı. Alnı boncuk boncuk terlemişti ve koyu renk saçları, parmakları birçok kez aralarında gezinmiş gibi duruyordu. “O, kulübün gerek gördüğü bir halkla ilişkiler uzmanı...”

“Gerek gördüğü mü?” Chad ellerini menajerinin çalışma masasına koydu ve eğildi. “Buna ne zamandan beri gerek görüyorlar?”

Jack sözleşmeyi işaret etti. “Nationals kulübü seninle sözleşmesini yenilemek istiyor Chad. Sana daha çok para ödemeye hazırlar...”

“Ama?”

Bayan Gore hafifçe öksürdü. “Ama Nationals için oynamaya devam etmek istiyorsan, benim gözetimim altında... düzgün davranacaksın.”

Jack gözlerini kapattı ve uzun bir nefes verdi.

Kim olduğunu ve neden orada bulunduğunu öğrendiği andan bu yana Chad ilk kez, çok yavaşça Bayan Gore’a hitap etmek için kendini zorladı. Koyu kahverengi göz-

leri, gözlüğün arkasından ona bakıyordu. Kadının bakışı Chad'de küfretme isteği yarattı.

Bayan Alana Gore lanet olası doğruluğun somut ve resmi örneğiydi. Koyu renk saçlarını sıkı bir topuz halinde toplamıştı. Pantolon ceket takımı bulanık haki rengiydi ve üzerine tam oturmuyordu. Ayakkabıları bir rahibenin çocukları tekmelemek için kullanacağı türdendi. Yüzünde makyajın zerresi yoktu. Nasıl gülümseyeceğini bilse de aslında nazik bir kadın olabilirdi.

Ama şimdi kesinlikle gülümsemiyordu.

Chad kollarını kavuşturdu. "Peki, tam olarak nasıl düzgün davranmam gerekiyor?"

"Başlangıç olarak, cinsel organını yirmi dört saatten uzun süre pantolonunun içinde tutmayı dene."

Jack'ten boğuluyor gibi bir ses çıktı ama Chad yalnızca gözlerini dikip kadına baktı. "Efendim?"

Bayan Gore gülümsedi ama lanet olası gülümseme onu daha korkunç yaptı. "Sana bir soru sorayım Bay Gamble. Nationals'da oynamak istiyor musun?"

Saçma bir soruydu. "Sence?"

Kadının gülümsemesi yok olmadı. "Ve şehirden ayrılmak istemiyorsun, doğru mu?" Chad gözlerini kısınca kadın devam etti. "Senin hakkında araştırmamı yaptım Chad. Şehirde yaşayan iki erkek kardeşin var. Onlarla çok yakınsın. Üçünüz etle tırnak gibisiniz. Daniels'lar dışında akrabanız yok." Burnunu kıvrıştırarak durakladı. "Tuhaf bir mağazaları var, değil mi?"

"Tuhaf değil." Chad onları savunmaya alıştı. "Kötü şartlar için hazırlık..."

"Her neyse," dedi kadın tatlı bir sesle.

Chad kaşınmaya başladı.

“Geçmiş birçok röportajında şehirden ya da sevdiklerinden ayrılmak istemediğini açık bir şekilde belirttin.” Öne eğilerek dizlerinin etrafına ellerini kenetledi. “Yani burada kalmak ve beyzbol oynayarak para kazanmak istiyorsan, tam olarak söylediklerimi yapacaksın.”

Chad temsilcisine döndü. “Çok sert.”

“Sert mi?” Bayan Gore öne eğildi ve aşırı büyük, siyah el çantasından gazeteyi çekti. Chad küfretti. “Yatakta, üç kadınla resmin çekilmiş.”

“Onlarla seks yapmadım!”

Hem Jack hem de Bayan Gore kuşkuyla bakiştılar. “Peki, geçen hafta sonu birlikte görüldüğün Victoria’s Secret modeline ne demeli?” diye sordu.

“Onunla da yatmadım!” Chad derin bir nefes aldı. “Tamam. Onunla yaklaşık sekiz ay önce yattım ama son zamanlarda değil. Arkadaşız.”

Halkla ilişkiler uzmanının yüzündeki ifade Chad’in arkadaşlık tanımını sorgular gibiydi. “Ya dört hafta önceki ikizler?”

Tanrı aşkına, yoksa bu kadın iz süren bir tacizci miydi? “İkizler kardeşlerimden biriyle çıkıyorlardı. Biz...”

“Yalnızca arkadaşsınız, öyle değil mi?” Kadın alaycı bir gülümsemeyle baktı. Chad ifadesiz bir şekilde kadına baktı ama o önemsemedi. “Ve ayrıca şu gitmeyi sevdiğin gece kulübü var. Adı Deri ve Dantel miydi? Dur tahmin edeyim, oraya yeni *arkadaşlar* aramaya gidiyorsun.”

Chad öfkeli gözlerle ona baktı. “Çok komik.”

Bayan Gore kendiyile gurur duyuyor gibiydi. En karışık konuya Chad’in üç aydır kimseyle seks yapmamış olmasıydı. Elbette bu astronomik bir kuraklık dönemi değildi ama Chad için bir destan sayılırdı. Bridget’le karşılaşana

kadar hiçbir kadın ilgisini çekmemişti.

Kahretsin.

O kadın, hakkında düşünmek istediği en son dişiydi. Banyodayken terk edilmesi konusunda hâlâ öfkeliydi ve kafası karışıktı. Ve şimdi de bu saçmalıkla uğraşıyordu.

Bayan Gore gazeteyi çalışma masasının üstüne bıraktı. “Belki kim olduğumu bilmiyorsun ama seni temin ederim ki benim için hiçbir şey işimden daha önemli değildir. Kulüp beni imajını onarmam için işe aldı.”

“İmajımın onarıma ihtiyacı yok.” Jack’e döndü. “O kadınlarla yatmadım.”

“Bayan Gore’u dinlemelisin,” diye önerdi Jack yorgun bir sesle.

“Bir yatakhane dolusu kızla yatıp yatmaman önemli değil,” dedi Bayan Gore. “Her şey algıyla ilgili ve şu anda tüm şehir senin bir fahişe olduğunu düşünüyör.”

Chad kocaman açılmış gözlerini kadına çevirdi. “Vay canına.”

“Gerçek bu.” Kadın küçük bir el hareketiyle onu önemsemediğini belirtti. “Senden çok daha kötü durumda olan profesyonel atletleri, müzisyenleri ve ünlüleri temsil ettim.”

“Tanrım, insanın özgüveni üstünde harikalar yaratıyorsunuz.”

Bayan Gore sırtını yasladı ve kollarını ciddi bir şekilde kavuşturdu. “Her nedense özgüven konusunda sorunların olduğundan kuşku duyuyorum. Geçmişte bağımlılık, öfke sorunları ve yanında seninkilerin bir Disney filmi gibi kalacağı seks kaçamaklarıyla ilgilendim. İşe başladığımda müşterilerimin her birinin imajı lekeliydi. Kokain ve botos iğnelerine tutkun ünlü kıızı anımsıyor musun? Artık onu kulüplerde görmüyorsun ve yeniden Hollywood’da

çalışmaya başladı. Yani hareketlerinin başka insanları nasıl etkileyeceğini umursamayan, yaşı büyük çocuklarla deneyimim var. Kariyerimi ünlülerin imajını onarmak konusunda yaptım. Asla başarısız olmadım ve senin durumun da farklı olmayacak.”

Ah, Chad gerçekten farklı olacaktı. “Bak, yaptığın işte mükemmel olduğuna eminim ama benim sana ihtiyacım yok.”

“Ve işte tam da burada son derece yanılıyorsun.” Bayan Gore doğruca Chad’in gözlerine baktı.

Chad oturdu ve kenarlarından iskemleyi kavradı. Daha önce bir kadına hiç küfretmemişti ama şimdi etmek üzereydi.

Jack hafifçe öksürdü. “Buna ihtiyacın olmadığını düşündüğünü biliyorum Chad ama başka bir seçeneğin yok.”

“Zırva.”

Jim tam da böyle bir yanıt bekliyormuş gibi bir dosya açtı ve birbirine tutturulmuş birkaç kâğıdı Chad’e uzattı. Chad alır almaz bunun sözleşmesi olduğunu fark etti ve şartların bulunduğu sayfayı açtı.

Hızla okudu ve derin bir nefes aldı. “Kahretsin.”

“Üzgünüm,” dedi Jack çenesini kaşıyarak. “Bayan Gore’la çalışmayı kabul edip onun söylediklerini yapmazsan Nationals kulübü sözleşmeni yenilemeyecek ve hatta şu anki sözleşmen bitmeden seninle yollarını ayırabilir.”

Chad’in tam anlamıyla şaşkınlıktan dili tutulmuşu.

“Burada oynamaya devam etmek istiyorsan, menfaatine en uygun anlaşma bu,” dedi Jack.

Ne söyleyeceği hakkında Chad’in hiçbir fikri yoktu. Öfke ve şaşkınlık kamyon gibi üzerinden geçmişti. Kahretsin.

“Sessizliğini bir kabullenme olarak algılıyorum,” dedi Bayan Gore. “Hemen birlikte çalışmaya başlayacağız.”

“Gerçekten mi?” diye söylendi Chad.

“Gerçekten.” Yeniden çantasına uzandı ve ansiklopedi boyunda korkutucu bir dosyayı Chad’in kucağına bıraktı. “Bu benim sözleşmem.”

“Tanrım.”

“Takımınla yapacağın sözleşmede, bunu da imzalamak zorunda olduğunu göreceksin.” Eğildi ve sayfaları çevirerek yirminci sayfayı buldu. “Bu yeni yaşam tarzı seçeneklerinin listesi.”

Yaşam tarzı seçenekleri mi? Chad gülmek istedi ama olanların hiçbirisi komik değildi. Gözleriyle listeyi taradı ve boğulur gibi oldu. “Lanet olası...” Söylenecek söz yoktu. Cidden.

Herkesin içinde içki içmek yoktu. Gece geç saatlerde dışarıda olmamalıydı. Kara listelerdeki bar ve kulüplere gidemezdi. Kadınlar yoktu. Buna homurdandı. Kadınlar çoğul olarak yazılmıştı çünkü Bayan Baston-Yutmuş’a göre kendisi erkek bir fahişeydi.

Ashında kardeşlerine göre de öyleydi ama bu Chad’in umurunda bile değildi.

“Çok komik,” dedi Chad sonunda, başını sallayarak. “On yedi yaşında bir erkek çocuğu değilim ben. Bir yetişkinim.”

“İyi. Aynı fikirdeyim.” Bayan Gore yeniden gülümsedi. “Şimdi bir yetişkin gibi davranmanın zamanı geldi. Buradaki her şeye göz gezdirmeni istiyorum çünkü bu kurallara göre hareket edeceksin. Benim itibarım buna bağlı ve senden farklı olarak, ben insanların beni nasıl gördüğünü önemserim.”

Chad bu kadını gerçekten sevmemişti.

“Bunu yapman gerek Chad. Bu takımın, şehrin ve kardeşlerinin senin için ne anlama geldiğini biliyorum,” dedi Jack ve eline bir tükenmez kalem alıp Chad’e uzattı.

“Bunu imzalamak ve gereğini yapmak zorundasın. Birkaç ay içinde, söylentilerin etkisi kaybolduğunda, o kadar kötü olmayacak.”

Chad ihanete uğradığını hissederek gözlerini dikip menajerine baktı. Sonra bakışları kucağında duran iki sözleşmeye takıldı. Aslında lanet olsun diyebilir ve menajeri olmadan özgürce hareket edebilirdi. Yankees takımı onu anında kapardı ama halkla ilişkiler uzmanı haklıydı. Bu şehirden ve kardeşlerinden ayrılmak en son istediği şeydi. O ve kardeşleri, soğuk ve steril evlerinde rezil bir çocukluk geçirmişlerdi. Maddie’nin ailesi olmasaydı kim bilir her biri şimdi nerede olurdu? Amatörler Ligi maçlarında onu Maddie’nin babası izlemeye gelirdi.

Kahretsin. Bu şehirde tonlarca kötü anısı vardı ama iyi anılar... Evet, o iyi anılar anne babasının onu ve kardeşlerini sürüklediği cehennemden ağır basıyordu. Kardeşlerine yakın olmak zorundaydı yoksa şimdi yaptığı şey çocuk oyuncağı gibi olurdu. Buradan gitmek bir seçenek değildi. Kiminle dalga geçiyordu? Sonunun böyle, bir bebek bakıcısıyla olacağını hiç düşünmemişti. Kulüp ipleri eline geçirmişti.

Başını geriye attı ve sızlandı. “Şaka yapıyorsun.”

Altıncı Bölüm

Chase'in, Madison'ı işyerinde her ziyarete gelişinde ikisinin ölümsüz aşklarını birbirine itiraf etmeye karar verdikleri geçen mayıs ayından beri lanet olası her gün oluyordu bu- Bridget renkli, topuklu ayakkabılarını fırlatıp, çalışma masasının altına kıvrılmak isterdi. Elbette poposunun çalışma masasının altındaki alana sığıp sığmayacağından kuşkuluydu. Kendisi çok büyük olduğu için değil, çalışma masası çok küçük olduğu için. Ne de olsa Madison'ın asistanıydı ve bu da, ona arta kalanla, kimsenin asla kullanmadığı tipte bir çalışma masasıyla yetineceği anlamına geliyordu. Belki de yakınmaktan vazgeçmeliydi çünkü masasının dört ayağı olduğu ve henüz üstüne yıkılmadığı için şanslıydı.

Uzun boylu, koyu renk saçlı kulüp sahibinin ofislerinin dışındaki odacıklar arasında yürüdüğünü Madison'dan önce fark etti. Sol tarafa hızla göz atınca Bridget Madison'ın kış projesi için fon oluşturma galasına çalışmaya daldığını gördü.

Kış projesi fonu galası.

Düş kırıklığıyla iç çekti.

Hâlâ çalışma masasının altına sıkışmayı denemek ya da en azından telefonda konuşur gibi gözükmek için zamanı vardı ama ahizeyi eline almasına fırsat kalmadan kapı açıldı ve Chase'in geniş omuzları boşluğu doldurdu. Büyük, kapıyı kırabilecek güçte omuzları ona başka birini, uğruna ölünecek bir dili ve parmakları olan birini anımsattı.

Şu an bu konuyu düşünmesi gerekmiyordu.

Bridget'in yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Merhaba Chase."

Patronu başını masasından hızla kaldırdı ve konuğu gördüğü anda dudaklarına büyük bir gülümseme yerleşti. "Merhaba," dedi hemen ayağa kalkarak. "Öğlen yemeği saati mi?"

Chase dikkatinin tümünü Madison'a vermeden önce Bridget'i başıyla selamladı. "Evet. Hazır mısın?"

Masasının üzerindeki kalemleri düzenler gibi görünen Bridget, son derece uzun süren öpüşüp koklaşma faslını umutsuzca görmemezlikten gelmeyi denedi.

Ama sonunda gözlerini onlara dikti.

Her zaman böyle yapardı ve belki şimdi daha fazla baktı çünkü Chase ve Madison'ı görmek yerine Chad'i... ve kendini gördü. Acınacak durumdaydı.

Orada bulunmaması bile gereken bir yaranın yeniden açılmasıyla göğsünde keskin bir sızı hissetti. Chase'in Madison'ı sanki soluması gereken havaymış gibi öpmesini izleyerek sakince nefes aldı ve o anda gözlerini kırptırarak yana baktı.

Sorun Chase değildi... hayır, değildi. Madison da değildi. Bridget ilk başta Chase'e hayran olmasa da, onlar için mutluydu. Onlar kadar birbirine âşık iki insan daha

yoktu, mutluluğu hak ediyorlardı.

Âşık olmak işin anahtarıydı ve Bridget buna tüm varlığıyla inanıyordu. Birini sevmekten farklıydı bu... çok, ama çok farklı.

Ama onun sorunu Chase'in ona bundan böyle kimi anımsatacağıydı.

Bridget yün hırkasıyla uyumlu kırmızı bir kalem aldı ve içinde renkli kalemler, siyah bir dolmakalem ve mavi tükenmezlerin bulunduğu kutuya yerleştirdi. Aslında kalemlerinin nerede durduğu konusunda biraz saplantılı davranabiliyordu.

"Bridget." Madison yumuşak bir ifadeyle güldü. "Şu kahrolası kalemleri bırak da yemek için bize katıl."

Bridget ona bakarak asi bir saç tutamını kulağının arkasına itti. Saçını ne kadar sıkıca toplarsa toplansın, kahrolası tutamlar her zaman aradan kurtulmayı başarıyordu. "Hayır, siz iki muhabbet kuşu yalnız kalıp tadını çıkarın."

Madison yüzünü buruşturdu ve ileri atılarak ceketini ve çantasını aldı. "Onunla daha fazla yalnız kalmak istemiyorum. Bu yüzden seni davet ediyorum."

"Teşekkürler." Chase yumuşak bir hareketle ona döndü. "Özgüvenim tavan yaptı."

Bridget gülümsemekten kendini alamadı.

"Ama cidden, gel bizimle." Chase, Madison'ın narin omuzlarına kolunu attı. "Caddedeki yeni restorana gideceğiz."

"The Cove mu?" diye sordu Bridget. Midesi öneriyi beğenmişti.

"Evet." Madison gülümsedi. "Senin denemek istediğin restoran. Hani şu şehrin en iyi hamburgerini yapmakla övünen."

Chase Madison'ı kendine doğru çekti. Biraz daha yaklaşırsalar birbirlerine yapışacaklardı. "Orada yedim ben, hamburgerleri inanılmaz."

Bridget aklını hamburgerle nasıl çeceklerini bilmelerine lanet etti. İskemlesinden kalkarak çalışma masasının yanındaki küçük, tekerlekli çekmecedan çantasını çekip aldı. "Peki, böyle parlak bir öneriyi nasıl reddedebilirim?"

Chase sırtarak ona baktı. "Mont almıyor musun?" dedi omzunun üstünden Bridget'a göz atarak.

Bridget, çiçek işleminin, sol göğsünün üstünde tuhaf bir meme ucu gibi durmaması için yün hırkasını düzeltti. "Mont sevmem."

"Montun çok hantal olduğunu düşünür," dedi Madison araya girerek ve Chase geçmeleri için kapıyı tuttu. "Dışarıda kar yağsa da Bridget asla mont giymez, atkı alır."

Doğruydu.

Chase aralarına girdi. "Atkı alıp mont almaz mısınız?"

Bridget omuz silkti. "Boynumu sıcak tutuyor ve ayrıca Madison'ın aksine benim birkaç tane ekstra koruyucu tabakam var."

Arkadaşı siyah kabanını üzerine alırken omuz silkti. "Ekstra koruyucu tabakaların yok Bridget."

Chase'in yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ve Bridget gülmek için kendini tuttu. "Ne konuştuğunuz hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Chase.

"İnan bana," diye yanıtladı Bridget, Madison'a sırtarak. "Bilmesen daha iyi."

Odacıların arasından yürürken Bridget arkadaşının Robert McDowell'in çalışma masasının yanında kaplumbağa gibi yavaşlamasını fark etmemiş gibi davrandı. Mu-

hasebedeki tipin Bridget'e tutkun olduğu bilinen bir gerçektir. Nazik ve yakışıklıydı ama Bridget'a göre, benekli vibratörü Robert'tan daha tahrik ediciydi.

Chad'e gelince, Bridget'i uyarmıştı ve bu da sağduyulu olmadığını ama en azından vajinasının hâlâ işlevini görür durumda olduğunu kanıtlıyordu.

Robert'ta eksik olan bir şey vardı. Madison bunu adlandırmakta güçlük çekiyordu ama gördüğünde ne olduğunu anlayacağını biliyordu. Ne yazık ki bir ay önce, o lanet olası kulüpte Chad'le karşılaştığında o şey, kendini göstermişti.

İki adım atmıştı ki Robert'ın başı donuk gri duvarın ardından uzandı. Çocuksu yüzünü çevreleyen sarı saçları kabarıktı. "Merhaba Bayan Rodgers..." Bakışları aşağıya indi. "Ayakkabılar yeni mi?"

Bridget ondan hoşlansaydı, Robert mükemmel bir aday olurdu. Ayakkabı gibi şeyleri fark ederdi. "Ah, evet, bir hafta önce aldım."

"Çok güzel," dedi Robert sırtını yaslayarak. "Öğlen yemeğine mi?"

Onun bir davet beklediğini Bridget gibi Madison da fark etti, o büyük ağzını açmak üzereydi. "Teşekkür ederim," dedi Bridget hızla araya girerek. "Döndüğümde görüşürüz."

Bunu yaptığı için kendini kötü hissederek hızla yürüdü ama onu kandırmaktansa ya da durmadan kendisini davet ettiğinde kedisini yıkayacağını söylemek gibi saçma öürler bulmaktansa böyle hissetmesi daha iyiydi.

Asansörde Madison gözlerini kısarak Bridget'a baktı. "Biliyorsun, onu davet edebildin."

"Biliyorum." Kollarını kavuşturdu.

Chase sırtını duvara yasladı ve başını geri attı. “Neden etmedin?”

“Çünkü...”

“Çünkü Robert, Bridget’tan hoşlanıyor,” diye açıkladı Madison, kabanının düğmelerini iliklemeye devam ederek. “Oysa Bridget kalemlerden hoşlanıyor.”

“Kalemlerden mi?” dedi Chase yineleyerek.

Bridget gözlerini devirdi. “Kalemler birçok insandan daha ilham verici.”

“O kalemlerle ne yaptığını nedense merak ediyorum,” dedi Chase.

Madison burnunu buruşturdu. “Fesat şeyler düşünme.”

“Sen yanımdayken hep fesat şeyler düşünüyorum.”

Ve işte yine gittikçe yaklaşıp, kollarını birbirine dola-dılar ve öpüşme sesleri başladı. Bridget gözlerini kapattı ve hafifçe nefes verdi. Onların yanında olmak iki azgın yeniyetmeyle takılmak gibiydi.

Kahretsin, kıskanıyordu.

Asansör yeterince hızlı değildi ve Chase’le Madison’ın sonunda orada sevişmediklerine şaşırdı. Ama cam duvar-ların bir kısmı buğulanmıştı.

İşadamlarının çantalarını ve turistlerin paketlerini hızla sallayan sert kasım rüzgârı, Bridget’in yanaklarını üşüttü. Uzakta Washington Anıtı, dev bir erkeklik organı simgesi gibi yükseliyordu.

Erkekler ve onların mimari oyuncakları...

Kendilerine yöneltlen tuhaf bakışları Chase ve Ma-dison ya görmediler ya da görmemiş gibi davrandılar ama Bridget her birini fark etti. Kırmızı yün hırka ge-nellikle pembe ve beyaz çizgili bir etekle, renkli ayakka-

bılar ve beyaz taytla yakışmazdı ama Bridget'in garip moda anlayışı yeni bir şey değildi. Tam olarak seksenlerin isyankâr tarzıydı ama o hep böyle olmuş, renkleri bir arada kullanmış, son moda bir Avrupa tasarımcısıyla, tanınmamış bir tasarımcıyı karıştırarak uyum yaratmaya çalışmıştı.

Annesi bunun Bridget'in incinmekten kendini korumasını sağlayan bir çeşit psikolojik yanlış yönlendirme olduğuna inanıyordu. Bridget gözlerini devirdi, bunun tek sebebi renkleri sevmesiydi, keşke annesi psikolog değil de başka bir meslekten olsaydı.

Yiyip içtiklerine teşhis konulması kadar büyük bir darbe olamazdı.

Yolun yarısında Chase cep telefonunu çıkardı ve ikisinin de dikkatini çekecek şekilde güldü. Bir mesaj yazdı ve eğilip dudaklarını Madison'ın alnında gezdirdi.

Alışveriş merkezinin iki sokak altındaki son moda yeni restorana daldılar. Onları sıcak hava, yağ kokusu ve pahalı yiyecekler karşıladı. İçerisi öyle kalabalıktı ki yuvarlak masaların arasından sıkışarak geçmek epey güçtü.

"Yer bulabilecek miyiz?" diye sordu Bridget, ayağının arkasına yediği darbenin boşuna olmamasını dileyerek.

Chase başıyla onayladı. "Önceden aradım. Arka taraftan bir masa verecekler."

Madison yüzünü buruşturdu. "Buranın rezervasyon kabul etmediğini zannediyordum."

Chase gülümsedi.

Bridget şehirdeki hiçbir kurumun Chase'i ya da Gamble kardeşlerden herhangi birini asla reddetmeyeceğini fark etti. Politikacıların ve uyuşturucu satıcılarının yanı sıra şehri yaşatan kişiler Gamble kardeşlerdi.

Arka taraftaki geniş masa altı kişinin rahatça oturabileceği kadar büyüktü. Madison ve Chase bir tarafa otururken Bridget tam karşılarına geçti ve Madison'ın söyleyerek yeniden ayağa kalkıp kabanını çıkardığını görünce, kabandan nefret ettiğine şükretti. Masalarının yanında dönüp duran bir garson, plastik kaplı menüleri bıraktı ve içecek siparişi aldı.

“Bir su daha alabilir miyiz?” diye sordu Chase, koltuğun arkasına kolunu uzatarak. “Aramıza bir kişi daha katılacak.”

“Elbette,” diye yanıtladı garson kız gülümseyerek.

“Biri mi gelecek?” diye sordu Madison, kız siparişi hazırlamak için masadan uzaklaştığında.

Bridget tuhaf bir duyguyla irkildi. Chase'e bakarken biri midesine birkaç yumruk atmış gibi hissediyor, korktuğu yanıtlı vermemesi için bildiği tüm tanrılara dua ediyordu.

Chase menüyü açtı. “Evet, Richard'ın...”

“Robert,” diye düzeltti Madison.

“...davet edilmemesi iyi oldu çünkü yolda Chad bana mesaj attı. Yakındaymış ve o da bizle birlikte yemek yiyecek.”

Bridget'in soluğu kesildi. Sonra iştahı birdenbire kapandı. Midesindeki açlık yok oldu ve yerini sayamayacağı kadar düğüme bıraktı.

Ah, hayır, hayır hayır hayır... bu gerçek olamazdı.

Chad'ın lüks dairesinden iç çamaşırsız kendini dışarı atarken, bunun onu son kez görüşü olacağını düşünmüştü. Aynı çevrelerde bulunmuyorlardı ve Bridget gelecekte bu tür barlara gitmeye tövbe etmişti.

Kendini kötü hissediyordu.

“Mükemmel,” dedi Madison, sırtını arkaya yaslayarak.

“Bakalım fotoğrafı çekilmeden ya da imzası istenmeden ne kadar dayanacak?”

Chase’in yüzünde beliren tebessüm gurur doluydu.

“Elbette, o bir yıldız. Unutma.”

Bridget onları dinlemeyi bırakıp restoranın ön tarafını ve kapıyı gözetlemeye başladı. Burada kalamazdı. Kesinlikle Chad ile oturup öğlen yemeği yiyemezdi. İçinde filizlenen panik boğazının düğümlenmesine yol açtı. Neler olduğunu bırak Maddie’ye Shell’e bile anlatmamıştı.

Kusacağını hissediyordu.

Ya Chad onu tanırsa?

Ya *tanımazsa*?

Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu.

“Bridget iyi misin?” Madison’ın sesinde kaygı vardı.

Dalgın bir şekilde başıyla onaylayan Bridget çantasını kaptı. “Evet ama ofiste yapmam gereken bir telefon görüşmesini hatırladım. Ben... ofise dönsen iyi olacak.”

Madison kaşlarını çattı. “Hangi telefon görüşmesi?”

Evet, hangi telefon görüşmesi? “Gala gecesi için yiyecek içecek hizmeti veren şirkete tatlılar konusunda bilgi vermem gerek.” Madison’ın gözleri kısıldı. “Bizim onlardan yanıt beklediğimizi sanıyordum.”

Bridget ayağa kalkmaya hazırlandı. “Evet, ama onları aramam ve...” Sözlerine devam etmedi. Patronunun gözlerindeki ifade ona, *Hemen yerine otur ve tuhaf davranmaktan vazgeç*, diyordu ve gerçekten de öğlen yemeği sırasında bunu yapması aptalcaydı.

“Neyse,” dedi Bridget, gülümsemeye çalışarak. “Bekleyebilir.”

Madison bir süre daha ona baktı, sonra Chase’le sohbet etmeye devam etti.

Hayat inanılmaz acımasız olabiliyordu.

Son bir aydır Chad'le yaptığı ve yapmadığı şeyle ilgili mücadele etmişti. Chad'in akli başına gelip onu eve getirdiğine pişman olmadan önce oradan ayrıldığına bir yanı memnundu ama yalnızca anılarla yaşayan diğer yanı, Chad'in onu nasıl öptüğünü, ona nasıl dokunduğunu düşünüp duruyordu. Bir ay boyunca Chad'in içinde uyandırdığı duyguları atamadan bunu düşünmüş, üzerinde kafa yoracağı daha çok anısı olmasını dilemişti.

Ama şimdi bu konuyu düşünmesi bile olanaksızdı.

İçecekler geldiğinde bir yudum aldı ve diyet kolasının içinde biraz votka bulunmasını diledi. Gitmeyi bir kez daha denemek istiyordu. Denemeliydi. "Madison, ben sınıırım..."

Restoranın ön kapısından gelen uğultu Bridget'in sesini ve oradan sessizce kaçma olasılığını yok etti. Onun orada olduğunu anlamak için bakması gerekmiyordu. Tüm kargaşa onun içindi. Bu şehirde beyzbol oyuncularını tanrı gibiydiler.

Ellerini kucağına koyup menüye bakmaya koyuldu ama Chase kardeşini karşıladığında, kontrolünü kaybetti. Ona bakmamak doğaya karşı gelmek gibiydi.

Düşük belli, eski görünümlü kot pantolonu dar belini ortaya çıkarmıştı. Uzun kollu gömleği Bridget'in üzerinde her şeyin yapılabileceğini düşündüğü karnına sıkıca oturuyordu. Diğer Gamble kardeşler gibi onun da, bir kızın rahatça yaslanabileceği geniş omuzları vardı. Ona yüklenen her şeyin ağırlığını kaldırabilecek omuzlar. Bedeni seks için yaratılmıştı.

Şu anda gerçekten bunu düşünmemeliydi.

Chad'in dikkati Chase'in söylediklerine yönelmişti ve

Bridget onun hâlâ kendisini görmediğine emindi. Garson kız birdenbire ortaya çıkıp elini kalçasına koyarak menünün iştah açıcılar kısmındaymış gibi ona bakarken nasıl Bridget'i fark edecekti ki? Bridget kızını suçlayamazdı. Chad'in menüyü kızın elinden alırken uzun parmaklarıyla hafifçe ona dokunması ve yüzündeki kaygısız gülümseme, midesinde kasılmalara yol açtı.

"Sizin için bir bardak su bıraktım," dedi kız, kızaran yanakları ve parıldayan gözleriyle. "Başka bir şey ister misiniz?"

Chad başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim."

Onun derin ve pürüzsüz sesini duyan Bridget alt dudaklarını ısırdı ve kendi kendine başka tarafa bakması gerektiğini söyledi ama yapamadı. Aklını kaybetmiş gibi gözlerini dikerek ona bakarken bir yanı Chad'in yüzünü yana çevirmesini istiyordu, diğer yanı ise gözden kaybolmasını umuyordu.

"Emin misiniz?" diye sordu garson kız, kriz geçirir gibi kirpiklerini kırparak. "Size biraz daha lezzetli bir şey getirmekten mutluluk duyarım."

Suyunu içen Madison boğulur gibi oldu.

"Su yeterli, teşekkür ederim," dedi Chad, her zamanki kibar ifadesiyle. Ve sonra ekledi. "Ama önerini aklımda tutacağım."

Birbirlerine telefon numaralarını vereceklerini öngören Bridget iç çekti.

Garson kız sonunda sipariş almak üzere az sonra geri geleceğine söz verip kalçalarını abartılı şekilde sallayarak gözden kayboldu.

"Seni bir yere götürmek olanaksız," dedi Chase sırtarak. Chad güldü. "Neyse."

Ve sonra yine saçlarını dağıtmak üzere Madison'a doğru uzandı ama o, hızla geri çekilerek gözlerini kısıtı. "Bunu yaparsan yakın bir zamanda garson kızın hayalleri gerçekleşemez."

Ama tehdidi caydırıcı değildi ve Chase araya girip fiziksel zarar vermekle onu tehdit etmeden önce Madison'ın saçlarını dağıtmayı başardı.

Bridget ellerini sıkıca kucağında kenetlemiş, yavaşça mindere gömülüyordu. Belki de Chad onu asla fark etmezdi. Bu olabilirdi çünkü bir kez bile kendi tarafına bakmamıştı ama o anda Chase ağzını açtı.

"Ah, Bridget'le tanışmadın, öyle değil mi?" Chase başıyla onu işaret edince Bridget gözlerinin faltaşı gibi açıldığını hissetti. "Madison'la birlikte çalışıyor."

Tanrım, Tanrım, Tanrım...

Sanki zaman durmuştu ve o berbat filmlerden birinin içinde sıkışıp kalmıştı. Chad yavaşça ona doğru döndü. Bakışı Bridget'a döndüğünde, dudakları tatlı bir gülümsemeyle aralanmıştı. Ona doğru eğilmiş, elini uzatmıştı bile.

Bakışları karşılaştı.

Hızla geri çekilirken Chad'in yüzündeki gülümseme kayboldu ve gözleri onu tanımış gibi açıldı.

Kahretsin.

Chad o kadar uzun süre ona baktı ki Bridget'in yanaklarına ateş bastı. Ve sonra tek bir sözcüğü, nefes verir gibi söyledi. "Sen."

Yedinci Bölüm

Kahretsin, bu Bridget'ti.

Burada, kardeşi ve Madison'la birlikte. Chad buna inanamadı. O hafta sonu, kendisini ektiği için hâlâ öfkeliydi ama onu yeniden görme olasılığının zayıf olduğunu sonunda kabullenmişti. Ama işte bir ay sonra, burada, günün ortasında bir restoranda erkek kardeşiyle birlikte karşısına çıkıvermişti ve bu da tanıştıkları gece onun kimin akrabası olduğunu Bridget'in bilmemesinin mümkün olmadığı anlamına geliyordu. Öncelikle Chad, kardeşine çok benziyordu, öte yandan Gamble kardeşleri herkes tanırdı. *Herkes.*

Chad donup kalmıştı.

Gün, sezon dışı herhangi bir gün gibi başlamıştı. Sabah dört saatlik bir çalışma yapmıştı... ve bu doğrudu. Oyuncular sezon dışı dönemlerde çalışmalar, antrenmanlar yaparlardı. Sonra sabahın geri kalan kısmında, bebek bakıcısından kurtulmayı başarmıştı. Tony'yle birlikte kardeşinin barından çıkarken yakalandığından bu yana kadın daha da sertleşmiş, ipleri eline almıştı. Evet, biraz içip kendinden geçmişti ama bir kadınla birlikte olmamış

ve düzgün davranmıştı. Bayan Gore'a göre birkaç kadeh içmek bir bebeğe havada tekme atmakla eşitti.

Geçen ay dikkat çekmemeye çalışmıştı ama Bayan Gore etkilenmemişti. Chad evinden her çıktığında, anında başucunda belirmişti. Chase de öğlen yemeği için mesaj attığında Chad bu dışarı çıkma ve aynı zamanda Bayan Gore'u sinirlendirme fırsatını kaçırmak istememişti. Ama beklediği son şey onu yeniden görmektir.

Lanet olsun.

Bridget, tam hatırladığı gibi görünüyordu, hatta daha da hoştu. Kızıl kahve parlak saçlarını alttan bir topuzla geride toplamıştı, ama Chad onların Bridget'in kalp şeklindeki yüzünü çevreleyen uzun ve yumuşak dalgalarla dolu olduğunu biliyordu. Aslında porselen gibi olan teni şimdi kızarmıştı ve dolgun, sarkık dudakları aralıktı.

Chase hafifçe öksürdü. "Siz ikiniz tanışıyor musunuz?"

Chad gözlerini Bridget'tan alamıyordu.

Bridget'in ona bakan açık yeşil gözleri Chad'in bakışlarına karşılık veriyor, kuşkusuz ikisinin birbirini ne kadar iyi tanıdığını anımsıyordu. Chad'in istediği kadar iyi değil ama epey yakın. Bridget oturduğu için o mükemmel kıvrımlarını tam olarak göremiyordu. Chad onun üzerindeki kahrolası yün hırkayı çıkarmak istedi çünkü her şeyi kapatıyordu.

Bridget yutkundü ve bakışlarını Madison'la Chase'e çevirdi. "Hmm, kısa bir süre önce tanıştık," dedi.

Kısa bir süre için mi?

Maddie'nin ağzı açık kaldı. "Nasıl oldu da Chad'le tanıştığını bana söylemedin?"

Evet. Nasıl oldu? Chad çok, çok meraklı ve biraz da kırgındı. Neden onu tanıdığından söz etmemişti? Ama ta-

nıştıkları yeri düşününce, birçok insan günlük konuşmasında bu kulübü gündeme getirmezdi.

Chad, Bridget'in yanına oturarak geriye yaslandı ve kollarını kavuşturdu. Ve bekledi.

Bridget gergin bir şekilde ona göz attı. "O kadar önemli değildi."

Chad önemli olduğuna inanıyordu.

"Unuttum gitti." Kamışın sarılı geldiği kâğıtla oynayarak güldü.

Bu kadar çabuk mu unutmuştu? Zırva. Chad'in ego-su yaralanmıştı ve birbirlerini ne kadar iyi tanıdıklarını anlatmasına saniyeler kalmıştı ama durdu. Bridget neler olduğunu kimsenin bilmesini istemiyordu ve Chad buna saygı duyabilirdi ama "o kadar önemli değildi" cümlesini daha sonra kesinlikle yeniden değerlendirmek zorundaydı.

Bunu kabullenen Chad gülümsedi ve bu oyunu iki kişinin oynayabileceğine karar verdi. "Bir süre önceydi... yoksa bir maçta mıydı? Sanırım imza istemiştin."

Bridget'in kaşları çatıldı. "Hayır. Bir maçta değildi ve imzayı istemedim."

"Emin misin?" Kaşlarını kaldırmış şekilde onları izleyen Chase'e göz attı. "Kahretsin, yüzünü anımsıyorum ama geri kalanı için hafızamı tazelemen gerekecek."

"Buna gerek yok. Söylediğim gibi yalnızca kısa bir karşılaşmaydı." Oturduğu yerde kıpırdayınca Chad'in dikkati aşağıya kaydı. Kalçasının kıvrımı erkekliğini harekete geçirdi. "Anımsamadığın birçok yüz olduğuna eminim," diye ekledi.

Chad kurnazca yanıt verme fırsatını kaçırmayarak başını yana çevirdi. "Senin için de aynı şeyin söylenebileceğini hayal ediyorum."

Bridget, gözlerinde canlı, yeşil gölgelerle, başını hızla Chad'e çevirdi. Öfkeliydi. İyi. Chad de pek sevimli hissetmiyordu.

Masanın karşı tarafından, Madison kızgın bir ilgiyle onları izliyordu. "Peki, madem bir maçta karşılaşmadınız, nerede karşılaştınız?"

"İyi soru," diye mırıldandı Chad, Bridget'in yanıtını istekli bir şekilde bekleyerek.

Biraz daha kıpırdayınca kalçası Chad'e sürtündü.

"Durmadan kımıldıyorsun," dedi Chad. "Ve biz bekliyoruz."

"Durmadan kımıldamıyorum."

Chad elini Bridget'in bacağına üstüne koyunca Bridget neredeyse yerinden fırladı. "Durmadan kımıldıyorsun."

Bakışı Chad'in eline odaklandı ve biraz daha kızardı. Chad onun ürpertisini hissetti ve içini vahşi bir dürtü kapladı. İçgüdüğü ona elini orada tutmasını ya da birkaç santim aşağı indirip eteğin altına kaydırmasını söylüyordu. Etekten söz etmişken, Chad o eteğin çizgilerini yalamak istiyordu ama kardeşi ve Maddie'nin bu tür bir gösteriyle ilgilenenекlerinden kuşkuluydu.

Bridget'e gülümseyerek, her seferinde tek parmağını olmak üzere, elini yavaşça kaldırdı.

Kardeşi ve Maddie uzun uzun bakiştılar. Bridget'in şansına garson kız siparişleri almaya geldi. Herkes hamburger ısmarlasa da kız gerekenden daha uzun süre orada oyalandı. Aslında bu Chad'i genellikle rahatsız etmezdi ama dikkati başka yerde, yanında oturan yalancıdaydı.

"Peki, nerede karşılaştık?" diye sordu onun kaskatı kesildiğini fark edip gülümseyerek. Bridget bu zor durumdan bu kadar kolay kurtulacağını düşünüyorsa yanılıyor-

du. Ona ne olduğunu bir ay boyunca düşünmüştü bu defa kaçmasına izin vermeyecekti.

Bridget inatçı bir ifadeyle çenesini kaldırarak baktı. “Bir barda karşılaştık. Sen bir arkadaşınla gelmiştin.”

“Hmm, hangi bar... anımsayamıyorum.”

Bridget ona kızgın bir bakış atınca Chad’in gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı. Bridget’in gözleri parlıyordu, sonra başını çevirip yana baktı. “Her neyse, kış galası için Madison neredeyse çalışmalarını tamamladı.”

Maddie gözlerini kırptırdı. “Ah evet, beklediğimiz tüm bağışlarla bu sene Smithsonian’da uzun süreli eğitim programı için epey para toplamayı ümit ediyoruz.”

“İşte benim sevgilim.” Chase başını eğip Maddie’yi yanından öptü.

Lanet olsun, kardeşi kontrol altındaydı.

Bazen bu ikisini, özellikle de Chase’i böyle görmek ona tuhaf geliyordu. Birbirleri için mükemmeldiler ama Chad kendini asla kardeşinin yerine koyamıyor, birini geçmişini bırakacak kadar çok sevip dünyasını onun için altüst edebileceğini düşünmüyordu.

“Her şeyin hazır olması için yalnızca bir ay süremiz var,” dedi Bridget durmaksızın konuşarak. “Ama tüm biletleri sattık.”

“Bu iyi haber,” dedi Chase. “O zamana kadar her şeyi hazırlayabilecek misiniz?”

Maddie başıyla onayladı. “Evet, son dakikaya kalan tek şey Bridget olacak.”

Chad’in ilgisini çekti. “Neden?”

Yanında oturan Bridget hareketsiz bir şekilde, açıkça onu önemsemeyen Maddie’ye bakıyordu. “Bridget erkek arkadaş getirmek için her zaman son dakikayı bekler.”

“Öyle mi?” Kolunu oturdukları koltuğun arkasına atarak, bacaklarını biraz daha açtı ve bir insanın kaplayabileceği en büyük alana yayıldı.

Bridget ona yer açmak için yana kayınca geometrik sanatsal şekillerle bezenmiş duvara yaslandı. “Seçeneklerimi açık tutmak istiyorum.”

Bunu duymak nedense Chad’i kızdırdı. Bu yüzden mi ortadan kaybolmuştu? Kulüpte daha iyi bir seçenek olabilecek birini mi görmüştü?

“Neyse,” dedi Chase. “Yeniden size dönelim. Demek bir barda tanıştınız ve...”

Bridget’in omuzları çöktü.

Chad hak etmediği halde ona acıdı. “Sanırım şimdi anımsıyorum. Beyzbol hakkında konuştuk.”

“Yaaa?” dedi Chase kuşku dolu bir sesle.

Maddie de onun gibi inanmamış görünüyordu. “Beyzbol hakkında mı konuştunuz Bridget? Sen beyzboldan hiç anlamazsın.”

“Hayır, anlarım,” dedi Bridget soluyarak.

“Anlat bakalım,” dedi Maddie ona meydan okuyarak.

Chad’in o gece için birçok plan yaptığı dolgun dudaklar inceldi. “İnsanlar top atarlar ve beyzbol sopasıyla ona vurmaya çalışırlar; bunu yaparken inanılmayacak kadar çok para kazanırlar. Bundan başka ne bilmeye gerek var ki?”

Chad başını geriye atıp güldü. Bridget’in dilinin ne kadar kemiksiz olduğunu unutmuştu. Onu çeken ilk şey bu değil, yuvarlak poposu olmuştu ama içindeki kontrol etme ve hükmetme ihtiyacını kesinlikle kışkırtmıştı.

“Kulağa doğru geliyor,” dedi Chad onaylayarak. Kardeşine baktı. “Sanırım Chase de bunu bir iki kez söylemişti.”

Kardeşi başıyla onayladı.

Yemek geldi ve bir süre için konu kapandı. Bridget dışında herkes yemeğe gömüldü. O, yemekten çok, zamanını hamburgerini küçük parçalara ayırmakla geçiriyordu.

Chad ona şampuanının kokusunu alacak kadar yaklaşıp eğildi. Yasemin kokuyordu. Tam hatırladığı gibi. Ağır bir parfüm yerine yalnızca yumuşak, misk kokulu yase-min. Kahretsin, bu kadını aklından atamamıştı. “Yemeğinle her zaman oynar mısın?”

Bridget’in yüzü o tarafa döndü, Chad o kadar yakınındaydı ki yanağı onun yanağını sıyrıp geçti. “Yemeğimle oynamıyorum.”

Chad geri çekilmesi gerektiğini çünkü kişisel alan sınırlarını ihlal ettiğini biliyordu ama çekilmedi. Kimine göre alçakça davranıyor olabilirdi ama ona göre bu eğlen-celiydi ve sataşmayı seviyordu.

“Aslında hamburger ekmeğiyle bir gülen yüz yapmaya başlamanı bekliyorum,” dedi.

“İstersen senin yüzünde bir tane yapabilirim,” diye yanıtladı Bridget tatlı bir sesle.

Chad kıkırdayarak geri çekildi. “İzin verebileceğimi sanmıyorum. Bir milyon dolarlık yüzüm olduğunu söylüyorlar.”

Kardeşi homurdandı. “*People*’ın En Seksi Erkekler saçmalığından asla vazgeçmeyeceksin, öyle değil mi?”

“Asla,” diye yanıtladı Chad şakalaşarak.

“O geçen sene değil miydi?” dedi Bridget, araya girerek.

Maddie kıkırdadı. “Evet, öyleydi.”

“Ama bu seneki henüz yayınlanmadı, yani hâlâ zamanım var.” Chad, Bridget’a göz kırptı.

Bridget gözlerini devirdi.

Chad onun kolunu öyle sertçe dürttü ki Bridget'in çatalı tabağının içine düştü. "Eminim bir tane satın alırsın. Belki de birden fazla."

Bridget gözlerini dikip ona baktı. "Hayret verici bir egon var."

Yeniden aralarındaki mesafeyi kapatan Chad yalnızca onun duyabileceği şekilde fısıldadı. "Hayret verici tek şey bu değil ama sen bunu zaten biliyorsun."

"Tamam." Maddie sözü aldı ve bir açıklama bekler gibi Chase'e baktı ama kardeşi yalnızca omuz silkti.

Restoranın sürekli müşterilerinden biri, yanında Nationals şapkası takmış bir çocukla birlikte masalarına yaklaştı. Chad çocuğu görünce şaşırdı çünkü okulda olması gereken yaşıydı.

"Böldüğüm için özür dilerim ama biz hayranlarınızdayız." Babası elini oğlunun zayıf omzunun üstüne koydu. "Şapkasını imzalarsanız Steven çok sevinecek."

Bazı oyuncular bu tarz şeylerden sıkılır ya da ücret alırlardı ama Chad böylelerine acırdı. Gülümseyerek başıyla onayladı. "Elbette. Ama imza atacak bir kalemim yok."

Nereden çıktığı belli olmayan garson kız yeniden belir-di ve yazısı silinmeyen bir kalem uzattı. "Ben de hayranınızım," diye fısıldadı göz kırparak.

Bu hayranlığın farklı bir şekilde olduğundan Chad'in kuşkusu yoktu.

Kalemi aldı ve çocuğun şapkasını çıkarmasını bekledi. Çocuk tereddüt etti ve sonunda şapkasını çıkardığında Chad çocuğun neden okulda olmadığını gördü. Masaya sessizlik hakim oldu. Garson kız gözlerini aşağı indirir-

ken Steven masaya biraz daha yaklaştı. Kafasında hiç saç yoktu ve besbelli kemoterapinin yan etkisinden dolayı yüzü bembeyazdı.

Kahretsin.

İmzalamak yeterli değildi; Chad şapkayı ters çevirdi ve arkasına ismini yazdı. İmzasını düzgün şekilde atmaya çalışırken Bridget'in öne eğildiğini hissetti ve ona baktı.

"Batman hayranı mısın?" diye sordu Bridget, eliyle çocuğun tişörtünü işaret ederek.

Steven belirsiz şekilde başıyla onayladı.

Bridget gülümsedi ve o kahrolası gülümsemede bir şey vardı... Öyle bir şey ki, Chad bunu unutmuştu ya da kulüpte karşılaştıkları gece seks yapma arzusuyla tutuştuğu için fark etmemişti ama o gülümseme nefes kesiciydi. Yeşim rengi gözlerini aydınlatıyor ve yanaklarına iki gamze konduruyordu.

Çok güzeldi.

"Batman benim de favorim," dedi. "Süpermen'den çok daha havalı."

Küçük çocuk biraz rahatlayarak gülümsedi. "Batman uçamıyor ama daha iyi silahlara sahip."

"Kesinlikle!" diye haykırdı Bridget. "Çizgi roman mı? Film mi?"

"Film," diye yanıtladı çocuk.

"Ah, işte buna emin değilim." Bridget karamsar gözük-tü. "Çünkü ben çizgi romana bayılırım."

"Kesinlikle hayır!"

Konuşma sırasında Chad Bridget'i şaşkınlık içinde izliyordu. Kendisi de dahil, masada hiç kimse ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını kestirememişti. Kahrolası garson kız kanserin tedavisi oradaymış gibi hâlâ yere

bakıyordu ama Bridget hemen konuşmaya girişmiş ve çocuğu rahatlatmıştı. Chad onun gerçekten çizgi roman okuyup okumadığını merak etti. Merak uyandırıcı. Bir dakika. Yine şu kahrolası sözcüğü kullanmıştı. Kendine engel oldu, aslında merak uyandırıcı bulmamıştı. Evet, Bridget daha hayvani bir seviyede ilgisini çekiyordu. İlk karşılaştığında ilgisini çekmiş ve onu istemişti... Hâlâ istiyordu... ama kadınlarla gidebileceği son nokta buydu. Uslanmak ya da birini merak edip ilgilenmek takımın ondan beklediği şeydi, Chad'in istediği değildi.

Çocuğa şapkasını geri uzatarak gülümsedi. "Al bakalım evlat."

"Te... teşekkür ederim Bay Gamble." Steven şapkayı başına yerleştirip, iyice aşağı çekti.

"Sorun değil. İlkbaharda, bir karşılaşmada seni görmeyi isterim."

"Kesinlikle," dedi Steven, babasının elini çekerek. "Gidebilir miyiz? Lütfen?"

"Sezonun ilk maçına," diye yanıtladı babası, Chad'e minnettar bir bakış atarak.

Onlar gidince garson kız masaya hesapları bıraktı. Fişler geldiğinde, tahmin edildiği gibi Chad'in fişi üzerinde bir telefon numarası vardı.

Bridget fişi gördü ve yapmacık bir şekilde gülümsedi.

Chad'in gözleri kısıldı.

Dördü birlikte dışarı çıkarken, Chad dikkatli bir şekilde fişi çöp kutusuna fırlattı.

Şüphesiz soğuk ve şiddetli yağmur getirecek kar bulutlar havayı kaplamıştı. Kahretsin, kasım ayından nefret ediyordu. Tercihi kar ya da güneşti.

"Akşam programımız geçerli, öyle değil mi?" diye sordu

Chase, kolunu Maddie'ye dolayarak.

Çarşamba poker akşamlarıydı. Chad gözlerini çiftin arkasında başarısız şekilde gözden kaybolmaya çabala-
yan Bridget'ten ayırmadı. "Yedide orada olurum."

Maddie, Chase'ten ayrılıp Chad'i kucakladı. "Kendini
özletme, ünlü yıldız."

Chad de ona sarıldı ve sonra ne kadar nefret ettiğini
bilerek başını okşadı. "Görüşürüz ufaklık."

Vedalar sırasında gözlerini Bridget'ten ayırmamıştı.
Sımsıkı kavradığı çantasını önüne kalkan yapmış, yüzün-
de yapay bir gülümsemeyle yavaşça uzaklaşıyordu.

Chase ve Maddie alışveriş merkezine doğru döndük-
lerinde Chad arkadan Bridget'a yaklaştı ve kolunu nazik
ama kararlı bir şekilde tuttu. Bridget durdu; gözleri ko-
caman açılmıştı. Ağzını açmasına fırsat kalmadan Chad
araya girdi.

"Baksana Maddie, arkadaşını birkaç dakika oyalaya-
cağım, tamam mı?"

Maddie omzunun üstünden geri döndü ve kaşlarını
çatarak baktı. "Onu seninle bırakmak istediğime emin
değilim."

Chad iyi huylu ifadesini takınarak sıırttı. "Onu buldu-
ğum gibi iade edeceğime söz veriyorum."

Madison kaderine boyun eğmiş şekilde iç çekerek başı-
nı eğen Bridget'a göz attı. Ofise döndüğünde zavallı Brid-
get özel bir gün geçirmiş olacaktı.

"Acele etmeyin," diye seslendi Maddie ve geri dönerek
Chase'in koluna girdi.

Chad onların her zaman çok kalabalık olan Constitu-
tion Caddesi'nde yürümelerini izledi. "Çok tatlı bir çift ol-
dular, öyle değil mi?"

Bridget kapalı bir sanat galerisinin tentesinin altına doğru geri adım attı ve Chad de elini kolundan ayırmadan onu izledi. Bridget o çılgın, uzun kirpiklerini birkaç kere kırıştıtırıp kızarmış yanaklarını havalandırdı. Kahretsin. Chad onu hatırlamıştı çünkü unutamamıştı ama anıları Bridget'e adil davranmamıştı.

Bridget derin bir nefes aldı. "Bak, gerçekten de benim gitmem..."

Yüzlerinin arasında birkaç santimlik mesafe kalana kadar Chad başını eğdi. Onun yumuşak nefesini hissetmenin tadını çıkardı. "İkinci kez benden kaçacağına gerçekten inandın mı Bridget?"

Sekizinci Bölüm

Hayatında hiç bu kadar tuhaf bir öğlen yemeğinde bulunmamış, bu kadar sıkıntı çekmemişti. Anlaşılan sonuncu da olmayacaktı. Chad'den bir kez daha kaçmayı planlamış mıydı? Aslında evet. İşe yarıyor muydu?

Bakışı, kolunu neredeyse koca elinin içine alan Chad'e takıldı. Soğuk rüzgâr değil de Chad'in güçlü bedeninden süzülen ısıyı hissediyordu.

Hayır. Kaçma planı kesinlikle işe yaramıyordu.

“Bridget?”

Gözlerini kaldırınca Chad'in derin mavi gözleriyle karşılaştı. Bakışındaki vahşi ve sahiplenici ifade Bridget'i ürpertti. Chad'in gözlerinde bu bakışı daha önce de görmüştü. “Demek beni hatırlıyorsun.”

“Seni hatırlamak mı?” diye yineledi Chad, kaşlarını indirerek. Ne kadar yakışıklıydı. Bunu düşünmekten nefret etse de, bu sene yine People dergisinin en seksi erkekler listesine gireceğinden hiç kuşkusu yoktu. “Seni nasıl unuttabilirdim?”

Bridget'in kalbi yerinden fırlayacak gibiydi, ağzı kuru-

muştı. “Öyleyse neden kim olduğumu bilmiyor gibi davrandın?” dedi suçlayarak.

“Sen neden yalnızca kısa bir süreliğine karşılaştığımızı ve önemli olmadığını söyledin?”

Bridget irkildi. “Herhalde seks kulübü olarak tanınan bir yerde karşılaştığımızı söylemeyecektim. Ne de olsa biraz özel sayılır. Neyse, eminim o kulüpte birçok kadınla tanışmışsındır. Neden dikkatini çekeceğimi düşüneyim ki?”

Chad onun kolunu bıraktı ama yerinden hareket etmeden elini başının yanına, tuğla duvara yasladı. Bridget yoldan geçenlere nasıl göründüklerini merak etti. Her an biri Chad’i tanıyabilirdi.

“Gerçek eğlence başlamadan cesurca kaçan yalnızca bir kişi var.”

Bridget kızardı. Gerçek eğlence mi? Vay...

Chad gözlerini kısarak başını yana çevirdi. “Bir aydır neden kaçtığını öğrenmek için ölüyorum.” Duraksadı ve bekledi. “Ayrıntıları anımsamıyor musun?”

Bridget gözlerini kapattı. Ne kadar uğraşsa da, gecenin ayrıntıları unutulmayı reddetmişlerdi. Bugüne kadar, erkekler arasında sıradışı bir tanrı sayılan onun gibi birinin neden kendisiyle ilgilendiğini ve hatta kaçtığını neden umursadığını kavrayamıyordu.

“Sana hatırlatmaktan mutluluk duyarım,” diye önerdi Chad. “Ben banyodayken gittin. Dışarı çıktım ve orada değildin. Not yoktu. Veda yoktu. Hiçbir şey.”

“Ben...”

“Ve doğru hatırlıyorsam,” dedi sesini seksi bir fısıltıya dönüştürerek, “kaçmadan önce iki kere gelmeni sağladım. Demek zevk almıyor değildin.”

Hay aksi, Bridget'in bedenine ateş bastı ama utandığı için değildi. Sıcaklığın nedeni Chad'in sözlerinin kışkırttığı anılardı. Parmakları yalnızca beyzbol topunu idare etmekte usta değildi. Ya o ağzı...

Bridget'in tüyleri ürperdi.

"Evet, yine soracağım. Neden bırakıp gittin?"

Bridget neden peşinden onu ısırmaya gelen bir canavar varmış gibi kaçmıştı? Bunun nedeni Chad'in gök mavisi gözlerindeki karanlık ve şehvetli vaat değildi. Ya da ona söylediği herhangi bir şey. İnanılmaz güzellikteki bir Rus süper modelden gelen mesaj Bridget'in kaçmasına neden olmuştu.

Bridget asla narin yapılı kadınlardan biri olarak nitelendirilemeyeceğini çoktan kabullenmişti. Ve genellikle güveni sarsılmazdı ama Chad sıkı ve biçimli bedenlere alışık erkeklerden olmalıydı. Tanışmalarını izleyen pazar günü dedikodu bölümünde Chad'in ve o üç kadının resmini gördüğünde, evden hızla çıkıp gitmiş olmanın doğru karar olduğunu anlamıştı. Belki de Chad o hafta sonu farklı bir şey havasındaydı ve Bridget'in istediği son şey, onun balık etli kız deneyi olmaktı.

Hızla giden bir dizi taksi korna çalarken Bridget başını yana çevirip derin bir nefes aldı. "Tamam, belki bir şey söylemeden gitmemem gerekirdi," dedi kabullenerek. "Ama daha önce asla böyle bir şey yapmadım."

"Neyi yapmadın? Sarsıcı bir orgazm mı yaşamadın?"

Olamaz, bu kısmen doğrudu ama kahrolası küstahlığının sınırı yoktu. Bridget başını salladı. "Hayır. Asla bir erkeğin evine gidip..."

"Tek gecelik ilişki mi?" diye sordu Chad araya girerek. Sesinde şüphe vardı. "Asla tek gecelik ilişki yaşamadın mı?"

Bridget ona baktı. Dudaklarının ne kadar birbirine yakın olduğunu fark etmemesi olanaksızdı. “Bu seni ilgilendirmez.”

“İlgilendirdiğini az sonra göstereceğim,” diye karşılık verdi Chad.

Bridget Chad’le orada durup seks geçmişleri hakkında tartıştığına inanamıyordu. Yana bir adım atarak konuştu. “İşe dönmeliyim. Seninle karşılaşmak...”

Chad serbest elini kadının başının diğer tarafına yerleştirip onu sıkıştırdı. Bridget onun kollarının altından geçebileceğinden kuşku duydu. Chad’in gözlerindeki ifade bakılırsa bunu denemesinden hoşlanabilirdi.

“Neden kaçtığını öğrenmek istiyorum,” diye sordu bir kez daha.

Bridget’in düş kırıklığı büyüyordu. Çenesini meydan okurcasına kaldırdı. “Belki de sürekli bana ne yapacağımı, ne zaman geleceğimi söyleme şeklinden hoşlanmadım.”

“Yaptığımdan hoşlanıyordun. Sakın inkâr etme.” Chad’in dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. “Baskın olmayı seviyorum Bridget. Tanıştığımız yeri düşününce bu pek şaşırtıcı olmasa gerek.”

Caddenin kenarında, ortalıkta bu konuşmayı yaptıklarına Bridget inanamıyordu.

“O bara giden insanlar... oraya ne tür insanların geldiklerini bilirler.” Chad duraksadı. “Kahretsin. Deri ve Dantel’in ne olduğu hakkında gerçekten hiçbir fikrin yok, öyle değil mi?”

Bridget’in yanaklarına bir kez daha ateş bastı. “Yalnızca bir bar...”

“Hayır. Hızlı yaşayanlara, sadistlere ve mazoşistlere hitap eden bir bar.”

Hay aksi. Bridget gözlerini dikip ona baktı. Şu ana kadar söylentilerin hiçbirine inanmamıştı ve bu alışılmadık bir şey olsa da, yerinde donup kalmasının nedeni değildi. Gerçekten neden kaçtığını itiraf etmeden önce kendini hızla gelen bir taksinin önüne atacaktı. “Ben o tarz bir kulüpte miydim?”

Chad başıyla onayladı.

Bridget şaşkınlıkla Chad’in kendisini bağladığını hayal etti... ama daha fazla ileri gitmeden kendine geldi.

Chad’in dudaklarında yapmacık bir gülümseme belirdi. “Yaşam tarzı olarak öyle değilim ama yatakta baskın olmayı severim.”

Bridget’in hayalinde yine görüntüler, ipek kravatlar, gözbağları ve balmumu canlandı. Erotik dergilerde okuduğu her türlü şey.

“Tamam, şimdi kendini nasıl bir şeyin içine attığını bilmediğini anladım ve bir şekilde sevimli de buldum ama hâlâ bana bir yanıt vermiyor. Seni yatağa kelepçelemedim ya da korkutmadım.”

Kelepçe mi? Lanet olsun. İçinde bir sıcaklık hissetse de bu fikrin onu nasıl baştan çıkardığını merak etti.

“Benden korkmak için bir nedenin yoktu,” diye devam etti Chad, alçak ve pürüzsüz bir sesle. “Her defasında öncelik senin zevk almandı.”

Hay aksi, keşke bunu söylemeseydi. “Önemli değil. İlgilenmiyorum...”

“Boş laf. İlgileniyordun. Ve şimdi de ilgileniyorsun.” Chad biraz daha eğilip öyle yaklaştı ki konuştuğunda dudakları Bridget’in yanaklarını sıyrıyor, ürpermesine neden oluyordu. “Deri ve Dantel’in ne olduğunu bilmiyor olabilirdin ama benimle eve geldin çünkü beni istiyordun.

Neden kaçtığın hakkında hiçbir fikrim yok ama yine de benimle son derece ilgilisin.”

“Hayır, ben...”

Chad söylendi ve Bridget’in yanaklarını avuçlarının içine aldı. Yıllarca beyzbol oynadığı için elleri sertti ama Bridget onların hissettirdiği duygudan hoşlandı. Chad onun başını geriye itti ve başka bir uyarıda bulunmadan ağzını onun ağzının üstüne koyup öperek itirazlarını ve inkârlarını yok etti. Dili dudaklarının arasından geçip onun diliyle buluştu.

Öpme şekline güç ve kontrol egemendi. Bu, Bridget’in ondan hoşlandığını ve hâlâ onunla çok ilgilendiğini kanıtlama şekliydi. Ve bu aşamada yalan söylemenin ya da yanıltıcı itirazlarda bulunmanın anlamı yoktu. Bridget’in bedeni öpüşmeye boyun eğdi. Chad’in kazağının önünü kavrayarak onun sert bedenine gömüldü ve öpücüğe şevkle karşılık verdi.

Chad, Bridget gibi güçlkle nefes alarak başını kaldırdığında zaman durmuş gibiydi. Gözlerini dikip Bridget’a baktı ve yutkunarak ellerini onun yanaklarından çekti. “Söylediğim gibi, hâlâ çok ama çok ilgilisin.”

Bridget, ofise nasıl geri yürüdüğünü hatırlamıyordu. Bacakları pelte gibiydi ve şaşkınlık içindeydi. Chad yalnızca onu istediğini kanıtlamak için mi öpmüştü? Öyleyse istediğini elde etmişti çünkü dudakları onunkilere dokunduğu anda Bridget aşırı duygusallaşmıştı.

Sonra Bridget’i caddenin kenarında bırakmış, dönüp gitmişti.

Geçen sefer Chad’e son bir kez bakmadan gittiği düşünülürse bunu hak ettiği söylenebilirdi.

Chad'le yeniden karşılaşacağı ve onun tarafından yeniden öpüleceği yıllarca düşünse aklına gelmezdi.

Ofisin kapısını arkasından kapatır kapatmaz döndü ve elleri çenesinde, masasında oturan Maddie'yi gördü.

“Bridget?”

İç çekti. “Madison?”

Arkadaşı uzun bakımlı parmaklarıyla yanağına küçük darbeler indirerek başını yana çevirdi. “Demek sen ve Chad...?”

Hızla çalışma masasına yaklaşan Bridget külçe gibi iskemlesine oturdu ve yanıt vermeden önce çantasını tekerlekli küçük dolabın üstüne bıraktı. “Ne olmuş?”

Sessizlik.

Bridget patronuna gözlerini dikmeye cesaret etti. “Ne?”

“Siz ikiniz bir barda mı tanıştınız?”

En azından bu kısmı doğruduydu. Bridget başıyla onayladı.

“Ve bana söylemeyi düşünmedin mi?” Maddie'nin gözleri kısıldı. “Onun *kim* olduğunu ya da *kimin* akrabası olduğunu bilmemen olanaksızdı.”

“Gerçekten önemli bir şey değildi,” dedi Bridget, kutularında duran kalemlere bakarak. Biri renkli kalemelerin arasına siyah bir kalem koymuştu. Hay aksi. “Dürüst olmak gerekirse unuttum.”

Madison homurdandı. “Sana inanmıyorum.”

Bridget siyah kalem kaptı ve mavilerin arasına yerleştirdi. “Yalnızca konuştuk. Önemsizdi.”

“Önemsizdi... Evet, anladım.” Maddie oturduğu yerde doğruldu ve kollarını kavuşturarak Bridget'a saçmalamamasını söyler gibi baktı. “Chad'i çocukluğumdan beri tanıyorum.”

“Biliyorum.” Arkadaşının duruşunu taklit etti ama o aptal çiçek göğsüne batıyordu.

Madison anlamlı bir ifadeyle gülümsedi. “Chad her zaman... en dost canlısı olanıydı. Genellikle bir haltlar karıştırırdı ama çok... eğlenceliydi. Daha gençken de yaramazlıklar yapardı! Şimdi bile gerçekten cana yakındır.”

Ah evet, Chad *gerçekten* cana yakındı. Bridget onunla aynı fikirde olduğunu gösterir bir ifade takındı.

Madison’ın yüzündeki bakış ona kanmadığını söylüyordu. “Ama bugünkü davranışlarına ilk kez şahit oluyorum.”

Pepsi kedi kokusu aldığı anda nasıl meraklanıyorsa Bridget de öyleydi, ama yüzünün kayıtsız kalması için çabaladı. “Ne demek istiyorsun?”

“Söylediğim gibi, Chad aslında her zaman dost canlısı bir insan olmuştur ama senin kişisel alanının o kadar içindeydi ki bir noktada dilini senin boğazına daldıracağına şüphem kalmadı.”

Bridget kızardı.

Madison’ın gözleri kısıldı. “Konuşurken bacağına tuttu mu?”

“Hmm... sanırım.” Bridget çalışma masasının önünde kendi etrafında dönerek hafifçe öksürdü. Kalem. Düzenli bir masa için kalemlerin yerleri belli olmalıydı. “Genellikle böyle yapmaz mı?”

“Yalnızca yattığı kadınlarla,” dedi Madison taş atarak.

Bridget üç kırmızı kalemi yere düşürdü.

“Chad’le yattın mı?” diye sordu Madison.

Zehirli bir gazın saldıgı koku gibi soru odada asılı kaldı. Bridget yere eğilerek kalemleri topladı ve bir kez daha arkadaşıyla yüzleşti. “Hayır. Chad’le yatmadım.”

Madison ona uzun bir süre baktı. “Hikâyenin bu kısmına inanıyorum.”

“*Maddie*,” dedi Bridget, Chase’in tercih ettiği ismi kullanarak.

“Her neyse. Bana Maddie deme. Kırıldım. Bana dürüst davranmadığını biliyorum. Besbelli ikinizin arasında bir şeyler geçmiş.” Madison’ın surat asması kısa sürdü, ayağa kalktı. “Chase’in gerçeği ondan öğrenebileceğinin farkındasın, öyle değil mi?”

Kahretsin.

Güzel ve büyük çalışma masasının önüne doğru ilerleyen arkadaşının gözleri parıldadı, kalçasını hafifçe masaya yasladı. “Ve aranızda bir vücut sıvısı... herhangi bir vücut sıvısı... değişimi olduğunu öğrenirsem... Robert’a, ona çılgınca âşık olduğunu söylerim.”

“Ama bu doğru değil!”

Madison omuz silkti.

Bir yığın yapışkan not kâğıdını masasından alıp Madison’a fırlattı. Madison’ın epey uzağına düştü. Kahretsin. Madison ve Chase’in gerçeği öğrenmeden bu durumdan kurtulması gerekiyordu.

Ve daha da kötüsü, bu öpüşmeden sonra Chad’i unutmak Bridget için çok daha zor olacaktı.

Dokuzuncu Bölüm

Bayan Gore mutlu değildi. “Evde olmalıydın.” Cep telefonunun hoparlör düğmesine basan Chad gözlerini devirdi. “Kardeşimin evindeyim. Aileyle zaman geçirmek iyi değil mi?”

Bir oflama sesi duyuldu. “Seni tanıdığım kadarıyla evde alkol ve striptizci de vardır.”

Poker ve bira... Chad için hayatta bu ikisinin karışımından daha güzel pek fazla şey yoktu. Ama kesinlikle çıplak kızlar değil. Chad anahtarı kontaktan çekerken telefonunu yakındaki ormana atmayı düşündü. “Yalnızca poker oynuyoruz.”

“Takım arkadaşınla yemeğe gideceğini söylediğin ama aslında dışarı çıkıp sarhoş olduğun zamanki gibi mi?” diye karşılık verdi Bayan Gore.

Chad sırtıttı. “Bak, sarhoş olup da araba kullanmazsam, burada, Chandler’ın evinde kalırım. Sorun değil. Rahat ol.”

“Bundan hoşlanmıyorum.”

“Gerçekten umurumda değil. İyi geceler Bayan Gore.” Onun itirazlarına, önce son tuşuna basıp sonra da telefonu kapatarak son verdi.

Lanet olası kontratındaki şu şart olmasaydı...

Başını sallayarak jipinden çıktı ve merdivene yöneldi. Kaldırımın iyi düzenlenmiş yeşillikle çevrili olduğunu gören Chad homurdandı. Gamble kardeşlerin en büyüğü Chandler bazen öküz gibi davranabiliyordu ama çiçek yetiştirme konusunda bir numaraydı.

Verandanın çevresinde yeni tomurculanmış gül bahçesi mi vardı? Pek hoş.

Bir saat sonra Chad oyun masasında oturmuş, Chandler'ın elindeki iskambil kartlarını düzenlemesini izliyordu. Chase'in karşısında suç ortakları ve Maddie'nin ağabeyi Mitch ılık bira içiyordu.

"Evlendiğinden beri dedeye dönuştün, hiç içmiyorsun," dedi Chad şişenin markasını kazıyan Mitch'i suçlayarak.

Mitch homurdandı. "Lissa'nın gece yarısı aşermeleri yüzünden hep ayık kalmam gerek. Ne zaman kızarmış nohut aşermeye başlayacağı hakkında hiçbir fikrim yok."

Chad ürperdi. "Bebekler..."

Yüzünü buruşturarak kâğıtlarına bakan Chandler başını kaldırdı. Saçının uzun kısmını arkasında kısa bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı. "Kızarmış nohut mu?"

Mitch başıyla onayladı. "Onları ketçap ve hardal karışımına batırıyor."

"İğrenç bir şey," diye mırıldandı Chase, kartlarını yeniden düzenleyerek.

Küçük kardeşine muzip bir bakış atan Chad sırttı.

"Farkına bile varmadan dizlerinin üstünde küçük Maddie'ler sallıyor olacaksın."

Mitch sızlandı. "Evet, bu konuda konuşmasak olur mu? Cidden."

"Ben oyumu, bebeklerden ve onları dizlerin üstün-

de sallamaktan, konuşmamaktan yana kullanıyorum.” Chandler bazı kartları elinden atarken, birkaç kart çekti. “Son zamanlarda, yaşlı hanımlarla poker oynuyor gibiyim.”

Chad elindeki kâğıtlara bakarken homurdandı. Eli berbattı.

“Yakında siz ikiniz de, Chase ve benim durumumda olacaksınız.” Mitch birasından bir yudum aldı.

“Nasıl? Bir başkası tarafından kontrol mü edileceğiz?” diye sordu Chad masum bir ifadeyle.

Chandler güldü.

Yukarı bakan Chase kaşlarını kaldırdı. “Kontrol edilmekten söz etmişken...”

“Sen mi?” diye sordu Chad.

Kardeşi gözlerini devirdi. “Bugün Bridget’le aranızda ne geçti?”

“Bridget mi?” Mitch kaşlarını çattı. “Maddie’yle çalışıyor, öyle değil mi?”

Chase başıyla onaylayınca ve Chad hiçbir şey söylemeyince Chandler ona döndü. “Lütfen bana Maddie’nin arkadaşıyla yatmadığını söyle. Şehirde yatmadığın ya da yatmayı denemediğin en azından bir kadın kalmış olmalı.”

“Onunla yatmadım,” dedi Chad. Ama nedeni isteksizlik ya da denememek değildi. “Ve dikkatinizi çekerim, yatmadığım birçok kadın var.” Birkaç çift göz ona döndü ve inanmayarak baktı. Olamaz. “Birlikte resmimin çekildiği o üç kadını biliyor musunuz?”

Chandler’ın kaşları ilgiyle kalktı. “Evet, sanırım bütün şehir biliyor.”

“Onlarla da yatmadım.”

“Her neyse,” dedi Chase masaya bir kâğıt atarak.

Chad güldü. “Ciddiyim. Şimdi düşünüyorum da, herkes yaptığımı sandığına göre keşke yatsaydım ama kahretsin, artık on yedi yaşında değilim.”

“Peki, neler oluyor?” diye sordu Chase kararlı bir tavırla.

Aslında Chad bu konularda konuşmakta sorun yaşamazdı ve anlaşılan anlatacak çok şeyi vardı, ama her nedense kardeşleri ya da Mitch’le Bridget hakkında konuşmak istemiyordu. Aralarındakinin ikisi arasında kalmasını istiyordu. Bridget diğer kadınlar gibi değildi... Onlarla ilgisi yoktu. Aslında onunla tanışma şekli düşünüldüğünde bu tuhaftı ama o gerçekten farklıydı. Bildiği kadarıyla Bridget gösterişe düşkün ya da duyarsız biri değildi ve büyük olasılıkla Chad’in beyzbol oynadığı gerçeği umurunda bile değildi.

Chad bunu umursamayan bir kadınla en son ne zaman birlikte olduğunu anımsamıyordu. Ve... erkek kardeşleriyle Mitch gözlerini dikmiş ona bakıyorlardı.

Kartlarını masaya bıraktı. “Hiçbir şey olmuyor.”

“Evet, işte buna zırva derim,” dedi Chase bilgiç bir tavırla ona bakarak. “Bugün onunla epey samimiydin.”

“Chad ne zaman bir kadının kişisel alanına girmez ki zaten?” diye sordu Mitch.

“Ha ha ha.”

Chandler yapmacık bir şekilde gülümsedi.

Oynadıkları el bittiğinde birkaç yakınma oldu ve kartlar yeniden dağıtıldı. Chase kaldığı yerden devam etti. “Biliyorsun, Bridget iyi bir kız.”

Chad kartlarına baktı. Mükemmel. “Biliyorum.”

“Öyle mi? Yani onu o kadar iyi tanıyor musun?” diye karşılık verdi Chase.

Chad hafifçe nefes verdi. “Öyle demek istememiştim.”

“Ha ha.” Chase, Chandler’a göz atarak duraksadı ve sonra Chad’e döndü. “Onunla yattın mı?”

Chad kartlarını indirdi ve kardeşine baktı. “Seni ilgilendirmez ama hayır, onunla yatmadım. Bunu sana zaten söylemiştim.”

“Nedense inanmakta...”

“Zorluk çekiyorsunuz.” Chad öfkelenmeye başlayarak Chandler’ın sözünü kesti. “Anlıyorum. Ve cidden Bridget hakkında konuşmak istemiyorum. Konuyu değiştirin.”

Üç çift meraklı göz ona bakıyordu. Aralarından en az şaşırılmış görünen Chandler’dı. İki kartını masaya bıraktı ve kendi kendine gülümseyerek arkasına yaslandı. Chad’in gözleri kısıldı.

“Tamam.” Chase bir an durdu. “Ama sana bir uyarıda bulunabilir miyim?”

“Hayır.”

Chase sırtıttı ve devam etti. “Bridget’i mutsuz edersen, Maddie’yi mutsuz edersin. Ve bu da *beni* çok mutsuz eder.”

Chad gördüğü güzel rüyadan uyanmak istemiyordu. Altında, dolgun kıvrımlı, kızıl saçlı, yumuşak bir kadın vardı. Başını geri atmıştı ve Chad öyle hızlı, öyle sertti ki yatak duvara çarpıyordu. Asla durmak istemiyordu.

Yukarıda bir yerden gelen ses gittikçe yükseldi. Chad bir erkek sesinin yüksek sesle küfrettiğini, birinin merdivenden sert adımlarla indiğini duyarak uyandı ve inanılmaz rüyası son buldu.

Biri kardeşinin kapısında; yaptığı işin türü düşünülünce -ünlü bir güvenlik firması- bu kim olabilirdi acaba?

Chad’in tek istediği yeniden uyumak ve rüyasına kaldığı yerden devam etmektir. Biri yeniden kapıya vurdu.

Chad bir gözünü hafifçe açtı, kanepenin arkasındaki pencerelerden içeri giren sabah ışığının etkisiyle yüzünü buruşturdu. Kahretsin. Gözleri kamaşmıştı ve erkekliği mermerle rekabet edecek kadar sertleşmişti.

Gözünün kenarıyla bakmaya çalıştı ve yana döndü. Üstünde yalnızca iç çamaşırıyla Chandler sessizce kanepenin yanından geçiyordu. “Günaydın güneş ışığım,” diye seslendi Chad, doğrulup oturarak.

Ön kapıya giderken kardeşi ona öyle kötü bir bakış atıp, kapıyı öyle sertçe açtı ki Chad onun menteşeleri yerinden sökmediğine şaşırdı.

“Sen de kimsin?” diye sordu kapıdakine Chandler.

Alnını ovuşturarak Chad kaşlarını kaldırdı. Gece o kadar içmemişti ama başını tuğla duvara vurmuş gibi hissediyordu. Lanet olsun. Yaşlanıyordu.

“Hemen kardeşini görmem gerek.”

Chad’ın sol şakağında yoğun bir zonklama başladı ve sağ gözü seğirdi. Onu içeri almaması için bağırmasına fırsat kalmadan Bayan Gore aşırı öfkeyle Chandler’ın yanından geçti ve karanlık, zalim, ruhsuz gözlerini Chad’e dikti. Bu kadının sesini duymak bile Chad’in şehvetini anında yok etmişti. Kanepenin sırtındaki örtüyü kucağına çekti. Bayan Gore elinde bir gazete tutuyordu. Chad hakkında bir şeyler olması mümkün değildi çünkü dedikodular genellikle pazara kadar sürmezdi.

Chandler kollarını göğsünde kavuşturdu. “Az önce de sorduğum gibi, sen de kimsin?”

“Sana sözünü ettiğim çocuk bakıcısı,” dedi Chad homurdanarak.

Bayan Gore dudak büktü. “Halkla ilişkiler uzmanıyım.”

“Kahretsin,” dedi Chandler ve merdivene yöneldi. “Ben

yatmaya gidiyorum. Bu saçmalık için saat çok erken.”

Chad çocuk bakıcısının kardeşine bakmamaya çalıştığını ve başarısız olduğunu fark etti. Oysa Bayan Gore’un asexual olduğunu düşünmüştü. Az sonra bir kapının hızla kapandığı duyuldu ve Bayan Gore asık suratlı haline geri döndü.

“Bu zevki neye borçluyum?” diye sordu Chad, kanepeye yaslanarak.

Kadın bir kelime bile etmeden gazeteyi Chad’e fırlattı. Gazete göğsüne çarptı. Chad gözlerini devirerek gazeteyi aldı ve sayfayı çevirdi. Ağzı açık kaldı. “Ah, lanet olsun.”

“Benim kullandığım sözcükler bunlar değildi,” dedi Bayan Gore, Chad’in önünde ayakta durarak. Etekli siyah bir takım giymişti ve bir rahibeye benziyordu. “Kadınlardan uzak durman gerekiyordu. Bir ay bile dayanamıyor musun?”

Chad spor sayfasındaki başlıktan gözlerini alamıyordu. *NATIONALS TAKIMININ PLAYBOY OYUNCUSU CONSTITUTION CADDESİNDE OYUN OYNUYOR*. Altındaki resim Bridget’le kendisinin dün tentenin altında öpüştüğünü gösteriyordu. İyi bir fotoğraf makinesiyle çekilmiş olmalıydı çünkü yüzleri netti.

“Kulübün müdürü hem seninle hem de benimle ilgili hayal kırıklığına uğradı. Bu da beni mutsuz etti,” dedi kadın kollarını kavuşturarak.

“Seni mutlu eden herhangi bir şey var mı?”

Bayan Gore önemsemedi. “Bunun spor haberlerinde olması gerçeği daha da kötü Chad. Durumun ne kadar ciddi olduğunu anladığını sanmıyorum.”

Chad resme bakmaya dalmıştı. Kahretsin. Şu an Bridget’i duvara yasladığını hayal ediyordu. Gazeteyi

gördüğünde Bridget'in ne düşüneceğini merak etmekten kendini alamadı. Acaba o da görmüş müydü?

Peki, neden umursuyordu?

“Chad,” diye seslendi Bayan Gore.

Çocuk bakıcısının hâlâ orada olduğunu unutarak başını kaldırdı ve kaşlarını çatı. “Efendim?”

Yüzünü öyle buruşturmuştu ki Chad asla eski haline dönemeyeceğinden kuşku duydu. “Neden böyle bir şey oldu? Bunu defalarca konuşmuştuk. İşleri berbat etmeye devam edersen imajını onaramam.”

Bunu neden yapmıştı?

“Onu öpmek istedim.”

Bayan Gore gözlerini kırıştırdı ve neredeyse yüz yetmiş santimetrelik boyunu gözler önüne serecek şekilde doğruldu. “Onu öpmek istedin. Demek canın istediğinde, insanları öylece öpüyorsun.”

“Öylesine sokakta rastladığım bir kız değildi.”

“Peki, kim bu kaltak öyleyse?”

Chad farkına bile varmadan ayağa fırladı. “Bana hak ettiğimi düşündüğün her şeyi söyleyebilirsin hanımefendi ama ona söyleyemezsin. O bir kaltak değil.”

Bayan Gore ilgiyle ona baktı ve sonra gülümsedi. “İlginç.”

Gazeteyi kanepenin üstüne fırlatan Chad döndü ve parmaklarıyla saçlarını düzeltti. “Beni suçlamaya başlamadan önce söyleyeyim... Onunla yatmadım.”

Bir duraksama oldu.

“Senin genellikle peşinden koştuğun kadınlara benzemiyor.”

Bridget hakkında kardeşleriyle konuşmuyorsa, bu şeytanla da kesinlikle konuşmayacaktı. “Bak, çok önemli bir...”

“Çok önemli bir şey.” Bayan Gore anlaşılan yakın zamanda gitmeye niyetli değildi ki kanepenin diğer tarafına oturdu. Mükemmel. “Bu sabah beni uyandıran telefon pek eğlenceli değildi. Kulüp müdürü büyük bir düş kırıklığına uğradığını bildirdikten sonra bana bir ultimatoma verdi.”

Chad içinde bir rahatsızlık hissetti. “Sözleşmemi iptal mi edecekler?”

Bayan Gore’un ifadesi ciddileşti. “Bu konuda konuştuk, evet. Beni işten atmaktan da söz etti.”

Chad bu kadından hiç hoşlanmasa da içini bir huzursuzluk kapladı. “Bir kadını öptüm. Hepsi bu. Kim olduğunu bile bilmiyorlar. Ya kız arkadaşım? O konuda da sorun yaratacaklar mı?”

Kadının koyu renk gözleri ilgiyle parladı. “Kız arkadaşın mı?”

Chad şaşkın bir şekilde güldü. “Hayır, flört konusuyla pek ilgilenmiyorum.”

“İşte sorun da burada. Sadece ‘yatma konusuyla’ ilgileniyorsun. O kadın kız arkadaşın olsaydı, kulüp bunu sorun etmeyecekti. Sorun şu ki son altı ayda yaklaşık on farklı kadınla yakın pozlarda fotoğrafların çekildi. Ve bir kadınla resmin görülmediğinde de partilerde takılıyorsun. Senin yüzünden kulübün ünü yerlerde.”

Chad başını ellerinin arasına aldı ve derin bir nefes verdi. Parmaklarıyla şakaklarını ovuşturarak gözlerini kapattı. “İçki sorunun yok.”

“Olduğunu sanmıyorum,” dedi kadın Chad’i şaşırtarak. Diğer her konuda Chad hakkında en kötüsüne inanıyor gibiydi. “Ama babanın sorunu vardı.”

Chad başını hızla kaldırdı ve gözlerini kıstı. “Sakin oralara gitme.”

Bayan Gore soğukkanlılığını bozmadı. “Söylemek istediğim, bu sonuca varmak için insanlar bir kanıt aramayacaklardır. Senin... aile geçmişin buna yardımcı olacaktır.”

Elbette olacaktı. Babası kahrolası mezarından bile işleri berbat edebiliyordu. Ama yine de her şey için babasını suçlaması adil değildi. Chad bir yetişkindi ve kendi yaptıklarından sorumluydu. Dürüst olmak gerekirse babasına bir tek şey için teşekkür borçluydu. Kadınlarla ne yapmaması gerektiğini babasını izleyerek öğrenmişti.

Yuva kurmak.

Chad, babasının içme alışkanlığına sahip olmasa da, belli ki çapkınlık huyunu almıştı.

“Ültime nedir?” diye sordu Chad, bu konuşmadan bunalmış şekilde.

“Seni toparlamam için bana bir aylık süre verildi. Başarılı olmazsam sözleşmen iptal edilecek ve benim de işime son verilecek.” Kaşlarını çatarak duraksadı. “Daha önce hiç işten atılmamıştım.”

“Kahretsın.” Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. “Ben o...”

“Gazete farklı yazıyor Chad. Her şey algıyla ilgili. Ve doğruyu söylemek gerekirse hiçbir şeyin bunu düzelteceğini düşünmüyorum. Kulüp neredeyse pes etti. Seni istiyorlar ama kötü ününü istemiyorlar.”

Chad arkasındaki mindere yaslandı ve umutsuzca başını salladı. Beyzbol sözleşmesini kaybederse, ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu bir süre idare edecek parası vardı ama bu sonsuza kadar sürmezdi. Ayrıca beyzbol oynamayı seviyordu. Ve hayatını kazanmak için ailesini bırakıp New York’a gitmek de istemiyordu.

“İşe yarayacak tek bir şey var,” dedi Bayan Gore sakin bir sesle.

Çocuk bakıcısı ortaya çıktığından bu yana, marttaki sezon başlangıcına kadar kendini evine kilitlemekten başka ne yapabileceğini bilmiyordu. “Peki, nedir o?”

“Takımı ve halkı bir kız arkadaşın olduğuna inandıracaksın.” Chad ağzını açtığı anda elini kaldırdı. “Öpüşürken yakalandığın kadın? Ona kız arkadaşın rolünü kabul ettirirsek, bu işi başarabilirim. Uslandığını düşünen dedikoducular çıldıracaklar ama bu iyi bir kampanya olacaktır. Kulübe alışkanlıklarını değiştirdiğini gösterecek ve halkın gözündeki imajını düzeltmeye yardım edecektir.”

Chad gözlerini dikip ona baktı. “Şaka yapıyorsun, öyle değil mi?”

Bayan Gore ellerini kucağında birleştirdi. “Şaka yapıyor gibi mi gözüküyorum? Bu öylesine sorulmuş bir soru, lütfen yanıt verme. Bu iş için, bu kadın mükemmel olacak.”

Bridget birçok iş için mükemmeldi. “Peki neden?”

“Genellikle birlikte olduğun kadınlar gibi değil. Sıradan biri.”

Chad kaşlarını indirdi. “O sıradan değil.” Kesinlikle değildi. Bunun çok ötesindeydi. Özellikle Deri ve Dantel’deki yanakları kızarmış ve kurtların arasında bir kuzu olduğunun farkında olmayan hali düşünüldüğünde.

“Genellikle birlikte olduğun kadınlarla kıyaslayınca, o çok farklı. Ve en önemlisi tanınmayan biri. Birlikte yuva kurulacak türden bir kadın.”

Tam da bu yüzden Bridget’ten mümkün olduğu kadar uzak durmalıydı.

“Kesinlikle hayır. Bunu yapmayacağım.”

“Öyleyse sözleşmeni kaybedeceksin,” dedi Bayan Gore. “İstedğin bu mu?”

Chad dişlerini gıcırdattı. “Bunun yanıtını biliyorsun.”

“Öyleyse bu planla bir sorunun olmamalı,” dedi Bayan Gore doğrularak. “Alışılmadık bir plan olduğunu biliyorum...”

“Evet, alışılmadık olduğunu kesinlikle söyleyebilirim. Aynı zamanda çılgınca. Bana ve neredeyse hiç tanımadığım bir kadına, birlikteymişiz gibi mi davranmamızı söylüyorsun?” Başını salladı. “Bu işe yaramayacaktır.”

“Yarayabilir.”

Chad homurdandı. “Kabul etmesini asla sağlayamazsın.”

Bayan Gore’un gülümsemesi, beyzbolda sayı turu yapan bir oyuncunun ifadesine benziyordu. “İkna edici olduğumu söyleyebilirim.”

Chad belki hâlâ rüya görüyordu ama şimdi bir kâbusa dönüşmüştü. Bridget, kız arkadaşı olmayı kesinlikle kabul etmezdi ve Bayan Gore’un planını geri çevirdiğinde, başka bir çare bulmaları gerekecekti. Ne olduğunu ise bilmiyordu.

“Tamam,” dedi Chad. “Dene bakalım.”

Onuncu Bölüm

Cehennem gibi bir gündü.

Shell sürekli onu arayıp duruyordu. Deneyimli bir cinayet dedektifi gibi onu haşlayıp duran Madison sürekli bir yazıdan söz ediyordu. Bir kanıt sayılırdı bu.

Yazıdaki başlığın altında Chad Gamble’la ilgili kısa bir not vardı ve Bridget’ten “liglerin gözde bekârı ile öpüşen balık etli -*balık etli mi?*- gizemli kadın” olarak söz ediliyordu. O anı şaşırtıcı ayrıntılarla yakalamış bir resim vardı. Hay aksi, yüksek çözünürlüklü fotoğraf makinesi mi kullanıyorlardı?

Chad Bridget’e yaslanmış, yüzünü ellerinin arasına almıştı ve kendisi de orada, o anda seks yapmaya hazır gibi onun gömleğini kavramıştı.

Olamaz, bu sabahın altından kalkamayacaktı.

Herkes gözlerini dikip Bridget’a bakmıştı. Ya da o öyle hissetmişti. Kattakilerin yarısının yazıyı gördüğüne emindi. Zavallı Robert’ın kalbi kırılmış gibi görünüyordu. Satın alma departmanından Betsy tuvalette sızlanırken onu bir el hareketiyle tebrik etmişti. En kötüsü de, Madison’la öğlen yemeğine çıktıklarında sarışın bir kız

yanına yaklaşmış ve Chad'in daldan dala konan bir erkek olduğu konusunda onu uyarma ihtiyacı hissetmişti.

Belli ki Chad'in kalabalık ekibinin acı çeken üyelerinden biriydi.

Taco dükkânının dışında bekleyen sürekli müşterilerin, Chad'in eski sevgililerinden birinin, ortaya çıkıp tiz bir sesle, küçük düşürücü eleştirilere başlayıp "yataкта en iyi ama onun dışında en kötü" olduğunu söylemesine tanık olmalarından Bridget utanç duymuştu. Olayın ardından yerin dibine girmek istemişti.

Bu süre boyunca Madison onun için hem üzölmüş hem de gülme ihtiyacı hissetmişti. "Üzgünüm," demişti ofise dönüş yolunda. "Ünlü biriyle flört ettiğinde başına gelen budur işte."

"Biz flört filan etmiyoruz," demişti Bridget ve daha fazla etkili olması için bunu bir kez daha tekrarlamıştı.

Öğleden sonra Washington Post gazetesinden biri aramış ve onunla röportaj yapmak istemişti. Bridget, Chad'le bir kez fotoğrafının çekilmesi tüm bunlara neden oluyorsa, onun gibi bir erkekle flört etmenin nasıl olacağını hayal bile edemiyordu. Gününün tamamen bu karmaşayla geçmesinin yanı sıra Chad gecelerini de tüketmişti.

İşten eve dönme zamanı geldiğinde, Pepsi'yle birlikte sehpanın altına gizlenmeye ya da birini yumruklamaya hazırdu. Kirayı ödemekte gecikmemesine ve Shell'in iş için şehir dışında olmasına rağmen kapıyı açmaya korkuyordu.

Saçlarını yüzünden geriye atıp kapıya gitti ve gözetleme deliğinden baktı. Gördüğü şey onu pek rahatlatmadı. Sert ifadeli bir surat ve gözlüğün ardından bakan koyu renk gözler Bridget'e birdenbire geçmişten bir görüntü

gibi geldi. Kapının dışında duran kadın, öğrencilerine bir şey öğretmekten çok bağırarak zaman geçiren bir öğretmenini anımsatmıştı.

Bridget kapıyı açtı. “Yardımcı olabilir miyim?”

Karşısında duran kadın Bridget’in üstüne neon boya fırlatmak istediği, gerçekten sıkıcı, kahverengi etekli bir takım giymişti. Ceketinin içindeki gömlek elbette beyazdı. Renkler, bu kadın için kötü, çok kötü bir şey olmalıydı. Bakışı aşağıya, kendi ayakkabılarına kaydı ve Bridget’in içindeki moda ilahesi başını utançla salladı. Bugün giydiği mor gömleği ve mavimsi eteğiyle, bu kadının yanında sıra dışı bir gökkuşağına benziyor olmalıydı.

“Bayan Rodgers?” dedi kadın, kendinden emin bir ifadeyle.

Sesi de bir öğretmen gibiydi. “Evet?”

“Ben Alana Gore.” Davet edilmeden Bridget’in daire sine girdi. Aşırı büyük çantasını dar kalçalarına yakın tutuyordu. “Chad Gamble’ın halkla ilişkiler uzmanıyım.”

Kapıyı kapatırken Bridget’in içinde öfke ve binlerce başka duygu belirdi ve kadına döndü. Kahretsin, bugün Chad’le ilgili herhangi bir şeyden kaçması mümkün olmayacaktı. “Yaşadığım yeri nasıl öğrendiniz?”

Bayan Gore kanepenin ucuna oturdu ve iskemlelerle koltuğun üstündeki parlak örtüyle yastıkları görünce dudakları hafif bir tebessümle kıvrıldı. Sonunda bakışları sehpanın altından ona bakan tüy topuna çevrildi. Yüzündeki ifadeden kedileri sevmediği anlaşılıyordu.

Bridget o anda kadından nefret etti.

“Konuşmam gereken birini bulmam gerektiğinde, bildiğim birçok yol var. Örneğin Chad Gamble’ın kardeşi Chandler’ı düşünün. Hayatını nasıl kazandığını düşünür-

sek, o da benimle aynı araçları kullanıyor olabilir.” Bayan Gore çantasını yere bıraktı sonra yerin kirli olabileceğini düşünür gibi durdu ve çantayı kanepenin üstüne, oturduğu yerin yanına yerleştirdi. “Ve sizinle gerçekten özel olarak konuşmam gerekiyor.”

Bu, şu anda Bridget’in en son istediği şeydi. “Bu sabah gazetede çıkan resimle mi ilgili?” Chad’in halkla ilişkiler uzmanı başıyla onaylayınca Bridget dişlerini öyle bir gıcırdattı ki azı dişlerinin kırılmaması bir mucizeydi. “Bakın, bu yalnızca bir kerelik, sıra dışı bir olaydı...”

“Ve onunla yatmıyorsun ve seni yalnızca istediği için öptü. Biliyorum.”

“Bunu o mu söyledi?”

Bayan Gore kaşlarını çatı. “Yani onunla seks yaptın mı?”

“Ne? Hayır. Yapmadım. Beni öpmek istemesini... ah, neyse, o kısım beni ilgilendirmez.” İskemleye otururken Bridget başını salladı. Pepsi tırnaklarını yıpranmış halıya geçirip sehpanın altından kıvrılarak çıktı. Kulaklarını dikip yabancıya baktı. Bridget birdenbire çantanın üstüne atılmamasını ya da bir tüy yumağı kusmak gibi utanıracak bir şey yapmamasını umut ediyordu. “Söylediğim gibi, önemli bir şey değildi. Bu yüzden neden burada olduğunuzdan emin değilim.”

Bayan Gore ayaklarını çekip Pepsi’den uzaklaştırdı ve bileklerini büktü. “Chad’le nasıl bir ilişkin var? Ve lütfen bana bir ilişkin olmadığını söyleme çünkü o zaman sana yabancıların seni öpmesine neden izin verdiğini soracağım.”

Bridget, geçirdiği günün sonunda böyle bir saçmalığa hazır değildi. “Bunun sizi neden ilgilendirdiğini anlamıyorum.”

Bayan Gore soğukkanlı bir şekilde devam etti. “Onun halkla ilişkiler uzmanı olarak bu benim görevim. O da bana aranızda... özel bir ilişki yaşanmadığını söyledi ama ben bundan fazlası olduğunu düşünüyorum.”

“Birkaç saniye önce söylediğim gibi, ne yaşadığımız ya da yaşamadığımızın sizi neden ilgilendirdiğini anlamıyorum.”

Bayan Gore’un yüzünde kurnaz bir gülümseme belirdi. “Chad’in ününün farkında mısın?”

Bridget homurdandı. “Kim değil ki?”

“Menajeri tarafından imajını düzeltmek için getirtildim. İş dışında yaptıkları düşünülünce, bunun neredeyse olanaksız olduğunu tahmin edebilirsin.”

Bu günlerde erkek fahişe olarak adlandırdıkları şey yoksa bu muydu?

“Son bir aydır onu... kadınlardan uzak tutmayı başarmıştım ama sonra sen ortaya çıktın.”

Sanki Bridget yeryüzüne çarpan bir kuyruklu yıldızmış gibi konuşmuştu. “Özür dilerim ama bu şöhretin benimle nasıl bir ilgisi olduğunu anlamıyorum.”

“Elbette var.” Pepsi sehpanın altından dışarı çıkınca Bayan Gore’un bakımlı kaşları çatıldı. “Onun imajını onarmamın tek yolu bir kız arkadaşının olması.”

“Pe... ki.”

“Genel olarak arkadaşlık ettiği kadınlar arasında, hayatını kazanmak için giysilerini çıkarmayan, modellik yapmayan ve sosyetik bir zengin olmayan tek kadın sensin.”

Bridget buna gülmek istedi çünkü doğrudu, ama içini tuhaf bir duygu kaplamıştı. “Bu konunun benimle ne ilgisi olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikrim yok.”

“Chad geçici bir süreliğine bile olsa uslanır ve sıradan

bir kızla birlikte olursa imajını onarabiliriz. Nationals’la sözleşmesi risk altında,” diye açıkladı Bayan Gore, Bridget kendisine sıradan dendiği için aşağılanmış mı hissetmesi gerektiğini düşündü. “İşte bu konuda yardımına ihtiyacım var.”

Bridget’in ağzı açık kaldı. Chad’in sözleşmesini kaybetmek üzere olduğunu bilmiyordu ve kardeşlerinin de bilip bilmediğini merak etti. Bilseler, Madison kesinlikle bir şey söylerdi.

“Yalnızca bir aylığına Chad’in kız arkadaşı gibi davranmanı istiyorum.” Bayan Gore başını yana çevirdi. “Birkaç kere insanların karşısına çıkarsınız. Elbette hiçbir masrafın olmayacak.”

Bridget ona bakakaldı. “Ciddi misiniz?”

“Evet.”

Yeniden ağzını açtı ama bu kez gülmeye başladı; kahkahalarla gülüyordu. “Aman Tanrım...”

Bayan Gore kaşlarını çatı. “Neyin bu kadar komik olduğunu anlamadım.”

“Bu...” Bridget kollarını salladı. “Özür dilerim ama bu duyduğum en çılgınca şey. Chad’in kız arkadaşı gibi davranmak mı? Dalga mı geçiyorsunuz? Şehirde yaşayan kimsenin onun bir kadınla ilişki yaşadığına inanacağını düşünmüyorum.”

Bayan Gore dudak büktü ve sonra gözlüğünü çıkarıp özenle katladı. “Kayıtlarıma göre elli bin dolarlık bir öğrenci kredisi borcun var.”

Bu gerçekler Bridget’in aniden aklını başına getirdi. Gülmeyi bıraktı. “Efendim?”

“Bildığım birçok yöntem olduğunu söylediğimi anımsıyor musun?” Gözlüğünü kucağında tutuyordu. “Maryland

Üniversitesi'ne gittin ve tarih bölümünden mezun oldun ama o alanda doktora derecesine sahip olmadan yapabileceğin pek fazla şey yok. Şu anda çalıştığın kurumda iş girmen sevdiğin alanda kalmanı sağladı ama faturalarını ödemeni sağlamadı. Dediğim gibi yaklaşık elli bin dolar borcun var.”

Kahretsin. Bu cüretkâr kadının özel işlerini ve finansal durumunu besbelli araştırdığını ve tamamen yabancı biri olduğunu bilmek küçük düşürücüydü. Ve hepsi de Chad Gamble'la ilgiliydi. Bridget iskemlede kıpırdanmaya başlarken öfkeliydi. “Doğru sayılır.”

“Sana bugün bu miktar için bir çek kessem ve tüm yapman gereken bir aylığına Chad'in kız arkadaşı gibi davranmak olsa?”

Bridget öne eğildi ve sonra geriye yaslandı. Ağzını kapattı. Kadının söylediklerini doğru duymuş olamazdı ama onu mantıklı bir şekilde izliyordu. “Ciddi olamazsınız,” dedi sonunda şaşkın bir kahkaha atarak. “Ciddi olmanız imkânsız.”

Bayan Gore gözünü kırpmadı. “Tamamen ciddiylim. İtibarımın ve işimi yapabilme becerimin risk altında olduğunu anlamalısın. Chad'in imajını düzeltmek için her şeyi yaparım. *Her şeyi.*”

Aklını mı kaybediyordu?

“Chad Gamble'ın kız arkadaşı gibi davranmam için bana elli bin dolar mı vermek istiyorsunuz?”

“Söylediğim şey bu.”

Bridget'in bir yanı bu öneriye atlamak istiyordu. Bunun nedeni kısmen, borç içinde yüzmediği bir hayata kavuşma şansının doğmuş olduğu gerçeğiydi. Bu karmaşadan kurtulması onun için gerçek bir nimet olurdu. O

korkunç kredi borçlarını ödemek zorunda olmadığından, biriktireceği parayla daha güzel bir semte taşınabilir ve bunaltıcı yeni iş arama çabalarını arkasında bırakabilirdi. İki yakasını nasıl bir araya getireceğinin gerilimiyle sabaha karşı dörtte uyanmaz, iyi bir gece uykusu çekerdi. Hayatının alacaklılara değil, yeniden kendisine ait olduğunu hissedirdi. Ayrıca ufacık bir yanı, Chad'i yeniden görebileceği için heyecanlanıyordu.

Bu konuda bu kadar ayrıntılı düşünmek bile istemiyordu.

Ama gururu ağır basıyordu. Böyle bir şeyin bir parçası olması imkânsızdı. Anne babası mezarlarında rahat yatamazlardı. Kirli paraydı bu. "Bana çok yardımcı olurdu ama bir fahişe değilim."

"Onunla seks yapman gerekmeyecek. Açık söylemek gerekirse, şehirde benim dışımda seks yapmadığı bir kadının daha bulunmasını tercih ederim."

Bridget bir kaşını kaldırdı. "Bu öneriyi istediğin şekilde süslesen de birinin kız arkadaşı olmak için para kabul etmiyorum. Ne şekilde bakarsan bak, bu bir çeşit fahişelik. O kadar umutsuz değilim."

"Bunu söyleyeceğinden korkuyordum."

"Öyleyse bana neden bu öneriyle geldin?"

Bayan Gore iç çekerek gözlüğünü yeniden taktı ve ifadesi sertleşti. "Peki, bu hizmet için para kabul etmiyorsan, sana başka bir önerim var."

Bridget ayağa kalkmak için hareketlendi. "İlgilenmiyorum. Umarım Chad bu sorunu halleder ve Nationals'da kalır ama bu benim..."

"Lütfen otur," dedi Bayan Gore. Öyle nazık bir ses tonuyla konuşmuştu ki Bridget oturdu. "Bitirmeme izin

vermedin.” Duraksadı ve yüzünde yine o gergin gülümseme belirdi. Dişleri görünmeden gülüyordu. “Tüm devlet kuruluşlarında olduğu gibi Smithsonian’da işe girerken bir özgeçmiş ve kredibilite kontrolü yapıldığını biliyor muydun? İşe alınmanın bir şartı olarak, hiçbir suça karışmamış olmalısın. Aynı zamanda temiz bir kredi notun olmalı.”

Bridget’in içini bir huzursuzluk kapladı.

“Bir öğrenci kredisini ödemekte zorlanman, ödemeyi geciktirmek için çabalarda bulunman ve şu an bir acenteyle çalışıyor olsan da, işini kaybetmene yol açabilir.” Pepsi ona biraz daha yaklaşıncı Bayan Gore bacak bacak üstüne attı. “Şu günlerde birçok işveren kredi notuyla ilgilenmiyor ama her şey bir telefon görüşmesiyle değişebilir.”

Huzursuzluğu patlama noktasına gelen Bridget birdenbire kendine geldi.

“Söylediklerimi anlıyor musunuz Bayan Rodgers?” diye sordu Bayan Gore kibar bir şekilde.

“Bunu... bunu yapamazsın.” Bridget bu kadının böyle bir şey yapabileceğine inanamıyordu. “Buna şantaj derler.”

“Sadece vatandaşlık görevimi yaptığım da söylenebilir.” Sert bir şekilde omuz silkti. “Belki de parayı kabul etmeliydin.”

Bridget bir an ona bakakaldı, sonra öyle hızla ayağa fırladı ki Pepsi koşarak mutfığa kaçtı. “Kaltak!”

Bayan Gore biçimli kaşlarını kaldırdı. “Kesinlikle daha kötü sözler duymuştum. Bu sana özel değil. Yapmam gereken bir işim var.”

“Bu bana özel değil mi?” Bridget daha önce birine asla vurmamıştı ama ellerini yumruk yaparken kadının su-

ratına yumruk atmasına ramak kalmıştı. “Benim işimi... geçim kaynağımı tehdit ediyorsun!”

“Chad’in de davranışı benimkini tehdit ediyor,” diye karşılık verdi Bayan Gore. “Birine öfkelenmek istiyorsan...” Bakışı Bridget’in ellerine takıldı. “Ya da birine vurmak istiyorsan, acısını Chad’den çıkar ama lütfen herkesin önünde değil.”

“Evimden hemen çık. Şimdi.” Bridget’in elleri, kendini sıktığı için titriyordu.

Hayatına değer veren herhangi biri gibi kalkıp gitmek yerine, Bayan Gore çantasına uzanıp gazeteyi çıkardı. Dedikodu sayfası açık duruyordu ve işte kendisiyle Chad’in caddedeki resminde neredeyse birbirlerinin yüzünü yiyorlarmış gibi görünüyordu.

Dudaklarında tatlı bir ürperti hisseden Bridget’in yüzü kızardı. Ne kadar uygunsuz bir zamanlamaydı.

“Senin de itibarının tehlikede olduğunun farkında mısın?” diye sordu Bayan Gore.

Bridget, Chad’e hissettiği çekimin fotoğraflı kanıtından gözlerini ayırmaya çalışarak derin bir nefes aldı. “İtibarımın bundan nasıl etkileneceğini anlamadım.”

Bayan Gore gazeteyi aldı ve kaşlarını kaldırdı. “Fotoğraflar hakkında tuhaf olan şey, insanlar tarafından nasıl farklı algılandıklarıdır. Yapmak gereken tek şey farklı bir hikâyeye dikkat çekmektir.”

Bridget kollarını kavuşturdu. “Ne demeye çalışıyorsun?”

Bayan Gore başını kaldırdı. “Bir halkla ilişkiler uzmanı olarak işim aklımlı kullanmaktır. Akıl hocalığı gibi bir şey yani. Akıl hocalığı yapmakta da gerçekten çok iyiyim. Örneğin bu resme bak. İki kişinin öpüşmesini gösteriyor.

Bu ikisinin de istediği bir şey.”

“Bir hataydı ama...”

“Gerçekte ne olduğu önemli değil. Mesele insanların nasıl algılayacağı ve şu anda, Chad’in bu haftaki yeni hevesinin sen olduğunu düşünüyorlar. Ama ya hikâyenin farklı bir boyutu varsa?”

“Hikâyenin farklı bir boyutu yok. Chad beni öptü. Ben de ona karşılık verdim.” Eliyle saçını düzeltti. “Birçok nedenden dolayı pişman olduğum bir şey.”

“Her zaman farklı bir hikâye vardır,” dedi Bayan Gore. “Bu resme dikkatle bak. Chad’i omuzlarından nasıl kavradığını görüyor musun?”

Bridget resmi bu kadar yakından incelemeyi gerçekten istemiyordu. Chad tarafından öpülmenin nasıl bir his olduğunu anımsamak için yapması gereken tek şeyin gözlerini kapatmak olması yeterince kötüydü.

“Aynı zamanda ona yaslanmışsın,” diye devam etti Bayan Gore. “Ve senin bedeninde bir kadın epey güçlü olmalı.”

Bridget yavaşça, sakın bir nefes aldı. Kendini Yıldız Savaşları filmindeki karakterlerden biri gibi hissetti.

“Bana kalırsa Chad’i tutmuşsun ve seni öpmesi için zorluyorsun.”

“Ne?” diye çığlık attı. “Bu...”

“Chad gibi ünlü erkekler kendilerine yaklaşan birçok kadınla -hüzünlü, yalnız, biraz fazla kilolu kadınlar- görüşürler. Bir ya da iki tacizcisi olduğunu düşünmek için hayal gücünü pek zorlamaya gerek yok.” Bayan Gore fotoğrafa göz attı. “Bana kalırsa yolda ona sarkıntılık ettin ve onu zorladın.”

Bridget öfkeden kıpkırmızı olmuştu. “Asla böyle bir

şey yapmam! Böyle bir şeyi ima etmeye nasıl cesaret...”

“Cesaret etmiyorum Bridget. Yapacağım. Bana başka bir seçenek bırakmıyorsun. Son hatasını örtbas etmenin tek yolu sensin. Belki de onun ilgisine karşılık vermeme-liydin.” Bayan Gore elleriyle eteğini düzeltti. “Bu dürüst olmayan, rezil bir hareket. Kabul ediyorum. Ama bir kamu açıklaması yapıp seni Chad Gamble’ı taciz etmekle suçlayabileceğim gerçeğini değiştirmiyor.”

“Sana vuracağım... tüm gücümle,” dedi Bridget, kane-penin yanındaki ağır lambaya göz atarak. Lambayı bu kaltağın başına atsa kaç yıl hapisteye yatar mı?

Bayan Gore kaygılanmış gibi görünmüyordu. “Yapman gereken tek şey Chad’le flört ediyormuş gibi davranmak. Bu kadar. Ne işini ne de itibarını kaybedersin. Ve dürüst olmak gerekirse Chad’le flörtün daha sonraki flörtlerinin potansiyelini büyütecektir. Şehirdeki her erkek, Chad gibi bir playboyu çeken şeyin ne olduğunu bilmek isteyecektir.”

Bridget, sinirleri tepesinde olmasaydı kadının söylediklerine kırılırdı. Ama şu anda tek yapmak istediği şey, kadına koca bir tekme atmaktır, öyle ki kendine gelmek için doktora gitmekten başka çaresi kalmaz.

Bridget döndü ve birkaç derin nefes alarak kadının oturduğu iskemlenin arkasına sessizce yaklaştı. Dairesi ufacıktı, şimdi bunu gerçekten hissediyordu... Duvarlar üstüne üstüne geliyordu. Kapana kısılmıştı. Bayan Gore’un tehditlerini tam olarak yerine getireceğinden hiç kuşkusu yoktu. Bridget işini kaybedecek ve sonunda bir psikopata dönüşecekti. Para için Chad’in kız arkadaşı gibi davranmayı nasıl gururuna yediremediyse, bu şekilde adlandırılmayı da reddediyordu. Dedikoduları şimdiden du-

yabiliyordu. Onun hakkında konuşacakları şeyleri...

Yutkundu ama çirkin ve karmaşık duyguların oluşturduğu yumru yerinden kıpırdamadı. Onu bu karmaşanın içine sürükleyen Chad'e lanet etti.

Bayan Gore'a öldürücü bir bakış attı. "Bunun korkunç olduğunu düşünüyorum ve eminim sizin için cehennemde özel bir yer vardır Bayan Gore ama bana başka bir seçenek bırakmadınız."

Bayan Gore'un genellikle ifadesiz olan yüzünde bir pişmanlık ifadesi belirir gibi oldu ama öyle hızlı kayboldu ki Bridget onu gördüğünden bile şüphe duydu. Bayan Gore ayağa kalkarken sehpanın üstüne bir kart bıraktı. "Temel kuralları Chad'le birlikte gözden geçirmek için yarın akşam saat yedide bu adreste olmanı istiyorum. Güzel bir şeyler giyin." Yüzünde yine o sahte ve gergin gülümseme belirdi. "Chad'le Jaws'ta geç bir akşam yemeği yiyeceksiniz."

Jaws, Bridget'in önünden bile geçmeye parasının yetmeyeceği, lüks bir deniz ürünleri restoranıydı. Titrek bir nefes vererek, zalim halkla ilişkiler uzmanının ağır ağır kapıya yürümesini izledi.

Bayan Gore durdu ve omzunun üstünden ona baktı. Dimdik omurgası, takımın altından fark ediliyordu. "Geç kalma Bridget."

Bridget bu durumda hapse düşmesine neden olmadan yapabileceği tek şeyi yaptı. Kadını dışarı itti.

Her iki eliyle.

On Birinci Bölüm

Bayan Gore arayıp Bridget'in, onun kız arkadaşı gibi davranmayı kabul ettiğini söylediğinde, Chad'in ağzı açık kalmıştı. Bridget'in halkla ilişkiler uzmanına kahkahalarla güleceğini ve imajını düzeltmek için başka bir yol bulmaya çalışacaklarını düşünmüştü. Belki Bridget hakkında haklı çıkmıştı; o da, dikkat çekmek için kendisiyle birlikte olmak isteyen diğer kadınlardan farklı değildi.

Çok yazık.

"Adım atıp duruyorsun." Bayan Gore'un kulak tırma-
layıcı sesi sinir bozucuydu.

Chad durdu ve pencereden, kalabalıklaşan caddeyi bö-
len, bakımlı parka baktı.

Birkaç parçadan oluşan kanepede oturan Bayan Gore iç çekti. "Bu gelişmeden mutluluk duymalısın."

Onu mutlu eden tek gerçek, arayıp bulmasına gerek kalmadan Bridget'i yeniden görebilecek olmasıydı. Ne re-
zalet bir durum!

"Evinin Bridget'in dairesinden çok daha güzel oldu-
ğunu söylemeliyim. Onun renklere karşı... bir saplantısı
var. Duvarları mavi, kırmızı ve sarı. Kanepenin üstünde-

ki yastıklar gökkuşağının tüm renklerine sahip. Kendimi Susam Sokağı'nın bir bölümünde gibi hissettim."

Pencere camına yaslanan Chad'in dudakları hafif bir tebessümle kıvrıldı ve kollarını kavuşturdu.

"Ve bir kedisi var." Bayan Gore ürperdi. "Küçük bir köpek boyunda olan bir kedi."

Chad kedilere pek düşkün değildi; köpekleri daha çok severdi. Yine de kuşkusuz kedileri Bayan Gore'dan daha dayanılabilir buluyordu. Kapıya yumuşak, neredeyse tereddütlü bir şekilde vuruldu. Chad pencerenin önünden döndü ve saçını düzeltti. Duvardaki saat yediye bir dakika kaldığını gösteriyordu.

"Açacak mısınız?" diye sordu Bayan Gore.

Chad kadına bir bakış attı. "Onu sen davet ettin. Senin fikrindi."

"Bu tarz bir tutum işe yaramayacak Chad. Kapıyı aç."

Bridget.

Saçı açıktı, tıpkı gece kulübünde olduğu gibi yüzünün iki yanına, dalgalar halinde dökülmüştü. Yüzündeki hafif pembelik yanağında ve burnunda Chad'in daha önce fark etmediği ufak çilleri ortaya çıkarmıştı. Daha sonra dışarı çıkmaları gerektiği için ağırbaşlı, koyu yeşil bir triko elbise giymişti. Sivri uçlu, dize kadar gelen siyah çizimleri ciddi havayı yumuşatmıştı ama iyi görünüyordu.

Gerçekten iyi görünüyordu.

Bridget'in yeşil gözleri ileriye odaklanmıştı ama Chad'i görmüyordu. "Geç kaldıysam özür dilerim," dedi.

"Geç kalmadın." Chad yana çekildi ve inanılmayacak kadar uzun bir süre sonra, ilk kez kendini gergin hissetti. "Bir şey içmek ister miydin?"

"Evdeki en sert içkiyi," dedi, sürtünerek yanından

geçip küçük çantasını mutfak tezgâhının üstüne bırakarak. Chad derin bir nefes aldı, yasemin kokusu onda arzu uyandırmıştı. Gözü çantaya takılınca, rengini fark etti. Mavi, kırmızı, mor ve yeşildi.

Chad dolaba döndü ama Bayan Gore birdenbire ortaya çıktı. “Şu an, alkolün iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum.”

Bridget kaskatı kesilerek kadına döndü. “Bunu yapmamı bekliyorsan, bir içkiye ihtiyacım var. Gerçekten sert bir içkiye.”

Chad nasıl hissetmesi gerektiğinden emin olmaya-
rak dolaptan bir şişe Grey Goose ve bardak çıkardı. “Bu gece eğlenceli olacağı benziyor.” Bardağa içki koydu ve Bridget’a uzattı. “Başlamak için sabırsızlanıyorum.”

Parmakları hafifçe birbirine dokunurken Bridget gözlerini kısarak ona baktı. Hızla geri çekilince azıcık içki bardağın kenarından parmaklarına döküldü. Chad o parmakları yalamak için neler vermezdi.

Bayan Titiz’in bunu onaylayacağından kuşku duydu.

Bu arada Bridget Chad’e bakmıyordu, bakmayacaktı da.

Chad votkayı geri koyarak dolabı kapattı. “Peki, yemeğe gidiyor muyuz?” diye sordu, gösterinin bir an önce başlamasını isteyerek.

“Önce bazı temel kuralları gözden geçirmeliyiz,” dedi Bayan Gore, kahrolası dairenin sahibiymiş gibi eliyle salonu işaret ederek. “Benimle gelin.”

Bridget, Bayan Gore’un yanından geçerken Chad onun kadına bakışının odadaki ısıyı düşürdüğüne yemin edebilirdi. En azından halkla ilişkiler uzmanına olan ortak nefretleri, aralarında bir bağ oluşturabilirdi.

Chad, Bridget’in kanepenin ucuna oturduğunu gördü

ve gözleri o güzel poposuna takıldı. Pencerenin biraz uzağında durdu ama bu kez içerdeki görüntü daha ilginçti.

“Sen başlamadan önce,” dedi Bridget, elini kaldırıp Bayan Gore’a dönerek. “Bunun yalnızca bir ay süreceği konusunda söz vermeni istiyorum.”

Chad’in kaşları çatıldı.

Chad ağzını açamadan ileri atılan Bayan Gore başıyla onayladı. “Bir aydan biraz uzun olacak... birkaç gün. Aslında yeni yılın ilk gününe kadar.”

Bridget elini indirdi ve içkisinden uzun bir yudum aldı. Şimdi Chad kısılmış gözlerle ona bakıyordu. “O kadar uzun süre dayanabilecek misin?” diye sordu alaycı bir tavırla.

“Bunun üstesinden gelmek için sanırım bir uyuşturucu bağımlılığı geliştirmem gerekecek,” dedi Bridget tatlı bir şekilde gülümseyerek.

Bayan Gore ileriye doğru bir adım attı. “Aslında buna karşı seni uyarmam gerekir.”

İçkisinden bir yudum daha alan Bridget kaşlarını kaldırdı. “Özür dilerim ama bu benim için tamamen yeni bir şey.”

“Aslında daha önce kimse kız arkadaşımış gibi davranmadı. Anlayacağın birbirimizden farkımız yok.”

Bridget ona göz attı, sonra hemen başını çevirdi. “Temel kurallar nedir?”

Bayan Gore’un bakışları ikisi arasında gidip geldi. “İnsanların içinde sarhoş olmak ya da uyuşturucu kullanmak yok.”

Öfkeden çıldıran Chad kollarını kavuşturdu. “Uyuşturucu kullanmam.”

“Bu kısım Bridget içindi.”

Şimdi sinirlenme sırası Bridget'deydi. "Günlük eroin dozumu almamaya çalışacağım"

Chad kahkaha attı ama Bayan Gore eğlenmiyor gibiydi. "İkinizin de inandırıcı olması gerekiyor. Ailenizden ya da arkadaşlarınızdan birine bu plandan söz etmemenizi öneririm. Basına sızarsa, hepimiz rezil oluruz."

"Belki de başka bir çözüm bulmalıyız," diye öneride bulundu Chad.

Bridget'in bakışı yarı dolu bardağına takıldı. "Aynı fikirdeyim."

"Başka bir yolu yok. Bridget'la bu yola çıktın, şimdi gereğini yapacaksın. Yolumuza devam edelim." Bayan Gore gözlüğünü düzeltti. "İnsanların karşısında inandırıcı olmalısınız. Tartışmak yok. Birbirinizden hoşlanıyor gibi davranmalısınız ve insanların önünde öpüştüğünüz düşünülürse, bu çok da zor olmamalı."

Bridget'in yanaklarında tatlı bir pembelik oluştu. "Bu konuda konuşmayabilir miyiz?"

Chad o pembeliği parmakları, ağzı ve diliyle takip ettiğini hayal etti. "Ah, şimdi yine, 'senden hoşlanmıyorum' hikâyesine mi başlayacaksın?"

"Beni öpmen, senden hoşlandığımı anlamına gelmez," diye karşılık verdi Bridget.

"Ah, işte yine başladık. Sen de bana karşılık verdin."

"Pek fazla seçeneğim yoktu." Bridget'in eli bardağı sıkıca sarmıştı. "Tıpkı şu an pek fazla seçeneğim olmadığı gibi."

Bridget'in suratı öyle asılmıştı ki onu gören domuz pisliğini kürekle temizleme işine başlayacak sanırdı. "Daha kötüsü olabilirdi. Duyduğuma göre fena bir aday değilim."

"Evet, geçen seneki Yaşayan En Seksi her neyse seçildiğin ve hâlâ konuya uygun olduğun için."

“Hay aksi.” Chad kaşlarını çattı ve gerçekten eğleniyormuş gibi güldü. “Bu sene yeniden seçildiğimde yazılı bir özür bekleyeceğim.”

Bridget gözlüğünün üstünden ona baktı. “Böyle bir şey olursa, o zaman Amerikalı kadınların zevkini ciddi şekilde sorgulamam gerekecek.”

Chad Bridget’in nasıl zevk aldığını kolayca anımsadı. “Doğru hatırlıyorsam, sen...”

“Çocuklar,” diye ileri atıldı Bayan Gore. “Siz ikiniz öpüştünüz. Bunu tespit ettik. Tamam mı? Belli ki ikiniz arasında bir tür çekim var ama insanların arasında ikinizin çocuklar gibi didişmesini istemiyorum.”

Bridget aşağı, bardağına doğru baktı. “Biraz daha içkiye ihtiyacım var.”

“Çok kötü, hadi bakalım,” dedi Chad sözcükleri uzatarak.

Bayan Gore’un iç çekişi dramatikti ve ikisini de susturmayı başardı. “Siz ikiniz nasıl tanıştınız?”

Bridget bir şey söylemediği için Chad gerçeği açıklamanın ona kaldığına karar verdi. “Yaklaşık bir ay önce bir barda tanıştık. Anlaşılan benim kim olduğumu ve ailemi biliyordu çünkü kardeşimin kız arkadaşıyla çalışıyor. Ben bunu bilmiyordum.” Doğruyu söylemek gerekirse, bilseydi bile o geceyle ilgili herhangi bir şeyi değiştirip değiştirmeyeceğinden emin değildi. “Her neyse, birlikte birkaç saat geçirdik.”

Bridget o sırada sessizleşmişti ve Chad daha fazla ayrıntıya girmediği ve Bayan Gore kaç soru sorarsa sorsun girmeyeceği için rahatlamış gibiydi. Neyse ki Bayan Gore başıyla onayladı ve devam etti.

“Siz ikiniz birbirinize âşıkmişsiniz gibi davranmak zorundasınız.” Bayan Gore topuklarının üstüne basa-

rak ayaklarını salladı. “Chad, dışarıda olduğunuzda Bridget’in elini kesinlikle tutmalısın.”

“Efendim?” Chad’in kaşlarını kaldırdığını görünce yüzünü buruşturdu. “Yani elini onun elinin içine koyacaksın.”

“Nasıl el ele tutuşulacağını biliyorum,” dedi Chad homurdanarak. Bridget gülmek için kendini tuttu. Chad ona bakınca gözlerini devirdi. “Ve genel kanıya karşın, biriyle nasıl flört edileceğini biliyorum.”

“İşte bu şaşırtıcı.” Bridget bir içki daha aldı. Ben senin yalnızca...”

Chad öyle hızlı hareket ederek ileri atıldı ki onu korkuttuğunu fark etti. Çok dikkatli şekilde bardağı Bridget’in elinden aldı. “Sanırım yeterince içtin.”

Bridget ona kötü kötü baktı. “Yeterince değil.”

Cesur yanıtlarının sevimli olduğunu düşünse de -ve *sevimli* sözcüğünün ne zaman sözlüğüne girdiğine emin değildi- egosu biraz yaralanmaya başlamıştı.

Bayan Gore sıkıca geriye toplanmış saçını eliyle düzeltilti. “Sanırım hafta içinde üç kez toplum içinde görünebilirsiniz ve ayrıca cumartesi akşamı da çıkarsınız. Basın ilgilenirse, inandırıcı olması için geceyi burada geçirmek zorunda kalabilirsin Bridget.”

“Efendim?” Gözleri yuvalarından fırlamıştı. “Bunu kabul etmemiştim.”

Halkla ilişkiler uzmanı dudak büktü. “Burada konuk odaları var ve ikiniz de yetişkinsiniz. Öyle davranmaya başlayın.”

Bridget’in yanakları kızardı. “Seni gerçekten sevmiyorum.”

Chad gülmek için kendini tuttu.

“Beni sevmek zorunda değilsin,” diye karşılık verdi

Bayan Gore soğuk bir sesle. “Nationals’ın ev sahipliği yaptığı Noel etkinliğine de birlikte katılmanız gerekecek. Herkesin içinde birkaç kez görünmeniz şart ve bu etkinlik, basını sakinleştirecek ya da en azından senin özel hayatınla ilgili daha uygun eleştiriler yazmalarına neden olacaktır Chad.”

“Ya Yeni Yıl?” diye sordu Bridget. “Ondan sonra ayrılırsak, basında Chad’le ilgili olumsuz eleştiriler çıkmayacak mı?”

Chad Bridget’in bunu umursadığına bile biraz şaşır-mıştı ama her şeyden önce bunu neden kabul ettiğini ger-çekten anlamamıştı. Chad onun Bayan Gore’a küfredip kapıyı suratına kapatacağını düşünmüştü. Ancak dikkat çekme delisi bir kaçık, böyle bir gösteride yer almak ister-di. Chad kaşlarını çattı.

“Resmi bir açıklama yapılmayacak ama basın sonunda ikinizin birlikte görülmediğini anlayacak. O sırada ben bir açıklama yapıp, sizin her zaman, iki iyi dost olarak kalacağınızı söyleyeceğim.” Kadının sert bakışları Chad’e çevrildi. “Bu, sonra eski alışkanlıklarına döneceksin an-lamına gelmiyor.”

“O kadarını anladım,” dedi Chad ifadesiz bir sesle.

“Kulüp yılsonuna kadar davranışlarındaki farklılıklar-dan memnun olursa, sözleşmen iptal edilmeyecek.” Kadın duraksayınca Chad onun kendi itibarını düşündüğünü ve bu nedenle onu suçlayamayacağını fark etti. “Ve umarım bunu bir öğrenme deneyimi olarak algılersin.”

Chad şu ana kadar basının gerçeği her zaman aşırı abarttığını öğrenmişti.

Bayan Gore birkaç temel kuralı daha gözden geçirdi. Aslında hepsi sağduyuyla ilgiliydi ve hoşlandığı kişiyle

yapılacakların genel bir sıralamasıydı. Bayan Gore kadınlar konusunda bir gerizekâlı olduğuna inanmasaydı, Chad bunlara gülebilirdi.

Halkla ilişkiler uzmanının sonunda söyleyecek sözü kalmamış gibi görününce, Chad başını duvara çarpmak istedi. “Peki, bunu yapmaya hazır mıyız?”

Bayan Gore başıyla onayladı ama Chad onun ne düşündüğünü gerçekten umursamıyordu. Diğer kadın, kucagında parmaklarını birbirine kenetlemiş, solgun ve kaskatı şekilde kanepede oturuyordu. Chad ona bakarken bir pişmanlık sızısı hissetti. Bridget’in bunu neden yaptığını bilmiyordu ama gerçekten istemediği belliydi. Rezalet bir durumdu ama Bridget’i ne kadar üzgün görürse o kadar seviniyordu. Onun dikkat çekmek isteyen biri olması fikrinden hoşlanmıyordu. Chad şimdi bu işi tamamen durdurmak istiyordu. Doğru değildi. Chad’in mesleği Bridget’in rahatından daha önemli olmamalıydı.

Ama sonra Bridget ayağa kalkıp ona baktı ve Chad anında kendini bu yeşil gözlerin içine düşmüş hissetti. Düşündüğü her şey kahrolası pencereden dışarı atılmış ve yerini bu parıldayan zümrüt gibi gözleri görme ihtiyacına bırakmıştı.

“Sen hazır mısın?” dedi Bridget, şaşılacak kadar sakin bir sesle.

Kahretsin... fazlasıyla hazırды ama aynı zamanda kaçmak istiyordu. Chad daha önce hiç kaçmak istememişti.

On İkinci Bölüm

Bridget, Bayan Gore'un ilk "buluşmalarında" onlara eşlik etmesini bekler gibiydi ama tek başlarına kalacaklarını anlayınca hem rahatladı hem de heyecanlandı. Bayan Gore'un Chad'e bu kadar şirret davranmasından ve onu bu kadar utandırmasından nefret ediyordu ama bunun sorumlusu Chad'di sonuçta.

Lüks restorana gidiş yolunda herkes sakindi. Tuhaf bir durum olmasa da gerginlik vardı. İki de ne söyleyeceğini bilmiyordu. Birbiriyle flört eder gibi davranan insanların ortamı yumuşatmak için ne yaptıklarını bilmiyorlardı.

Bridget bir şey yapar gibi görünmekte asla iyi olmamıştı. Bir kez lisede, yıl sonu temsilinde rol almayı denemişti ama seçmelerde o kadar kötüydü ki sahneden kaçmıştı. Chad'in son zamanlarda birlikte görüldüğü kadınların listesinde bu rol için daha uygun başka bir kadın olmalıydı.

Valeye yaklaştıklarında ve kapı açıldığında Bridget Chad ile ne kadar farklı olduklarını görmeden edemedi. İlk olarak, elden düşme Camry'sini park etmesi için vale-

ye vermeyi düşünmezdi bile. İkinci olarak, böyle yerlerde yemek yemezdi. Salatada kullanmak için hangi çatalın doğru olduğunu ya da hangi kaşığın çorbaya uygun olduğunu bilmesi gerektiğinde, kendini çaresiz hissedirdi.

Chad karşısında belirdi ve saygılı bir erkek arkadaş gibi elini uzattı. Yüzünde yarı muzip, yarı kendini beğenmiş bir tebessüm vardı. Bridget ona baktı ve neden listede olmaması gerektiğinin üçüncü nedenini açık bir şekilde gördü.

Koyu renk kot pantolonu ve kaslı midesini saran V yaka kazağıyla, GQ dergisinden fırlamış gibi görünüyordu. Saçları bile sanatsal bir şekilde dağınıktı. Belli ki bu gece için profesyonel olarak şekil verilmişti.

Bridget başını geri attı ve o inanılmaz mavi gözlerle karşılaştı. Kendini onun yanında duran bir yaratık gibi hissetti. Çirkin ya da şişman olduğunu düşündüğü için değil. Özgüveni o kadar da yerlerde sürünmüyordu ama gerçekçiydi. Onun gibi erkekler kendisi gibi kızlarla çıkmazlardı.

Bu olay Bridget'in küçük düşmesiyle sonuçlanacaktı.

Chad kontrolü ele aldı ve parmaklarını onun parmaklarına geçirdi. "Orada durup bana bakmandan hoşlansam da içeri girmeliyiz. Palto giymemişsin."

Bridget'in yüzü kızardı ve elini çekmeye çalıştı ama Chad bırakmadı.

"Hayır, olmaz," diye mırıldandı, hafif ve şakacı bir sesle. "Bayan Gore el ele tutuşmamız gerektiğini söyledi ve ben kurallara uyuyorum."

Bridget'in gözleri kısıldı. "Şimdi onu mu dinleyeceksin?"

Chad'in yüzünde saf bir masumiyet belirdi. "Şimdi... iyi bir çocuk olacağım."

Bridget'in yoğun olarak hissettiği sıcaklığın, ona bakarken yakalanmasıyla ilgisi yoktu. "Yaramaz Chad'le" ilgili şimdiye kadar gördüğü, Chad'in yapabileceklerinin yanında belki de hiçbir şeydi.

Jaws'a girerken olağandışı hiçbir şey olmadı ama restoranın deniz ürünleri kokmaması Bridget'i şaşırttı. Hemen arka tarafta, tek bir mumla aydınlatılmış masaya oturtuldular.

Chad iskemlesini çekerken ve Bridget otururken, tıpkı filmlerde olduğu gibi başlar onlara çevrildi. Çevresinin tamamen bilincinde olan Bridget etrafa bakmamayı ve bu onun için çok sıradanmış gibi davranmayı kendine hatırlattı ama hızlıca restorana göz attı ve masaların yarısının kendilerine baktığını gördü. Bazıları yalnızca meraktandı. Diğerleri Chad'e hayret ve saygıyla bakıyorlardı. Ayrıca aralarında, gözleri ikisi arasında gidip gelen, ikisinin nasıl olur da birlikte yemek yediklerini anlayamayan şaşkın bakışlılar vardı.

Bridget derin bir nefes aldı. "Herkes bakıyor."

"Alışacaksın." Chad karşısındaki iskemleye oturdu ve dişlerini göstermeyen, gamzelerini ortaya çıkarmayan gergin bir gülümsemeyle ona baktı. "Ya da bakacak başka bir şey bulacaklar."

Bridget çok geçmeden başka bir şey bulmalarını umuyordu çünkü yüzü kırmızının binlerce tonuyla yanıyordu. "Önceden aradın mı?"

Chad peçetesini açtı. "Hayır. Ama beni her zaman güzel bir masaya oturtmaya çalışırlar."

Bridget'in kaşları kalktı. Restoran epey kalabalıktı. Demek bazı masaları "özel" müşteriler için tutmuş olmalıydılar. En son ne zaman güzel bir restoranda beklemeden oturtulduğunu anımsayamadı.

Masanın başında, beyaz gömlek ve siyah pantolon giymiş bir garson belirdi. “Chardonnay uygun mu?” diye sordu Chad.

Bridget daha sert bir şey olmasını dilese de başıyla onayladı. Garson başını eğdi ve siparişi getirmek için hızla uzaklaştı. Bridget umutsuzca söyleyecek bir şeyler aradı, ne olursa olsun ama kafası boşalmıştı. Çaresizce beyaz muma baktı. Belli ki gözleri şaşışmıştı çünkü Chad kahkaha attı.

Bridget ona baktı. “Ne oldu?”

“Hiçbir şey,” diye yanıtladı Chad, hafifçe gülümseyerek. “Yalnızca bundan önce bir an bile tuhaf bir durum yaşamadan üç saat konuştuğumuzu düşündüm.”

Bridget alt dudaklarını ısırıp. “Konuştuk.”

“Peki, ne değişti?” Geriye yaslandı ve kazağı, geniş omuzlarının üstünde gerildi.

“İkimizin de flört ediyor gibi davranması farklı bir durum.” Bridget etrafa şöyle bir göz attı ve yuvarlak masalardan birinde oturanlardan birinin cep telefonunu yukarı kaldırdığını gördü. “Ve sanırım biri fotoğrafımızı çekiyor.”

Chad sırtıttı. “Birkaç saniye sonra Facebook’ta olacak.”

“Gerçekten mi?”

Chad başıyla onayladı.

“Her zaman böyle mi oluyor?”

“Evet.”

Bridget böyle yaşamayı hayal edemiyordu. Ama şimdi böyle yaşıyordu, saçının mükemmel göründüğünü ve başını sürekli aşağıda tutmaktan gerdanının katlanmadığını umuyordu. Garson geldi ve Chad deniz ürünü ve etten oluşan bir yemek siparişi verirken Bridget menüye hızla göz gezdirdi.

“Deniztarağı istiyorum,” dedi, menüyü kapatıp garsona geri vererek.

Garson bir kez daha başını eğip selam verdi ve hızla uzaklaştı.

“Yalnızca bunu mu yiyeceksin?” diye sordu Chad.

Bridget ona baktı ve keşke bu kadar yakışıklı olmasaydı diye düşündü. En azından diğerleriyle uyumsuz bir dişi olamaz mıydı? Gerçekten çok mu şey istiyordu?

“Yeterli.”

Chad şüphe duyuyor gibiydi ama akıllıca davranıp cehenneme giden bu yolda ısrar etmedi. “Peki, öğrenmek için can attığım bir şey var.”

“Sormaya korkuyorum.” Bridget kadehini kaldırdı ve bir yudum şarap aldı.

“Kulüpte karşılaştığımızda, neden Maddie ve Chase’i tanıdığını söylemedin?”

Bu soru karşısında Bridget korkuyla içine kapandı. “O zaman... o zaman bunun önemli olduğunu düşünmemiştim.”

“Bence insanların ilk olarak söyleyecekleri şeylerden biri bu olmalı.” Chad konuşurken, Bridget’in dikkatini çekecek şekilde parmağını şarap bardağının kenarında yavaş daireler halinde çeviriyordu. “Özellikle de Maddie’nin hakkımda hiç konuşmamış olmasının imkânsız olduğunu düşününce.”

“Belki de senin hakkında konuşmadı.” Bridget gözlemini onun parmaklarından ayırmaya çabaladı. “Bunu hiç düşündün mü?”

Chad alçak sesle güldü ve Bridget kollarına kadar ürperdiğini hissetti. “Ah, Maddie’nin benim hakkımda konuştuğuna eminim.”

“Egon beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.”

Chad gülümsedi ve anlaşılan Bridget'i istemese de eğlendirecek bir yanıt vermeye hazırlanıyordu ama garson geldi ve sıcak tabakları masaya yerleştirdi. Garson masadan uzaklaştığı anda Chad yeniden konuya döndü.

"Peki, neden bir şey söylemedin?"

Bridget peçeteyi kucığına alıp hızlı hareketlerle yerleştirdi. Gerçek nedeni asla itiraf etmeyecekti. "Önemli olduğunu düşünmedim."

"Tıpkı benden hoşlanmadığın gibi mi?"

Bridget iç çekti. "Yine o konuya mı döndük?"

"Hayır." Chad gülümsedi ve -Bridget'in kalp atışları hızlandı- gamzeleri ortaya çıktı. "Korkunç bir yalancısın." Gerçekten de öyleydi.

Chad orta-az pişmiş etini keserken Bridget tereyağlı bir deniztarağını tabağından almaya çalıştı. "Yanıtı evet," dedi Chad.

Bridget'in çatalı hareketsiz kaldı. "Neyin yanıtı?"

Chad kalın kirpiklerinin ardından ona baktı. "Maddie'yle çalıştığını ve kardeşimi tanıdığını bilseydim bile, seni yine de eve götürürdüm."

Ona bakarken Bridget'in kalbi bir takla daha attı. Chad gerçeği nasıl anlamıştı? Bridget bunun daha fazla ayrıntısına girmek istemiyordu. Yemeklerini yerken masaya sessizlik çöktü ve Bridget onun keyifle yerken, şarabından neredeyse içmeyip suyla yetindiğini imrenerek fark etti.

Biri masaya yaklaşınca Bridget başını kaldırdı. Ancak yirmili yaşlarda, kolsuz bir kırmızı elbise giymiş, sevimli bir esmerdi. Chad gümüş çatal bıçağını yerine bırakırken kızın yanakları kızardı.

"Sizi ve arkadaşınızı bölmek istemezdim," dedi kız. "Ama buraya kız arkadaşım ile geldim." Başıyla işaret et-

tiği masada, ışık saçan sarışın bir kız oturuyordu. “Yalnızca beyzbol izlememin başlıca nedeninin siz olduğunu söylemek istedim.”

Bridget dudak büktü. Chad’in devasa bir egosu olmasına şaşmamalıydı.

“Teşekkür ederim,” dedi Chad gülümseyerek. “Beyzbol sevgisinin yayılması için üzerime düşeni yaptığımı bilmek ne güzel.”

Ah. Gözler. Devrildi.

Kız parlak alt dudağını ısırды ve elini masanın üstüne, Chad’in yanına koydu. Bridget kızın elinde bir kâğıt tuttuğunu o an fark etti. “Ara beni, olur mu? Ne zaman istersen.”

Bridget görünür olup olmadığını merak etti ve aynı zamanda örtüyle kaplı masanın altına girmek ya da bir kargaşa ortamı yaratıp kızı oradan göndermek istedi ama anlamsız olacaktı.

Chad’in yüzünden gülümsemesi kaybolmadı. “Çok kibarsın ama uygun değilim.”

Esmer kız bakışlarını Chad’den kendisine çevirdiğinde gözlerini inanılmayacak kadar açan Bridget çok sessizdi.

“Bu Bridget,” diye devam etti Chad. “Kız arkadaşım.”

Kızın şaşkınlıktan dili tutulmuş gibiydi, ağzını açtı ama sonra kapattı. Bir özür sözcüğü mırıldanarak masasına döndü ve hemen arkadaşıyla fısıldaşarak konuşmaya başladı.

Bridget gözlerini sıkarak kapattı.

“Sanırım bu da Twitter’da yerini alacak,” dedi Chad ve Bridget gözlerini açtı. “Ne diyorsun?” diye sordu, dalga geçerek. “İlişki durumum elbette büyük bir haber.”

Şarabından bir yudum alan Bridget, ağzını kapalı tut-

ması için kendini uyardı. Ama ağzı dinlemedi. “Fotoğrafımız gazetede çıktığında...”

“Eminim, senin için güzel bir gündü.”

Bridget derin bir nefes aldı. “Öğlen yemeğine gitmeye çalışırken sokakta bir kadın yanıma yaklaştı ve yatakta iyi olduğunu ama onun dışında iyi biri olmadığını söyledi.”

“Ah.” Bir kaşını kaldırdı. “Aslında “yatakta” kısmı doğru ve ...”

“Komik değil.”

“Hey... neden bana tavır yapıyorsun?”

Chad ciddi miydi? Tavır yapması için onlarca neden vardı.

Öne eğilip, alçak sesle konuştu. “Birkaç saat içinde, hayatımı başarılı şekilde benden çaldın.”

Chad kaşlarını çattı. “Ben bir şey yapmadım.”

“Gerçekten mi?” dedi Bridget tıslayarak. “Üç kızla kendini yatağa attın ve nasılsa orada fotoğrafını çekecek bir vardı, öyle değil mi?”

Koyu mavi gözleri parıldadı. “O lanet olası fotoğraf. Onlarla yatmadım.”

Bridget gülsün mü yoksa şarabını onun yüzüne mi fırlatsın bilmiyordu. “Evet, hep öyle derler.”

Chad gözlerini devirdi. “Neden kimse bana inanmıyor? Anlamıyorum.”

Gerçekten de Bridget’in o kadar aptal olduğunu mu düşünüyordu? “Tüm bunlar beni öptüğün için...”

“Ve sen de zevk aldın.”

“Konu bu değil, pislik.” Bridget etrafa göz attı. Şaşılacak şekilde kimse o anda onlarla ilgilenmiyordu. “Şimdi, senin yüzünden hayatımın kontrolünü kaybettim.”

Chad de ona yaklaştı.

“Bir kez daha söyleyeceğim... bu nasıl benim hatam oluyor?”

“Yaptığın herhangi bir şey senin hatan olmaz mı?” diye sordu Bridget.

“Neyse. Bunu kabul etmek zorunda değildin.”

“Seçeneğim yoktu. Korkunç halkla ilişkiler uzmanının bana şantaj yaptı.” Chad’in yüzündeki şaşkınlık ifadesini görünce Bridget neredeyse iskemlesinden düşecekti. “Ne? Bunu öylesine kabul ettiğimi mi düşündün?”

“Aslında, yani ne de olsa *ben* Chad Gamble’ım.” Sonra sırtıttı.

Bridget’in içinde deniztarakları bulunan tabağını onu suratına atmasına saniyeler vardı. “Tanrım, bazen sözcükler yetersiz kalıyor. Genellikle çıktığın kadınlara benzemediğimi biliyorum ama bir erkek arkadaşım varmış gibi davranacak kadar çaresiz değilim.”

Chad’in yüzünde beliren tuhaf ifade şaşkınlığın yerini aldı ve geri yaslanıp Bridget’in bakmamaya çalıştığı kaslı kollarını göğsünde kavuşturdu. “Evet, onlara benzemiyorsun.”

Bridget göğsünde ani bir acı hissetti. Hızla geri çekildi ve boğazındaki ani yumrunun dağılması için yutkunmaya çalıştı. “Artık bu geceyi bitirebilir miyiz? Eminim seni delice seven halk yeteri kadar görmüştür.”

Beklediği kendini beğenmiş yanıt gelmedi ve Chad garsona işaret ederek hesabı aldı. Bir erkek arkadaş gibi davranarak ayağa kalktı ve elini sıcak elinin içine aldı. Bridget’in boğazındaki yumru şimdi göğsüne inmişti.

Bridget dışarıda insanların beklediğini görebiliyordu. Biri sosyal bir sitede bilgi paylaşmış ya da bir telefon görüşmesi yapmış olmalıydı. Dışarı adımlarını attıkları

anda Chad tamamen rol yapma havasına girdi. Fotoğraf makinesinin flaşını gördüklerinde Chad onun elini bıraktı ve kolunu omuzuna attı.

Başını eğdiğinde, çenesi onun yanağını sıyırdı. Bridget'in omuzlarında hafif bir ürperti dolaştı ve tam da herkesin beklediği gibi bedeninin nasıl ona yaslanmak istediğini hissetmekten nefret etti.

Çenesi şakağına dokunmaya devam ediyordu ve Bridget derin bir nefes aldı. "Rahatlamaya çalışabilirsin," diye mırıldandı Chad. "Çünkü şu anda, kaçmak ister gibi görünüyorsun."

"Çünkü kaçmak istiyorum." Ama gülümsemek için kendini zorladı.

Bir flaş daha patladı ve Chad yanağına bir öpücük kondurdu. Biri bu adama bir Oscar vermeliydi. "Hiç de hoş değil."

Valenin arabayı getirmesini beklerlerken patlayan flaşlar Bridget'i kör etti. "Gerçek bu."

"Ah ah," diye mırıldandı ve elini omzundan indirip hafifçe sırtını tutunca Bridget hızla geri çekildi. "Bayan Gore seni neyle tehdit ediyor?"

Gerçek dilinin ucundaydı ama ağzını kapattı. Chad'le paylaşmak istediği en son şey ne kadar züğürt olduğu ve bu yüzden işini kaybedebileceğiydi. "Seni ilgilendirmez."

"Paylaşmak istemediğine göre, ilginç olmalı." Biraz daha yaklaştı ve diğer elini Bridget'in kalçasının üstüne koydu.

Bridget kaskatı kesildi. "Ne yapıyorsun?"

"Gazeteye koyacakları malzeme veriyorum."

"Sen bunu..."

Chad onu yeniden öptü.

Caddenin kenarındaki ya da yatak odasındakiler gibi

değildi. Bu, yavaş, boşuna umutlandıran dudak hareketleri gibiydi sadece. Bridget dudaklarını kapatmaya ve Chad'in kollarında hareketsiz durmaya çalıştı. Çıkıyor gibi davranıyor olabilirlerdi ama bu öpüşme... kesinlikle planın bir parçası değildi.

Patlayan flaşların ışığı altında Chad konuşunca Bridget irkildi. "İstediğini bildiğin şeye karşı koyma," dedi hafif ve baştan çıkarıcı bir sesle.

"Ne istediğim hakkında hiçbir fikrin yok," diye karşılık verdi Bridget, ama kahretsin esas istediği şey, Chad'in bacaklarının arasında olmasıydı. Ama bu şekilde... arkadaş gibi görünerek değil.

Chad'in dudakları bir kez daha hareket etti ama bu kez dişleriyle alt dudağını yakalayınca Bridget nefessiz kaldı. Tüm sinir uçlarından alev çıkıyordu ve yine daha önce olduğu gibi bedeni aklına galip gelmişti. Chad bundan faydalanıp dilini içeri kaydırıp ve saniyeler içinde kontrolü ele geçirdi. Israrıcı ağzı Bridget'in dudaklarını içine alırken Chad'in eli Bridget'in ensesine yaklaştı ve orada kaldı. O anda Bridget hiçbir yere gidemezdi. Dizleri güçsüzleşmişti ve karın kaslarında tuhaf hareketlenmeler vardı.

Öpüşme devam etti ve olması gerektiği gibiydi. O anın ateşiyle aceleye gelmiş değildi. Bir çekim olduğunu kanıtlamak için yapılan bir role benzemiyordu. Bridget'in duyularını felç eden sakın, neşeli ve ölçülü, baştan çıkarıcı bir saldırıydı.

Chad dudaklarını onunkinden birazcık uzaklaştırdı. "Bayan Gore'un bunu sana nasıl yaptırdığını anlat bana."

"Şantaj değildi," dedi, bileziğiyle oynayarak. Sonra Bayan Gore'un ona ne söylediğini anımsadı ve daha sonra söylediği şeye neyin onu kışkırttığından emin olamadı.

Belki Chad'in, onun genellikle birlikte olduğu kızlara benzemediğini söylemesi idi. Ya da öpüşmenin onu nasıl sersemlettiğı ve nefessiz bıraktığı, o tür bir yanıtın başını belaya sokmaktan başka işe yaramayacağını bilmesi idi. "Seninle çıkmak, gelecekte flört potansiyelimi gerçekten büyütecek, öyle değil mi? Erkekler senin ilgini neyin çektiğini bilmek isteyecekler."

Chad uzunca bir süre gözlerini dikip ona baktı ve sonra, "Doğru," dedi.

Bridget söylediklerini düzeltmeden, elinde Chad'in anahtarıyla vale göründü. Bayan Gore söylediğinde kulağına ne kadar korkunç geldiyse, şimdi de öyle olmuştu.

Girmesi için kapı tutulduğunda ve kendini ön koltuğa bıraktığında, fotoğraf makinelerinin uzaklaştığını hayal meyal fark etti. Chad arabanın önünden uzun adımlarla geçip arabaya binerken Bridget şaşkınlık içinde parmaklarını dudaklarına koydu.

Chad arabaya bindiğinde hareketlerindeki neşe kaybolmuştu. Ağzı sert bir ifadeyle kapanmıştı. Bridget'e bakmadı. Arabayı çalıştırıp vitesi değiştiren de bir şey söylemedi.

Ne söyleyeceğini bilemeyen Bridget başını diğer yana çevirdi. Özür dilemek istedi ama anlamı olacağına emin değildi. Ve ayrıca, bir an için, aptal bir an için, gerçekten neler olduğunu unutmuştu. Chad'in tercih ettiğı kadınlardan olmadığını, kendisi gibi, Chad'in de bu durumda bir seçeneğı olmadığını unutmuştu. Bu çok yanlıştı ve birbirlerinin kafasını koparmadan bunu nasıl yapabilecekleri hakkında gerçekten hiçbir fikri yoktu. Fotoğraf makineleri için tutulan her elin ve her öpüşmenin sahte olduğunu bilerek ne kadar dayanabilecekti?

On Üçüncü Bölüm

“Chad’le flört mü ediyorsun?” diye çılgık attı Madison. Bridget ona yalan söylemekten nefret ediyordu ama gerçeği söylerse, o da Chase’e anlatacaktı. “Evet, öyle bir şey.”

İki çalışma masası arasında gidip gelen Madison deliye dönmüş bir sinekkuşu gibiydi. “Buna inanamıyorum.”

“Ben de,” diye mırıldandı Bridget, ifadesiz bir sesle. Dün geceki ilk akşam yemeklerinden sonra eve daha kötü bir ruh haliyle dönmüştü. Ve hâlâ açlıktan ölüyordu.

“Yani, Chad’le seni bir arada düşünemediğimden değil. Düşünebiliyorum. Ama yalnızca onun uslandığına inanamıyorum.” İki masanın arasında durdu ve kaşlarını çatı.

“Dediğim gibi, Chad’in uslanacağını düşünemedim ama demek ki uslandı.”

“Sen ve Chase arasındaki ilişki gibi değil.” Bridget fosforlu kalemlerini renklerine göre ayırmaya başladı. “Her neyse, yiyecek içecek hizmeti için son sayılar bildirildi mi?”

Madison daha önemli olan konuşma konusundan ayrılmaya niyetli değildi. Gala için geçen şubattan bu yana

çalışıyorlardı. Lanet olası iş, ikisinin de hayatını tüketmişti ve şimdi Chad onun hayatını tüketiyordu. “Chase ve benim gibi değil diyerek ne kastediyorsun?”

Pembe fosforlu kalemleri yeşillerin yanına koyarken Bridget iç çekti. “Yalnızca ciddi değil. Sizinki gibi.” Madison Bridget’in çalışma masasının önüne durup ellerini beline koydu. “Peki, en son ne zaman bir erkek arkadaşın oldu ya da biriyle çıktın?”

“Hımm...”

“Aynen,” dedi Madison ve sonra adım atmayı bıraktı. “Senin Chad’le flört etmen ciddi bir *konu*. Bundan başkası düşünülemez. Sabahki Washington Post’u gördün mü? İkinizin öpüşürken resmi vardı.” Masasından bir kalem aldı ve Bridget’a fırlattı. “Öpüşürken! Celebuzz’da da yer bulduğuna eminim. Bana söylemediğine inanamıyorum!”

Bridget düşen kalemi aldı ve korkuyla sindi. “Buraya varacağını düşünemedim.”

Madison düşünceli şekilde burnunu kırıstırarak gözlerini dikti ve ona baktı. “Tanrım, tüm bunlara hazırlıklı mısın Bridget? Çılgınca olacak. İnsanlar her yerde seni izlemeye başlayacaklar. Ah! Asistanınmış gibi davranabilirim!”

Bridget gözlerini devirdi.

“İki çift, birlikte de çıkarız.”

Hay aksi...

“Ve Chad, seni her sene davet etmeme karşın asla gelmediğin, Daniels ailesinin Noel Yemeği Şöleni’ne katılır.” Madison ellerini kenetledi. “Şimdi bundan kurtulamazsın.”

Bridget bayramlara pek düşkün değildi ve dürüst olmak gerekirse Madison’ın mutlu planlar yaptığını görmek ona acı veriyordu. Yeni yılın başında Chad ve Bridget’in

kendi yollarına gittiklerini görmek Madison'ı düş kırıklığına uğratacaktı.

Madison sonunda yerine oturdu ve Bridget de işyerinde yemeye karar verdi. Yakındaki restoranları ziyaret etmeye biraz korkuyordu. Öğleden sonra, saat üçten önce ofisin kapısı açıldı ve elinde kırk sekiz tane gül taşıyan genç bir çocuk görüldü.

Kırk sekiz tane gül.

Vay canına. Madison'a böyle bir çiçek buketi gönderdiğine göre, dün gece Chase için inanılmaz geçmiş olmalıydı.

Bridget yeniden bilgisayar ekranına döndü. Yiyecek içecek firmasına bir e-posta yazıp, kesin sayıyı...

"Bridget Rodgers burada mı?"

Bridget çenesini kaldırdı ve çiçekçi genci gördü. Şaşkın bir şekilde, sırttan Madison'a baktı. "Benim."

Onun çalışma masasına doğru yürüyen genç gülümsemi. Bridget aceleyle masanın köşesinde yer açtı. "Biri sizi gerçekten seviyor olmalı," dedi çiçekçi genç, vazoyu masaya yerleştirirken. "İyi günler."

Bridget ofis kapısından çıkan çiçekçi gence bakakaldı ve sonra bakışlarını yeniden çiçeklere çevirdi. Vay canına...

Bayan Gore bunları ısmarlamış ya da sipariş vermesi için Chad'i zorlamış olmalıydı. Çiçeklerin ona gelmesinin tek nedeni bu olabilirdi ama... harikaydılar.

"Bir kart var mı?"

Başını kaldırdı ve çiçeklerin arasından Madison'ı zor görebildi. Nemli bir sapla, süs bitkisinin arasına özenle sıkıştırılmış bir kart vardı. Dikkatle kartı çıkardı ve küçük zarfı açtı.

Güzel bir kaligrafiyle yazılmış kısa not, çiçeklerin neden gönderildiğini belirtmese de kimden geldiğini söylüyordu.

Hâlâ çok ilgiliyim.

Chad.

Karta bakarken, Bridget yüzüne yavaşça yayılan hafif tebessüme engel olamadı. Evet. Hâlâ ilgiliydi.

Sevgilisinin iyi arkadaşıyla “flört ettiği” için Chase tarafından azarlandıktan ve çevredeki çoğu erkek gibi uslandırdığı konusunda Chandler’ın alaycı eleştirilerini sineye çektikten sonra, cep telefonu çaldığında Chad kafasını duvara vurmaya hazırды.

Bayan Gore’un saat başı kontrolünü bekliyordu çünkü kim bilir kendi evinde başına ne işler açabilirdi. Mutfak tezgâhının üstünde duran telefonu kaptı. Mesaj çocuk bakıcısından değildi. Ah, olamaz, Bridget’ti. Halkla ilişkiler uzmanı akşam yemeğine çıkmadan önce birbirlerine telefon numaralarını vermeleri için baskı yapmıştı.

Güller için teşekkür ederim. Çok güzeller.

Chad’in dudaklarında bir gülümseme belirdi. İyi ki kardeşleri gitmişti çünkü gerizekâh gibi görüldüğünden emindi. Bridget’in yanıtını beğenmişti -çok- ve aynı zamanda on altı yaşında bir kız gibi mesaj yazmamasını da beğenmişti.

Birlikte zaman geçirdiği birçok kadının yaptığı gibi.

Chad telefonu yeniden tezgâhın üzerine bıraktı ve buzdolabını açıp, daha önce terbiye ettiği tavuğu çıkardı. Tavuk göğüslerini tost makinesine koyup bir çatalla iterek tam ortaya yerleştirdi.

Kapağı kapattı. Tavuğun sosu cızdırdıyordu.

Ve sonra tezgâhın üstünde duran telefonuna göz attı.

Tezgâha geri döndü ve çatalı setin üstüne fırlattı. Topukları üzerinde dönerek tost makinesine baktı. Yaklaşık otuz saniye sürmüştü.

“Kahretsin,” diye mırıldandı telefonuna koşarak.

Ekрана dokunup mesaja yeniden baktı. Bu akşam için bir plan yoktu ama yarın akşam sinemaya gitmeleri gerekiyordu. Lisede yıllarından beri sinemaya gitmemişti. Film galaları buna dahil değildi.

Bugün görüşmeyecekleri için teknik olarak Bridget’le iletişim halinde olmasına neden yoktu. Aslında ona çiçek göndermesinin de gerçekten bir nedeni yoktu ama... göndermek istemişti.

Tamam, daha fazlası da vardı.

Döndü ve tezgâha yaslanıp boynunu esnetti.

Nedeni öpüşmeleri değildi. Öpüşmelerini düşünmesi bile taş gibi sertleşmesine neden olsa da, Bridget’in söylediği şeydi. Kız arkadaşımıymış gibi davranmayı kabul etmişti çünkü Chad’den sonra flört etmesine yardımcı doku-nacaktı.

Lanet. Olsun.

İlk olarak, onun yardıma ihtiyacı olduğundan kuşkuluydu. İkinci olarak, bir atlama taşı olarak kullanılmak konusunda pek istekli değildi. Bu yüzden ona güller göndermişti. Elbette böyle bir şey için garip bir tepkiydi ama şimdi Bridget’in gelecekteki erkek arkadaşlarını düşündüğünden kuşku duyuyordu.

Onun mesajına yanıt verdi. Çiçekleri sevdiğine sevindim.

Telefonu yerine koymadan parmakları yazmaya devam etti. *Öpücüğü sevdiğine de sevindim.*

Telefonu bıraktı ve tavuğu kontrol etmeye gitti. Yak-

laşık bir dakika sonra telefonundan yine ses geldi. Ve kontrol etmeye gitmeden önce mutfağın içinde üç dakika kadar oyalandı.

Öpücüğü sevdiğimi asla söylemedim.

Chad'in dudaklarında bir gülümseme belirdi ve Bridget'e yanıt verdi. *Söylemene gerek yoktu. Biliyorum.*

Yanıt anında geldi. *Her iki sefer de SENİN BENİ öptüğünü hatırlatmam gerekiyor mu?*

Chad başını geri attı ve güldü ama yanıt vermeden önce tavuğu kontrol etti. Aksi takdirde mutfakta telefonu elinde, ayakta duruyor gibi görünecekti ki gerçek de buydu.

Tavuğu bir tabağa alıp, bir çocuk için hazırlar gibi ufacık parçalara böldükten sonra, bir mesaj daha gönderdi. *Her iki sefer de SENİN zevk aldığını hatırlatmam gerekiyor mu?*

Yanıt epey hızlıydı. *Öfff...*

Chad kendi kendine gülerek tabağıyla kanepeye gitti ve akşam haberlerini izlerken yemeğini yedi. Heyecanlı haberler vardı. Kütüphanedeki yürüyüş bandında zorunlu gece koşusunu yapmadan önce yemeği sindirmek için bekledi. Daha sonra terden ıslanmış tişörtünü çıkardı ve bir sürü çamaşır yıkadı.

Telefonun yanından her geçtiğinde ekrana baktı. Her ses duyduğunda içinde tuhaf bir duygu canlanıyordu. Alt kattaki konuk banyosunu temizleyip duş aldıktan sonra kendini, telefonunu eline almış buldu. Saat onu geçmişti ve büyük olasılıkla telefon etmek için geçti. Aslında Bridget'i aramayı planlamıyordu. Bayan Gore sinema için tarihi zaten ayarlamıştı. Chad Bridget'i evinden alacaktı ve gideceklerdi.

Yatağa yattığı anda, parmakları yine harekete geçti. Mesaj yazdı: *İyi geceler, Bridget.*

İki dakika sonra aynı türde bir yanıt aldı ve sonra telefonu komodinin yatağa en uzak köşesine koydu. Ertesi sabah erkenden, antrenörüyle çalışma yapacağından uyumaya ihtiyacı vardı.

Bir saat sonra yorgun bir şekilde hâlâ tavana bakıyordu ama aklı ona oyunlar oynuyor, yatak odasının duvarı önünde, başını geri atmış, göğüsleri dışarı taşmış Bridget'in görüntülerini aklına getiriyordu. Derin bir nefes aldı. Bridget'in tadını hâlâ aldığına yemin edebilirdi.

Üzerinden örtüyü attı ve elini midesinin altına indirdi. Sertleşen erkekliğini avucunun içine aldı. Kahretsin. Kolejden beri böyle bir şey yaşamamıştı.

Eliyle zonklayan erkekliğini bastırmaya çalıştı ve gözleri kapandı. Zihninde o anda Bridget'in görüntüsü belirdi. Chad onu dizlerinin üstünde duvara yaslamıştı. Hayalinde Bridget'in ağzı Chad'in elinin yerini aldı ve gereken yalnızca buydu. Boşalırken omurgası şiddetle sarsıldı.

Epey sonra, kalp atışları yavaşlayınca ve erkekliği yeniden sertleşince, Bridget'in yüzü kesin olarak düşüncelerine yerleşti.

Uzun, çok uzun bir gece olacaktı.

Perşembe akşamı Bridget aynadaki yansımasına baktı. Bir sinema buluşması...

Yüksek sesle güldü.

Yanıt olarak Pepsi miyavladı.

Omzunun üstünden bakan Bridget gülümsedi. "Chad Gamble'la sinemaya gittiğime inanamıyorum."

Kedi başını kaldırdı. Öğle yemeği sırasında, Bridget

Chad'le sinemaya gitmenin o kadar da önemli olmadığını söylediğinde Shell'in gösterdiği tepki de aynıydı. Anlaşılan beyzbol oyuncusuyla ilgili her şey önemliydi.

Bridget yeniden aynaya döndü ve saçını kulaklarının arkasına itti. Soluk kot pantolonu ve kırmızı kazağı, bir sinema buluşması için yeterince sıradan görünüyordu. Bacağını uzatarak ayak bileğini çevirdi. Topukları kırmızı, mavi, siyah ve sarıydı. Çizgiliydi. Harikaydı.

Kazağının kenarını düzeltti ve döndü. Güller yatağının yanında duruyordu. Dün onları eve getirmeyi planlamamıştı ama ofiste bırakamadı. Eski erkek arkadaşı ona bir kez çiçek göndermişti, kutu içinde olan türdendi. Kart ve mesajlar arasında, Bridget en azından bir erkek arkadaşı varmış gibi davranmanın avantajlarının tadını çıkarması gerektiğine bu gece karar vermişti.

Özellikle de bu işe çiçekler, güzel yemekler ve yakışıklı bir erkek de dahilse.

Bir de araya "umut etmemeyi" katması gerekiyordu.

Tüm şantaj olayı korkunçtu ve Bridget'in hâlâ tepesini attırıyordu ama sürekli olumsuzlukların üzerinde duran bir insan değildi. Birkaç gün süren şirret anları olurdu. Öfkelenmekte haklıydı ama hepsi bu kadardı. Önündeki bir ayı Chad'le boşboğazlık ederek geçirmek çoğunluk için ilginç olsa da Bridget için özellikle eğlenceli değildi.

Ama yine de bu durumun tadını çıkarabilirdi çünkü bir yanı onunla takılmaktan hoşlanıyordu. Kulüpte gerçekten birbirlerine uyum sağlamışlardı. Yapması gereken tek şey oyunun bir parçası olmaktı. Hiçbir şeyi yanlış yorumlamamalı ve özellikle ona âşık olmamalıydı. Ve bunun olmasını önlemek için yapması gereken tek şey kulüpte karşılaşmalarından birkaç gün sonra yattığı uç

kızın gazetedeki resmini anımsamaktı.

Bir erkekle en son sinemaya ne zaman gitmişti? Çok uzun zaman önce.

Dışarı çıkmadan önce Pepsi'nin yanında durdu, çenesinin altını kaşdı ve kafasına bir öpücük kondurdu. Çantasını kaptı ve Chad gelmeden hızla merdivenden aşağı indi. Onun, dairesine gelmesini istemiyordu. Evi onun sığınağıydı ve ikisinin bir arada olması için fazla özeldi.

Chad'in onun evinde olması, aşmak istemediği bir çiziydi.

Apartmanın lobisine vardığında Todd Newton'la karşılaştı. Onu şorttan fazla bir şeyler giyinmiş olarak görmek tuhaftı.

Bridget'i görünce gülümsedi ve kapıyı çekip onun için açık tuttu. "Merhaba Bayan Rodgers..."

Bridget sıırttı. "Selam Todd."

Bridget'a baktı. "Güzel görünüyorsunuz."

Konuşmalarının birbirlerini koridorda görmekle sınırlı olduğu düşünülünce, ilk kez bu kadar yakındılar. Yakından bakınca, Bridget Todd'un elâ gözlerinin kahverengiden çok yeşile çaldığını fark etti.

Gerçekten yakışıklı, diye düşündü. "Teşekkürler. Sen de öyle."

Gülümseme Todd'un yüzüne yayıldı. Chad gibi gamzeleri yoktu ama yine de harika bir gülümsemesi vardı. "Dışarı mı çıkıyorsunuz?" diye sordu.

Bridget'in yanıt vermesine fırsat kalmadan bir erkek sesi araya girdi. "Evet. Benimle dışarı çıkıyor."

Bridget'in kalbi titredi. Chad'in yaklaştığını görmüştü ama işte orada, yüzünde sert bir ifadeyle, Todd'un tam arkasında duruyordu.

Todd döndü ve şaşkınlıkla geriledi. Bu şehirde Chad'in aşk hayatındaki son gelişmeleri bilmeyen tek kişi o olabilir miydi?

Elini uzattı. "Chad Gamble? Vay. Tanıştığımıza sevindim."

Chad gülümsemedi ama adamın elini sıktı. Gözleri koyu maviydi ve bakışlarında paylaşmak istemeyen bir ifade vardı. Bridget ürperdi. Bundan hoşlandığını itiraf edemezdi. Chad, Todd'un sözlerini yineledi. "Tanıştığımıza sevindim."

Todd, Chad'in elini bıraktı ve Bridget'in durduğu yöne baktı. "Şanslı bir adamsın Chad ve bunun birden fazla nedeni var."

Bridget'in kaşları çatıldı.

Bridget'in elini tutarken Chad'in yüzünde gergin bir gülümseme belirdi. "Bunu biliyorum. İyi akşamlar."

Bridget, Chad'in kendisini binanın köşesinden dönüp, arabasının kaldırım kenarında, yasak alana park edildiği yere sürüklemesine tepki göstermedi. Arabanın tekerleklerinin hâlâ üstünde durduğuna şaşırdı.

"Bu yüzden mi evinde buluşmamızı istemedin?" diye sordu Chad, Bridget'in binmesi için kapıyı açarken.

Bridget'in kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Efendim?"

"Belli ki adam dışarıda senle karşılaştığı için gerçekten mutluydu." Hâlâ Jeep'in yanında duran Chad, Bridget oturduğu anda birdenbire içeri uzandı ve bağlamak için kemerini çekti.

"Kemerimi kendim bağlayabilirim."

"Güvenlik benim için önceliklidir. Kimdi bu adam?"

Bridget iç çekerek ellerini geri çekti. "Yalnızca karşı dairede oturan biri. Bunun onunla bugüne kadar yaptığım en uzun konuşma olduğuna eminim."

“Gerçekten mi?” Kemerini bağlarken Chad’in bilekleri göğsünü sıyrıp geçince Bridget’in soluğu kesilir gibi oldu ve derin bir iç çekti. Chad safir gibi parıldayan gözlerini kaldırdı. Dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi. “Ahmanın biri gibi görünüyordu.”

Bridget şaşkınlıkla gülmekten kendini alamadı. “Onu tanımıyorsun bile.”

“Sen de tanımıyorsun.” Gülümsedi. “Şu ana kadar tek bildiğin, onun kesinlikle ahmak olabileceği.”

Bridget başını sallayarak onun kapıyı kapatıp arabasının önüne doğru yürümesini izledi. Chad kıskanmış mıydı? Hayır. Bu anlamsızdı. Erkek arkadaşlar kıskanırlardı ve Chad onun erkek arkadaşı değildi; ayrıca, asla kıskanacak biri gibi görünmüyordu.

Trafığe çıktıklarında, Bridget ona bir bakış attı. “Şey... çiçekler için teşekkür ederim. Gerçekten çok güzeller.”

Yüzündeki hafif gülümseme hâlâ duruyordu. “Güzel bir kadın için güzel çiçekler.”

Bridget bunun bir klişe olduğunu söylemek için ağzını açtı ama işe yaramayacaktı, bu yüzden daha nazik bir yaklaşım sergiledi. “Günün iyi geçti mi?” Chad’in dikkat çekici yüzünde bir anlık şaşkınlık belirdi ve Bridget gülmekten kendini alamadı. “Ne?”

Chad elini saçları arasında gezdirdi ve başını hafifçe salladı. “Ah, önemli bir şey değil. Yalnızca ilgileneceğini düşünmezdim.”

Bridget yüzünü buruşturdu ve neden böyle düşündüğünü sormak üzereyken anladı. Flört ediyor gibi davranıyorlardı ve bu da, aslında Bridget’in onun günüyle ilgilenmeyeceği anlamına geliyordu. İşyerinde telefonda konuşmak gibiydi. Başlangıçta genel konuşmalar yapılır,

sonra da doğruca konuya girilirdi. Chad için bu yalnızca bir işti. Belki de Chad kameralar kayıtta olduğunda gösteri yapmak dışında hiçbir şey istemiyordu. Bridget'in boğazında hissettiği ekşiliğin düş kırıklığıyla hiçbir ilgisi yoktu. Hazımsızlık olmalıydı bu.

Chad sıkışık trafikte arabayı sürerken hafifçe öksürdü. "Aslında bugün hiçbir şey olmadı. Gün, antrenörümle çalışarak başladı ve tüm sabahım böyle geçti. Sonra Bayan Gore'la görüştüm." Bridget'in birdenbire kaşlarını çatıldığını görünce güldü. "Evet, kimin korkarak önce vazgeçeceğini sınavan bir oyun oynar gibiydik. Sinemada sana patlamış mısır ve içecek almam gerektiğini hatırlatma ihtiyacındaydı. Günün kalanında boş boş oturarak vakit geçirdim. Ya sen?"

Bridget çantasının askısıyla oynayıp duruyordu. "Neyseki ben Bayan Gore'la konuşmak zorunda kalmadım."

Chad başıyla onayladı. "O kadını gerçekten sevmiyorsun, öyle değil mi?"

"Hayır," diye karşılık verdi. "Günün büyük kısmını fon oluşturma galasının yiyecek içecek hizmetini verecek firmanın izini sürerek geçirdim."

"Her sene Smithsonian'ın himayesinde yapılan büyük gala mı?" Bu konuda bilgisi olmasına şaşırın Bridget başıyla onayladı. Chad'in bakışları bir an için yoldan ayrılrp ona çevrildi. "Maddie daha önce söz etmişti. Uzun zamandır üzerinde çalışıyorsunuz, öyle değil mi?"

"Evet. Yalnızca birkaç saat sürecek bir etkinlik için bu kadar zaman harcamamız tuhaf."

"Bir tür Noel gibi, öyle değil mi? Herkes aylarca hazırlanır ve birkaç saat içinde biter."

"Evet, Noel gibi," dedi Bridget, gözlerini pencereye çevirerek.

Bir duraksama oldu. "Noel'den hoşlanmıyor gibisin."
Bridget başını salladı.

Bridget'in girmek istemediği bir konu olduğunu hissedenden Chad, hızla bir önceki konuya geçti. "Peki, gala ne zaman?"

"İki ocakta." Bridget dudaklarını ıslattı. "İnsanların yeni yılda bağış yapmaya daha meyilli olduklarını keşfettik. Ve çok paraya ihtiyacımız var yoksa..."

"Yoksa ne?"

Alt dudağını ısırdı. "Yoksa gelecek senenin üçüncü döneminde Madison sağladığı finansmanı kaybedebilir."

"Gerçekten mi? Kahretsin." Chad ilerdeki kavisi döndüğü anda frene basmak zorunda kaldı çünkü sinemaya girecek kişilerin arabaları otoparkın girişinde sıra oluşturmuştu. "Ne kadar para toplamak zorundasınız?"

"Çok," dedi Bridget, gülerek. "Beş milyonu bulmak zorundaydık ve bir milyon eksikimiz var."

"Vay... çok paraymış ama epey zengin bağışçınız olmalı, öyle değil mi?"

"Evet var ama çoğunda üst sınıra ulaştık. Şimdi bu galayla son kozumuzu oynuyoruz."

Tek başına yapabileceğini Chad'in anladığını düşünen Bridget kemerini açtı. "Birçok konuda tasarrufa gidilecektir. Ama Madison'ın sorunu olmaz."

Chad'in koyu renk kaşları çatıldı. "Maddie'nin sorunu olmayacağını biliyorum. Ya sen?"

Bridget kapıya uzandı. "Büyük olasılıkla benim pozisyonumdan kurtulmak isteyeceklerdir. Beni ya başka bir departmana geçirmek isteyecekler ya da gönderecekler."

"Ne?"

"Evet, baksana bu çok keyifsiz bir konuşma. Eminim

her şey iyi olur. Biz bu arada sinemaya gecikiyoruz.” Bridget öyle hissetmediği halde gülümsemek için kendini zorladı. Chad onun işini kaybedebileceği gerçeğini bilirse Bridget’in borç içinde yüzüyor olmasından dehşete kapılabilirdi. “Ve hayranların seni bekliyorlar.” Chad’in dudaklarının kenarı gerildi ama başıyla onayladı. Arabanın yanında tahmin ettiği gibi Chad elini tuttu. Bir an için orada durdular ve birbirlerine baktılar.

Chad’in yüzünde bir kez daha çarpık bir gülümseme belirdi. “Bu gece çok güzelsin.”

Bridget dudak büktü. “Yalnızca kot ve kazak... şaşırtıcı hiçbir şey yok.”

“Senin üstünde iyi duruyor.”

Bridget yanaklarındaki sıcaklığı hissederek başını yana çevirdi. Belli ki onu rahatlatmak için yapılan basit bir iltifat, kalbinin böyle hızlı çarpmasına neden olmalıydı ama oluyordu işte. “İltifat sana bir şey kazandırmaz,” dedi.

“Kahretsin. Hoş görüldüğünü söyleyerek seni yatağa atma planım mahvoldu.”

Bridget sırttı.

“Hadi,” dedi Chad, Bridget’i girişe doğru çekerek. Çift kapıya ulaştıkları anda, binanın içinden karanlık kaldırılma sarı ışık yayıldı. Chad’in telefonuna mesaj geldi. Serbest eliyle ön cebinden telefonu aldı ve homurdandı.

“Kimdi?” diye sordu Bridget, kalabalık lobiye girmenin gerginliğiyle.

Chad güldü. “Bayan Gore’dan.”

“Ne güzel.”

Chad başını sallayarak telefonu yeniden cebine koydu. “Elini tuttuğumdan emin olmak istiyordu.”

Bridget güldü. “Çok kötü, sana akıl öğreten bir anne gibi davranıyor.”

Geçmeleri için kapıyı açtıktan sonra Chad bir kaşını kaldırarak ona bakıp yol verdi ve Bridget güldü. Karşılık olarak Chad’in dudaklarında bir gülümseme belirdi. Dönüp bilet satın alma kuyruğundakilerle yüz yüze geldiği anda şaşkınlık çığlıklarıyla karşılaşmaya başladı.

Bilet satın alma olaysız geçti ama patlamış mısır ve içecek almak için sırada beklediler çünkü Bayan Gore’un yüzünü kara çıkaramazlardı. O sırada fısıltılarla bakışlar dalga gibi yükseldi.

Bridget ağırlığını bir ayağından diğerine aktararak bakışlarını önündeki cam tezgâhtan ayırmadan duruyordu. Kulaklarının ucuna kadar sıcaklık hissediyordu.

“Tereyağlı ve tuzlu büyük boy patlamış mısır ve...” Chad duraksadı. “Vişneli soda, öyle değil mi?”

“Mükemmel.”

“Öyleyse, iki vişneli soda lütfen.”

Beklerlerken Chad Bridget’in elini bıraktı ve kolunu omzuna attı. Kendi bedeniyle onun neredeyse tüm bedeninin görünmesini engelleyerek başını eğdi ve fısıldadı. “Yakında bizden sıkılacaklar.”

Dedikoducuların çoğunu ve hatta telefonlarıyla fotoğraf çeken birkaç kişiyi engellediği için minnettar olan Bridget yüzünü onun göğsüne doğru çevirdi. Mükemmel kokuyordu. Baharat ve erkek kokusu.

Patlamış mısırlarını alıp aksiyon filmi için salona ilerlerken imza almak için durduruldular. Chad kibar bir şekilde halletti ve sonra bir başkası imza istedi. Salonun içinde toplu bir saldırıya uğrayacaklarını düşünen Bridget içerde çok az kişinin bulunduğunu görünce şaşırdı.

Chad arka sırada durdu ve onun geçmesi için yol verdi. Sıranın ortasında bir yer seçip otururken içecekleri tutmak için Chad'e yardım etti.

Birkaç saniye sonra, Bridget için sinemaya gitmenin en güzel yanı olan fragmanlar başladı ama film başlar başlamaz havaya, sağa, sola uçan kısımlarda dikkati dağıldı... ve tam sağında oturan erkekle ilgilenmeye başladı.

Chad filmi izliyordu... En azından öyle görünüyordu. Loş salonda, profilinin keskin hatları gerçekten bir sanat eseri gibi duruyordu. Yaşayan en seksi erkek olarak seçilmesi hiç garip değildi.

Bakışları Chad'in elmacık kemiklerine ve dudaklarına takılınca heyecanlandığını hissetti. Omuzları genişti...

"Bana bakıyorsun," dedi Chad sertçe.

"Hayır, bakmıyorum." Ağzına bir mısır attı. "O senin hayal gücün."

Chad, Bridget'e yan yan baktı. "Korkunç bir yalancısın."

"Sen de filmi izlemiyorsun," dedi Bridget ve kutudan bir avuç patlamış mısır daha aldı.

Chad'in dudaklarının bir kenarı kıvrıldı ve kolları birbirine yapışacak şekilde Bridget'in üzerine eğildi. Başını Bridget'in kulağına yaklaştırarak patlamış mısırı onun kucağına koydu. "Aslında daha ilginç bir durum var."

Chad, Bridget ona döndü ve dudakları Chad'in çenesini sıyrıp geçince soluğu kesildi. Birkaç saniye boyunca ikisi de hareket etmedi ama sonra Chad'in dudakları Bridget'in ağzının üstüne yerleşti. Uyarıya gerek yoktu. Öpüşme uzun ve coşkulu oldu.

"Tadın tereyağı gibi," diye mırıldandı Chad ve Bridget'in yüzü kızardı. "Hoşuma gitti."

Elini Chad'ın göğsüne koydu ama onu itmek için mi yoksa çekmek için mi olduğuna emin değildi; Chad onu bir kez daha öptü. Bridget'in bedeni -tüm bedeni- onun dudaklarının tadına, omzunu nasıl kavradığına, parmaklarının başka yere hareket etmek isteyip de yapamadığı için gerilmesine kendini kaptırmıştı. Geriye yaslanıp Chad'e tam olarak nereye dokunmasını istediğini göstermek için can atıyordu.

Bu çılgınlıktı.

Chad geri çekildiğinde, gözleri Bridget'in yüzünde bir şey aradı.

"Böyle şeyler yapmamalıyız," diye fısıldadı Bridget sersemlemiş şekilde. "Kimse bakmıyor..."

Chad'in gözleri onunkilere kilitlenmişti. "Biliyorum ama yapmak istedim ve genellikle istediğimi yaparım."

Gülümseyerek ekrana geri döndü. Biri başka birini takip ediyordu. "Çok güzel bir film."

"Evet," dedi Bridget düzensiz bir şekilde nefes alarak. "Çok güzel bir film."

Ama film bitince ne olacaktı?..

Bridget o gece sayısız kez olduğu gibi, bir kez daha iradesinden ciddi olarak kuşku duyup ürperdi.

On Dördüncü Bölüm

Cumartesi gecesinin sakın geçmesi gerekiyordu. Chad ise hayatında ilk kez sakın bir cumartesi gecesi geçirecekti çünkü Bayan Gore bu akşamın öyle olmasını istemişti.

Bridget'in bir çete tarafından işletildiğine inandığı İtalyan restoranı, *Tony's and Tony's*'de geç bir akşam yemeği yediler.

Yemek güzeldi. Kısa bir süre sonra Bridget rahatladı ve kendilerine yönelen dikkate alışmaya başladı ama ne zaman masalarına biri yaklaşırsa ya çok sessizleşiyor ya da çenesini öne eğip, saçlarıyla yüzünü gölgelemeye çalışıyordu.

Chad bunu anlayamıyordu. Bridget bir içim suydü. Restorana giren erkekler onu dikkatle süzüyorlardı. Biri, restorandaki en iyi biftek parçasıymış gibi gözlerini dikip ona baktı, bu Chad'i hiç ama hiç mutlu etmedi.

Hesapla ilgilenirken, bunun gerçekten tuhaf olduğunu düşündü. Genellikle çıktığı kadınlara erkeklerin bakmalarını umursamazdı.

"Teşekkürler," dedi, imzalanmış hesabı garsona vererek. "Hazır mısın?"

Bridget çantasını aldı ve ayağa kalktı. Chad'in pek hoşlanmadığı dik yakalı bir kazak giymişti ama bacaklarını saran etek ve o seksi, yüksek topuklu ayakkabılar Chad'in de zevkine uygundu.

Chad'in evine döneceklerdi.

Bridget gece orada kalacaktı.

Bu gece uzun, çok uzun bir gece olacaktı.

"İnsanların dışarda beklediklerini düşünüyor musun?" diye sordu Bridget, kapıya yaklaştıklarında.

"Ah..." Chad bronz duvarın ötesini görmek için uzandı. Dışarda yağan hafif kar kaldırımı örtmüştü. Kaldırımın kenarında, mont giymiş, ellerinde sigaraları ve boyunlarında fotoğraf makineleriyle iki erkek duruyordu. Monttan söz açılmışken...

Chad Bridget'a baktı ve kaşlarını çattı. "Montun nerede?"

Bridget omuz silkti. "Mont giymeyi sevmiyorum."

"Dışarıda kar yağıyor."

"Öyle mi?" Boynunu uzatırken gözleri açıldı. Yüzü neşyle aydınlandı. "Ah! Evet! Kara bayılırım."

Ama belli ki Noel'e değil, diye düşündü Chad. "Mont giymeliydin."

"Sen de giymemişsin," dedi Bridget, onun dikkatini çekerek ve bronz duvarın çevresinden, Chad'in üzerine atılacakmış gibi duran işadamlarının yanından geçtiler.

"Ben bir erkeğim."

Bridget'in yanıtlama şekli Chad'in yüzünde bir gülümseme belirmesine neden oldu. Vale arabayı getirirken, dışarıda onu kolunun altına çekti ve yakınında tuttu. Elbette yalnızca kar yüzünden, Bridget üşüebileceğinden ve fotoğrafçılar orada bekledikleri içindi ve bunlardan başka

hiçbir nedeni yoktu. Özürler. Özürler.

“Chad! Baksana!” diye seslendi fotoğrafçılardan biri.

Chad döndü ve genellikle beyzbol oyunları ile ilgilenen adamı tanıdı. “Ne haber Morgan? Stadyumdan biraz uzaktasın, öyle değil mi?”

Morgan kasıla kasıla yürüyerek yaklaşırken sırtıttı ve yeniden Chad’e bakmadan önce bakışı Bridget’e takıldı ama bu Chad’in gözünden kaçmadı. “Bu gece hiçbir şey yok, o yüzden seni izlemem için görevlendirdiler.”

“Sen de bu işe bayıldın, öyle değil mi?” Chad Bridget’in gözlerini devirdiğini neredeyse hissetti.

“Önemli bir insansın.” Morgan yeniden Bridget’e göz attı. Kar taneleri şeffaf bir örtü gibi saçını ve yanaklarını kaplamıştı. Morgan elini ona uzattı. “Ben Morgan... Chad’in en gözde fotoğrafçısı.”

Bridget gülümsedi ve başını salladı. “Gözdeleri olduğunu bilmiyordum.”

“Konu sevgi olunca utangaçtır, özellikle sizden söz etmeye gelince. Herkes isminizi öğrenmek için can atıyor.”

Bridget başını kaldırıp Chad’e baktı ve sonra derin bir nefes aldı. “Bridget Rodgers. Chad’in gözde takipçisini tanıdığımıza sevindim.”

Morgan güldü ve Chad fotoğraf büyücüsünün yüzündeki sabırsız ifadeden, bu ismi hafızasına kaydettiğini anladı. Neyse ki başka sorular sorulamadan vale geldi ve Chad Bridget’i Jeep’e bindirdi. Sıcak havayı sonuna kadar açarken Bridget eliyle önce saçındaki, sonra da yüzündeki kar taneciklerini temizledi. Bu hareketi yaparken sırtı arkaya yaslandı ve göğsü öne çıktı. Kazağının önü gerildi. Chad iyi ki henüz arabayı sürmüyordu çünkü kendini on altı yaşında bir erkek gibi hissetmeye başlamıştı...

“Artık geriye dönüşü yok,” dedi Bridget kollarını indirerek. Chad’e baktı. “Öyle değil mi?”

Chad yüzüne bakmaya devam etti. Evet, geriye dönüşü yoktu.

“Artık adımı bildiklerine göre,” diye ekledi kaşlarını çatarak. “Geriye dönüşü yok.”

Ah. Evet. Doğru. Kendisi ve Bridget hakkında konuşmuyordu. Chad başıyla onayladı. “Hayır. Büyük olasılıkla geriye dönüşü yok.”

Chad trafiğe çıktığında, Bridget oturduğu yerde kımıldadı. Bir sokak gitmişlerdi ki kaşları çatıldı. “Takip mi ediliyoruz?”

Chad dikiz aynasına baktı. *Tony’s and Tony’s*’ın önünde, kaldırım kenarına park edilmiş koyu renk bir araba tam arkalarındaydı. “Bu Morgan değil. Belki de dışarıda onun yanında duran kişidir.”

“Bayan Gore gerçekten işini biliyor.”

Bridget bu nedenle gece orada kalıyordu ve üç hafta sonu daha aynı şey yinelenecekti. “Evime girerken ve sabah da çıkarken senin fotoğraflarını çekebilirlerse, o zaman önemli işi başarmış olacaklar.”

Dolgun dudakları tiksindirici gibi büzüldü. “Bu seni rahatsız etmiyor mu?”

“Efendim?”

“İnsanların seni sürekli izlemesi? Evinde ne zaman birinin kalacağını bilmeleri ve bu gibi şeyler?” dedi, ayrıntılara girerek. “Peşinde bir tacizci ordusu var.”

“Bilmiyorum. Isındın mı?” Bridget başıyla onaylayınca Chad dereceyi düşürdü. “Aslında bu konuda düşünmüyorum.”

Bridget konuyla ilgiliydi. “Alıştığın için mi?”

Chad onayladı. “Sanırım öyle de diyebilirsin.”

“Yirmi yaşından beri beyzbol oynuyorsun, öyle değil mi? Demek ki on yıldır bunu yaşıyorsun, sanırım alışman doğal.” Bridget duraksadı ve Chad ne zaman beyzbola başladığını bilmesine şaşırdı. Nedeni Maddie olmalıydı. “Yine de özel hayata saldırı gibi görünüyor.”

“Ama işin ayrılmaz bir parçası.”

Bridget buna yanıt vermedi ve Chad arabayı kapalı otoparka sokana kadar aralarındaki samimi sessizlik devam etti. Bridget’in kişisel eşyalarını koyduğu çantayı almak için arabasının yanında durdular. Elbette çantası bir renk kaleydoskopu gibiydi.

“Çantayı verir misin?” diye sordu Chad, elini uzatarak. “Neden?”

Chad gülümsedi. “Kibar olmaya çalışıyordum ve ben taşıyacaktım.”

“Etrafımızda kameralar yok.” Sonra alçak sesle konuşmaya devam etti. “Yoksa var mı? Aman Tanrım, içerdeler mi?”

“Çantayı bana ver.”

Bridget çantayı ona uzattı ve kapıya doğru yürüdüler. “İçerde kimse yok. Güvenlik otoparka ya da alt katlara girmelerine izin vermez.”

Binanın içine girerken ve boş koridorda yürürken Bridget onu izledi. Sıcak evine girdiklerinde Chad anahtarını tezgâhın üstüne bıraktı ve cep telefonunu çıkarıp orada koydu.

“Hangi konuk odasını istersin?” diye sordu. “Bir tane aşağıda var ama banyo dışarıda, koridorda. Yukarıdaki iki odanın...”

“Anımsıyorum,” dedi, merdivene bakarak. “Aşağıdaki odada kalırım.”

“Rahatına bak.” Chad çantayı merdiven dibindeki odanın kapısına kadar taşıdı ve kalçasıyla iterek kapıyı açtı. Oda neredeyse boştu. Bir komodin, iki yastıklı ve ince örtülü bir yatak ve duvara takılı küçük bir televizyon.

“Duvarları sevdim,” dedi içeri giren Chad’i takip ederek.

Chad kendi kendine gülümsedi. Rengi olan tek şeydi... duvarlar kırmızıydı. “Daha kalın bir battaniye getireceğim. Gece kalorifer ısınısını azaltıyorum,” dedi, açıklama yaparak. Çantayı yatağın üstüne koydu ve ellerini ceplerine soktu. “İstediğin bir filmi de sipariş verebilirsin.”

Bridget etrafına ve parke zemine baktı. “Kadınları evine getirdiğinde genellikle böyle mi yaparsın?”

Elbette hayır. Onları doğruca konuk odalarından birine götürürdü ama asla kendi odasına değil. Kendi odasına ulaşmayı başaramazlardı. Bridget kendi yatak odasına götürdüğü ilk kadındı ve şu ana kadar bunu fark etmemiştir.

“Hayır Bridget, genellikle böyle yapmam. Genellikle ne yaptığımı hatırlıyor olmalısın.”

Bridget hafifçe güldü. “Bu çok garip.”

Chad bir an gözlerini dikip ona baktı. Bakışları koyu kızıl saçlarına, elmacık kemiklerinin narin kavislerine ve dolgun göğüslerine kaydı. Onu yere yatırıp kendisinin nerede bitip onun nerede başladığını anlamayacak kadar içine gömülmeden önce, yüzünü yana çevirmek için kendini zorladı. “Bir içki ister misin?”

“Evet, harika olur.”

Mutfağa geri döndüler ve Chad içkileri koyduğu dolabı açtı. “Ne istersin?”

Bridget omzunun üstünden baktı. “Şarap tercih ederim. Tatlı bir şey, eğer varsa.”

Maddie'nin verdiği ama Chad'in asla içmediği bir şampanya buldu. Ona bir bardak şampanya, kendisine de biraz viski hazırlarken, Bridget'in önce mutfakta, içkisini aldıktan sonra da salonda amaçsız şekilde gezinmesini izledi.

Chad mutfakta kendine birkaç saniye ayırdı. Gözlerini kapatıp söylendi. Gece boyunca ağzı ve bedeniyle onu ezme isteğine karşı savaşırmıştı. Salona geçti ve pencereden dışarı baktı. Dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Ziyaretçimiz var."

Bridget onun yanına geldi ve Chad yasemin kokusunu içine çekti. "Bizi takip eden araç mı?"

"Evet."

"Ve gece boyunca orada oturacak mı?"

"Evet."

Bridget pencereden uzaklaştı ve şampanyasından bir yudum alırken gözleri kısıldı. "Bunu çok yaşadın, öyle değil mi? Diğer kadınlarla... yani arkadaşınmış gibi davranmadığın kadınlarla?"

Chad başını pencereden çevirdi. "Tekrarlayıp duruyor gibi görünmek istemem ama evet."

Deri kanepeye oturan Bridget topuklu ayakkabılarını çıkarıp attı ve ayaklarını altına çekip oturdu. Chad'in içini tuhaf bir his sardı ve kendi kanepesinde Bridget'in oturmasının güzel görüldüğü gibi garip bir düşünceye kapıldı. Sanki bunun lanet olası bir anlamı vardı.

"Bunun gerçekten işe yarayacağını düşünüyor musun?" diye sordu Bridget bir süre sonra.

Bridget'e doğru yürüyen Chad onun önündeki arkasız, minderli iskemleye oturdu. "Bilmiyorum." İçkisinden bir yudum alarak omuz silkti. "Bayan Gore işini biliyor gibi

gözüküyor. Birkaç gündür menajerimden öfkeli telefonlar gelmiyor.”

Bridget hafifçe gülümsedi. “Peki, ya sonra? Gerçekten senin için...”

“Yaşam şeklimi değiştirmem mi?” dedi ve sonra güldü. “Partileri azaltmam gerekecek.”

Bridget duygusal yeşil gözleriyle ona baktı. “Ya kadınlar?”

“Kadınların sayısı insanların düşündükleri kadar çok değil.”

“Ah ah,” diye mırıldandı Bridget. “Bir soru sorabilir miyim?” Chad öne eğilerek başıyla onayladı. “Sor.”

“Bu kameramanların peşinde olduğunu biliyorsan ve insanlar dışarıda olduğunda, sürekli fotoğraflarını çekiyorlarsa, yaptığın şeyleri neden yapıyorsun? Gazetelerde çıkacağını bilmen gerekir.”

Bardak Chad’in parmaklarının ucunda sallanıyordu. “Peki, bu yüzden hayatımı farklı mı yaşamalıyım? Adil olur mu?”

“Hayatını farklı yaşamak zorunda olmamalısın.” Pembe dili dışarı çıkıp dudaklarını ıslatınca Chad’in bedeni dikkat kesildi. “Ama üç kadınla aynı anda yapmak gerekli mi?”

Bridget’in dudaklarını izlemeye öyle dalmıştı ki söylediği şeyi hemen kavrayamadı. “Üç kadınla aynı anda yatmadım. Tamam. Bir dakika. Son zamanlarda yatmadım.”

Bridget’in gözlerinde kuşku vardı. “Tamam.”

“Ciddiyim.” Doğruldu. “O kadınlarla gerizekâlı gibi onlarla yatağa atlamak dışında hiçbir şey yapmadım. Giysiler üzerimizdeydi. Öpüşme ya da dokunma yoktu. O yatakta otuz saniye kadar kaldım ve o da birinin fotoğraf çekmesi için yeterli oldu.”

Bridget ona öyle uzun süre sessizce baktı ki Chad dilini yuttuğunu düşündü. Sonra bakışını içkisine çevirdi. “Ya birlikte fotoğrafının çekildiği model?”

Yıllar içinde birçok modelle fotoğrafı çekilmişti.

“Stella,” dedi Bridget, konuyu açarak. “Onunla ne oldu?”

“Stella mı?” Chad güldü. “Uzun zaman önce bir şeyler yaptık ama şimdi yalnızca arkadaşız. Bazen burada, konuk odalarından birinde kalır.”

Boş bardağını sehpanın üstüne koyan Bridget’in yanakları biraz kızarmıştı. “Senin dünyanda ‘uzun zaman önce’ ne kadar zaman önce demektir?”

Chad kendi “uzun zaman öncesinin” Bridget’in düşündüğü şey için yeterince uzun olup olmadığı konusunda tereddüt etti ve yanıtlamak için düşündü. “Yaklaşık bir sene önce. Onu seversin. İkinizin moda anlayışı birbirine uyuyor.”

Bridget’in kaşları, *Kuşkulu*, der gibi kalktı.

“Tekrar içki koyayım mı?” Bridget başıyla evet deyince kalkıp servis yaptı ve yerine geri oturdu. “Sormak istediğin başka soru var mı?”

Bridget’in dudaklarında seksi ve yapmacık bir tebessüm belirdi. “Evet, var.”

Chad güldü. “Tamam ama bana bir soru sorarsan, benim de sana sormam gerekecek.”

İçkisinden bir yudum alan Bridget arkasındaki yumuşak minderlere yaslandı ve bir kaşını kaldırdı. “Peki. Anlaştık.”

Viskisinin içindeki buzu sallayarak Bridget’in ifadesini taklit etti. “Devam et.”

“En son ne zaman seks yaptın?”

Chad kısa bir kahkaha attı. “Vay. Doğruca en önemli yerden başladın.” Bridget’in yanaklarının kızardığını görmekten hoşlandı. “Peki. Birkaç ay oldu.”

Bridget gülmemek için kendini tuttu. “Her neyse.”

Öne eğilen Chad kaşlarını indirdi ve parmağıyla Bridget’in dizine vurdu. “Yalan söylemiyorum.”

“Sen mi?” Bridget güldü. “Birkaç aydır seks yapmadın.”

“Hayır. Kesin olarak söylemek gerekirse üç buçuk ay oldu.”

“Ah. Rekor kırmışsın.” Chad’e biraz daha baktıkça dudaklarındaki büyük gülümseme kayboldu. “Vay. Sen ciddi misin?”

Chad içkisinden bir yudum aldı ve başıyla onayladı. “Önemli bir kalp krizi kadar ciddi.”

“Zavallı,” dedi Bridget. “Üç ay uzun bir süre değil ama konu sen olunca, etkileyici.”

“Olamaz, teşekkürler.” Ama Chad aşağılanmış hissetmiyordu. Seksi seviyordu. Hem de çok. Ve yapıyordu. Her zaman dikkatliydi, koruma kullanırdı ve tüm partiler için geçerli olan “Yürüyemeyecek kadar sarhoşsan, seks yapamayacak kadar sarhoşsundur” kuralını uygulardı. “Ya sen? Ne kadar zamandır seks yapmadın?”

Bridget kalın kirpiklerinin altından ona baktı. “Üç aydan uzun süre.”

“Ne kadar?” Kahretsin. Gerçekten öğrenmek istiyordu.

Bridget hemen yanıt vermedi ve içkisinden bir yudum daha aldı. “İki sene oluyor.”

Chad hayretle baktı. “İki sene mi?..”

“Devam et.” Eliyle Chad’e işaret etti. “Kendini beğenmiş bir şeyler söyle.”

“Öyle bir planım yoktu,” dedi Chad, bakışları yeniden Bridget’in dudaklarına çevrilerek. “Yani iki yıldır cinsel etkileşim olmamasından mı söz ediyoruz yoksa yalnızca seks yapmamaktan mı?”

Bridget bacaklarını altından kaldırırken dizi Chad’in dizine sürtündü. “Benim sıram. Beyzbol için kolejden ayrıldığına pişman mısın?”

Chad bir kez daha Bridget’in ne kadar çok şey bildiğine şaşırdı ama Maddie’nin konuşmayı ne kadar sevdiğini düşünülürse, şoke olmaması gerekirdi. “Evet ve hayır. Kolumu sakatlarsam, güvenebileceğim farklı bir mesleğe sahip olmak iyi olurdu ama her zaman kardeşlerimden biriyle çalışabilirim.”

“Hangisiyle?” diye sordu.

Hayır, der gibi başını salladı ve dirseğiyle yavaşça Bridget’in dizini dürttü. “Benim sıram. Cinsel etkileşimden mi seksten mi söz ediyoruz?”

Bridget gözlerini devirdi. “Seninle eve geldiğim geceye kadar hiçbir şey olmadı.”

Ah evet, Chad gerçekten bu durumdan hoşlanmaya başlamıştı. “Ya sonra?”

“Soruma yanıt ver.” Bridget yarısı bitmiş içkisini yana koydu.

Chad sıırttı. “Sanırım Chandler’la bir şey yapardım. İş biraz geleneklere aykırı ama en azından ilginç.”

Bridget dudağını ısırdı. “Bunu yaptığını hayal edebiliyorum. Ve hayır.”

“Neye hayır diyorsun?”

Bridget’in yanakları pembeleşti. “Senden önce ve sonra, hiçbir şey. Sevindin mi?”

Bakışları buluştu. “Evet. Çok sevindim.”

On Beşinci Bölüm

Bridget başını çevirmedi, kıkırdamadı, gözlerini süzmedi ya da cilveli hareketler yapmadı. Bakışları buluştu ve Chad onun gözlerinde, o gece kulüpte ve yatak odasında gördüğü şeyi buldu. Ateşi. İhtiyacı. İsteği. Aşırı şekilde uyarılmıştı. Kot pantolonuna hapsolmuş erkekliği ona acı verecek kadar büyümüştü.

Kahretsin, dizlerinin üstüne çöküp Bridget'e tapınmaktan çok istediği hiçbir şey yoktu.

Bridget'in göğsü keskin bir şekilde yükseldi ve göz temasını kaybetti. Bardağına uzanıp içindekinin neredeyse hepsini bitirdi... ve bu oldukça çekiciydi. "Peki..." Hafifçe öksürdü. "Kolejde ne okuduğunu Madison bana hiç söylemedi."

"Spor yönetimi," diye yanıtladı, boğuk bir sesle. "Ya sen?"

"Tarih." Bridget gülümsedi.

"Tarih uzmanı, desene."

"Elbette."

Böyle tartışıp durdular ve sırayla birbirlerine sorular sordular. Bir ara Chad kalkıp onun yanına oturunca bacakları birbirine değdi. Saatler geçti. Birer bardak

daha içtiler. Chad onun antropolog olmak istediğini ama o yola gitmemeye karar verdiğini öğrendi. Bridget ayrıntılara girmedi ve Chad anne babasının kendi oyunlarından birini asla izlemediğini söylediğinde, nedenleri için ısrar etmedi. Gala hakkında konuştu; Chad de ona oyun döneminde sokakta yaşar gibi hissettiğini anlattı. Arada sırada bakışları birbirine kilitleniyor ve konuşulmamış özlemin yakıcılığı canlı duruyordu.

Bridget onu istiyordu... Chad bu kadarını biliyordu. Hatta belki de kendisinin onu istediği kadar. Ve bedeni gergindi, Bridget her hareket ettiğinde, bedenlerinin her temasında erkekliği zonkluyordu.

Ama saat bire yaklaştığında ve Bridget yatağa gitmek için ayağa kalktığında ona engel olmadı. Aslında öylece ayakta durdu ve iyi geceler dedi.

Bridget merdiven boşluğunun altında durdu. Loş ışıkta saçı koyu kıızıl gibi duruyordu. "İyi geceler Chad."

Başıyla onayladığını hissetti ve sonra ayaklarını istediği yerden başka yere gitmeleri için zorladı. Odasına girince kapıyı arkasından kapattı ve sonra alnını soğuk ahşaba yasladı. "Kahretsin."

Bu gece gerçekten hayatının en uzun gecesi olacaktı çünkü kendine hakim olmak uzmanlık alanı değildi.

Bridget çıplak yatmayı düşündü. Pijama altı ve kolsuz üst aşırı duyarlı tenine fazla geliyordu. Şu an hissettiği sıcaklık ve konuk odasının dışındaki banyo aynasında kendisine bakan parlak gözler için şampanyayı bahane etmeyecek kadar yaşlı ve gerçekçiydi.

Nedeni yüzde yüz Chad'di.

Eski erkek arkadaşı onda asla bu kadar cinsel istek

uyandırmamıştı. Sekse öyle hazırdı ki her hareket ettiğinde ve teninde giysilerini hissettiğinde ağlamak istiyordu.

Kahretsin, dokunmadan bile bedenini yakıp tutuşturarak tek erkek Chad'di. Yalnızca metrelerce uzakta olduğunu bilerek nasıl dayanabileceğini bilmiyordu.

Makyaj malzemesi çantasından diş fırçasını çekip çıkararak üzerine diş macunu sıktı ve sertçe dişlerini fırçalamaya başladı. Bitirdiğinde suyu kapattı, diş fırçasını kutusuna koydu ve aynadaki yansımasına baktı.

“Pijamayı severim.”

Banyo kapısında beliren Chad'i görünce irkildi. Altından çıplak ayaklarının görüldüğü kot pantolonu kalçasından öyle düşük duruyordu ki Bridget içine bir şey giyip giymediğini düşündü. Üstünde hiçbir şey yoktu ve taş gibi sert karın kasları gözler önündeydi.

Olamaz...

Sanki biri kalçalarının yanına çukurlar yerleştirmişti ve Bridget o keskin eğimleri yalamak, sonra da diğer kaslara doğru devam etmek istiyordu. Tapılacak bir bedeni vardı.

Kalbi hızla çarpan Bridget diş fırçasını makyaj çantasına geri koydu. Normal bir şekilde nefes alabildiğine emin olunca yüzünü Chad'e çevirdi. “Yatmaya gittiğini sandım.”

Ağırlaşmış gözkapakları ardından baktı. “Yorgun değilim.”

Göğsü hızla kalkıp inerken Bridget lavabonun kenarını sıkıca tutuyordu. Chad'in gözleri yoğun ve derin bir maviydi. Dikkat kesilmiş bakışı altında, Bridget'in meme uçları sertleşti ve gece boyunca bedenini saran hafif ateş hızla damarlarına yayıldı. Tahrik olduğunu Chad'in anla-

maması olanaksızdı çünkü bluzu inceydi.

Bridget'in beyni devreden çıktı ve bedeni yönetimi devraldı. Nabızı hızlanırken kendini gizlemeye gerek duymadı. "Ben de yorgun değilim."

Bir saniye içinde Chad üstündeydi.

Güçlü koluyla onu belinden tutup kendine çekerken Bridget'in nefesi kesildi. Yüzü Chad'e dönüktü ve onun da arzusunun ne olduğu sorgulanamazdı. Bridget onun uzun ve kalın sertliğini hissedince dizlerindeki güç kesildi. Chad'in omuzlarını sıkıca tuttu; teni sıcak ve sıkıydı.

Bu delilikti. "Bunu yapmamalıyız."

Chad'in bir eli Bridget'in kalçasındaydı ve diğer eli omurgasından yukarı hareket ediyor, geçtiği yerde tatlı ürpertiler bırakıyordu. "Belki yapmamalıyız," dedi itiraf ederek.

Aynı şeyi düşündüklerini bilmek iyiydi ama Bridget geri çekilmediği gibi, Chad de çekilmedi. Yukarı doğru çıkan eli Bridget'in saçlarının arasına girdi ve ensesini avucunun içine aldı. Bridget güçlü ve kısa nefesler veriyordu.

"Chad..." Kalçasının üzerindeki el aşağı hareket edip arkasını kavrayınca Bridget sustu. Bedeninden ateş çıkıyordu.

Chad'in dudakları Bridget'in dudaklarının neredeyse üstünde, umutlandırarak kadar yakınındaydı. "Evet, bunu yapmamalıyız." Sesi kısık bir homurtu gibiydi. "Ama bunu istemediğini söyleyebilir misin?"

Bridget söylemesi gerektiğini biliyordu ama sözcükler ağzından çıkmıyordu. Chad'in bakışının yoğunluğundan gözünü ayıramıyordu.

"Sanmıyorum," dedi Chad ve başını indirdi. Dudakları Bridget'in alt dudağına sürünüp geçerken Bridget'in

omuzlarındaki elleri kasıldı. “Bunu sen de benim kadar çok istiyorsun.” Sözcüklerini vurgulamak için ona biraz daha yaklaştı ve Bridget inlememek için kendini zor tuttu. “Doğru değil mi Bridget?”

Ah. İstiyordu.

Chad bir kez daha ağzına doğru yavaş ve muzip bir hareket yaptı. “İtiraf et.”

Poposunun üstündeki el biraz daha sıkıştırdı ve sonra Bridget’i parmaklarının ucunda kaldırarak erkekliğini onun cinsel organına bastırdı. Bridget’in gözleri yavaşça kapandı ve ağzı açıldı. Chad onu öperek dilini onunkinin üzerinden geçirip ağzının üst kısmına ilerledi ve Bridget hafifçe inledi.

“İtiraf et,” dedi dudaklarını ondan uzaklaştırmadan.

Bridget başını salladı.

Chad gülümsedi ve elini onun ensesinden çekip, memesine indirdi. İlk başta eli yalnızca kabarıklığın üzerinde gezindi ve Bridget’in boğuk iniltilerini dinledi. Sonra başparmağı sertleşmiş ucu buldu ve soluması Bridget kadar yoğunlaşana kadar yumruyla oynadı.

“Bunu söylediğini duymak istiyorum Bridget.” Başparmağı ve işaret parmağı meme ucunu sıkınca Bridget haykırdı. Chad’in dudaklarında kendini beğenmiş ve hoşnut bir tebessüm belirdi. “Bridget?”

Bridget’in ağzı kapanıp kenetlenmişti.

Chad’in gözleri meydan okur gibi parıldıyordu. Elini poposundan çekip Bridget’i aşağı kaydırды ve iki eliyle göğüslerini kavradı. Başını eğip diğer meme ucunu ağzıyla yakaladı ve ince kumaşın üstünden emdi. Bridget zevkten çığlık attı.

“Söyle,” dedi muzip bir ifadeyle ve yavaşça ısırarak.

O sırada Bridget düşünemiyordu bile. Chad'in parmakları meme uçlarından biriyle oynarken, ağzı diğerine işkence ediyordu. Duş kapısına yaslanana kadar Bridget'i geri götürdü. Arkasındaki soğukluk ve önündeki sıcaklık Bridget'in aklını başından aldı.

Daha sertçe emerken, bir elini Bridget'in karnına, sonra titreyen kalçasına ve sonra da önüne kaydırды. Elini bacaklarının arasına yerleştirdi ve parmakları pijamanın dikişine doğru hareket ederek çılgın bir sürtünme yarattı. Kalçası bu hareketle birlikte sallanıyordu ve başını arkaya atmıştı. Bacaklarının arası ıslaktı, şimdiden neredeyse boşalacaktı ve kalbinin Chad'in göğsünde patlayacağına emindi. Bedeni ürperdi.

Sonra Chad onu bıraktı ve bir adım uzaklaştı. Bridget'in önünde dururken ellerini iki yanında yumruk yaptı. Bridget onun kot pantolonunu zorlayan erkekliğinin uzunluğunu görebiliyordu. Chad ona kontrolünü kaybetmenin eşiğinde bir erkek gibi baktı.

"Söyle Bridget, yoksa Tanrı yardımcım olsun..."

Bridget heyecanla titredi. "Evet."

"Neye evet, Bridget?" Sesindeki derinlik Bridget'i etkiledi.

Dayanılmaz bir ateş içindeydi. "Evet. Seni istiyorum."

Bridget bir erkeğin bu kadar hızlı hareket ettiğini asla görmemişti. Kolları Bridget'i sarmıştı, dudakları istekli ve büyüleyiciydi. Chad onu çevirdi ve geriye doğru hareket ederek banyodan çıkarken dudaklarını Bridget'in dudaklarından asla ayırmadı. Elleri her yerde, kalçasında, göğüslerinde ve bacaklarının arasındaydı.

Yatak odasına yetişemediler.

Bridget'in bacaklarının arkası kanepeye çarptığında

Chad parmaklarını onun bluzunun altına geçirdi.

Bridget'in fark etmesine bile fırsat vermeden, bluzu yukarı çekti ve çıkardı.

Onun kollarıyla göğsünde gördüğü gergin ve kaba-
rık kaslar Bridget'in nefesini kesti. "Çok güzelsin," dedi
Chad, bir tür dua eder gibi.

Chad'in önünde durup ona dilediği kadar bakmasına
izin verirken kalbi deli gibi çarpıyordu. Yüzündeki kıza-
rıklık önce boynuna, sonra aşağıya indi. Daha önce bir er-
keğin karşısında asla böyle durmamış ve onu bakışlarıyla
içine çekmesine göz yummamıştı. Kendini çok savunma-
sız ama bir o kadar da güçlü hissediyordu.

Chad öne doğru hareket etti ve elini onun yanağına
koyduğunda Bridget elinin titrediğine yemin edebilirdi.
"Çok güzel," diye yineledi onu yavaşça öperek.

"Teşekkür ederim," dedi Bridget fısıldayarak.

Chad gülümsedi ve ellerini onun omuzlarına yerleşti-
rip sırt üstü yatacak şekilde onu itip üstünde diz çöktü.
Az sonra dudakları Bridget'in göğüslerindeydi. Onları
emerken diğer eli bacaklarının arasından geçip o derin
sıcaklığını buldu. Bridget kasıklarını onun avuçlarının
içine yasladı ve parmak uçlarıyla Chad'in göğsünün ve
midesinin sert yüzeylerine, oradan da daha aşağıya indi.

Onun onaylayan homurtusuyla Bridget'in dudakla-
rında bir tebessüm belirdi. Sonra Chad pijamasının altı-
nı aşağı çekerken Bridget ona yardım etmek için hafifçe
kendini kaldırdı. Göz göze geldiler.

Ne kadar yanlış ya da çılgınca olursa olsun, artık geri-
ye dönüş yoktu.

Chad Bridget'in bacaklarını araladı ve bir parmağını
kaygan kıvrımların arasına daldırarak onun aklını başın-

dan alan bir ritim tutturdu. Bu sırada yumuşak çığlıklarını ağzıyla bastırıyordu.

Geçen seferin aksine, Bridget ona dokunacaktı.

Bridget Chad'in pantolonunu bacaklarından aşağı itti ve sertleşmiş erkekliğini üstünde buldu. Olamaz, büyüktü... tahmin ettiğinden daha büyüktü. Eliyle dibinden tuttu ve parmağı Bridget'in derinliğinde olan Chad durgunlaştı.

"Bridget," dedi, güçlkle konuşarak. "Bana dokunursan dayanamam. Deli gibi oyalanmanı istiyorum."

Sözcükleri Bridget'in kanını kaynattı, sıcak bir havuzda erimesini sağladı. Chad'in kontrolünü kaybetmesini, kendisinden nasıl etkilendiğini kanıtlamasını istiyordu. Bridget'in eli onun bedeninde aşağı doğru kaydı ve dokunuşuyla Chad'in bedeninin nasıl hızla tepki verdiğini görmekten hoşlandı. Aynısını bir kez daha yaptı ve Chad içine ikinci bir parmak daha kaydırarak onu ödüllendirdi. Bridget'in başparmağı sertliğin başında yavaş hareketler yaparken Chad'in dili mızrak gibi ağzına girdi. Kalçaları kasılarak birbirinin kolları arasında hareket ettiler. Chad'in bedenini saran titreme Bridget'e geçti. Tüm kaslar kilitlendi. Chad'in hareketleri hız kazandı; parmakları onun içine girip çıkarken, Bridget'in eli erkekliğinin üstünde hareket ediyordu.

Chad sinir yumağının üstüne bastırınca Bridget'in dünyası parçalara ayrılıp dağıldı. Chad'in öpücükleri, bedeni kasılan ve erkekliğinin üstündeki eli sıkılaştıran Bridget'in boşalma sesini bastırdı. Kalçasını onun eline doğru bastıran Chad inledi. Artçı sarsıntılar Bridget'in kadınlığını ve tüm varlığını etkisi altına alırken, Bridget'in yumuşak bedeni üstündeki Chad'in sert bedeni sarsıldı ve gürleyerek boşaldı.

Chad sakinleşince Bridget diğer elini onun eğilmiş başına koydu ve parmaklarını saçları arasında gezdirdi. Chad başını ona doğru çevirdi. Koyu renk kirpiklerinin gölgesi elmacık kemiklerine yansımıştı. Birkaç saniye öyle kaldılar ama sonra Chad gözlerini açtı.

“Seninle işim bitmedi,” dedi. “Henüz değil. Senin içine girene kadar işim bitmiş sayılmaz.”

Bridget onun kalınlaşıp sertleştiğini hissetti ve bedenini bir ürperti sardı. Evet, bedeni tatmin olmuş ve hazzıydı.

Chad üzerinde hafifçe hareket edince onun güçlü kolları arasında hoşnut hissetti ama Chad alnını, sonra da burnunun ucunu öptüğünde bir parçasını sonsuza dek kaybetti. Bu tatlı davranıştan etkilenip gözlerini yumdu ve aniden gözlerine dolan yaşları bastırmaya çalıştı.

Chad’in az önce yaptığı şeyin seksi bir yanı yoktu. İki beden, zihinlerdeki tek amaçla bir araya gelmesi anlamında seksi değildi. Âşıkların yaptıkları bir hareketti ve Bridget’in kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki, aptal ya da korkunç bir şey söyleyeceğinden korktu.

Birbirlerini istiyorlardı... evet. Aralarında karşılıklı, güçlü bir çekim vardı... evet. Ama bunlardan hiçbiri flört eder gibi davrandıkları gerçeğini değiştirmiyordu. Duygu yoktu. Gelecek yoktu. Chad’in inanılmayacak kadar çekici olabileceği gerçeği işleri daha da kötüleştiriyordu.

Ama onunla seks yapmak, o tür yakın bir ilişki kurmak, bitirilmesi ve bu ayın sonunda bir daha onu asla görmediğinde atlatılması çok daha zor bir durum yaratıyordu.

Bridget’in daha önce de kalbi kırılmıştı ve yine bir kalp acısının yükünü yaşamayı gerçekten istemiyordu...

özellikle de, Chad gibi, kolayca atlatabileceğinden kuşku duyduğu biriyle.

Aralarında olup biteni ikinci kez durdurmaya çalıştı.

Ellerini Chad'in omuzlarına koyarak onu itti. Güçlü bir itiş değildi ama Chad durdu ve Bridget'e en derin ve berrak okyanus rengi gözleriyle baktı. "Ne oldu?"

Bridget kesik kesik nefes aldı. "Sanırım... sanırım burada durmalıyız."

Chad'in gözleri dikkatle onunkileri taradı ve Bridget'in vermeye isteksiz olduğu yanıtları aradı. "Bunu istediğini biliyorum."

"İstiyorum." Kahretsin, hem de çok istiyordu. Bedenin hareketsiz kalması için tüm gücüyle çabalıyordu. "Ama bu durum, işleri karmaşık hale getirecek, öyle değil mi?" Ellerini geri çekti ve hafifçe yumruk yaparak kapattı. "Ve aralık sonunda sen kendi yoluna gideceksin ve... ben de kendi yoluma."

Chad gözlerini dikip ona baktı. Bir an için Bridget onun, ikisinin de istediği şeyi inkâr etmemesi hakkında bir şey söyleyeceğini düşündü ve içten içe aksi için kendisini inandırmaya çalışmasını, fikrini değiştirmesini diledi.

Chad, Bridget'in üzerinden yavaşça kalktı ve hızla kot pantolonunu yukarı çekti. "Evet, haklısın. İşleri karmaşık hale getirmek istemeyiz."

On Altıncı Bölüm

Sonraki iki hafta boyunca her şey planlandığı gibi gitti. Halk için ve Nationals'a göre, Chad ile Bridget destansı boyutta bir aşk hikâyesi yaşıyordu. Hatta Bayan Gore bile aralarında gerçek bir ilişki olduğunu düşünmeye başlamıştı.

“Onu Noel etkinliği için elbise almaya götürecek misin?” diye sordu, gözlüğünün üstünden Chad’e bakarak.

Bayan Gore’un sesini olduğu kadar, kendi sinir bozucu iç sesini de bastırmayı umut eden Chad, yürüyüş bandının hızını yükseltti. Gerektiği gibi haftada üç buluşmayı ve hafta sonu birlikte kalma programını yapmışlardı ama kanepenin üstündeki geceden sonra işler gerginleşmişti. Anlaşamadıkları için değildi çünkü anlaşıyorlardı. Bayan Gore’un dediği gibi “çok iyi” anlaşıyorlardı. Chad, dün Bridget’i kulüp binasına götürmüştü ve ona beklenmedik topları nasıl yakalacağını öğretmişti.

Daha sonra yol üstündeki Hooters’da, Tony’yle birlikte yemek yemişlerdi.

Tony Bridget’i, Chad’in takdir ettiğinden çok beğendi

ama bu saçmaydı çünkü işleri “karmaşıkleştirmek” istemiyorlardı.

Aslında işler zaten yeterince karmaşıktı.

Bunun yanında, yine bir lise öğrencisiymiş gibi otuz bir çekip duruyordu. Chad otuz yaşında, zengin, profesyonel bir sporcuydu ve bir kadınla yatmak yerine her gün otuz bir çekiyordu. İşte hayatı bu hale gelmişti.

İstediğı zaman nasıl sağduyulu olabileceğini biliyordu ama bunu yapmıyordu. O hırçın kızıldan başkasını istemiyordu.

Bridget yanında olsa da olmasa da, düşüncelerini meşgul ediyordu. İki haftadır içinde bulunduğı sürekli uyarılmış olma durumu, aralarında geçenlerle keskinleşmişti.

“Chad!” diye ileri atıldı Bayan Gore. Yürüyüş bandının kolunun üstünden eğildi ve acil durdurma düğmesine bastı.

Chad düşmemek için son dakikada kendini tuttu. “Tanrım!”

Bayan Gore kollarını kavuşturdu. “Beni dinliyor musun?”

“Evet.” Önde duran havlusunu kaptı ve terini silerek yürüyüş bandından indi. “Bugün onu akşam yemeğinden önce dışarı çıkaracağım ve bir aylık maaşıma mal olacak, seçtiğın şu kahrolası yerlerden birine götüreceğim.”

Bayan Gore onaylayarak başını eğdi. “Bridget orayı sevecek.”

“Onun ne sevdiğini nereden biliyorsun?” Tişörtünü çıkarıp çamaşır sepetine attı. Bayan Gore Chad’in kısmi çıplaklığından kesinlikle etkilenmiyordu.

Mutfağı giden Chad’i takip etti. “Ondan hoşlanıyorum, biliyor musun?”

Eline bir şişe su alan Chad, bir kaşını kaldırarak ona baktı.

“Arkadaşların da ondan hoşlanıyor gibi gözüküyorlar.”

Chad yarısı bitmiş su şişesini aşağı indirdi. “Ne söylemeye çalışıyorsun?”

Bayan Gore kemikli omuzlarını silkti. “Tek söylemek istediğim şey, ikinizin gerçekten inandırıcı olduğu.”

Her neyse. Chad de kendi kendine böyle söylüyordu.

“Evet, güzel haber Nationals’ın senden çok memnun olması.” Gururlu bir gülümsemeye, dudak kenarları yukarı kıvrıldı ve bir saniye için, nerdeyse insan gibi göründü. “Planladıkları Noel etkinliği işi bitirecek. Bundan mutluluk duymalısın. Yalnızca bir hafta ve birkaç garip gün kaldı.”

Chad bundan hoşnut değildi.

“Elbette benden bu kadar kolay kurtulamazsın.”

Elbette hayır.

“İmajını koruduğundan emin olmak için devam edeceğim,” diye sürdürdü konuşmasını. “Kartlarımızı doğru oynarsak, Bayan Rodgers’la ayrılmandan sonra halkın sevgisini kazanabiliriz.”

Chad’in gözleri kısıldı. “Ah, demek bu oyunun içinde onu ‘kötü adam’ yapacağız.”

“Senin kötü adam olmandan iyidir, öyle değil mi?” Bayan Gore yüzünü buruşturdu. “Ne oldu? Bu seni rahatsız mı etti?”

Bir şey söylemedi. Bayan Gore’un söyleyebileceği hiçbir şey, Bridget’in sorumluluğu üstlenmesine izin vermesine neden olamazdı. Sözleşme olsa da olmasa da.

Bayan Gore giderken, yolda kardeşi Chandler’la karşılaştı. Girişte ikisi de durdular. İkisi de diğerine geçmesi

için yol vermiyordu. Chad dünyada bunlardan daha inatçı iki insan bulunamayacağını fark etti.

Daha sonra Bridget'in 27. caddede gittikleri Little Boutique'i sevdiği anlaşıldı. Chad kendisine bir tahtı anımsatan, süslü pembe koltukta otururken, Bridget bir ışıltılı elbise rafından diğerine geçiyordu.

Chad gözlerini kısarak, önce aksesuarlara bakan Bridget'i izledi. Ucunda gerçek bir zümrüt sallanan gümüş bir zincir kolyeye gözü takıldı. Parmaklarını üzerinde gezdirirken, Chad taşın renginin kadının gözlerine yakışacağını düşündü...

Ne saçmalıyordu? Gözlerine yakışacak bir kolye mi? Chase gibi düşünmeye başlamıştı.

Sonunda elbiselere doğru hareket etti ve doğruca kıvrımlarını saracak koyu yeşil elbiseye yaklaştı. Chad bunu almasını umuyordu. Bakışı onun yuvarlak, tatlı poposuna takıldı ve burada işler iyice garipleşmeden başını diğer tarafa çevirmesi gerekti.

Tezgâhta duran iki satış görevlisi onlara bakarken kırıdayıp fısıldaşıyordu.

Derin bir nefes alan Chad daha rahat olmak için pembe tahtında biraz daha aşağı kayarak yeniden Bridget'i izlemeye döndü. Onun etikete bakıp kaşlarını çatıldığını gördü. Elbiseyi yerine bıraktı.

"Bridget?"

Bridget omzunun üstünden ona baktı. Saçını yüksekten atkuyruğu şeklinde toplamış, boynuna da parlak kırmızı ve mor renkli bir eşarp dolamıştı. "Efendim?"

"O elbiseyi sevdim." Tuttuğu yeşil elbiseyi işaret etti.

Bridget ona doğru yürüdü ve eşarbın kenarlarını düzeltti. "Ben de sevdim."

“Öyleyse dene.”

Bridget alt dudaklarını ısırınca Chad kıskandı. Onu ısır-mak... yalamak istiyordu. “Çok pahalı.”

Chad elini cebine attı ve içeri girdiklerinde tezgâhtan çaldığı lolipopu çıkardı. “Ne kadarmış?”

“Öğrenmek bile istemezsin.”

Kâğıdını yırtıp açtı ve lolipopu ağzına koydu. “Ne kadar?”

“Çok,” diye karşılık verdi.

“Ne kadar, Bridget?”

İç çekti ve gözleri kısıldı. “Bin beş yüzden biraz eksik.”

Chad gözünü bile kırpmadı. “Dene.”

“Ama...”

“Dene.” Chad onun kımıldamadığını görünce bir kaşını kaldırdı. “Yoksa ben deneyeceğim.”

Bridget kıkırdadı ve yüzündeki sert ifade yok oldu. “Beni ikna etmek için mi söylüyorsun? Seni o elbisenin içinde görmek için neler vermezdim.”

Chad gözlerini kısarak lolipopu ağzında çevirdi. “Buradaki iki hoş bayanın önünde, tam burada deneyeceğim. Vitrinin tam yanında.”

“Hadi bakalım,” dedi Bridget ama Chad iki kaşını kaldı-rınca gözlerini devirdi ve bıkkın bir ses çıkardı. “Tamam.”

Bridget kendi etrafında döndüğünde Chad onun adı-mındaki hafif tereddüdü fark etti ve dudakları bir tebes-sümle aralandı. Sert şekeri ısırarak onun elinde elbiseyle yanından geçip yürümesini ve kendisine sert bir bakış atmasını izledi.

Elbette soyunma odasının kapısının kapanma sesini duyduğu anda onu üstündekileri çıkarırken hayal etti. Kot pantolonunu çıkarırken poposunun kıpırdanması, el-bise askısız olduğu için sutyenini çıkarması...

Chad uyarıldığını hissedip oturduğu şatafatlı tahtta hareket etti.

Gerçek eğlence başlamadan Bridget iki kez olayı durdurmuştu. İşleri karmaşıkleştirmek mı? Sanki içinde bulundukları durum yeterince karmaşık değilmış gibi. Öyleyse istediklerini yapmaları gerekmez miydi? Çünkü Bridget'in kendisini istediğini biliyordu.

Orada otururken aklına çok saçma bir şey geldi. Chad babasını düşündü. Artık istediklerinin çoğunu, istediği zaman yapmış bir erkekti. Babasının davranışları saygı beslenecek tavırlar değildi. Kahrolası babası, dünya onun için inşa edilmiş, dev bir oyun alanıymış gibi davranmıştı. O yüzden Chase Maddie'den bir süre uzak durmuş ve Chandler kontrol delisi bir inatçı olmuştu.

Ve o yüzden Chad... dünya kendi oyun alanıymış gibi davranıyordu.

Lanet olsun.

Oturduğu yerde doğruldu ve bunu fark etmek için ne berbat bir yerde olduğunu düşündü. Pembe bir tahtta oturuyordu. Ama bunun yapmak üzere olduğu şeyi değiştireceğini düşünmek yanlış olurdu çünkü değıştirmede.

Chad ayağa kalktı ve satış görevlisi bayanlara gülümseyerek göz kırptı. "Ona fermuarını kapatması için yardım edeceğim."

Kadınlardan biri kıkırdadı. "Elbette."

Hava atarak yürüyüp kapıyı tıklattı ve hemen açtı. Solgun bir sırtın kavisıyla karşılaştı. Omurgasının hemen yanında bir çil vardı.

Evet, bu çile yaklaşıp onunla ilgilenecekti.

Bridget nefessiz kaldı ve kendi etrafında dönerek yeşil elbisenin önünü göğüslerine çekti. Onu görünce gözleri

büyüdü. “Ne yapıyorsun?”

“İyi bir çocuk olduğumu söylediğimi anımsıyor musun? Şimdi de yaramazlık yapıyorum.”

“Chad!” Sesi, sessiz bir fısıltı gibi çıkıyordu. “Bir soyunma odasındayız. Dışarda insanlar...”

“Umurumda değil.” Gözlerinde parlayan ateşi fark ederek Bridget’in kollarını yakaladı. Olamaz, Bridget’in içinde yaramaz bir kız vardı. “Yapmam gereken bir şey var.”

Bridget büyük olasılıkla onlarca soru sormak için ağzını açtı çünkü çok meraklıydı ama Chad onu ağzıyla susturdu. Bridget’i öperken çekinmedi. Onu teslim alarak dudaklarını açması için zorladı ve Bridget’in bedeni titremeye başladığında onu geri çekti ve sırtını kendi yüzüne çevirdi.

“Bunu yapmamalıyız,” dedi Bridget ama sesi kısıktı ve ihtiyaçlarını açığa vuruyordu.

Chad kumaşı kadının kalçasından aşağı itti ve elbise ayak bileklerine düştü. Sonra o çili öptü ve yaladığında Bridget’in sırtı gerildi. Chad doğruldu ve Bridget’in ellerini çekerek iki yanına indirdi. Onu aynada görebiliyordu; pembe meme uçları sertleşmiş, Chad’i istiyorlardı.

Onları nasıl reddedebilirdi?

Chad iki eliyle göğüslerini avucunun içine alırken nefesi, saçının ince, kıvrık tellerini havalandırıyor. “Elbiseyi sevdim.”

Bridget’in gözleri ancak yarı açıktı. “Beni onun içinde görmedin bile.”

“Onu çıkarırken güzel göründüğünü anlayacak kadar gördüm.” Meme uçlarını parmaklarının arasında çevirince Bridget hızla geri çekildi. “Yani, elbiseyi sevdim.”

Bridget kısa nefesler veriyordu. “Chad, buna bir son vermeliyiz. Bu hiç de...”

Onun ellerini kavramıştı ama Chad bir eliyle kolayca bileklerini yakaladı. Onları göğüslerinin altında tutarak, bileğine bir öpücük kondurdu. “Bu hiç de ne değil? İstediğin bir şey mi değil? Zırva. İstiyorsun.”

Bridget’in bedeni ürpererek sallandı ve kirpikleri kırmış yanaklarına doğru indi. Chad onun ensesinin yanından gülümsedi ve serbest elini karnına kaydırarak teninin yumuşaklığını sevdi. Parmakları külotunun kenarına ulaştığında Bridget ellerini kurtarmaya çabaladı.

“Ah, hayır, bir yere gitmiyorsun.” Kulağının altındaki noktayı öptü ve bir titremeyle ödüllendirildi. “Bunu şimdi yapacağız.”

Aynada dişlerini dolgun alt dudagina geçirdiğini görebiliyordu ve onu ele geçirdiğini anladı. “Gözlerini aç,” diye emretti. “Beni izlemeni istiyorum.”

Bridget’in kirpikleri kalktı.

“Ne yaptığımı görüyor musun?” Aralanmış bacaklarının arasına elini indirerek, parmaklarını saten iç çamaşırın altına kaydırdı. “Bundan hoşlanıyor musun?”

Işık saçan parlaltı gözleri zümrüt yeşiline dönmüştü. “Evet,” dedi Bridget soluyarak.

Parmakları onun içinde gezinirken Chad hafifçe inliyordu. Bridget onun için ıslak ve hazırды.

Onun. İçin.

“Bunu gerçekten seveceksin.” Bir parmağını dikkatle hareket ettirdi ve fazla çaba gerekmedi.

Bridget’in kalçası anında ritmi tuttururken poposu tekrar ve tekrar erkekliğine baskı yapıyordu. Chad dikkatli olmazsa, butikten çıktıklarında çok tuhaf bir durum olacaktı.

Bridget’in kaslarının titrediğini hissettiğinde, bileklerini serbest bıraktı ve elini onun ağzının üstüne yerleştirdi.

rerek çılgınlıklarını bastırdı. Ama Chad'i şaşırtan Bridget, gelirken onun parmaklarından birini ağzına alıp emdi. Chad bunu erkekliğinin ucuna kadar hissetti.

Yere düşmeyeceğinden emin olduğunda onu rahat bırakıp aralarına mesafe koydu. Belki de bu en parlak fikirlerinden biri olmamıştı. Bridget'in kokusu hâlâ burnundaydı ve hâlâ geriye doğru darbelerini hissedebiliyordu. Şu anda onu yere yatırmaktan çok istediği bir şey yoktu. Ya da aynanın önünde. Nerede olursa olsun.

Bridget kızarmış yanaklar ve buğulu gözlerle ona bakarken düzensiz olarak nefes alıyordu. "Peki, sen?"

Dudakları yapmacık bir gülümsemeyle kıvrıldı. "İşleri karmaşıktırır."

"Chad..."

Kapıda durdu. "Elbise uydu mu?"

"Evet ama..."

"İyi. Onu alıyoruz." Kapıyı açtı ve ona son bir kez baktı. Olamaz, ona biraz daha bakarsa, ya sırtüstü yatırarak ya da dizlerinin üstüne çökmesini isteyecekti. "Bu konuda benimle tartışma."

Bridget üzerinde yalnızca külotuyla ve inatçı şekilde kaldırdığı çenesiyle inanılmayacak kadar seksi görünüyordu.

Evet, soyunma odasından hemen çıkmak zorundaydı.

Chad çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Ne yazık ki onu kafasından atmak, kapıyı kapatmak kadar kolay değildi.

On Yedinci Bölüm

Bridget yeşil elbisenin içinde kendini neredeyse tanıyamadı. Elbisenin koyu tonu gözlerinin rengini ortaya çıkarmış, kızıl saçlarıyla solgun tenine çok yakışmıştı. Kumaş kalındı ve çirkin çıkıntıları örtüyordu ama bir perde giymiş hissi vermiyordu.

“Güzel görünüyorsun,” dedi Shell, Bridget’in buklelerini yukarı toplayan gümüş rengi tokayla ilgili son düzeltmeyi yaparken. “Elbise olağanüstü.”

Elbise gerçekten de olağanüstüydü. “Chad’in bunu satın aldığına inanamıyorum. Ne boş...”

“Ne boş bir harcama diyeceksen sana karşı çıkacağım.” Shell onu kendi etrafında döndürdü ve dikkatle ona baktı. “Böyle bir şey yapması harika... çok romantik. Oyuncularla ve göz kamaştırıcı insanlarla çok güzel zaman geçireceksin.”

Bridget yutkundu ama boğazı kuruydu. Midesinde dışarı çıkmaya çalışan kelebekler uçuşuyormuş gibi hissediyordu. Tony ile ve diğer birkaç oyuncuyla tanışmıştı ama hepsiyle birlikte vakit geçirmek onu heyecanlandırıyordu.

“Chad seni benim evimden mi alacak?” diye sordu Shell.

Bridget başıyla onayladı. “Evet, onun evine daha yakın ve sen de saçlarımı yaptığın için böylesi daha mantıklı oldu.”

Shell ona gülümsedi. “Bridget, çok şanslısın. Umarım bunun farkındasın. Chad bir piyango. Kıskanıyorum.”

Bridget’in kalbine bir ağrı saplandı ve aynaya geri dönüp rimelini akıtmadığını umarak hızla gözlerini kırptırdı. Bu iş neredeyse bitmişti. Noel’e üç gün kalmıştı ve yarın kendisi için bayram tatilinden önceki son iş günüydü. Sonra Yeni Yıl ve Gala vardı.

Smithsonian etkinliği sırasında büyük olasılıkla Chad buralarda bile olmayacaktı.

Bayan Gore’a bakılırsa Nationals Kulübü Chad’in kaydettiği ilerlemeden hoşnuttu. Artık sözleşmenin iptalinden söz edilmiyordu ve bu akşamdan sonra Chad’in imajının tamamen onarılmış olacağına, halkla ilişkiler uzmanı kesinlikle inanıyordu. Onu son gördüğünde, o kötü kadın ne demişti?

“Siz ikiniz ayrıldığınızda Chad büyük olasılıkla halkın sevgisini kazanacak,” demişti Bayan Gore. “Yani her şey mükemmel olacak.”

O kadından ölesiye nefret ediyordu.

“Bridget?” Shell’in sesi onu düşüncelerinden kopardı. “İyi misin?”

Shell’e gerçeği anlatmayı deli gibi istedi ama bunu nasıl yapabilirdi? Shell öğrenci kredileriyle ilgili başının dertte olduğunu bilmiyor değildi ama Chad’le arasındaki her şeyin tamamen bir yalan olduğunu, birine nasıl anlatabilirdi?

Tutkunun dışında... bunun gerçek olduğuna Bridget emindi.

Gülümsemek için kendini zorladı. “Bu elbisenin abartılı olduğunu düşünmüyor musun?”

Shell güldü. “Tamam. Bir elbisenin abartılı olduğunu soruyorsan, senin kesinlikle bir sorunun var. Aslında bu sana göre sıkıcı bir elbise.”

Öyleydi. Kalp şeklindeki üst kısmı siyah boncuklarla bezenmişti ve genellikle bel bağladığı göz alıcı tarzla ilgisi yoktu.

“Mükemmel görünüyorsun Bridget.”

“Teşekkür ederim.” Bridget banyodan çıktı ve derin bir nefes aldı. “Sanırım kendimi yorgun hissediyorum.”

Shell başıyla onayladı. “Evet ama canlansan iyi olur çünkü eğlenmen gerek. Ciddiyim. Sen ve Chad masal kahramanları gibisiniz.”

Bridget buna güldü. “O kadar da değil.”

“Her neyse. Tamamen...” Sözü kapının çalmasıyla kesildi. Shell hafif bir çığlık atıp girişe doğru koştu.

Arkadaşı kapıyı açtı. “Merhabaaaa...”

Bridget köşeden dikkatle baktı ve kalp atışları hızlandı. Ağız da açık kaldı. Biraz da ıslanmış olabilirdi.

Smokin ceketiyse Chad, gezegendeki her kadının hayal edebileceği, her şeydi.

Geniş omuzları ceketi, birçok erkeğin taşıyamayacağı şekilde doldurmuştu. Bedenine ve yalnızca onun bedenine uygun bir kesimdi. Havalı bir şekilde dağınık taranmış saç ve hafif bir gülümsemeyle kıvrılmış dudaklarıyla, bir filminden ya da bir peri masalından fırlamış gibiydi.

Chad, Shell’e elini uzattı. “Sonunda seninle tanıştığımı sevindim.”

Shell anlaşılabilir bir şeyler mırıldandı ve kendi etrafında dönüp sessizce “Beyaz Atlı Prens” dedikten sonra

yeniden Chad'e döndü. "Yakından bakınca daha da yakışıklıdır. Birçok insan için geçerli değildir bu ama vay canına... sen kesinlikle hoşsun."

Bridget sırıttı.

Bridget'in arkadaşının abartılı tepkisini iyi niyetle algılayan Chad güldü. "Hoş olduğumu duyduğuma sevindim."

Chad onun yanından geçtikten sonra Shell arkasından inceledi. "Evet, kesinlikle hoşsun."

Tamam. Belki bu kadarı yeterliydi. Bridget araya girmese, Shell'in Chad'e dokunmaya başlama olasılığı vardı. Koridora çıkıp Shell'e eliyle kısa ve tuhaf bir işaret yaptı.

Chad sendeler gibi oldu ve Bridget onu sendelerken asla görmediğini düşündü. Chad kendine geldi ve ona bakarak yutkundu. "Sen... çok güzel görünüyorsun."

Bridget yüzünün kızardığını hissetti. "Teşekkür ederim."

"İkiniz de mükemmel görünüyorsunuz." Elinde telefonuyla Shell yeniden ortaya çıktı. "Bir resim istiyorum."

"Bu mezuniyet balosu değil Shell."

Kolunu Bridget'e uzatan Chad kıkırdadı. "Gel buraya. Fotoğrafımızı çeksin."

Shell'e onun umursamadığı bir bakış atan Bridget Chad'in yanına yaklaştı. Chad kolunu beline dolayıp onu kendine yaklaştırarak sıkıştırdı.

Telefonunu havaya kaldıran Shell seslendi. "Gülümseyin!"

Birkaç resimden sonra Shell facebook ya da benzeri bir yere koymayacağına yemin etti ve Bridget ile Chad veda ettiler. Bridget çıkarken dantelli siyah şah kaptı ve Chad omzuna atması için ona yardım etti.

"Dışarısı epey soğuk," dedi Chad, Shell'in evinden çık-

tıktan sonra. “Bunun yeterli olduğuna emin misin?”

Bridget başıyla onayladı.

Chad hafifçe gülümsedi. “Doğru. Monttan nefret ediyorsun.”

“Montlar çok hantal oluyor.” Shell’in dairesi birinci katta bulunduğu için arkadaşının evine geldiğinden bu yana havanın ne kadar soğuduğunu anlaması uzun sürmedi.

Dışarıda şalın iki ucunu birleştirdi ve derin bir soluk aldı. “Sanki...”

“Kar gibi mi kokuyor?” diye araya girdi Chad, ona gülümseyerek.

Bridget ona baktı ve yine kalbinin lanet olası bir hızla çarpmaya başladığını hissetti. “Evet. Kar gibi kokuyor.”

“Noel’de kar yağacağını duydum. En son ne zaman beyaz bir Noel kutladığımızı hatırlayamıyorum.”

Bridget de hatırlayamıyordu. Gerçek anlamda kar genellikle şubata kadar yağmazdı ve yüksekliği iki buçuk santimetreden fazla olursa tüm şehrin faaliyeti dururdu.

Chad onun için kapıyı açtı ama binmeden önce kolunu yakaladı. Eğildi ve dudaklarını Bridget’in şakağına sürterek konuştu. “Kararsızım,” dedi.

“Hangi konuda?”

Chad’in dudakları kıvrıldı. “Elbise üzerindeyken mi daha güzel görünüyorsun yoksa ayak bileklerine düştüğünde mi?”

Neredeyse dondurucu soğukta Bridget’e ansızın ateş basmıştı. Kahretsin. Soyunma odasındaki o dakikaları çaresizce unutmaya çalışmıştı ama şimdi Chad konuyu açıyordu. Alevle çevrildiğini ve Chad elini kalçasına koyunca yoğunluğunun yükseldiğini hissetti.

“Hımmm,” diye mırıldandı. “Ben yatak odamın zeminindeki elbiseyi seçeceğim.”

Bridget’in nefesi düzensiz bir hıza ulaşmıştı. “Onu görmedin.”

Chad geri çekildiğinde yüzünde kendinden emin bir gülümseme vardı. “Henüz değil.”

Noel her yerde hissediliyordu. Etkinliğe ev sahipliği yapan şık otele girmek için yürürken, lamba direklerine sarılı parıltılı çiçekler Bridget’in ilgisini çekti. Binaların ön cephelerinden buz saçağı şeklinde sarkan ışıklar yüzlerce pırlanta gibi ışıldıyordu. Tıklım tıklım caddeleri birbirinden ayıran ufacık parkta, süslenmiş bir Noel ağacı parlıyordu.

Bayramlara pek düşkün olmasa da, Bridget parlak her şeye bayılırdı. Neredeyse yıl boyunca şehir monoton ve sıkıcıydı ama Noel geldiğinde bütün şehir ıslıl ıslıl olurdu.

Lobideki Noel ağacı altın ve gümüş renklerle parlıyordu ve çok güzeldi.

“Beğendin mi?” diye mırıldandı Chad, Bridget’in kulağına. Ardından elini sırtının altına yerleştirdi.

Büyük ağacın önünde dururlarken Bridget başıyla onayladı.

“Farklı renkleri olan ağaçları severim. Yani özel bir teması olmayanları. Maddie’nin anne babasının da o tür bir ağacı var; ampuller öylesine üstüne atılmış gibi. Uyumsuz süsler ve her zaman eğri duran bir yıldız.”

Bridget gülümsedi. Maddie’nin anne babasıyla birkaç kez karşılaşmıştı ve asi olduklarını biliyordu. Onların evinde Noel’in nasıl olduğunu hayal edemiyordu. Büyük olasılıkla sığınakları süslemek ve delilik -iyi anlamda-

içeren bir Noel olurdu.

“Biliyor musun, Noel gecesini her zaman onların evinde kutlarım. Bu bir gelenek.”

Evet. Biliyordu.

“Ve bu sene...”

“Noel için Madison’ın evine gitmeyeceğim,” dedi Chad’den bir adım uzaklaşarak. “Bu asla olmayacak.”

Chad kaşlarını çatı. “Bir planın mı var?”

Bir planı mı vardı? Neredeyse gülecekti. Son dokuz senedir Noel’de ne yaptıysa yine aynı şeyi yapacaktı. “Önemli değil. Peki, bu büyük parti nerede?”

Chad bir an onu inceledi ve sonra elini tuttu.

Bridget kendini bu etkinliğe nasıl hazırlayacağından emin olamamıştı ama çok geçmeden hiçbir şekilde hazırlayamayacağını anladı. Göz alıcı balo salonuna girdikleri anda koşuşturma başlamıştı.

O kadar çok kişiyle tanıştırdı ki ne yüzlerini aklında tutabiliyor ne de isimlerini hatırlayabiliyordu. Eline bir bardak şampanya verildi ve sonra bir tane daha. Chad Gamble’in kolunda olmak gerçekten de bir rock yıldızıyla birlikte olmak gibiydi. Belli ki herkes onu seviyor ya da en azından hayranlık besliyordu. Özellikle daha genç takım arkadaşları ona saygı duyuyorlardı.

Birbiri ardına fotoğraflar çekildi ve Bridget bunlardan birçoğunun gazetelerde ve birkaç saat içinde internette yer alacağını biliyordu. Kulüp menajeri kendini tanıttığında Bridget Chad’e göz attı.

İfadesinde hiçbir değişiklik yoktu ama biraz gerilmişti. “Nasılsınız?” dedi, serbest elini uzatarak.

“Mükemmel. Böyle güzel bir bayanın sana eşlik ettiğini gördüğüme sevindim.” Menajer Chad’in elini sıktı

ve sonra Bridget'e döndü. Yüzü gülümserken gözlerinin kenarı kırışıyordu. "Yılların çapkınlığını uslandıran kadınla sonunda tanıştığıma sevindim."

Bridget menajerin elini sıkarken gülümsemekten kendini alamadı. "Ben de sizinle tanıştığıma sevindim. Güzel bir etkinlik."

"Üstelik de kibar." Adam kar gibi beyaz kaşlarını kaldırarak eliyle Chad'in omzuna vurdu. "Şanslı bir adam-sın. İlkbahar oyunlarında onu görmeyi umut ediyorum."

Chad karşılık verdi ama Bridget onun tam olarak ne dediğini duymadı. Gülümsemenin yüzünde kalması için kendini zorlarken aniden göğsünde hissettiği ağır duygudan nefret etti. İlkbahardaki maçlarda bulunmayacaktı. Ya da bir oyuna gitse bile -ki bundan şüphe duyuyordu-menajerin umutlandığı şartlarda olmayacaktı.

Üzgün bir şekilde tuvalete gitmek için izin istedi. Tuvaletin onu sevindirecek kadar boş olduğunu gördü ve saçlarından uçuşup fırlayan telleri düzelterek kendini toparlamaya çalıştı. Bunu zaten başından beri yapmak istememişti ve bitmek üzere olduğu için mutlu olmalıydı.

Ama değildi.

Bunun Chad'in yaşadığı büyüleyici hayatla; akşam yemekleriyle ve çektiği dikkatle hiçbir ilgisi yoktu. Özleyeceği şey oydu.

Balo salonuna geri dönerken sıvı cesaretin yardımcı olacağını düşünüp bir bardak şampanya daha aldı ve gösterişli salonda Chad'i aramaya koyuldu. Smokin giymiş o kadar çok erkek vardı ki Shell davetiye bulmadığına üzülecekti.

"Özür dilerim," dedi yumuşak bir kadın sesi.

Sese doğru dönünce bir sürü seksi kadınla çevrili olduğunu fark etti. İnanılmayacak kadar seksi kadınlarla.

Acımasız eleştiriler ve belki de Chad'in bir ilişkide ne kadar kötü olduğu hakkında bir nutuk bekleyen Bridget omuzlarını dikleştirdi. Chad'in bu kadınlardan biriyle ya-
tıp yatmadığını yalnızca Tanrı bilirdi.

"Sen Bridget olmalısın." Zayıf bir sarışın, narin elini uzattı. Kısa bir siyah elbise giymişti ve Bridget'in yanın-
da bir film yıldızı gibi duruyordu. "Hakkında çok şey du-
yuyoruz."

"Chad'den değil. Sırlarını anlatan tiplerden değildir," dedi bir başka kadın. Bridget daha önce tanıştırıldığı için kadının adının Tori olduğunu düşündü.

"Elbiseni beğendim," dedi, çekik gözlerine kalın bir sür-
me çekilmiş başka bir kadın. "Ne kadar güzel bir rengi var."

Bridget ağzını açtı ama ne söyleyeceğinden emin de-
ğildi.

"Birini bulduğuna sevindim," dedi, parlak siyah saçlı, güzel bir kadın. "Chad'in iyi bir kadına ihtiyacı var."

Bridget afallamıştı.

Buğday tenli bir kadın gülümseyerek öne bir adım attı. "Üzgünüm. Hep beraber üstüne gelince belki de, kahret-
sin dedin. Sayıca erkeklerden üstün olma fırsatı yakala-
dığımızda heyecanlanırsın. Benim adım Vanessa." Elini uzattı. "Eşim on beş numaralı oyuncu... Drew Berry."

Eşinin adını anımsayan Bridget kadının elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Vanessa gülümsedi ve dönerek Bridget için bulanık olsa da sırayla diğerlerini tanıştırdı. "Bir ara kahvaltı ya da ak-
şam yemeğinde buluşalım... Çalışıyorsun, öyle değil mi?"

Başıyla onaylarken başka bir kadın sıırttı. "Yoksa Chad seni uzun süre gözünün önünden ayırmaz mı? Çün-
kü kadını meşgul tutmayı seven bir erkeğe benziyor."

Chad arkasında belirip kolunu beline dolamadan önce Bridget'in yüzü bir an için kızardı. "Sen iyi misin burada?" diye fısıldadı Chad ve Bridget başıyla evet işareti yapınca yüksek sesle kadın kalabalığına konuştu. "Bu gece hepiniz de çok güzelsiniz."

Vanessa gözlerini devirdi. "Chad... her zaman büyüleyicidir."

"Kocamla konuşmalı," diye ekledi Tori ve kadınların çoğu güldü. "Bobby bana bu akşam ne dedi, biliyor musunuz? Mükemmel bir biftek parçası gibi görüldüğümü." Gözlerini devirdi. "Adamı Texas'tan çıkarabilirsin ama Texas'ı onun içinden çıkaramazsın."

"Biftekle kıyaslanmak iltifatların en üst seviyesidir," diye açıkladı Chad, en tatlı gülümsemesiyle onlara bakarak. Binlerce kadını baştan çıkaran, sıraya dizen ve mahveden gülümsemesiyle. "Bunu yapmaktan nefret ediyorum ama Bridget'i sizden çalmak zorundayım."

"Keyfinize bakın." Vanessa gülümsedi. "Gidip kocamı bulmalıyım. Bebek bakıcımız her yarım saat için ücret alıyor. Eminim şimdiye kadar kolej parasını ödedik."

Vedalarından ve bir kahvaltı düzenlemek için Vanessa'nın telefon numarasını alma sözünden sonra Bridget yine Chad'le yalnızdı.

Asi bir bukleyi geri attı. "Buradan çıkmaya hazır mısınız?"

"Sen hazırsan," dedi Bridget. Topuklar onu öldürse de Chad'i aceleye getirmek istemiyordu. Ve ayrıca her akşam bittiğinde, bir gece daha başlıyordu...

Düşünmeyi bıraktı.

"Ben hazırım." Chad, Bridget'in elindeki bardağı aldı. "Bakalım fark edilmeden kaçabilecek miyiz?"

Bridget elini tutmasına izin verdi ve balo salonunun

kenarlarından ilerleyerek, kimse onları fark etmeden dışarı çıkmayı başardılar. Onları bekleyen fotoğrafçıların önünden geçerlerken hafif bir kar yağışı başlamıştı.

Chad'in yine onun kemerini bağlaması kameraların uzaklaşmasına neden oldu. Bridget'in attığı kötü bakışa Chad yapmacık ve kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Arabaya girdiği anda Bridget'e döndü. "Peki, bu akşamın nasıl geçtiğini düşünüyorsun?"

Bridget, sözleşmesini kastettiğini düşünerek gülümse-di ve şalını çıkarıp katlayarak kucığına koydu. "Bir sorun olacağını sanmıyorum. Herkes yeni, daha uslu Chad'den etkilenmişe benziyor."

Chad kıkırdadı. "Bundan söz etmiyordum. Genel olarak demek istemiştım."

"Ah." Bridget'in gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Çok eğlenceliydi. Herkes gerçekten kibardı."

"Kibar olmayacaklarını mı ummuştun?"

Bridget düşündü. "Sanırım öyle." Sonra güldü. "Vanessa beni dışarıda kahvaltı etmeye davet etti."

Yanıtlarken Chad'in yüzünde beliren gülümseme Bridget'in içini ısıttı. "Gitmelisin."

"Ama..." Sözlerini bitirmedi.

"Hımm?"

Bridget omuz silkti. Ona çok açık geliyordu ama belki de Chad bu konuda onun gibi düşünmüyordu. Ve kendisi de bu konuda düşünmekten tamamen vazgeçmeliydi.

Ona göz attı ve bir kez daha erkeksi güzelliğinden etkilendi. Arabayı sürerken gözlerini kısıp kaşlarını indirmesine neden olan odaklanma görüntüsü bile Bridget'i heyecanlandırıyordu.

Soyunma odaşında Chad'in ona -onun için- yaptığı şeyi düşündü.

Nabızı hızlandı.

Böyle hissetmesinin nedeni, belki mükemmel parmaklarının ve Bridget'e verdiği zevkin anısıydı. Belki içtiği şampanya ve onunla geçirdiği harika akşamdı. Belki de Chad seksi olduğu ve onun yaptığını kendisinin de onun için yapmak istemesiydi.

Kim bilir aklına nasıl gelmişti ama Bridget devam edecek ve arkasına bakmayacaktı. Birlikte oldukları zaman sona ermeden önce mümkün olabildiği kadar çok anı biriktirmeye bu akşam karar vermişti. Yakın gelecekteki yalnız ve soğuk kış gecelerinde o anılara ihtiyacı olacaktı.

Kırmızı ışıktaki bekledikleri anda, cesaretini kaybetmeye çalışarak uzandı ve elini Chad'in bacağına iç tarafına yerleştirdi. Chad'in başı hızla ona döndü. Bir kaşını yukarı kaldırdı. Bridget ona seksi olduğunu umduğu bir gülümsemeyle baktı.

Chad gözlerini onun gözlerinden ayıramadı ve Bridget derin bir nefes aldı. Kanı kaynayarak elini biraz daha yukarı kaydırarak ve pantolonun üzerinden Chad'in erkekliğini kavradı.

Chad'in kalçası gerildi ve inledi. "Ne... ne yapıyorsun Bridget?"

Başparmağını onun üstünde gezdirirken Bridget dudaklarını ısırdı. Chad kaya gibi sertleşmişti bile. "Senin yaptığına karşılık veriyorum."

"Karşılık mı veriyorsun?" dedi boğuk bir sesle.

Biraz daha ileri uzanıp eğildi ve diğer eliyle fermuarı indirdi. Sıra düğmeye gelmişti... Olamaz... Chad neredey-

se ona doğru geriliyordu. Bridget yukarı baktı. “Yeşil ışık yandı Chad.”

“Evet, yeşil git demek.” Chad gaza bastı ama hız sınırına ancak yaklaşabiliyordu.

Bridget erkeğin penisini pantolondan dışarı çıkararak onu rahatlattı, elini yukarı aşağı hareket ettirmeye başladı. Ucu nemlenmişti ve başparmağı her dokunduğunda ıslaklık çoğalıyordu. Chad’in kalçası eline doğru hareket etmeye başlamıştı ve direksiyonu sıkmaktan bilekleri bembeyaz olmuştu.

Ama Bridget’in onunla işi henüz bitmemişti.

Başka bir kırmızı ışığa geldiklerinde Bridget emniyet kemerini çözdü. Bunu fark eden Chad’in gözleri açıldı. Bridget hafifçe gülümsedi ve sonra eğilip onu ağzına aldı.

“Tanrım,” diye geveledi Chad.

Kalçası yukarı kalkmıştı; Bridget onun tuzlu, erkeksi tadını seviyordu. Elleriyle erkekliğini sararak yukarı çekerken ağzıyla aşağı indi ve alabildiği kadarını içine aldı.

“Bridget, sen...” Chad inledi. “Bu belki de aklına gelen en kötü...” Derin bir nefes aldı. “Ve en iyi fikirdi bu.”

Bridget mırıldandı ve Chad’in boğazından derin bir ses geldi. Elini Bridget’in başına koyup parmaklarını saçlarının arasına soktu. Az sonra Bridget’in hızını yönlendirmeye başladı. Bridget diliyle yeniden ani hareketler yaparken Chad’in bedeni titredi ve Bridget onun nasıl mahvolmadığını anlayamadı.

Chad’in bedeni ürperdi. “Bridget durmazsan, ben...”

Bridget’in istediği de buydu. Parmaklarını biraz daha sıkarak daha hızlı hareket etmeye ve dudaklarını geri çekerken hassas kısma dişleriyle dokunmaya başladı.

Ve işi bitirdi.

Bridget boşalırken erkeğin tüm bedeninin sarsıldığını hissetti. Chad onun başını kaldırmayı denedi ama Bridget kalkmıyordu. Sonuna kadar gidecek, onu bitirecekti. Sonunda başını kaldırdığında, saatte on beş kilometre hızla gittiklerini ve Chad'in yataktan yeni kalkmış gibi görüldüğünü fark etti.

Chad, Bridget'e baktı.

Bridget dudaklarını yaladı.

"Kahretsin," diye sızlandı Chad.

Bridget gülümseyerek Chad'in yarı sert erkekliğini pantolonun içine itip fermuarını çekerek düğmesini ilikledi. "Arabayı ben kullanayım mı?"

"Hayır. Hayır. Kullanıyorum." Chad iki elini de direksiyona koydu ve başıyla onayladı. "Evet, kullanıyorum."

Kendinden hoşnut hisseden Bridget yeniden kemerini bağladı ve arkasına yaslandı.

Chad yeniden konuşacak hale gelene kadar biraz zaman geçmesi gerekti. "Vay canına. Bu... Sözcükler yetersiz." Dudakları hafif bir tebessümle kıvrıldı. "Ama magazinçilerin fotoğraf çekmemesi çok iyi oldu."

O an Bridget her şeyi unuttu. Ona dönerek yüksek sesle güldü. "Bayan Gore o resimlerden hoşlanır mıydı, bilmem."

Noel gecesinden önceki gün, miskin bir iş günüydü. Çalışanlar her zaman saat üç gibi ya da daha erken işi bırakırlardı. Hiçbir iş yapılmadı ama sorun değildi çünkü Bridget ile Madison gala için hazırdılar ve önemi olan tek şey buydu.

Bu yüzden Bridget Chad'i düşünerek bilgisayarında tek kişilik dama oynadı ve çiftlik oyununda ekinini gözden geçirdi.

Chad etkinlikte inanılmaz görünüyordu... Tüm gece inanılmazdı. Bridget'in yüzünde aptal bir gülümseme belirdi.

Nationals'ın Noel yemeği mükemmeldi ve Chad... Arabada olanlar için kendi sırtını sıvazlamak istiyordu. Kendisi de epey mükemmeldi.

Ama yine de böyle bir şeyi tekrarlamak akıllıca olmazdı. İşleri karmaşıktırmamaları gerektiğini söylemişti ama bunu Chad'e borçluydu. Chad onu evine bıraktığında arabadan aceleyle çıkmıştı çünkü biraz daha kalsa gecenin seksle sonuçlanacağını biliyordu.

Telefonu çalınca öyle korktu ki ansızın geri sıçradı. "Madison Daniels'ın ofisi, nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bayan Rodgers, Direktör Bernstein'ı görmeye gelebilir misiniz?"

Bridget kendini aptal gibi hissetti, çünkü dahili telefonun çaldığını fark etmeliydi. "Evet. Hemen geliyorum."

Galayla ilgili bir şey isteyeceğini düşünerek, bilgisayarını kapattı. Madison'ın odası dışındaki çalışma masaları boştu. Robert ortalıkta görünmüyordu.

Solundaki Noel ağacına sürünerek Direktör Bernstein'in ofisine girdi. Sekreteri ona bakarak gülümsedi. "Girebilirsiniz," dedi.

Bridget kapıyı itip içeri girdiğinde direktörün yalnız olmadığını fark etti. Madison onunlaydı ve canı sıkılmış gibiydi. Patronunun yanına otururken göğsünün sıkıştığını hissetti. "Neler oluyor?"

Direktör Bernstein gülümsedi ama bu istemediği bir şey söylemek üzereymiş gibi kederli bir gülümsemeydi. "Bayan Daniels ile kış sezonu fon oluşturma galası için çok çalıştığınızı biliyorum ve ne kadar minnettar olduğumu gerçekten

ifade edemem. Her ikiniz de mükemmel bir iş başardınız.”

Bu konuşma gerçekten ne hakkında ise, bunun minnettarlıkla bir ilgisi olmadığını hisseden Bridget, Madison’a göz attı.

“Gala, enstitü ve gönüllülük süreci için çok önemli,” diye devam etti direktör. “Her sene katılımcı sayısının ve bağışların arttığını görüyoruz ve bu bağışlar Bayan Daniels’in yönettiğine benzer departmanların devamlılığını sağlıyor. Galada, basının içeri giremediği, hoş bir gece geçirmek isteyen hiçbir bağışçıyı kaybetmeyi göze alamayız.

Patronunun patronuna gözlerini dikip bakan Bridget’in damarlarındaki kan donmuştu. Hafif bir nefes almak için kendini zorladı. Bunun Chad’le ilgisi vardı. Elbette, şimdi her şeyin Chad’le, sahte erkek arkadaşıyla ilgisi vardı.

Onun için dakikalar önce hissettiği sıcak düşünceler, Madison’ın sabah getirdiği çörekler gibi yok olmuştu.

“Bunu dikkate alarak, sizden galaya gelmemenizi istemek zorunda kalacağım Bayan Rodgers.” Direktörün yüzündeki aptal gülümseme kaybolur gibi oldu. “Chad Gamble’ın içinde yer aldığı herhangi bir şey, bir medya aldatmacasına dönüyor ve bağışçılarımızın birçoğu böyle bir ortamın parçası olmak istemezler.”

Madison hafifçe öksürdü ve konuştu. “Bilmen için söylüyorum, ben kesinlikle aynı fikirde değilim.”

İçini buz gibi hissetmesine karşın yanakları garip bir şekilde alev gibi yanıyordu ama Chad’le arasındaki bu saçmalığın yıl boyunca üstünde çalıştığı şeyi bozmasına izin veremezdi. Galaya Bridget’le birlikte katılmaya hevesli gözüküyor olsa da, gelemediği için pek üzülmezdi. “Onun katılmasına gerek yok,” dedi Bridget. “Ben onsuz da katılabilirim.”

Direktör Bernstein öne eğildi ve Bridget'in kendi yansımasını görebileceği kadar parlak ahşaba ellerini yasladı. "Bunu düşündüm ama Bay Gamble'la ya da onsuz, basın sizi izleyecektir. Yalnızca sizin fotoğrafınızı çekmek için kaç gündür dışarda beklemiyorlar mı?"

Beş gündür bekliyorlardı ama sayan kimdi? Bridget ellerini kucağında çaresizce birleştirdi. "Bazılarıyla konuşmayı deneyebilirim. Uzak durmalarını isterim."

"Siz de ben de bunun işe yaramayacağını biliyoruz. Akbaba gibiler ve siz ve Bay Gamble'ı birlikte çekme fırsatı doğacağını bilseler, dışarıda kamp kurarlar. Bu tür olumsuz bir basının varlığını kabul edemem. Üzgünüm ama Gala ve Enstitü için en iyisi böyle olacak."

Bridget onun ne söylediğinden emin değildi ama başıyla onaylayıp kabul ettiğini biliyordu ve kahrolası tuhaf toplantı bitmişti. Ofisine geri döndüğünde sersemlemiş şekilde çantasını aldı.

Madison da Bridget'in hissettiği kadar kötü görünüyordu. "Çok üzgünüm Bridget. Bernstein çok koyu bir Nationals taraftarı..."

"Sorun değil." Gerçekten değildi ve duymak istediği en son şey yalnızken direktörün Chad'e nasıl yağı çektiği idi. "Gerçekten. Onu vazgeçirmeyi denedim ama bu etkinliğe katılan ve tonlarca bağış yapan birçok tutucu insan var."

Öyle hissetmediği halde gülümseyerek arkadaşına sarıldı. "Sorun değil. Baksana, şimdi buradan çıkacağım. İyi Noeller, tamam mı?"

"Bridget..."

Bridget, ofisten dışarı çıkarken gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu ama başı dikti.

Arabasına bindiğinde evde olup olmadığını kontrol et-

mek için Chad'e hemen bir mesaj attı. Hızlı bir evet yanıtı aldı ama onun gösterişli evine gidişi biraz bulanıktı. Chad'in galaya davetini bizzat iptal etmesinin en iyisi olduğuna karar vermişti.

Bridget kapıyı çaldığı anda Chad açtı ve yana çekilerek girmesi için ona yol verdi. Bridget gözlerini hemen başka tarafa çevirdi çünkü gerçekten de basit bir tişört ve gündelik bir pantolonla hiçbir erkek bu kadar iyi görünemezdi.

"Ben..." Derin bir nefes aldı ve Çin yemeği kokusunu hissetti. Etrafına göz atarken kaşları çatıldı. "Neden General Tso'nun tavuğunun kokusunu alıyorum?"

Chad gülümsedi. "Sen uğrayacağını söyleyince ben de sana sormadan geç bir öğlen yemeği ısmarladım. En sevdiğin yemek, öyle değil mi?"

Bu düşünceli davranış karşısında Bridget irkildi. Aç değildi ve bu da kendini ne kadar berbat hissettiğinin kanıtı olmalıydı. "Teşekkür ederim ama çok uzun kalmayı planlamıyordum."

Chad koridorun ortasında durdu ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Baksana, iyi misin sen?"

Belki de yüzüne rimel bulaşıp bulaşmadığını kontrol etmeliydi. "Evet, iyiyim. Buraya, senden galaya... katılmamanı istemeye geldim." Daha utandırıcı kısmı, yani kendisinin de gitmeyeceğini eklemeye gerek görmeden tuhaf bir şekilde geveledi. Belki bir telefon görüşmesi ya da mesaj daha iyi olabilirdi. "Bunu senden istememin kaba bir davranış olduğunun farkındayım ama gerçekten minnettar olurum."

"Peki. Olur." Chad kollarını kavuşturarak duvara yaslandı. "Galayla ilgili bir şey mi oldu?"

Hâlâ ayrıntılara giremeyecek kadar duygusal olan

Bridget başını salladı; Chad'in ciddi olarak ilgilendiğini sanmıyordu. Şu an flört etmek onun için bir işti ve olay yaratmasının hoşuna gideceğinden Bridget kuşkuluydu. İlk başta kimse bunu kabul etmemişti.

“Biri sana bir şey mi söyledi?”

Bridget ensesine doğru yükselen sıcaklığı hissetti. Kahretsin, Chad zaman zaman cin gibi oluyordu. “Hayır. Yalnızca... Neyse, ben yalnızca bunun için geldim ama şimdi gerçekten gitmem gerek. Çin yemeği için teşekkürler. Hakkımı başka bir zaman kullanabilir miyim?”

“Bekle.” Bridget’e doğru yürüdü. “Yarın seni kaçta almamı istersin?”

“Yarın mı?” diye yineledi Bridget, hafızasını tarayarak. “Yarın Noel gecesı...”

Chad'in yüzünde değişik bir gülümseme belirdi. “Ve ben o geceyi her zaman kardeşlerimle beraber Maddie'nin ailesiyle geçiririm.”

Ah, Madison'ın ailesinin Noel kutlaması.

Yıllardır bundan bir felâketmiş gibi uzak durmayı başarmıştı.

“Benimle geliyorsun, öyle değil mi?” dedi Chad az sonra. Belli ki daha önce bir kez reddetmesini dikkate almayı tercih etmişti.

Bridget dudak büktü. “Noel gecesı yemeklerini pek sevmem.”

“Biliyor musun, tam olarak geleneksel değil. Aslında gelenekselin tam zıttı. Çoğunlukla atıştırmak, içmek ve Chase'in sarhoş olup kendini rezil etmesini izlemeyi içeren bir gece.”

“Kulağa çok eğlenceli gelse de ben gelmeyeyim.” Kapıya doğru geri adımlar atmaya başladı. “Ama iyi vakit

geçirmenizi ümit ediyorum.”

“Bekle.” Chad elini kapıya koyup onu durdurdu. “Sorun nedir? Galayla ilgili derdim yok ve Çin yemeği hakkını daha sonra kullanmada da bir sakınca yok. Peki, yarın benimle gelmek seni öldürür mü?”

“Evet,” diye atıldı Bridget kapı koluna uzanarak. “Hadi Chad. Aç kapıyı.”

“Biliyor musun, bazen seni anladığımı düşünüyorum ama sonra ufacık bir ipucum bile olmadığını fark ediyorum. Maddie ve Chase’i seviyorsun; senin için sorun olmamalı.” Elini kapıdan kaldırdı ve aynı eliyle saçlarını düzeltti. “Sanki bir şeyi istemiyor... bilmiyorum, açık davran.”

“Açık mı davranayım?”

Chad kaşlarını çatı. “Evet.”

Bridget ağzından o sözlerin çıkmasına neyin sebep olduğunu bilmiyordu. Bayramlar onu hep aşırı hassas yapardı ve Chad’le gala sorunu da eklenince sabrı ve savunma mekanizmaları yok oldu. “Neden seninle gelmemi istiyorsun Chad? Sana neden açık davranmamı istiyorsun? Gerçekten flört etmiyoruz ve yapmamız gereken son şey bayramı birlikte geçirmek ya da yakında nasıl olsa bitecek bir ilişkide birbirimizle daha derin ve anlamlı bir beraberlik kurmak.”

“Hey. Vay canına.” Chad onun omzunun üstünden uzandı ve kolunun altından geçmesi için kapıyı açtı. “Tamam. Derin ve anlamlı bir ilişki istemeyelim Bridget. Haklısın. Birkaç gün sonra bitecek. Neden uğraşalım?”

Bridget bembeyaz oldu. “Kesinlikle.”

“Neyse. İyi Noeller Bridget.” Ve sonra kapıyı kapattı. Kapıyı çarpmadı bile ve bu nedense Bridget’e daha kötü geldi.

On Sekizinci Bölüm

Daniels'ların evi Noel süslemelerinden oluşan bir kustuğa benziyordu.

Chad'ın çok tuhaf bulduğu şişme Noel Babalardan bir tane vardı. Telden yapılma bir ren geyiği beyaz ve kırmızı ışıkları yanıp sönerек parılıyordu. Çatıda bacanın yakınına tünemiş bir Noel Baba daha vardı. Donmuş çimlerin üstünde şişme, büyük bir kızak vardı. Hayal edilebilecek her renkte Noel ışığı çatıdan sarkıyor ve veranda parmaklığını çevreliyordu. Arkadan aydınlatmalı bir kardan adam Chad'e el sallıyordu. Tüylер ürperticiydi. Veranda şarkı söyleyip dans eden bir lamba direği vardı ve Chad yaklaştığında "Noel'iniz neşeli ve hareketli olsun" diye şarkı söylüyordu.

"Vay canına," dedi Chad, direğin etrafında dönerek.

Kapıyı çalmadan önce omuz silkti ve dünden beri Bridget yüzünden içinde bulunduğu berbat durumdan kendini kurtarmaya çalıştı. Düşünceli davranıp onun en sevdiği yemeği ısmarlayarak ve Noel gecesini kendisiyle geçirmek isteyeceğini düşünerek ne kadar gülünç davranmıştı.

Öyle olmayacağını akıl etmeliydi. Flört hikâyeleri tam bir yalandı. Bridget ona mesaj çektiğinde Chad bunu düşünmemişti. Galaya gelmemesini söylemek için uğradığını bilmiyordu.

Her neyse. Bridget'le yaşadığı bu saçmalığın, yıl içinde ailesiyle bir arada olduğu tek geceyi mahvetmesine izin vermeyecekti.

Kardeşi, Chad'i getirdiği hediyeleri elinden düşürmekten korkutacak kadar güldüren bir kazakla kapıyı açtı. Parlak yeşil kazağın üstünde örme bir Noel Baba vardı ve elinde bir tabela tutuyordu. Tabelanın üstünde, NOEL BABA BİLE KIYAMET GÜNÜNE HAZIR. YA SEN? İYİ NOELLER! yazıyordu.

“Bir kelime söylersen,” dedi Chase, kapıyı açık tutarak, “sana dünyanın kaç bucak olduğunu gösteririm.”

Maddie'nin babası ayağa fırladı ve Chad'e el salladı. Aynı kazaktan giymişti. “Selam yıldız oyuncu!”

Chad gülmemek için kendini zor tuttu. “Bir kelime bile söylemeyeceğim.”

“Eminim.” Chase paketlerden birini elinden aldı, sonra kaşlarını çattı. “Bridget nerede?”

Chad kardeşinin ardından içeri girdi. İçerisi Daniels'ların Noel gecesi geleneğine uygun olarak baharat ve bira kokuyordu. “Gelemedi.”

“Hımm,” diye karşılık verdi Chase, paketleri ağacın altına yerleştirerek.

Kardeşi daha fazla soru sormaya başlamadan kaçmayı uman Chad döndü. Ve sıcak bir kucaklamayla karşılaştı.

“Gelebildiğine çok sevindim,” dedi Bayan Daniels, onu canını çıkarırcasına sıkarak ama Chad bu kucaklaşmaları seviyordu. Geri çekilen Bayan Daniels'ın gülümserken

göz kenarları kırıyordu. “Seni her gördüğümde daha yakışıklı olman mümkün mü?”

“Anne!” Mutfaktan Maddie’nin sesi duyuldu.

“Kesinlikle mümkün Bayan Daniels.” Chad göz kırptı.

Bay Daniels karısının omzuna kolunu attı. Devasa bir cüssesi vardı. Kazağındaki Noel Baba, Chase’in kazağındaki Noel Babadan üç kat büyüktü.

“Özür dilerim Chad, seni onun pençelerinden korumaya çalışıyorum.”

“Ah, Chad gözlerimin ve ellerimin senin için olduğunu bilir.” Sözlerini kanıtlamak için Bay Daniels’ın poposunu sıktı.

Mitch başını çevirdi ve dudaklarını korku içinde büzüştürdü. “Görmek istediğim bir şey değil. Asla.”

Bay Daniels kızdı. “Belli ki sen karının dışında çok...”

“Baba,” dedi Mitch sızlanarak. “Gerçekten mi?”

Noel ağacının yanından, Mitch’in karısı Lissa gülümsemi ve büyüyen karnını ovuşturdu. “Doğru.”

“Benim ailem çılgın.” Mitch yeniden koridora doğru yürüyüp gözden kayboldu.

Çılgındılar ama Chad onları ve sıcak ortamlarını seviyordu. Onun ve kardeşlerinin bu aileye bağlı olmalarının nedenlerinden biri buydu. Kendi ailelerinin tam tersiydi.

Aileden söz etmişken Chandler ortaya çıktı ve soğuk eliyle onu dürterek selamladı. Chad onun Daniels’ların Noel kazağını giymediğini fark etti. “Sevgilin nerede?”

Bridget’i düşünmek istemeyen Chad iç çekti. “Burada değil.”

Kardeşi başını salladı. Ensesindeki küçük atkuyruğuyla, insanların güvenlik görevlisi olarak tuttıkları kişilere benziyordu. “Ya öteki?”

“Öteki mi?”

“Evet... gözlüklü olan,” dedi açıklayarak.

Chad’in kaşları çatıldı. “Halkla ilişkiler uzmanım... Bayan Gore mu? Bilmem. Benden uzak olduğunu umut ediyorum. Bekle. Sen...”

O kâbus cümleyi bitirmesine fırsat kalmadan, elinde bir tabak kurabiyeyle Maddie gözlerini kısarak içeri girdi. “Her neyse! Bridget nerede?”

“Gelememiş,” dedi Chase servis tabağını Maddie’nin elinden alırken ve Chad’e bir bakış attı. “Ya da Chad öyle olduğunu söylüyor.”

Maddie eline geçeni fırlatmaya hazır gibi gözüküyordu. “Onu her sene davet ederim ve bu senenin kaçamayacağı tek yıl olduğunu düşünmüştüm.”

“Üzgünüm.” Chad omuz silkti. “Sanırım sizin onu bir sığınağa hapsedeceğinizden korktu.”

Maddie gözlerini devirdi. “Gelmemesinin nedeni bu değil.”

Sözleri merak uyandırmıştı. “Onu dondurulmuş ve kurutulmuş bu tuhaf yiyecekleri yemeye zorlayacağınızdan korkmadığımı mı söylemeye çalışıyorsun?”

“Ha ha ha. Hayır.”

“Peki, öyleyse neden gelmedi?” diye sordu Chad.

Maddie omzunun üstünden ona baktı. O sırada Bay Daniels Chase ve Chandler’a hayatta kalma konulu dergiler gösteriyordu. Maddie göz kırptı ve Chad’in kolunu yakalayarak onu kimsenin bulunmadığı mutfağa sürükledi. Ocağın üstünde büyük bir tencerede, buharda karies pişiyordu.

“Bridget Noel’i sevmez.”

Chad kollarını kavuşturdu. “O kadarını anladım.”

“Nedenini biliyor musun? Büyük olasılıkla hayır, çünkü Bridget bu konu hakkında konuşmaz.”

“Bana söyleyecek misin?” Chad tezgâha yaslandı.

Maddie iç çekti. “Sana bunu anlatmamın tek nedeni onu çok sevmem ve dün berbat bir gün geçirmiş olması.”

“Bir dakika. Ne demek istiyorsun?”

Maddie afallamış gibiydi. “Sana söylemedi mi? Elbette söylemedi.” Chad’in sabrı azalırken başını salladı. “Gala için ne kadar çalıştığımızı ve son bir yıldır nasıl hayatımızın bir parçası olduğunu biliyorsun.” Chad Bridget’in işinin risk altında olduğunu biliyordu.

“Hâlâ para eksliğimiz var ve bu da gala konusunda direktörün çıldırmasına neden oldu. Dün Bridget’i toplantıya çağırdı,” dedi Maddie. “Galaya katılmamasını istediğini söyledi.”

“Ne?” Chad kollarını doğrulttu. “Kahrolası nedeni neymiş?”

Maddie söylemekten rahatsızlık duyar gibiydi. “Senin yüzünden.”

“Efendim?”

Maddie çekinerek sindi. “Direktör ikinizin varlığının etkinliğin üstüne çıkacağını, bağış toplamaktan çok senin dikkat çekeceğini ve fotoğraflarının çekilmesini istemeyen birçok tutucu insanın...”

“Bridget dün bana uğradı ve gelmememi söyledi ama bu konudan söz etmedi.” Öfkeyle ellerini kenetledi. “Gitmiyorum. Kolay bir çözüm.”

“Evet, Bridget de öyle söyledi ama direktör basının yine de orada olacağını biliyordu. Onun katılmasına da izin vermiyor.” Bridget ona neden bunu söylememiştii? “Bu tamamen saçmalık. Bridget gitmeyi hak ediyor.”

“Biliyorum. Kesinlikle aynı fikirdeyim ama son söz direktöründür. Yapabileceğim hiçbir şey yok.” Maddie başını hafifçe yana çevirdi. “Sana söylemeyeceğini tahmin etmeliydim. Belki de kötü hissetmeni istemedi.”

Kahretsin. Chad kendini korkunç hissediyordu. Bridget galaya gitmemesini isterken ona bir neden söylememiştir ama kendi yüzünden olduğunu bilseydi...

“Neyse,” dedi Maddie. “Yılın bu dönemi onun için iyi değildir. Bu gala sorunu da kesinlikle üstüne eklendi.”

Chad parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. “Neden Noel’i sevmiyor?”

Bir sessizlik oldu. “O kolejde okurken, anne ve babası Noel gecesi öldüler.”

“Kahretsin...”

“Daha önce nasıl olduğunu bilmiyorum ama onu tanıdığımdan beri Noel’i kutlamaz. Sanırım kötü anılar yüzünden ama ona yeni anılar vermek için uğraşıyorum, anlıyor musun?” Madison üzgün görünüyordu. “Aslında seninle flört ettiği için bayramın ona mutluluk verebileceğini umut etmişim.”

Chad Maddie’ye baktı. Bridget ona anne babasını kaybettiğini söylemişti ama Chad nasıl ve ne zaman olduğunu bilmiyordu. Noel’den nefret etmesine şaşmamalıydı ve bunun üstüne bir de, direktörün onu galanın dışında tutması eklenmişti.

Chad kızgındı ve aynı zamanda... üzgündü.

Ocağın üstündeki tencereye döndü ve şu anın Bridget için nasıl olduğunu hayal etmeye çalıştı ve kolayca edebildi. Daniels ailesinden önce, Chad de Noel kutlamazdı. Hediyeler, gülünç kazaklar, evin dört bir yanında çınlayan kahkahalar ya da ocakta pişen karides olmazdı.

Gamble'ların evinde Noel de diğer her şey gibi soğuk ve sterildi. Yalnızca annesi her zamankinden daha uyuşmuş olurdu ve babası da neredeyse her zaman "iş gezisinde" olurdu ama bu durum farklıydı.

Birçok şekilde farklıydı.

Aslında bunların hiçbiri onu etkilememeliydi ama etkiliyordu. Bridget için üzgündü ve onun evde tek başına oturmasını istemiyordu. Ayrıca bir senelik emeğinin gerçekleşmesini göremeyecek olmasını da istemiyordu.

Chad bunu düzeltmek istiyordu. Garipti... gerçekten çok garipti çünkü genelde karşılaştığı sorunları önemsemez ya da onlardan kaçardı. Ya da sorunlarla bir başkası ilgilenirdi. Asla sorunlarını tam olarak çözmezdi.

Ama bu lanet olası sorunu çözecekti.

Şu an yapabileceği tek bir şey vardı. Muhasebecisini ve direktör pisliği sonra arayacaktı.

"Chad?" dedi Maddie sakın bir sesle.

Chad kararını vermiş şekilde başını çevirdi. "Gitmeliyim. Özür dilediğimi aileme iletebilir misin?"

Maddie yavaşça gözlerini kırptırdı, sonra mutlulukla parıldayan gözlerle Chad'e baktı. "Evet... evet, iletebilirim."

Chad onun yanından geçerken Maddie seslenerek onu durdurdu. "Ne yapacaksın?"

Chad yüzde yüz emin değildi ama bir tek şey biliyordu. "Yeni anılar hazırlayacağım."

Bridget duşunu alıp dişlerini fırçalamadan önce saat sekize yaklaşmıştı ama *The Walking Dad* dizisinin tekrarları onu neredeyse gün boyunca ekran önüne kilitlemişti.

Hiçbir şey, hijyen bile, gerçekten deli bir zombi istilasından daha önemli değildi.

Duş almak için pijamasını çıkarmak ve sonra temiz pijama giymek komik olmuştu ama yaptığı buydu.

Sabahlığının kuşağını gevşek şekilde bağladı, salonda yürürken saçındaki suyun çoğunu havluyla aldı ve pencereden aşağı, caddelere baktı. şimdilik yolları tıkayan bir trafik vardı ama yaklaşık bir saat içinde, hiçbir şey kalmayacaktı ve yarın, yalnızca ortalıkta ailelerini görmeye giden insanları taşıyan tek tük arabalar olacaktı.

Bridget yarın sinemaya gitmeye ve midesinin kabul edebileceği kadar patlamış mısır yemeye karar vermişti.

Pencereden uzaklaşarak havluyu koltuğun arkasına bıraktı ve sehpaye göz attı. Cep telefonu öyle sessizdi ki Pepsi onun etrafına kıvrılmıştı.

Bir an için Chad'e planladığı gibi Mutlu Noeller mesajı atıp atmamayı düşündü ama dünkü iğrenç davranışından sonra Chad'in ondan haber almak isteyeceğinden kuşkuluydu.

Aslında Chad yemek konusunda düşünceli ve tatlı davranmaya çalışmıştı ama kendisi... gerçekten kötü bir gün geçirmişti.

Bridget içtenlikle onun iyi zaman geçirdiğini umuyor ve sonrasını düşünmemeye çalışıyordu ama bu kaçınılmazdı. Kaç kez daha buluşmaları gerekiyordu? Üç. Belki dört ve sonra hiç.

Dünkü konuşma tarzına bakınca Chad belki de umursamadığını düşünüyordu.

Bridged, kanepeye oturup uzaktan kumandayı eline aldı ve televizyonda onu oyalayacak bir şey aramaya başladı. Başarılı olamayınca kutudan sevdiği kitaplardan birini aramayı denerdi.

Kapıdaki ani, beklenmedik tıklatma elindeki kitabı

düşürmesine neden oldu. Pepsi sehpanın üzerinden fırladı ve cep telefonunu düşürerek hızla yatak odasına daldı.

Bridget iç geçirdi.

Bir komşudan başka kim olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve kapıdaki küçük gözetleme deliğinden dışarı baktı.

Bir anda soluksuz kaldı ve kalp atışları hızlandı.

Bu enseyi nerede görse tanırdı.

On Dokuzuncu Bölüm

Kapıyı açtığı anda şaşkınlıktan dili tutulmuştu. Kafası karışmış şekilde Chad'e bakakaldı. Burada ne yapıyordu? Bridget tahmin bile yürütemiyordu.

Elinde bir kutu tutan Chad başını çevirdi. Bridget'e bakan gözleri derin bir gece mavisi rengindeydi. Tek bir söz söylemeden içeri girdi. Bridget kapıyı kapattı ve dönüp kapıya yaslandı.

Nasıl konuşacağını hatırlaması için birkaç saniye geçmesi gerekti. "Burada ne işin var?"

Chad ilgiyle onun ufacık dairesine göz attı. "Bu gece Noel."

"Evet, bunu biliyorum." Kahretsin, onun uğrayacağını bilseydi kendini biraz toparlardı. "Kardeşlerin ve Madison'ın ailesiyle birlikte olman gerekmiyor muydu?"

Chad sehpanın üzerine bir kutu koyarken omuz silktili. Bayramla ilgili bir şeyin tıngırtısı duyuluyor gibiydi. Milyonlarca kez yapmış gibi Chad kendini kanepeye bıraktı ve gülümseyerek yanına oturması için ona eliyle işaret etti. "Bu arada, duvar boyasını beğendim. Bayan Gore buranın *Susam Sokağı*'na benzediğini söylemişti ama ben öyle düşünmüyorum."

Ah, lanet olası o kadından Bridget nefret ediyordu. Bakışları mavi duvardan kırmızıya doğru kaydı. Tamam. Ona da biraz *Susam Sokağı*'ni anımsatıyordu. "Sen öyle düşünmüyor musun?"

"Hayır. Beğendim. Sana uygun."

Bunu duyan küçük kalbi kanat çırpmaya başladı. Bu pek iyi sayılmazdı ve hemen durmalıydı. "Burada ne işin var Chad?"

"Otur." Eliyle yanındaki yeri gösterdi.

"Gitmiyorsun, öyle değil mi?" Yatak odasından salonu gözetleyen Pepsi'yi görünce irkildi.

"Hayır."

Hayatı boyunca asla olmadığı kadar gergin şekilde, sabahlığını biraz daha sıktı ve Chad'in yanına oturdu. Chad arkaya yaslandı ve başını ona çevirdi. Bakışı önce ıslak saçlarına, sonra da V şeklindeki dekoltesine ve en sonunda da Bridget'in cankurtaran gibi sarıldığı sabahlığının kuşağına takıldı. "On dakika kadar önce uğramalıydım."

Bridget gülmek istedi ama sonra tam olarak unutmamış olsa bile, yemekten sonra arabada yaptıklarını anımsadı. Daha doğrusu kendi yaptığı şeyi. Her seferinde, kendi kendine bunun tekrarlanmayacağını söylüyordu. Gözünün ucuyla Chad'i izlerken bunun faydasız bir söz olduğunu düşündü.

Turuncu bir şey aniden kanepenin koluna atladı. Chad kaşlarını kaldırarak döndü ve Pepsi'nin ona baktığını gördü. "Bu hayatımda gördüğüm en büyük kedi."

Pepsi büyükle şişmanın farkını anlamış gibi sakinleşti ve Chad'e biraz daha yaklaştı. Bridget nefesini tuttu.

Chad uzandı ve kedinin kulağının arkasını kaşdı. "Adı ne?"

“Pepsi.”

“Pepsi mi?” diye güldü Chad. “Neden bu ismi koydun?”

Bridget gülümsedi. “Onu yavruyken bir Pepsi kasa-sında buldum. İsim öyle aklıma geldi.” Pepsi’nin Chad’in kucağına çıktığını görünce yüzünde bir şaşkınlık belirdi. “Onu okşamana izin vermesine şaşırdım. O kadar cana yakın değildir.”

Chad gözleri parıldayarak kediye baktı. “Ne diyebilirim? Kediler beni sever.” Pepsi’nin karnını okşadı. Biraz sessiz kaldılar ve sonra Chad gelişigüzel bir şekilde konuştu. “Madison bana anlattı.”

“Neyi anlattı?” O anda midesi kasıldı.

Chad kolunu kanepenin sırtına uzattı ve parmakları bir tutam ıslak saça dokundu. “Anne ve babanı.”

Bridget başını yana çevirip derin bir nefes aldı. “Demek bana acıdığın için buradasın. Çünkü nedeni buysa, bu duygunu kendine saklayabilirsin. Acımanı istemiyorum. Bu yüzden bu konu hakkında...”

“Hey baksana...” Hafifçe Bridget’in saçını çekti. “Senin için üzülüyorum ama bu acımak değil. Empati.”

Bridget kaşlarını kaldırarak ona döndü. “Empati mi?”

Pepsi’ye ilgi göstermeye devam ederken Chad çarpık gülümsemesiyle Bridget’a baktı. “Bunun ne demek olduğunu bilmeme şaşırdın, öyle değil mi? Ama biliyorum. Ve senin için empati hissetmemin hiçbir sakıncası yok.”

Bridget ona bakakaldı.

“Anne babanın başına gelenler korkunç. Ayrıca Noel gibi bir şeyden zevk alamaman daha da kötü.” Chad onun saçını parmağının etrafında döndürdü ve Bridget bunu yapmasından zevk aldığını fark etti. “Neden istemediğini anlıyorum. İlk başta ben de Daniels grubunun Noel parti-

lerine karşıydım... çocukluğumda bile. Biliyor musun ilk önce Mitch'le takılmaya başlayan Chase oldu. Chandler ve ben daha büyüktük ve bu tarz konularla ilgilenmezdik ama Daniels'lar bizi bir Noel gecesi davet ettiler ve ne yapacağımızı şaşırdık.”

O konuşurken Bridget sessiz bir şekilde arkasına yaslandı. Chad'in çocukluğundan ve anne babasından söz etmesi Bridget'in kendi anne babasından bahsetmesinden daha seyrek rastlanan bir durumdu. Bir bakıma bu konuda ortak bir noktaları vardı. Ailelerini ve geçmişlerini her ikisi de özel tutuyorlar ve bu konuda birbirlerine saygı duyuyorlardı.

“Sıradan, mutlu bir ailenin yanında olmak garipti.” Bakışlarını Bridget'ten ayırdı ve sehpa da duran kutuya baktı. “Annem ve babam gerçek anlamda hiçbir şeyi kutlamazlardı. İkisi de başka bir şeyle ilgilenemeyecek kadar kendi dünyasına dalmıştı. Kardeşlerim ve ben çok küçükken biraz Noel süslemesi yaparlardı ama bu da babam...”

Chad'in ayrıntılara girmesine gerek yoktu. Madison'ın anlattıklarından Bridget zaten her şeyi biliyordu. Babaları denetleyici ve partilerde boy gösteren, tanınmış bir iş adamıydı. Biri sözlükte *zamparalık* etmenin anlamına bakan olursa, babalarının resmi açıklamanın altında olurdu.

“Her neyse, bayramda bir kez Daniels'ların evine gitmeye başladığımda, bundan mutlu oldum. Kendi nedenlerin olduğunu biliyorum Bridget. Buna saygı duyuyorum ama Noel'de yalnız kalmamalısın.”

“Chad...” Onun Pepsi'yi yanındaki mindere yerleştirip öne doğru oturduğunu izlerken Bridget ne söyleyeceğini bilemedi. Salonda koşarak birkaç tur atmış gibi kalbi delicesine çarpıyordu.

“Daniels’larla neredeyse on Noel gecesi ve kardeşle-rimle de hatırlamak istediğimden çok daha fazlasını ge-çirdim.” Yüzünde yine o muzip gülümseme belirdi. “Ama seninle bir Noel gecesi bile geçirmedi. İşte bu yüzden buradayım. Bu konuda benimle tartışma.”

Başını sallayan Bridget’in sabahlığını sıkkan parmak-ları gevşedi. Bir yanı hippy bir kız gibi dans ederken, diğer yanı dehşete kapılmış, bu kibar ve şefkatli hareket karşı-sında anlamsız bir korku duyuyordu.

Sonra Chad kutuyu açtı.

“Noel’de annem eve hep bunu koyardı. Aslında saçma ve dokunaklı ama bu zavallı şeyi hep sevdim.” Soluk yeşil, yaklaşık yarım metre yüksekliğinde, seramik Noel ağacı-nı kutudan çıkardı. Her dalına minik bir ampul iliştiril-miştii. Altından kablolu bir fiş sarkıyordu. “Çok basit, öyle değil mi? Ama bu, yıllarca ağacımız oldu.”

Chad ayağa kalktı ve ağacı sehpanın üzerine yerleşti-rip fişi prize takarken Bridget’in gözleri doldu. Ağaçtan önce soluk yeşil bir ışık yayıldı ve sonra rengârenk am-puller parıldamaya başladı.

“İşte!” Doğruldu ve Bridget’e baktı. Yüzündeki büyük gülümseme anında yok oldu. “Ah hayır...”

“Özür dilerim.” Bridget sabahlığın kollarıyla gözleri-nin köşelerini kuruladı. “Ağlamak istemiyorum. Üzgün değilim.”

Her geçen saniye Chad’in şaşkınlığı artıyordu.

“Bu çok hoş bir şey,” diye ekledi Bridget aceleyle. “Ağa-cı gerçekten sevdim. Teşekkür ederim.”

Ve o an, dönüşü olmadığını bildiğinden emindi. Geri dönüşü olmayacak şekilde, deli gibi âşık olmuştu. Bunu hiçbir şey değiştiremezdi. Tüm ilişkinin temelini yalan-

lara dayandığı gerçeği bile bunu değiştiremezdi.

Bridget ona âşıktı.

Bunu daha iyi ya da daha kötü bir anda fark etmiş olamazdı. Bir yandan kalbi kabarıyor, diğer yandan beyni onu hep seveceği saçmalığını yok etmek için yollar arıyordu. Chad'e âşık olmak kalbi için çok tehlikeliydi ama elinde değildi.

Kalbi artık kendisine ait değildi.

Önündeki erkeğe aitti.

Chad'in gülümsemesi Bridget'in daha önce hiç görmediği şekilde biraz tereddütlüydü. "Tanrım, bunun için ağlayacaksan, mendil bulsam iyi olur."

Bridget gülmeye başladı. "Neden?"

"Kendini hazırla." Chad yeniden kutuya uzandı ve kırmızı satenle paketlenmiş, küçük bir kutu çekip çıkardı. "Senin için bir şey aldım."

"Ah, Chad, yapmamalıydın."

Chad bir kaşını kaldırdı. "Henüz ne olduğunu bile görmedin."

"Ama ben..."

"Senin bana bir şey almaman umurumda bile değil. Konu bu değil." Yeniden oturdu ve Pepsi, turuncu bir kürk torbası gibi bacaklarının önüne uzandı. "Ve ayrıca benden sonraki flörtlerini çoğaltmak için yapmış olsan da, bana takımdaki geleceğimi verdin."

Bridget ağzını açtı çünkü gerçekten de neden bu değildi ama onun şaka yapıp yapmadığını tam olarak anlayamamıştı. Ayrıca ona nasıl gerçeği itiraf edebilirdi?

Aslında Bridget'e şantaj yapılmıştı. Ne kadar moral bozucuydu.

Chad küçük kutuyu onun avucuna yerleştirdi. Brid-

get küçük parmağını özenle kurdelenin altından geçirip çekti. Kurdele kolayca çözüldü ve sonra Bridget kutunun kapağını kaldırdı.

İçine derin bir nefes çekti. “Aman Tanrım...”

“Beğenmiş olduğunu kabul edebilir miyim?”

“Beğenmek mi?..” Bridget elini uzattı ve titreyen parmaklarıyla satın almak için kirayı ödememeyi bile göze alacağı kolyeyi kutunun içinden çıkardı. Little Boutique’de gördüğü, gümüş zincire zümrüt takılı olan kolyeydi bu.

Chad kutuyu elinden alıp sehpanın üstüne bıraktı. “Mağazada baktığın kolye buydu, öyle değil mi?”

“Evet,” dedi soluk alarak ve gözyaşlarına engel olmaya çalışarak. “Bunu neden yaptın?”

“Çünkü istedim.”

“Her zaman istediğini yapar mısın?” Mücevherin ağırlığı mükemmeldi.

“Her zaman değil,” dedi Chad sakın bir sesle. “Yaptığımı düşünürdüm ve belki de yapardım ama artık değil... her zaman değil.”

Bridget ıslak kirpiklerini kaldırdı ve ikisinin gözleri birbirine kilitlendi. “Teşekkür ederim. Yapmamalıydın ama teşekkür ederim. Ve dün için özür dilerim. Korkunç davrandım ve sen yalnızca kibar olmaya çalışıyordun. Özür dilerim...”

“Hey, o kadar da önemli değil.” Chad öne uzandı ve onun elinden kolyeyi aldı. “Arkamı dön ve saçlarını kaldır.”

Bridget dönerek söyleneni yaptı ve gür saçlarını kaldırdı. Chad sessizdi ve hızlı hareket ediyordu. Göğüslerinin arasına kayan zümrüdün serinliği Chad’in ona ne kadar yaklaştığı konusunda Bridget’i uyardı. Sonra kolyenin kopçasını takmış olmalıydı çünkü elleri Bridget’in

ellerini buldu ve saçlarının omuzlarına dökülmesi için ellerini aşağı indirdi. Ama sonra Bridget'in ellerini bıraktı.

Kalbi deli gibi çarpan ve bedeninin her tarafı titreyen Bridget Chad'in yüzüne baktı. Ne yaptığını bilmiyordu.

Öne eğilerek ellerini aralarındaki boşluğa koydu ve dudaklarını Chad'in dudaklarına bastırdı. "Teşekkür ederim," dedi yeniden ve geri çekildi. O kobalt mavisi gözlerindeki açlığı görmemek mümkün değildi.

Titreyen bacaklarıyla ayağa kalktığında Chad hiçbir şey söylemedi. Sesi kapatılmış televizyon ve Noel ağacının ışığı dışında salon karanlıktı. Bridget, onun gitmesini istemediğini biliyordu. Henüz değil. Asla değil. Ve elde edeceğinin bu kadar olduğunu da biliyordu.

Parmaklarıyla zümrüde dokundu ve göğsüne bir ağrı saplandı. "Bir şey içmek ister misin? Sanırım şarabım var ya da..."

Chad öyle aniden ayağa kalktı ki Pepsi kanepeden ok gibi fırlayıp mutfığa kaçtı ve Bridget heyecanla ürperdi. İfadesindeki niyet anlaşılıyordu.

"Susadım," dedi Chad, öne bir adım atarak.

Geriye hareket ederken Bridget nefes alamıyordu. Pek uzaklaşmadı. Birkaç saniye içinde Chad önündeydi ve yanaklarını avuçlarının içine almıştı. Bridget'in onu öptüğü gibi hızla ve hafifçe onu öptü... ve Bridget mahvoldu.

"Lütfen..." diye fısıldadı Bridget.

Chad durgunlaştı. "Lütfen ne?"

Bridget dudaklarını ıslattı ve Chad inledi. "Bana dokun ama sakın durma. Lütfen."

Girminci Bölüm

Chad'in elleri Bridget'in boynundan aşağı indi ve omuzlarında durdu. Çenesini indirdi ve ateşli gözlerle ona baktı. "İstediğinin bu olduğuna emin misin Bridget? Çünkü başlarsam, bir kez daha durmayacağım. Sana öylesine sahip olacağım ki, daha sonra aldığın her nefes sana beni anımsatacak."

Bu sözleri duyunca Bridget'in kalp atışları biraz daha hızlandı ve bedeni canlandı. Başıyla onayladı çünkü konuşamayacak durumdaydı. Şu an söyleyeceği hiçbir şeyin anlamı olamazdı, yalnızca delirmiş gibi görünmesine neden olurdu.

"İyi... çok iyi," dedi Chad, elini sabahlıkta kaydırıp kuşağın üstünde durarak. "Bunu ne kadar çok istediğimi bilemezsin. Günlerdir. Haftalardır. Seni istedim... yalnızca seni."

"Evet," diye fısıldadı Bridget boğuk bir sesle ve bunu söyleyebildiğini fark etti. "Evet."

Chad onu öptü, dudaklarının ve ağzının tadına bakarken kuşağı gevşeterek çekti. Sabahlık açıldı ve Bridget'in çıplak bedeni havayla temas etti. Chad ağır giysiyi omuzlarından aşağı itince sabahlık yere düştü.

Bridget'i üzerinde ona verdiği kolye dışında hiçbir şey olmadan görebilecek kadar geri çekildi ve yumuşak bir hareketle elini Bridget'in göğüslerinin arasından karnına indirdi. "Sana ne kadar güzel olduğunu söylemiş miydim?"

Ağzı kuruyan Bridget başıyla onayladı.

"Bir kez daha söyleyeceğim. Çok güzelsin. Ve mükem-melsin." Chad, Bridget'in kalçasını kavrayarak yeniden dudaklarına yapıştı. Şiddetle uyarılmış ve sertleşmişti.

Elleri Bridget'in poposunu sıkarken geriye doğru hareket ediyorlardı ve sonra Chad'in elleri her yerde, bir müzik aletinin ince ayarını yapar gibi Bridget'in tüm bedeninde gezinmeye başladı. Bridget ellerinin içinde ıslak ve hazırды.

Sırtı duvara yaslanan Bridget tatmin olmak için sabırsızlanıyordu. Chad ona yaslanmış, kalçasını hareket ettiriyordu. Bridget elini aşağı indirdi ve parmaklarını Chad'in kazağının altına kaydırды. Chad ellerini Bridget'in kazağı başından çıkarabilmesine yetecek kadar uzun süre yukarıda tuttu ve sonra tenleri birbirine dokundu. Bridget onun kot pantolonunun üst düğmesine uzanırken parmakları sertliğini okşadı.

Fermuarı açıp onu özgür bırakınca Chad Bridget'in aralık dudaklarının önünde inledi. Bridget eliyle sert, sıcak ve uzun erkekliğini kavrayınca Chad'in kalçası ileri atıldı.

"Durma," diye yalvardı Bridget. "Lütfen."

"Durmayı planlamıyorum." Chad pantolonunu ve ayakkabılarını çıkardı. "Ama lütfen demeni seviyorum. Yine söyle."

Bridget parmaklarını Chad'in gergin karın kaslarında gezdirdi. "Lütfen."

Chad alt dudağını emerek onu öperken Bridget'in bacaklarının arası zonkluyordu. "Yine söyle," diye emretti Chad.

Chad'in eli kalçasında kayarak sertçe poposunu tutunca Bridget inledi. Tüm bedeni... meme uçları, teni ve kadınlığı ürperdi. "Lütfen."

Birdenbire Chad'in kolları onu sardı ve yukarı kaldırmaya başladı. Bridget'in bedeni ne yapması gerektiğini bilerek bacaklarını onun beline doladı. Onu kaldırmanın Chad için ne kadar zor olabileceği hakkında bir saniye bile endişelenmedi. Kendini hafif ve kadınsı hissetti.

Chad diliyle onun dilini bulduktan sonra konuştu. "Yatak odası nerede?"

"Soldan ikinci kapı."

"Tamam."

Rekor sürede yatak odasına ulaştılar. Chad yatağın ayak ucuna sessizce yaklaştı ve onu öperek bir süre daha kucağında tuttu.

Sonra şiltenin üzerine dizlerini koyarak eğildi ve sırtüstü yatan Bridget ona baktı. Chad yırtıcı ama kontrollü bakışı ve hareketleriyle onun üstüne çıktı. Gururlu ve güçlü erkekliği kendini gösteriyordu.

Dolgun dudaklarını terk edip aşağı inmeden önce Bridget'i bir kez daha öptü. Bridget, Chad'in ağzının yumuşak şekilde gıdıklamasını önce boynunda, sonra köprücük kemiğinde hissetti. Chad, Bridget'in göğsünde önce nefes verdi sonra meme ucunu ağzına aldı. Onu içine çektikçe Bridget'in sırtı şilteden ayrılıyordu. Kalçasını hızla ona doğru iterken karnında kaydığını hissetti.

Bridget aşağı uzanarak onu elinin içine aldı ve elinin içinde hareket eden Chad nefes nefese kaldı. "Chad, sana

ihtiyacım var.”

Bridget kalçasını sıkın eli hissetti. “Duymak istediğim tek şey bu,” dedi Chad.

Bridget bunun ne anlama geldiğini kavrayacak fırsat bulamadı. Chad’in iki parmağını içinde hissedince şiddetli zevk darbeleriyle sarsıldı. “Ne kadar ıslaksın,” diye mırıldandı Chad, gözleri ateş gibi parlayarak. “Tadına bakmak istiyorum ama kahretsin, bekleyemiyorum.”

Chad yükselip dirseğini onun başının yanına yerleştirirken bedeni derin bir beklentiyle yerinde duramayan Bridget başıyla onayladı. O anda Chad’in sertliğinin onu hafifçe dürttüğünü hissetti. Aklına bacaklarını biraz daha açmaktan başka bir şey gelmedi. “Prezervatif?”

“Hap kullanıyor musun?” diye sordu Chad. “Daha önce prezervatif kullanmadan asla biriyle olmadım ama seni hissetmeye ihtiyacım var. Her yanını Bridget.”

“Evet,” dedi Bridget soluyarak.

Ateşli bakışı aşağı indi ve ikisinin neredeyse birleştiği noktada kaldı. “Çok güzel,” diye mırıldandı.

Birleşmelerini umutsuzca bekleyen Bridget kalçasını yükseltti ama Chad bir eliyle kalçasını tutarak onu aşağı inmeye zorladı.

“Hayır.”

“Hayır mı?” dedi Bridget soluyarak.

Yeniden onun gözlerine bakan Chad’in dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi. “Henüz değil.”

Bridget’in beklemesini mi umuyordu? Ama Bridget beklemek istemiyordu. Birleşmelerini sağlamak için ileri uzandı. Sahada bilenmiş yılların refleksiyle, Chad dizlerinin üzerinde doğruldu ve Bridget’in parmakları beline dokunmak üzereyken elini yakaladı. İki bileğini tek eliyle

kavrayarak kollarını başının üstüne kaldırdı.

Bridget'in kalbi üç kat hızlı atmaya başladı. "Ne yapıyorsun?"

"Seni becermeye hazırlanıyorum."

"Bana öyle gelmedi."

Chad kıkırdayınca Bridget'in aklına karanlık, utanç verici şeyler geldi ve Chad'in dizlerinin kendi bacakları arasına yerleşeceği şekilde yerleşti. "Henüz tam anlamıyla becerilmedin."

Olamaz...

Chad bir kez daha gözlerini dikip ona baktı ve kavis yapan bedeninden fırlayan göğüsleriyle Bridget asla bu kadar korunmasız hissetmediğini fark etti. Kolları onun tarafından tutulup bacakları daha açık durmaya zorlanırken uzuvlarını hareket ettiremiyordu. Sıkılmak yerine hoş bir farkındalık dalgası hissetti.

Ağzı kuruyarak yutkundu. "Beni tam anlamıyla becerecek misin?"

"Sen hissiz kalana kadar," dedi Chad ve sonra Bridget'in başını aşağı indirdi. Mükemmel dudakları meme ucunu kavrarken yetenekli parmakları karnından aşağı kayıp Bridget'in, Chad'in bulunmasını istediği yerin tam üstünde durdu.

Bridget inledi.

Memesinin ucunu hafifçe ısırınca Bridget'in nefesi kesildi. "Ne istiyorsun Bridget?"

"Biliyorsun." Bu konuda konuşmasını bekliyor olamazdı.

Dişleri diğer meme ucunu sıyrıp geçti. Bridget'in bedeni titredi. Chad sonra sızıyı sıcak diliyle yatıştırdı. Bridget bu acımasız işkenceden kıvrana kadar Chad

acıtan küçük ısırıklarla, yatıştıran yalamalar arasında gidip geldi.

“Chad,” dedi Bridget soluyarak ve gözlerini açarak.

“Bana ne istediğini söyle.” Ağzı yeniden memesinin çevresindeydi ve sertçe emince Bridget boğuk bir çığlık attı. “Söyle bana, Bridget.”

Bridget’in parmakları çaresizce kıvrıldı. “Seni istiyorum.”

“Hayır. Benim ne *yapmamı* istediğini söyle.”

Bridget zor nefes alıyordu. “Senin... bana dokunmanı istiyorum.”

“Evet.” Dili hassas meme ucuna bir fiske vurdu. “Nere-ne dokunmamı istediğini söyle bana.”

Olamaz. Büyük olasılıkla bu bitince Chad’in kafasına bir şamar atacaktı. Yanıt vermemeyi düşündü ama ona çok ihtiyacı vardı ve onu istiyordu. “Bacaklarımın arasına dokunmanı istiyorum.”

Chad onayladığını mırıldanarak gösterdi ve parmakları Bridget’in sızlayan cinselliğine kayarak dokundu ama yeterli değildi. Kesinlikle yeterli değildi.

“Daha çok,” dedi Bridget yalvarırcasına.

Chad geri çekildi ve bileklerini göğüslerinin altında tek eliyle birleştirecek şekilde Bridget’in kollarını aşağı indirdi. Yavaşça ve yumuşakça tek parmağıyla okşarken ona baktı. “Daha çok ister misin?”

“Evet.” Bridget’in göğsü kalkıp iniyordu.

Chad, bir parmağını Bridget’in içine soktu. “İstediğin bu mu?” Yanıtlamasına fırsat vermeden parmağını sertçe hareket ettirdi ve Bridget’i neredeyse kendinden geçirdi. “Hâlâ daha çok istiyor musun?”

Bridget hep daha çok istiyordu. “Evet... lütfen... evet.”

Bir parmağını daha Bridget’in içine kaydırıp önce ya-

vaş, sonra daha sert ve derin hareketlerle devam eden Chad'in dudakları kendinden hoşnut bir gülümsemeyle kıvrıldı.

“Bundan hoşlanıyorum.” Sürekli Bridget'i izliyor, gözlerini yaptığı şeyden ayırmıyordu. “Elimin senin içinde olmasını izlemekten hoşlanıyorum. Çok güzel.”

Parmaklarıyla çalışmaya devam etti ve yaptığı şeyle onu izleme şekli arasında Bridget'in aklını başından aldı ve onu şiddetli bir boşalmanın eşğine getirdi.

Bridget tam titremeye başlayıp haykırırken Chad elini çekti. Bakışları karşılaşırken parmaklarını ağzına götürüp emdi.

Bridget o an kendini kaybetti.

Chad'in boğazından kısık bir ses geldi. “Tadın çok güzel ve daha fazlasını istiyorum.”

Sonra başını Bridget'in bacaklarının arasına indirdi ve o harika, yetenekli diliyle onun kıvrımlarını keşfetti. Tatlı bir meyve özümüş gibi içine girip onu emdi.

Bridget'in başı iki yana dönüp duruyor, kalçası Chad'in ağzına kuvvetle bastırıyordu. Bir kez daha boşalmaya yaklaşmış, nefesi düzensizleşmiş ve hafif çığlıkları odayı doldurmaya başlamıştı. Dağılmak üzereyken Chad aniden durdu ve parmaklarını yavaşça çekti. Bir parmağı hassas, buruşuk deriyi bulana kadar elini biraz daha aşağı indirdi. Chad'in ona bu şekilde sahip olmasıyla ilgili bir dizi erotik görüntü gözünde canlanınca Bridget'in bedeni gerildi. Daha önce asla yapmadığı bir şeydi.

“Daha sonra,” diye söz verdi Chad, tehlikeli bir sesle. “Bunu da istiyorum... ama daha sonra.”

Sonra Bridget'in üstüne doğru hareket etti ve ellerini yine başının üstünde birleştirdi. Kalçasını tüm gücüyle

ileri getirdi ve bir kerede içine daldı. Bridget haykırdı ve Chad içine girdiği anda parmaklarını avuçlarına bastırdı. Bedeni Chad'in boyuna uyum sağlarken hissettiği küçük rahatsızlık, kendisini beklediğini bildiği zevkle kıyaslanınca hiçbir şeydi. Kalçasını kaldırarak onu teşvik etti.

"Vay canına, ne kadar sıkısın," diye homurdandı Chad, bastırmaya devam ederek.

Chad yavaşça geri çekilip sonra yine içine girince, aldığı zevk gittikçe çoğaldı. Bridget daha önce hiç böyle hissetmemişti. Chad önce yavaş başladı ama sonra hızını artırdı ve Bridget ayak bileklerini onun sırtına geçirirken, o kalçasını Bridget'e doğru bastırdı.

"Chad!" diye haykırdı Bridget, derin ve hızlı, soluksuz bırakan orgazm onu paramparça ederken.

O zaman Chad onun bileklerini bıraktı ve kalçasını kavrayarak onu kaldırıp yeniden bastırdı. Bridget Chad'in omuzlarını kavrarken bir kez daha kendinden geçti ve onun ısrarlı girişleri karşısında dağıldı. İçinde Chad'in erkekliğini sıkarken o da boşaldı ve Bridget elinin altındaki sert kasların gerildiğini hissetti.

Chad'in kalbi de Bridget'in kalbi kadar hızlı çarpıyordu. Dudaklarının teması yumuşaktı ve az önce ikisini de saran şiddetten çok farklıydı.

Chad yavaşça geri çekildi ve yan yattı. Üstüne çekip başını göğsüne koyması için kendine yaklaştırdığı Bridget kendini işe yaramaz bir kemik ve deri yığını gibi hissediyordu.

Sessizlikte Bridget onun kalp atışlarını dinledi. Ne beklediğini bilmiyordu. Chad gidecek miydi yoksa uyuyacak mıydı? Bu konularda asla iyi olmamıştı.

Başını kaldırdı. “Ben... İçecek bir şey almaya gidiyorum. Bir şey ister misin?”

Tek gözünü açarak merakla ona baktı. “Ben alırım,” dedi, oturmak için doğrularak.

“Hayır.” Elini Chad’in göğsüne koydu. “Ben yaparım. Ben... hemen dönerim.”

Bridget dikkatle Chad’den uzaklaştı ve iskemlenin üzerinde katlanmış duran temiz giysi yığınının uzunca bir tişört çekip aldı. Onu üstüne geçirip mutfağa yürüdü. Bacaklarının arasındaki hafif sızı bir şekilde hoşuna gidiyordu.

Sekse gelince... aslında hayatında yaptığı en iyi seksti bu.

Şarap şişesini aldı ve bardakları aramak için acele etmedi. Chad gitmeyi planlıyorsa, kalkması için ona yeterince zaman tanıyordu. Kalbi ve gururu için o garip andan kaçınmak istiyordu.

Ayak parmaklarının ucunda yükselerek iki şarap kadehine uzandı. Arkasında hissettiği ani sıcaklıkla zıpladı.

“Burada,” dedi Chad onun üstünden uzanarak. “Yardım edeyim.”

O bardakları alırken Bridget tezgâhın kenarlarını tuttu. Chad bardakları şişenin yanına koydu ama şarabı bardaklara doldurmak yerine Bridget’in kalçasını kavradı ve öne doğru bastırdı. Bridget arkasındaki uzunluğu hissedince derin bir soluk verdi.

“Bir kerenin yeterli olacağını mı düşündün?” Bridget’in sırtındaki eli yukarı çıktı ve saçlarını kavradı. Chad onun başını geri çekti ve bakışları karşılaştı. “Yoksa gideceğimi mi düşündün?”

Yalan söyleyerek rol yapmak istemedi. “Evet.”

“İstediğin bu mu?” Biraz daha bastırdı ve erkekliği Bridget’in olması için can attığı yere yaklaştı.

“Hayır,” dedi, itiraf ederek. “Ama...”

“Çok fazla düşünüyorsun.” Dilini onunkinin üstünde gezdirerek Bridget’i öptü. “Peki, ne düşündüğümü biliyor musun?”

Olamaz... “Ne?”

“Bu kahrolası tişörtten nefret ediyorum.” Bunu söyler söylemez saçlarını tutmayı bıraktı ve birkaç saniye sonra tişört mutfak zemininde duruyordu. “Ah, böylesi çok daha iyi.”

Bridget kalçasını geriye itti; soluyarak nefes alıyordu. “Öyle mi?”

“Ah, evet.” Bridget’i biraz daha geri çekti ve sonra bir elini belkemiğine doğru indirerek teninde titreşimlerin oluşmasına neden oldu. “Bunu yapacağız. Tam burada. Sert ve güçlü olacak. Hazır mısın?”

İçinde cinselliğini ateşleyen ani bir arzu oluştu. Bridget başıyla onayladı. Parmakları tezgâhı biraz daha sıkarken kalbi biraz yorulmuştu. Gözleri yarı kapalı, önündeki dolap kapısına baktı.

Chad bir eliyle karnından tutup onu yukarı çekti. İçine sertçe girmeden bir saniye önce boğazından boğuk bir ses çıktı. Tatlı, derin giriş nedeniyle neredeyse gelen Bridget yine çığlık attı ve sırtı kavis yaparak gerildi. Chad birkaç santimetre geri çekildi ve dairede yalnızca onların nefesinin ve birbirine çarpan bedenlerinin sesi kalana kadar hareketi tekrarlamaya devam etti.

Tekrar tekrar kendini öne iterken parmakları Bridget’in kalçasına saplanmıştı. Ritimleri mükemmel değildi, özellikle de bedeninin etrafından uzanıp göğüs-

lerini kavradığında. Çevik parmakları Bridget'in meme ucunu buldu ve dişleri omzuna takıldı.

Geceler önce kulüpte Chad'in söz verdiği gibi bedeni orgazmın etkisiyle sarsılırken, Bridget onun adını haykırdı ve Chad de derin bir inlemeyle ürpererek boşaldı.

Sonsuzluktan uzun olmasına karşın yine de yeterince uzun gelmeyen bir süre sonunda geri çekildiğinde Bridget'i öne çevirdi. "İyi misin?" Ses tonu kaygılı gibiydi.

"Harikayım... bu harikaydı." Bridget hâlâ ayakta durabildiğine şaşırarak gülümsedi.

Chad kollarını onun beline doladı ve yavaşça öpmek için başını indirirken Bridget onun ifadesinde bir şeyin değiştiğini gördü. Öpüşme kaçınılmaz olarak başka şeylere neden oldu. Göğsüne, bacaklarının arasına dokundu ve Chad onu kaldırıp mutfak tezgâhının üzerine oturturken öpüşmeye devam ettiler. Chad, Bridget'in bacaklarını açtı ve öpücükleri aşağı doğru inmeye başladı. Söz verdiği başka bir şeyi yaparken Bridget'in gözleri kapandı ve başını geri attı.

Chad ona tapıyordu.

Bir süre sonra yeniden yatak odasındaydılar. Şarap unutulmuştu ve terle kaplı bedenleri birbirine dolanmıştı.

"İyi Noeller," dedi Chad, dudaklarıyla onun nemli alnına dokunarak.

Ona biraz daha sokulan Bridget göğsünde bir sızı hissetti. Chad'in kolu belini biraz daha sıkarken, Bridget aniden hücum eden gözyaşlarını tutmak için gözlerini yumdu.

Bunun sonu kötü bitecekti çünkü Chad'in gitme zamanı geldiğinde, Bridget hayatta yapmak istediği en son şeyin bu olacağını biliyordu. Her yanı rahatlamış ve hoş

bir şekilde tatmin olmuştu ama kalbi... ah, şiddetli bir ağrıyla sızlıyordu.

Derin bir nefes aldı ve boğazındaki düğümden kurtulmak için yutkundu. “İyi Noeller Chad.”

Evet, şimdi işler kesin olarak karmaşıklaşmıştı.

Chad daha iyi bir Noel sabahı geçirdiğini anımsamıyordu. Uyandığında kolu Bridget’in belindeydi ve başı da onun saçlarının arasına gömülmüştü. Onu çevirdiğinde uyukulu bir şekilde Chad’e gülümsemiş ve bacaklarını onun için açmıştı.

Mükemmeldi.

Bu sabah Chad hiç acele etmemiş, onun içinde yavaş hareket edip her ikisi için de zevki sürdürmüştü. Onu becermiyordu. Ne yaptığını biliyordu.

Duş ayrı bir hikâyeydi. Chad onun eğilmesini sağladıktan sonra, ona sahip olmuştu. Onunla olmak, onun içinde olmak asla bıkmayacağı bir şeydi. Bunu ruhunda hissediyordu.

Bolca kahkaha ve seksten sonra üstlerine bir şeyler giyip kahvaltı ederlerken, ocağın yanında oturan Pepsi yere düşecek kırıntıları bekliyordu.

Chad, tüm bu olanları nasıl açıklayacağını bilmiyordu ama şu an bulunduğu yerden başka bir yerde olmak istemiyordu. Daha sonra kanepede birbirlerine sarılıp yattıklarında Chad dün gece Maddie’nin ona anlattığı diğer konuyu anımsadı.

Bridget’in yüzünden asi saç tutamlarını geri itti ve onun gözlerinde parıldayan arzuyu görünce gülümsedi. Erkekliği o saniyede hareketlendi.

“Az sonra,” diye söz verdi. “Ama önce, Maddie’nin dün gece bana söylediği bir şey daha vardı.”

Bridget doğrularak oturdu ve saçlarını geriye attı. Kaşları çatıldı. “Ne?”

“Direktörünün benim yüzümden galaya katılmanı istemediğinden söz etti. Bak, ben...”

“Dur.” Bridget bir elini kaldırdı. “İtiraf edeceğim... Direktör beni dışladığında çok öfkelen dim. Bu gala için bütün sene çalıştım ama sana... sana bundan önce söylemek istediğim bir şey var. Tamam mı?”

Chad arkasına yaslandı ve başıyla onayladı. Bir saniye sonra Pepsi kucığına atladı. “Tamam.”

Bridget’in dudaklarında utangaç bir gülümseme belirdi. “Senin kız arkadaşınmış gibi davranmak çok hoşnut olduğum bir durum değildi.” Parmaklarını zümrüdü üzerinde gezdirirken kendi halini düşünerek güldü. “Aslında konu hakkında epey sinirliydim ama artık öyle değil. Yani...” Yüzü kızardı ve sustu. “Tanrım, aptal gibi davranıyorum.”

Chad gülümsemesini gizlemeye çalıştı. “Ne? Yani sonraki flört potansiyelini büyütmek için bunu kabul etmediğini mi söylüyorsun?” dedi şakalaşarak.

Bridget’in kızarıklığı boynuna doğru yayıldı. “Ah olmaz, hayır, bu yüzden kabul etmedim.”

Hiç kuşkusuz neden kabul ettiğini merak eden Chad dalgın şekilde Pepsi’nin kulağının arkasını kaşıdı. “Gerçeği söyle, her zaman kız arkadaşım olmayı istemiştin.”

Bridget öyle yüksek sesle güldü ki Pepsi başını kaldırdı ve kulaklarını dikti. “Hayır. O da değil. Bayan Gore... Aslında rahatsız edici seviyedeki kararlılığı için sanırım ona teşekkür etmeliyim.”

Chad’in Pepsi’nin başında gezinen parmakları hareketsiz kaldı. “Ne demek istiyorsun?”

“Bayan Gore aslında bana şantaj yaptı.” Uzandı ve Pepsi’nin patisini kaşıdı. “Seni sinsice izlediğimi insanlara söylemekle tehdit etti. Ayrıca öğrenci kredilerimin ödemesini geciktirdiğimi keşfetti ve borcumu ödemeyi önerdi. En azından elli bin dolar ettiğini biliyor muydun?” Pepsi Chad’in bacağına uzanırken Bridget güldü. “Ben daha çok ettiğini söyledim ama...”

“Bir dakika,” dedi Chad Bridget’e bakakalarak. Duyduğuna inanamıyordu. “Kız arkadaşım gibi davranman için kredi borcunu ödemeyi mi önerdi?”

Bridget başıyla onayladı. “Evet, buna inanabiliyor musun?”

Bridget’e ödeme yapılmış olması Chad’in düşündüğü nedenlerden biri değildi. Şaşkınlık içindeydi. Ne hissedeceğini bilmiyordu. Öfke mi? Düş kırıklığı mı? Nefret mi?

Kız arkadaşı olması için Bridget’e para ödenmişti.

Tıpkı babasının, arkadaşı olmaları için para ödediği kadınlar gibi.

Bridget’e bakarken hafifçe güldü. “Biliyor musun, dün ve bugün bunu yapmayı kabul etmenin nedeninin benden hoşlanman ya da ilk karşılaştığımızda beni banyoda terk edip gittiğin için kendini affettirmen olduğunu düşünecek kadar aptalmışım.”

Bridget’in kafasının karıştığı ifadesinden anlaşılıyordu. “Böyle düşünmen aptalca olurdu.”

“Vay be. Tamam.” Chad Pepsi’yi kaldırdı ve huysuz kediye kanepenin üstüne bıraktı. Elleri titreyerek ayağa kalktı. “Umarım sen ve Bayan Gore anlaşmanızdan hoşnutsunuz.”

“Ne?” Bridget ayağa fırladı. “Chad, bir saniye bekle. Bu kadar kızmış olamazsın.”

“Bu kadar kızmış olamaz mıyım?” Chad gözlerine inanamayarak Bridget’e baktı. “Evet, geçmişte bazı rezil şeyler yaptım ve birçok insan standartlarım olduğunu düşünmeyebilir ama bu gerçek değil. Benim için lanet olası sınır bu. Bu iğrenç bir durum.”

Bridget tokat yemiş gibi hızla geri çekildi. Yaşadıkları her şeyden sonra, parayı almadığını açıklaması için ona iki saniye bile vermeyecek miydi? Kendini fahişe yerine koyduğuna Chad’in inanması bu kadar kolay mıydı? “Efendim?”

“Her şey bitti.”

“Chad!” Bridget gitmesine engel olmak ister gibi ileri atıldı ama onun bir bakışı Bridget’i bir kez daha düşündürdü. Gözlerini kırpıştırarak geriye bir adım attı. “Beni neden dinlemediğini anlamıyorum.”

Chad ne düşündüğüne emin değildi ama gerçek asla aklına gelmemişti. Konuya para karışmışsa, birinin davranışlarının sonuçlarına asla güvenilemezdi.

Başını sallayarak kapıya yöneldi. “Artık hizmetine gerek yok. Bu rezillik bitti. Benden bu kadar.”

Girmi Birinci Bölüm

Noel'den iki gün sonra işe dönen Bridget hâlâ uyuşuk bir şaşkınlık içindeydi. Chad'in nasıl ve neden böyle güçlü bir tepki gösterdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bridget işlerin ilerlemesi, arkadaşlıklarının gerçek bir ilişkiye dönüşme olasılığına karşı bütün kartları açık oynamak istemişti. Bir an için onun kendisiyle gerçek bir ilişki istediğini düşünmüş ve aralarında her şey açık olmadan daha ileri gidemeyeceklerini fark etmişti.

Sonraki iki gün boyunca her türlü duygusal evreyi yaşadı ve sonunda öfke çirkin yüzünü gösterdiğinde minnettarlık hissetti. Gözyaşlarıyla ıslanmış yastığına başını gömmektense Chad'e küfretmek daha iyiydi.

Yalnızca o kadar harika olduğu için Bridget'in onla çıktığına gerçekten inanmış mıydı? Gerçekten de egosu sınır tanımıyordu.

Ama öfkesi uzun sürmedi ve işe giderken şişmiş gözlerinin altına tonlarca kapatıcı sürmesi gerekmesi onu şaşırtmadı.

Kalbi beklediğinden önce kırılmıştı.

Bilgisayarını açtı ve ilgisiz bir şekilde elektronik pos-

talarını kontrol etmeye başladı. On beş dakika sonra Madison ofise öyle büyük bir gülümsemeyle girdi ki Bridget tatilde piyango kazandığından şüphelendi.

Ya da Chase'in evlenme teklif ettiğinden.

Ama Madison'ın gülümsemesi Bridget'i gördüğü anda yok oldu. "Ah, hayır, sana ne oldu?"

Chad'le artık ayrıldıklarına göre, Bridget Madison'a her şeyi söyleyip söylememeyi düşündü. En son istediği şey Chad'in sözleşmesini bozmaktı ve o yüzden yalan söylemekte karar kıldı. "Kendimi iyi hissetmiyorum."

Yüzünde bir acıma ifadesi beliren Madison onun çalışma masasının önüne geldi. "Berbat görünüyorsun."

"Teşekkürler," diye mırıldandı Bridget.

"Ama çok geçmeden daha iyi hissedeceksin çünkü bil bakalım ne oldu?" Elbette Madison Bridget'in tahmin yürütmesini beklemedi. "Direktör Bernstein fikrini değiştirdi. Galada bulunmanı istiyor."

"Ne?" Bridget başını bilgisayardan kaldırdı. "Ama o benim gelmemi..."

"Biliyorum, Chad yüzünden ama Chad'in gelmesine bile karşı çıkmıyor." Madison mutlu bir şekilde topuklarının üzerinde sallanırken Bridget'in kalbi biraz daha kırıldı. "İlk önce birinin bu konuda onu rahatlatmış olduğunu düşündüm ama sonra daha büyük bir haber paylaştı. Keyfinin o kadar yerinde olmasının nedeni de buydu."

"Neymiş?"

Madison ellerini hızla Bridget'in masasına yaslayınca üzerindeki her şey tıkırdadı. "Noel'den sonra cömert bir başış yapılmış."

Bridget berbat ruh haline karşın umutlandı. "Ne kadar cömert?"

“Yıllık hedefimizi karşılayacak kadar cömert!”

“Evet!” Madison zıpladı. “Departman yıllık finansmanını sağladı ve hâlâ gala gecesi yapılacağı umulan bağışlar var!”

Çalışma masasının çevresinden koşan Bridget zıplayıp çılgılık atarak Madison’a katıldı. Bu iyi haber moralinin düzelmesine ve günü rahat geçirmesine kesinlikle yardımcı oldu. Yalnızca birkaç kez Chad’le olanlar iyi haberi gölgeledi ama en azından bir yıl daha yeni bir iş bulmak zorunda kalmayacağını kendi kendine hatırlatıp durdu.

O akşam eve dönüp Pepsi’nin yemeğini masanın üstüne koyduğunda duygularını yine kontrol edemedi.

Gözyaşları asla bir şeyi çözmezdi ama Bridget onlara sığınmak istiyordu. Şu an, dört gözle bekleyeceği çok şey vardı ama parıltısının bir kısmını yitirmişti.

Kapıya tıklatıldığını duyunca kalbi duracak gibi oldu. Chad miydi bu? Açıklama yapmak için bir fırsat istemek, konuşmak, bir şey yapmak için Bridget onu birçok kez aramış ve mesaj çekmişti ama Chad yanıtlamamıştı.

Aceyleyle salondan geçerken ayak parmağı yıpranmış halıya takıldı, neredeyse yüzüstü yere kapaklanacaktı. Son dakikada düşmekten kurtuldu ve kapıyı açtı. “Ah... sensin.”

Bayan Gore bir kaşını kaldırdı. “Seni de görmek çok güzel.”

Daha önce hiç bir çukurda süründüğünü hissetmediyse de şimdi öyle hissediyordu. “Ne istiyorsun?”

“Konuşmamız gerek.” Kadın, Bridget’in dairesine girmek için kendine yol açtı. Bu kadar küçük yapılı biri için kesinlikle güçlüydü. Etrafına baktı ve çantasını sehpanın üzerine bırakıp kollarını kavuşturdu. “Bana az önce

neden çok öfkeli. bir Chad'le telefonda konuştuğumu ve neden her şeyin planlanan zamandan önce bittiğini söylediğini ama nedeninden söz etmediğini anlatabilir misin?"

Bridget'in omuzları aniden düştü. "Her şey bitti."

Bayan Gore'un gözleri kısıldı. "Ne demek istiyorsun? Bitirmeyi planladığımız tarih bu..."

"Bu konuda biz diye bir şey yok! Ve bu durumun senin işini berbat etmesi umurumda bile değil!" Geriye bir adım attı ve derin bir nefes aldı. "Bak, Chad'in sözleşmesini sürdürmesini ve işlerinin yolunda gitmesini istiyorum ama her şey bitti."

Bayan Gore bir an onu izledi ve sonra oturdu. "Ne oldu?"

"Neden bir şey olduğunu düşünüyorsun?"

"Çünkü kalbin kırılmış," dedi gözlüğünü çıkararak. "Görebiliyorum. Gözlerinden anlıyorum. Ben de bir şey olduğunu hayal ediyorum. Bu işi yeni yıldan sonra bitirmeyi düşünmüştük. Ve hâlâ birkaç gün var."

Bridget ona gerçeği söylemeyi düşündüğüne bile inanmıyordu ama başını yavaşça sallayarak oturdu. "Ona âşık oldum."

Bayan Gore arkasına yaslandı.

"Ve sanırım... Aslında, onun da aynı şekilde hissettiğini düşündüm." Boğazı düğümlenmeye başladı. "Ama her şeyi berbat ettim. Ona gerçeği söyledim."

"Ne hakkındaki gerçeği?" diye sordu Bayan Gore. "Öğrenci kredisi mi? Bak, bunun senin zayıf noktan olduğunu biliyorum ama o kadar önemli değil. Chad'in bunu..."

"Hayır." Bridget iç çekti. "Bunu yapmayı neden kabul ettiğimi ona söyledim."

Bayan Gore'un rengi attı. "Ah tatlım..."

“Bunu yapmak istemediğimi ve senin bana şantaj yaptığını söyledim.” Dudak büktü. “Bu arada, o konuda hâlâ öfkeli olmadığımı düşünme. Öfkeliyim.”

Bayan Gore başıyla onayladı. “Anlaşılabilir bir tepki. Peki, Chad kızdı mı?”

“Kızmak mı?” Bridget hafifçe güldü ama gülüşünde neşeden çok üzüntü vardı. “Kendini kaybetti. Anında terk edip gitti.”

Bayan Gore bir kaşını kaldırdı. “Aslında bunun bir erkeğin egosunda harikalar yaratmayacağını hayal edebiliyorum, özellikle de onun gibi egosu olan biri için bir kadının şantaj yüzünden kız arkadaşı olmayı kabul ettiğini duymanın.... Onu aramayı denedin mi?”

Dudaklarını kenetleyen Bridget başıyla onayladı. Boğazındaki düğüm oradaydı ve hiçbir yere gitmiyordu. “Aradım. Mesaj çektim. Yanıt vermedi.”

Bayan Gore alnını kırıştırdı. Biraz zaman geçti. “Senin için güçlü hisler beslediğine... hatta belki de âşık olduğuna inanıyorum.”

Bridget kaşlarını çattı. “Konuşmanın hangi kısmını anlamıyorsun? Terk etti. Beni görmek istemiyor. Bu aşk değil.”

Halkla ilişkiler uzmanı gülümsedi. “Kızmasının tek nedeni, sana karşı hislerinin olması. Yoksa umursamazdı. Üzülmesi gerçeği, duyguları olduğunu gösteriyor.” Öne eğildi ve Bridget’in elini okşadı. Bridget hızla geri çekildi ama Bayan Gore etkilenmemiş gibiydi. “Bu iyi... harika. Bundan gerçek bir ilişki çıkabileceğini beklemeye cesaret edemezdim ama bu mükemmel. İnsanlar beni işe almak için çıldıracaklar.”

“Sen delisin,” dedi Bridget dik dik ona bakarak.

“Hayır. Sabırla bekle. Geri gelecek.” Çok iyi bir iş yılı geçirmiş gibi gülümseyerek ayağa kalktı. “Biliyor musun, bir şeyden şüphelenmeye başlamıştım.” Ellerini çırpı. “Sonunda bana bunun için teşekkür edeceksin.”

Bridget’in ağzı açık kaldı. “Evimden dışarı çık.”

“Ciddiyim.” Çantasını aldı. “Sonunda beni düğüne davet edip, kadeh kaldırırken teşekkür edeceksiniz.”

Şaşkınlıktan dili tutulan Bridget, Bayan Gore evini ilk ziyaret ettiğinde yaptığı şeyi yaptı.

Orta parmağını göstererek ona küfretti.

Chad depresyondaydı ya da kardeşlerinin ifadesiyle kızların adet öncesi sendromuna benzer bir durumdaydı. Onlara Bridget’le arasında ne geçtiğini söylememiştii. Onları ilgilendirmezdi.

Ayakları koşu bandını eziyordu. Bir saattir koşuyordu. Ter içindeydi. Bridget’in onun sahte kız arkadaşı olmayı neden kabul ettiğinin ardındaki gerçeği öğrendiğinden bu yana, her gece koşu bandında daha çok zaman geçiriyordu. Kasları korkunç bir ateşle yanıyordu ama kalbindeki soğuk boşluktan iyiydi. Televizyonun karşısında oturup, dikkat etmeden ekrana bakmaktan iyiydi. Ve yatakta yatıp tavana bakarak Bridget’i nasıl bu kadar yanlış değerlendirdiğini düşünmekten çok daha iyiydi.

Yavaşladı ve sonra durdurma düğmesine bastı. Koşu bandından indi ve bandın kolunda duran havluyu çekip terini kurulamaya başladı.

Üstelik Bridget’in bunu yalnızca kendisi olduğu için kabul ettiğini düşünecek kadar aptallık etmişti. Egosunun kardeşlerinin toplamını... ve babasının egosunu aştığını itiraf edebilirdi.

Belki bir gün Bridget'in bunu neden yaptığını anlayabilirdi ama buna asla katlanamazdı. Özellikle de annesi kendini zamanından önce mezara gitmeye hazırlarken, babasının "kız arkadaşlarına" mücevherler, arabalar alıp onların borçlarını ödeyerek, evlerini döşemek gibi korkunç şeyler yaptığını düşününce.

Peki, kendisi ne düşünmüştü? Birbirine âşık gibi davranarak başlayan iki kişinin bir ilişki mi kuracağını düşünmüştü? Kahretsin, kadınlarla performansı konusunda babasından bile kötüydü.

Lanet olsun.

Ama Bridget'in gülümsemesini... onun gülüşünü özlüyordu. Her zaman yasemin kokmasını ve Chad'in karşısında nasıl hissettiğini özlüyordu. Yüzünün her zaman kızarmasını ve sonra kızarıklığın boynuna inmesini özlüyordu.

Chad onun esprili hazırcevaplığını ve sakinlikten hoşlanmasını özlüyordu. Paparazzilerden nefret etmesini, ona gününün nasıl geçtiğini sormasını, davranışlarının sonuçlarına katlanmasını kendisine hatırlatmasını özlüyordu. O şişko kedisini bile özlüyordu.

Sonuç olarak onu özlüyordu.

Havluyu bıraktı ve elleriyle yüzünü sildi. Aramalarından kaçınmak yeterince zordu ama ona ulaşamamak gerçek bir çaba gerektirmişti. Duşa girmek üzereydi ki ön kapının çaldığını duydu. Yeni yıl için onu dışarı çıkarmaya çalışan kardeşlerinden biri olduğunu düşünerek ve Bridget olabileceği düşüncesinin yarattığı heyecanı önemsemeyerek kapıyı açtı.

Daha kötüsüydü.

"Bayan Gore." İsmi onun nefret ettiğini bildiği şekil-

de söyledi. “Bu zevki hak etmek için ne yaptım?”

Chad’e bakarken kaşlarını çatı. “Evde hiçbir zaman tişört giymez misin?”

“Hayır. Bu senin için sorun...”

Bayan Gore elini kaldırdı ve Chad’in kapıyı yüzüne kapatma girişimine engel oldu. “Telefonuna yanıt versen ve bir baş belası gibi davranmaktan vazgeçsen buraya gelmek zorunda kalmazdım.”

Chad gözlerini kapattı ve ona kadar saydı. “Son telefon görüşmemizde söylediğim gibi, artık senin hizmetine ihtiyacım yok. İşini yaptın. Tebrikler ve teşekkürler. Şimdi lütfen hayatımdan çık ve git.”

Bayan Gore yanından geçip içeri girdi ve mutfığa gidip bar taburesine oturarak bacak bacak üstüne attı. “Nationals kulübü hizmetime ihtiyaç olmadığına karar verene kadar senin halkla ilişkiler uzmanıyım.”

“Harika,” diye geveledi Chad.

“Ve senin bana ihtiyacın var.”

Chad bir şişe su aldı ve kalçasını tezgâha dayadı. “İhtiyacım olan son kişi sensin.”

“Peki.” Gülümsedi. “Bridget’e ihtiyacın var.”

Chad göğsünde keskin bir acı hissetti. “Düzeltilme yapayım. İhtiyacım olan son kişi o.”

“Gerçekten mi?” diye karşılık verdi Bayan Gore. “Peki, madem ihtiyacın olan son kişi oydu, neden onunla yattın?”

Chad küfretmemek için kendini tuttu. “Bu konuda konuşmak...”

“Ah, benimle elbette konuşacaksın.” Bayan Gore Chad’in hareketlerini izleyerek taburenin üzerinde döndü. “Madem sırtını dönüp gidecektin, onunla yatmamalıydın!”

“Neden üzülüyorsun? Her şeyi sen düzenledin!”

Chad'in şaşkınlıktan dili tutulmuştu. "Ne olacağını zannediyordun?"

"Ah, bilmiyorum." Bayan Gore kollarını kavuşturdu. "Kendini aşacağını mı? Ne olmuş yani? İlk başta seninle çıkmak istemedi... biraz desteklenmeye ihtiyacı vardı."

Chad bu kadını evinden atmak üzereydi. "Benimle olması için ona şantaj yaptın."

"Seninle yatması için ona şantaj yapmadım, seni gerizekâh!"

"Evet, yatması için para ödedin." Chad yapmacık bir gülümsemeyle ona baktı. "Sanki büyük bir fark var arada."

"Ne?" Bayan Gore arkasına yaslandı ve kahkaha attı. "Sen ahmaksın."

"Öncelikle, bu konunun komik olduğunu düşünmüyorum ve ayrıca..."

"Evet. Sen ahmaksın." Bayan Gore ayağa fırladı ve ellerini kalçasına dayadı. "Dur, tahmin edeyim. Bridget bunu neden kabul ettiğini sana açıklamaya çalıştı ama hassas erkek kulakların sadece işitmek istediklerini duydu, değil mi? Çünkü bunu yapması için Bridget'e bir kuruş bile ödemedim."

"Öyle demek..."

"Tam olarak söylemek gerekirse, öğrenci kredisi borçlarını ödemeyi önerdim. Bunun daha iyi bir teşvik olabileceğini düşündüm," dedi Bayan Gore. "Ve seninle bir ay uğraştıktan sonra, zavallı kıza ödeme yapmamız gerektiğini anladım."

Vay canına. Chad şişeyi elinden bıraktı. "Aslında buna gerek yok."

"Ama Bridget parayı reddetti ve bu da beni daha sert adımlar atmak zorunda bıraktı. İnan bana, yaptıklarım-

dan gurur duymuyorum ama Bridget hiç yanlış bir şey yapmadı. Ona başka bir seçenek bırakmadım.”

Chad parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi ve derin bir nefes alarak döndü. “Parayı geri mi çevirdi?”

“Evet.”

“Ve bu anlaşmayı kabul etmesi için onu sen mi zorladın?”

“Evet,” diye karşılık verdi Bayan Gore. “Ama aranızda geçen her neyse, benimle bir ilgisi yok. Bu tamamen ikinizin arasındaydı.”

İçini karışık duygular kurcalayan Chad gözlerini kapattı. Ne düşüneceğini bilmiyordu. Rahatladığını hissediyordu ama en çok da kendine karşı öfke hissediyordu. Bayan Gore haklıydı. Fazlaca şişmiş egosu en iyi yanını törpülemişti.

“Hâlâ çok geç değil.”

Chad ona baktı. “Çok geç olduğunu düşünüyorum.”

“Neden?”

“Birinin zorla başlamak zorunda bırakıldığı bir ilişkiden ne beklenebilir?”

Bayan Gore ellerini yukarı kaldırdı. “Bak, hayatını yaptığın hiçbir şeyin sorumluluğunu asla kabul etmeyecek geçirdin. Her zaman başkaları hatalıydı. Ama işte önünde, seninle de ilgisi olduğunu fark edeceğin bir fırsat duruyor. Ayrıca ben devreye girmeden de bir ilişkiniz olduğunu hatırlatmama bilmem gerek var mı? Ben yalnızca yardım ettim.”

“Yardım mı ettin?”

Bayan Gore gülümseyerek başıyla onayladı. “Onu seviyor musun?”

“Ben...”

“Kolay bir soru sordum Chad. Onu seviyor musun?”

Yanıt kolaydı. Ağzının söylemek istemediğini kalbi zaten biliyordu. Her nedense lanet olası oyun parkını düşündü ve hayatının bir daire içinde dönüp durduğunu ama asla bir yerde ya da biriyle gerçekten sonuçlanmadığını gördü. Atlıkarıncadan inme vakti gelmişti.

“Seviyorsan, bu sorunu düzeltmenin bir yolunu bulursun,” dedi Bayan Gore kararlı bir ifadeyle.

Chad halkla ilişkiler uzmanına/bebek bakıcısına/şeytanın kızına baktı. “Tanrım, sonunda birlikte olacağın erkeği hiç kıskanmıyorum.”

Bayan Gore’un gülümsemesi şeytan gibiydi. “Ben de.”

Yirmi İkinci Bölüm

Kış Sezonu Fon Galası'nın başlamasının üzerinden yalnızca bir saat geçmişti ve sürekli gülümsemekten Bridget'in yüzü ağrıyor, Robert ve Madison'dan uzak durmaya çalışmaktan ayakları mahvoluyordu.

Madison gerçekten bunu hak etmiyordu ama Chase yanındaydı ve üstelik Chad'e çok benziyor olması biraz rahatsız ediciydi. Ayrıca, Noel'den beri Chad'in ne halt ettiğini hemen öğrenmek istiyordu.

Bu soruya yanıt vermeyi düşünmek bile Bridget'i üzüyordu ama Bayan Gore Chad'in sonunda geri geleceği fikrinden vazgeçer geçmez yanıt vermek zorunda kalacaktı. Tamamen sahte ilişkilerinin, tamamen gerçek bitişi pek yakında halka açıklanacaktı.

Konuklarla selamlaşırken Bridget bu konuyu düşünmemeye çalıştı ve yiyecek içecek hizmeti sağlayan kişileri dikkatle izlemeye koyuldu. Aralarından birinin uyuşturucu etkisinde olduğuna neredeyse emindi. Ona gitmesini söylemekle, malı nereye gizlediğini bulmak arasında bocalıyordu.

Direktör Bernstein tatlı bir gülümsemeyle yanına yak-

laştı ve ellerini tuttu. “Gala inanılmaz, Bayan Rodgers. Siz ve Bayan Daniels bu yıl kendinizi aştınız.”

“Teşekkür ederim. Umarım gelecek yıl da aynı sonucu alırız.”

Direktörün gözlerinin çevresi kırıştı. “Sizin o erkek arkadaşınız yanımızda olduğu müddetçe eminim alırız.”

Bridget yavaşça gözlerini kırptı. “Efendim?”

Onun omzuna dokunan Bernstein hafifçe güldü. “Rol yapmaya gerek yok. Bay Gamble’ın başışını gizli tutmamı istediğini biliyorum ama eminim bu cömert davranışını sizinle paylaşmıştır.”

Bridget’in midesi kasıldı.

“Onun sayesinde gönüllüler departmanı bir, belki iki sene daha açık kalacak.” Direktör Bernstein omzunu sıktı ama Bridget hissetmedi bile. “Onu o kadar çabuk dışlamalıydım. Enstitü için yaptığı onca şeyden sonra burada bulunmalıydı.”

“Şey...” Bridget ne diyeceğini bilemedi.

Direktör bir kez daha omzunu sıktı. “Bu gece iyi eğlen. Hak ediyorsun. Ve lütfen Bay Gamble’a minnettarlığımı ilet.”

Bridget şaşkın şekilde başıyla onayladı ve Direktör Bernstein’in uzaklaşıp eşinin yanına gitmesini izledi. Tam olarak kavraması için biraz zaman geçmesi gerekti.

Yaptığı son başışla Chad yalnızca departmanı kurtarmakla kalmamış, Bridget’in işte kalmasını ve kendi etkinliğine yeniden davet edilmesini sağlamıştı. Şu an umut dolu ve şaşkınlık içindeydi. Anlaşılan Chad bu başışı Bridget’in kız arkadaşı olmaya zorlandığını öğrenmeden önce yapmıştı. Öyle değil mi?

Konukların arasından sıvışarak Madison’la Chase’in ya-

nına gitti. “Biliyor muydun?” dedi düşünmeden konuşarak.

Madison’ın gözleri iyice açıldı. “Neyi biliyor muydum?”

“Bizi hedefimize ulaştıran bağışı yapanın Chad olduğunu biliyor muydun?”

“Ne?” Koluna sertçe vurarak Chase’e döndü. “Bana söylemedin.”

Tamam. Madison gerçekten bilmiyordu.

“Baksanıza.” Chase ellerini kaldırdı. “Ne konuştuğunuz hakkında hiçbir fikrim yok.”

“Aman Tanrım,” dedi Bridget afallamış şekilde. “O bağışı yaptığına inanamıyorum. O kadar büyük para...”

“Kahretsin,” dedi Chase kaşlarını kaldırarak. “Chad’in kaybedeceğinden emin olduğu poker masası dışında hiçbir yere asla bağış yaptığını düşünmüyorum. Smithsonian bir odaya onun adını vermeli.”

Madison sırtıttı. “Aslında Bridget’in adını vermeleri gerekir çünkü bu bağışı onun için yaptığına eminim.”

Kendi etrafında dönen Bridget sade siyah elbisesinin eteğini elleriyle düzeltti. Bir şey yapmalıydı. Ne yapacağını ya da bunun lanet olası bir şeyi değiştirip değiştirmeyeceğini bilmiyordu ama ona teşekkür etmek zorundaydı.

Bridget ona bunun nedenini sormalıydı.

Yeniden Madison’a dönerek derin bir nefes aldı. “Ben... ben gitmek zorundayım.”

“Ne?” Madison öne bir adım attı. “Bridget sen...”

“İyiyim. Gerçekten.” Chase’e gülümsemek için duraksadı. “Yalnızca gitmem gerek, tamam mı?”

Madison ya da Chase’in bir şey söylemesini beklemeden sırtını döndü. Ana salonun ortasından kestirme yolu seçerek ve aceleyle gülümseyenlere karşılık verip durdurulmamak için hızla yürümeye koyuldu.

Giriş varmasına birkaç metre kalmıştı ki durdu ve derin bir nefes verdi.

Parıldayan beyaz ışıkların altında Chad duruyordu.

Gelmeyi planladığı şekilde smokin giymişti ve mükemmel görünüyordu. Gök mavisi gözleri salonu taradı ve Bridget'in üstünde durdu.

Bridget hareket edemiyordu. Çevresindeki dünya yok olmuştu.

Kararlı bir bakışla Chad ona doğru ilerledi. Yürümüyordu, hayır, hızla yanına yaklaşıyordu.

"Bir yere mi gidiyordun?" diye sordu Chad.

"Evet." Başını salladı. "Seni bulmak için buradan ayrılıyordum."

"Öyle mi?" Başını yana çevirdi. "Neden?"

"Seninle konuşmam gerek." Etrafına baktı ve konuşmayı daha özel bir yerde yapma ümidiyle Chad'in kolunu yakaladı. "Bağış sen yaptın."

Bridget onun ifadesinden bir şey sezemiyordu ve Chad hareket etmiyordu. "Ben yaptım," diye karşılık verdi.

"Neden?" Bridget alçak sesle konuşuyordu. "Chad, çok para..."

"Seni seviyorum," dedi Chad, etraflarındaki birkaç kişinin durup başlarını çevirecekleri kadar yüksek sesle. Bridget'in yanakları kızarmaya başladı. "Bu yüzden bağış yaptım. O zaman tam olarak farkında değildim ama şimdi biliyorum. Seni seviyorum. Ve sevgilimin işsiz kalmasına katlanamazdım."

Onu doğru duyduğundan kuşku duyan Bridget gözlerini dikip Chad'e baktı. Bu arada dinleyicileri çoğalmıştı ve yüzlerindeki ifadeye bakılırsa onlar da aynı şeyi hayal etmiş gibiydiler.

“Beni seviyor musun?” dedi Bridget tiz bir sesle bağıarak.

Chad’in yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. “Evet, seviyorum.”

Rüya görüyor gibiydi, her şey gerçeküstüydü. “Belki bir yere gidip konuşmalıyız...”

“Hayır, bunu burada yapmak istiyorum,” dedi ellerini Bridget’in omuzlarına koyarak. “Hayatımın çoğunu berbat biri olarak geçirdim. Biliyorsun, oyun oynamaktan vazgeçmek istemedim.”

“Efendim?”

Başını salladı. “Oyun meselesini unut gitsin ama beni dinle. Sana rastladığım ilk geceden beri bir daha asla senin gibi bir kadınla karşılaşmayacağımı biliyordum. Seni nasılsa bulacaktım ama bir şekilde yeniden hayatıma girdin. Nasıl olduğunu bilmiyorum. Böyle bir şansı gerçekten hak etmiyorum, kesinlikle senin gibi bir kadını hak etmiyorum.”

Bridget’in gözleri dolmaya başlamıştı. “Chad...”

“Henüz bitirmedim bebeğim.” Mavi gözleri parlıyordu. “Gurur duymadığım pek çok şey yaptım. Bu arada, o kadınlarla yatmadım. Onu yapmadım ama konu bu değil. Başka insanları etkileyen pek çok şey yaptım. Hiçbiri için sorumluluk almadım ama en çok pişmanlık duyduğum şey Noel günü evinden ayrılıp gitmekti.”

Olamaz, Bridget haykırmaya başlayacaktı. “Tamam, Chad. Biz...”

“Tamam değil. Seni dinlemeliydim.” Derin bir nefes alarak durdu. “Ayrıca şu ana kadar asla bir şeyi düzeltmek istemedim ve bunun sözleşmemle hiçbir ilgisi yok. Sözleşme umurumda bile değil.”

Bridget nefesini tuttu.

“Düzeltmek istememin nedeni sensin. Sana layık olmak istiyorum.”

O anda Bridget’in gözlerinden yaşlar yavaşça akmaya başladı. “Ama layıksın Chad.”

Chad’in ifadesine azıcık kendini beğenmişlik eklendi. “Ashında harika olduğumu biliyorum ama senin için daha iyi olabilirim.”

Bridget güldü. “Vay!”

“Söylemek istediğim şey, senin en iyi sahte kız arkadaşım olduğun.”

Chad, Bridget’in ve tüm dünyanın önünde, bir dizinin üstüne çöktü. “Sana hayranım.”

Bridget donakaldı. “Ne yapıyorsun?”

“Kahretsin,” dedi Chase, yan taraftan.

“Sus,” diye fısıldadı Madison.

Chad kardeşine kötü bir bakış attı ve yeniden Bridget’e döndü. “Bu çılgınlık olabilir ama ne yapalım, öyle değil mi?” Cebine uzanıp küçük bir kutu çıkardı ve açarken Bridget bayılacakmış gibi hissetti. Gümüş bir halkanın üzerinde parıldayan zümrüt ona göz kırpyordu. “Seni seviyorum, Bridget. Eminim sen de benim için aynı şekilde hissediyorsun ve bu flört işini bir yana bırakalım. Evlenelim.”

Bridget’in üst bedeninden kan öyle hızlı çekildi ki gerçekten yere yıkılacağını düşündü.

Chad bekliyordu. “Ne diyorsun? Benimle evlenir misin?”

Garip bir şekilde Bridget’in hayatı film şeridi gibi gözlerinin önünden geçti. Tuhaftı, çünkü ölmüyordu ama yine de her şey gözlerinin önünden film şeridi gibi geçi-

yordu. Bir saniye içinde olduğu ve olacağı her şey birbiriy-le çarpıştı. Kalbi kabarmıştı. Mutluluk içindeydi.

Gözleri onun gözlerine kilitlendi ve dudaklarından sözcükler döküldü. “Evet. Evet!”

Chad ayağa kalkıp yüzüğü parmağına geçirirken şid-detli bir uğultu oldu. Yüzük biraz büyüktü ama şu an bunu umursayamazdı. Chad’e baktı ve dudakları paylaştıkları en tatlı ve yumuşak öpücükle dudaklarını bulurken gözlerini kapattı.

“Kahretsin,” diyen Chase’in sesiyle Bridget ve Chad ayrıldılar ve Madison’ın yanında nutku tutulmuş şekilde duran Chase’i görünce güldüler.

Kollarıyla Bridget’i saran Chad ağzını onun kulağına yaklaştırdı. “Teşekkür ederim,” dedi. “Teşekkür ederim.”

Bridget Chad’in kolunu tuttu ve yüzünü onun boynuna gömdü. “Beni hak ediyorsun.”

Chad kollarını Bridget’in beline indirdi. “Öyleyse bana göster.”

Bridget onun neden söz ettiğini anlamıştı. Chad’i koldundan yakaladı ve direktöre özür dileyen bir gülümsemeyle baktı. “Bu kargaşa için özür dilerim. Gerçekten.”

Direktör Bernstein, Bridget kadar şaşkındı ama Bridget Chad’i lobiye ve oradan da koridora yönlendirdi. Buldukları ilk odaya girdiler. Gala için gereken şarapların saklandığı, küçük bir depo odasıydı. İçerisi soğuktu ama mükemmeldi.

Chad arkasından kapıyı kilitledi ve ıslıl ıslıl parlayan mavi gözleriyle ona döndü. “Bunu söylediğini duymaya ihtiyacım var.”

Bridget’in kalbi heyecanla çarpıyordu. “Seni seviyorum, Chad. Bunu sana Noel’de söylemek istemiştım ama...”

“Ama bir ahmak gibi davrandım, biliyorum.” Bridget’e yaklaştı ve uzanıp saçlarını dağıtarak dalgaları ve bukleleri serbest bıraktı. “Hayatımın geri kalanını bunu telâfi ederek geçirmek istiyorum.”

Bu sözlerin Bridget’i dünyadaki her şeyden daha çok tahrik ettiği bir gerçektir. “Öyleyse telâfi etmeye şimdi başla.”

“Ah, işte bunu sevdim. Çok buyurgansın.” Chad başını indirdi ve onu daha öncekinden çok daha farklı bir şekilde öptü. Bridget’e sahip olduğunu bildiğini ve gitmesine asla izin vermeyeceğini söyler gibiydi. “Bir oyuncuyla evlenmenin üstesinden gelebilecek misin?”

Bridget elini bedeninde kaydırdı ve Chad’in kendisi için zaten hazır olduğu yeri buldu. “Yalnızca sahalarda oyunculuk yaparsa, evet.” Onu avucunun içine alınca Chad inledi. “Peki sen benimle başa çıkabileceğin misin?”

Bir saniye içinde Chad onu çevirdi ve Bridget’in sırtını kendine yasladı. “Ne düşünüyorsun?” Elini onun bacağına yukarı doğru kaydırırken, sıcak nefesi Bridget’in kulağındaydı. “Çorap yok. Aynı fikirde olduğumu söylemek zorundayım.”

Bir sözcük daha söyleyemeden külotu ayak bileklerine inmişti, ayağını hareket ettirerek onu çıkardı.

“İşte benim sevgilim.” Bridget’in ensesini öptü. “Müstakbel karım.”

Fermuarın aşağı inme sesini duyan Bridget neredeyse boşalacaktı. Başka bir uyarana gerek yoktu. Chad onun içine girdi. Boynunu çevirip dudaklarını bulurken ritmi ateşli ve hiddetli, acımasız ve güzeldi. Kalçaları birbiri içinde sallanırken ikisi de soluyordu ve ruhlarını ezen bir boşalmayla nefessiz kaldılar.

Chad kendisine bakması için onu çevirip coşkuyla öptü ve arada bir yanağına ve göz kapaklarına öpücük konularak ona sarılıp öylece durdu.

“Sanırım Bayan Gore’a teşekkür etmem gerek,” dedi Bridget itiraf ederek, yeniden konuşabildiğinde.

“Ne için?” dedi Chad onun eteğini düzelttikten sonra boynunu öptü.

Bridget ona bakarak gülümsedi. Kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki patlayacağına emindi. “Senin için.”

Chad onun yanaklarını avuçlarının içine aldı. “Haklısın ama ona teşekkür etmesi gereken kişi benim. Seni hayatıma geri getirdi. Ama yine de bunu ona asla söylemeyelim,” dedi Bridget’in dudaklarını öperek. “Düğüne gelebilir ama daha fazla kendini beğenmiş olması imkânsız. Yardımımıza ihtiyacı yok.”

Kollarını Chad’in boynuna dolayan Bridget güldü. Artık ıslah olmuş bir oyuncu olan Chad Gamble’la mümkün olabileceğine inandığından çok daha mutluydu. Ve tüm bunlar sevimsiz bir halkla ilişkiler uzmanı sayesinde olmuştu. İşlerin bu şekilde çözümlenmesi eğlenceliydi.

“Tamam,” dedi Bridget, gülümseyerek.

Chad başını bir kez daha indirdi ve Bridget’i öpmeye devam etti. Onunla tekrar ve tekrar birleşmeye devam etmesine bakılırsa, yakın zamanda şarap odasından çıkmayacaklardı.

DEX Plus'tan çıkan diğer kitaplar:

Dişisel Gerilim, İdil Hazan Kohen

Hayatımın Başrolü Olur musun?, Duygu Özlem Yücel&Selim Çiprut

Bir Bar Filozofu, Semih Çalışkan

Siyah Kelebek, Zodi

Hadi Yapalım Aşkım, Aşkın Ulaş Kaba

Ah Kalbim, Meriç Mekik

Çöl Rüyası, Ayşe Ebru Tezcan

Derin Tutku, Samantha Young

Sağdıç, Jennifer L. Armentrout

Londra Caddesi, Samantha Young

Adanmış Güzellik, Georgia Cates

Kocan Kadar Konuş I Diriliş, Şebnem Burcuoğlu

Dengesiz Bir Adamın Anatomisi, Duygu Özlem Yücel

O Adam Buraya Gelecek, PuCCa

Kişisel Gerilim, İdil Hazan Kohen

Hep Seni Bekledim, Jennifer L. Armentrout

Vahşi Adam, Kristen Ashley

Gizemli Adam, Kristen Ashley

Duvarların Dili Olsa, Alice Clayton

Kış Güneşi, Jennifer L. Armentrout

Kocan Kadar Konuş, Şebnem Burcuoğlu

Adanmış Güzellik, Georgia Cates

Acıtan Güzellik, Georgia Cates

Saplantı, Jennifer L. Armentrout

Dublin Caddesi, Samantha Young

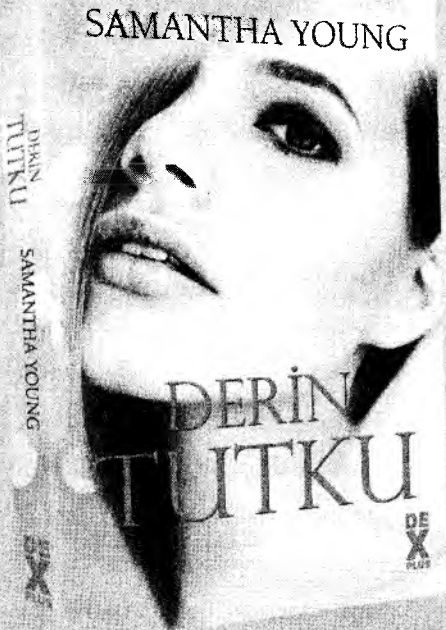
**DE
X
PLUS**

SAMANTHA YOUNG

DERİN TUTKU

Büyük aşkların kıvılcımları beklenmedik
köşelerde gizlenir; derinlerde yakılan ateşler
her zaman kolay küllenmez...

Derin Tutku, sizi aşkın izlerini
takip etmeye çağırıyor.

DE
X
PLUS

GAMBLE KARDEŞLER

serisi devam ediyor!

Bridget Rodgers'ın yolu ünlü Gamble kardeşlerden biriyle kesişiyor.
Hem de tüm dünyanın tanıdığı yıldız beyzbol oyuncusu
Chad Gamble ile.

Chad sadece beyzbol alanında değil, kadınlar konusunda da
bir oyuncu. Tüm gazetelerin hem spor hem de dedikodu sayfaları
Chad Gamble'in çapkınlık maceralarıyla dolup taşıyor. Ta ki bu
maceralar Chad'in kariyerini tehdit etmeye başlayana kadar...

Chad'in menajeri, oyuncunun imajının düzelmesi ve kulüple
sözleşmesinin yenilenebilmesi için bir çözüm öneriyor:
aklı başında bir kadınla düzenli bir ilişki.
Peki ama kim olacak bu kadın?

LUX serisi, Kış Güneşi ve Saplantı kitaplarının
dünyaca ünlü yazarı Jennifer L. Armentrout'tan
tutku dolu bir hikâye...

DE
X
PLUS

facebook.com/DEXpub
www.dexkitap.com

ISBN 978-605-09-3330-7

9 786050 933307

serifika no: 11940

Tavsiye
Edilen
Satış
Fiyatı

₺18